

Liahona

Taler fra generalkonferansen

Kunngjøring om organisasjonsmessige endringer for å **styrke ungdommen**

President Nelson priser tempelvelsignelsene og nestekjærlighet

8 nye templer bekjentgjort

**The Very Thought of
Thee (The Messiah) [Ved
tanken på min Frelser
kjær], av Elspeth Young**

*“Da han talte om Frelserens
forsoning, sa president
Russell M. Nelson:*

*‘Som i alle ting, er Jesus
Kristus vårt største forbilde,
som “for å oppnå den glede som
ventet ham, led ... tålmodig på
korset” [Hebreerne 12:2]. Tenk
på det! For at han skulle tåle
den mest uutholdelige opplevel-
sen som noensinne er utholdt
på jorden, fokuserte vår Frelser
på glede!...’*

*På samme måte er gleden
som ‘venter oss’, gleden ved
å hjelpe Frelseren med hans
forløsningsarbeid.”*

Eldste D. Todd Christofferson
i De tolv apostlers quorum,
“De helliges glede”, 17.

Møtet lørdag formiddag

- 6 **Budskapet, betydningen og folkemengden**
Eldste Jeffrey R. Holland
- 9 **Frelserens sanne disipler**
Eldste Terence M. Vinson
- 12 **Vær trofast, ikke troløs**
Stephen W. Owen
- 15 **De helliges glede**
Eldste D. Todd Christofferson
- 19 **Åndelig kapasitet**
Michelle Craig
- 22 **En urokkelig forpliktelse til Jesus Kristus**
Eldste Dale G. Renlund
- 26 **Sett din lit til Herren**
President Dallin H. Oaks

Møtet lørdag ettermiddag

- 30 **Oppholdelse av Kirkens general-
autoriteter, områdesyttier og
ledere på generalplan**
President Henry B. Eyring
- 31 **Vær stadig på vakt og hengi dere
til bønn**
Eldste David A. Bednar
- 35 **Funnet gjennom kraften i
Mormons bok**
Eldste Rubén V. Alliaud
- 38 **Vitner, Det aronske prestedømmes
quorumer og Unge kvinners klasser**
President Russell M. Nelson
- 40 **Justeringer for å styrke ungdom**
Eldste Quentin L. Cook
- 44 **Kom, følg med meg – Herrens
motstrategi og proaktive plan**
Mark L. Pace
- 47 **Konsekvent og robust tillit**
Eldste L. Todd Budge
- 50 **Etter at vår tro er prøvd**
Eldste Jorge M. Alvarado
- 53 **Vi står ved våre løfter og pakter**
Eldste Ronald A. Rasband

Kvinnenes møte

- 57 **I storm og stille, Herre, bli hos meg!**
Reyna I. Aburto
- 60 **Gjør ære på Hans navn**
Lisa L. Harkness
- 67 **Elskede døtre**
Bonnie H. Cordon

- 70 **Paktkvinner i fellesskap med Gud**
President Henry B. Eyring
- 73 **To store bud**
President Dallin H. Oaks
- 76 **Åndelige skatter**
President Russell M. Nelson

Møtet søndag formiddag

- 80 **Paktstilhørighet**
Eldste Gerrit W. Gong
- 83 **Finn glede i å dele evangeliet
med andre**
Cristina B. Franco
- 86 **Ditt store eventyr**
Eldste Dieter F. Uchtdorf
- 90 **Frelserens berøring**
Eldste Walter F. González
- 93 **Bedra meg ikke**
Eldste Gary E. Stevenson
- 96 **Det andre store budet**
President Russell M. Nelson

Møtet søndag ettermiddag

- 100 **Hellighet og lykkens store plan**
President Henry B. Eyring
- 104 **Vite, elske og vokse**
Eldste Hans T. Boom
- 106 **Gi ånden kontroll over kroppen**
President M. Russell Ballard
- 110 **Kraft til å overvinne djevelen**
Eldste Peter M. Johnson
- 113 **Ta vårt kors opp**
Eldste Ulisses Soares
- 116 **Frukt**
Eldste Neil L. Andersen
- 120 **Avslutningsord**
President Russell M. Nelson

- 64 **Generalautoriteter og ledere på
generalplan i Jesu Kristi Kirke av
Siste Dagers Hellige**
- 123 **Nytt fra Kirken**
- 127 **Kom, følg med meg – Lær av
generalkonferansetalene**

Den 189. halvårslige generalkonferanse

Lørdag formiddag, 5. oktober 2019, fellesmøte

Ledelse: President Henry B. Eyring
Åpningsbønn: Eldste Larry Y. Wilson
Avslutningsbønn: Eldste Steven R. Bangerter
Musikk ved Tabernakelkoret på Temple Square; Mack Wilberg og Ryan Murphy, dirigenter; Andrew Unsworth, organist: "I denne skjønne morgenstund", *Salmer*, nr. 1; "From All That Dwell below the Skies", *Hymns*, nr. 90, arr. Wilberg; "Når jeg vender meg til Skriften", *Salmer*, nr. 158, arr. Murphy; "Så sikker en grunnvoll", *Salmer*, nr. 42; "Tro", *Barnas sangbok*, 50–51, arr. Elliot; "Vi gledes og frydes", *Salmer*, nr. 3, arr. Wilberg.

Lørdag ettermiddag, 5. oktober 2019, fellesmøte

Ledelse: President Dallin H. Oaks
Åpningsbønn: Eldste Matthew L. Carpenter
Avslutningsbønn: Eldste Craig C. Christensen
Musikk ved et blandet kor fra staver i Provo i Utah; Jim Kasen, dirigent; Joseph Peeples, organist: "The Lord Is My Light", *Hymns*, nr. 89, arr. Kasen; "Hvor det er skjønt, min Herre Gud", *Salmer*, nr. 80, arr. Kasen; "Snart Israels Forløser", *Salmer*, nr. 5; "Din ånd, o Gud, har lært oss mer", *Salmer*, nr. 75, arr. Kasen.

Lørdag kveld, 5. oktober 2019, kvinnenes møte

Ledelse: Joy D. Jones
Åpningsbønn: Salote Tukuafu
Avslutningsbønn: Carol Costley
Musikk ved et blandet kor av Primær-piker og unge kvinner fra staver i Vest-Jordan i Utah; Kasey Bradbury, dirigent; Linda Margetts, organist: "Lover den Herre", *Salmer*, nr. 34, arr. Webb; "Ha takk for profeten du sendte", *Salmer*, nr. 17; "Jeg ser vår Herres tempel", *Barnas sangbok*, 99, arr. Mohlman; "Han sendte Sønnen", *Barnas sangbok*, 20–21, arr. DeFord.

Søndag formiddag, 6. oktober 2019, fellesmøte

Ledelse: President Henry B. Eyring
Åpningsbønn: Eldste O. Vincent Haleck
Avslutningsbønn: Becky Craven
Musikk ved Tabernakelkoret på Temple Square; Mack Wilberg, dirigent; Brian Mathias og Richard Elliott, organister: "Hvor herlig

og stort", *Salmer*, nr. 151; "Høyt oppå fjellets topp", *Salmer*, nr. 4, arr. Wilberg; "Et barns bønn", *Barnas sangbok*, 6–7, arr. Perry; "Lær meg å vandre i lys av Guds Sønn", *Salmer*, nr. 193; "Skal det unge Sion glemme?" *Salmer*, nr. 183, arr. Lyon; "Love Divine, All Loves Excelling", Wesley og Prichard, arr. Wilberg.

Søndag ettermiddag, 6. oktober 2019, fellesmøte

Ledelse: President Dallin H. Oaks
Åpningsbønn: Eldste Jack N. Gerard
Avslutningsbønn: Douglas D. Holmes
Musikk ved Tabernakelkoret på Temple Square; Mack Wilberg og Ryan Murphy, dirigenter; Richard Elliott, organist: "La oss stemme i et kor", *Salmer*, nr. 24, arr. Murphy; "Jeg står helt forundret", *Salmer*, nr. 111, arr. Murphy; "La oss stevne frem", *Salmer*, nr. 170; "Mer hellighet gi meg", *Salmer*, nr. 79, arr. Staheli.

Taler fra konferansen er tilgjengelig

For å få tilgang til konferansetaler på Internett på mange språk, kan du gå inn på conference.ChurchofJesusChrist.org og velge språk. Talene er også tilgjengelige på mobil-appen Gospel Library. Video og lyd på engelsk fra konferansen er også tilgjengelig ved distribusjonssentrene innen seks uker etter konferansen. Informasjon om generalkonferansen i tilgjengelige formater for medlemmer med funksjonshemninger finnes på disability.ChurchofJesusChrist.org.

Omslagssiden

Forsiden: Foto: Janae Bingham

Siste omslagsside: Foto: Welden Andersen

Foto fra konferansen

Fotografier i Salt Lake City ble tatt av Welden Andersen, Cody Bell, Janae Bingham, Randy Collier, Weston Colton, Bruno Lima, Brian Nicholson, Leslie Nilsson, Matthew Reier, Christina Smith og Dave Ward.

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges internasjonale tidsskrift

De første presidentskap: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring
De tolv apostlers quorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redaktør: Randy D. Funk

Veiledere: Becky Craven, Cristina B. Franco, Sharon Eubank, Walter F. González, Larry S. Kacher, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Administrerende direktør: Richard I. Heaton

Direktør for Kirkens tidskrifter: Allan R. Loyborg

Økonomiansvarlig: Garff Cannon

Redaksjonssjef: Adam C. Olson

Assisterende redaksjonssjef: Ryan Carr

Produksjonsassistent: Camila Castrillón

Tekst og redigering: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Murdock Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Bilredaktør: Tadd R. Peterson

Design: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator for opphavsrett: Collette Nebeker Aune

Produksjonssjef: Jane Ann Peters

Produksjon: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrissa M. Smith

Forhåndstrykk: Joshua Dennis, Ammon Harris

Trykkerisjef: Steven T. Lewis

Distribusjonssjef: Nelson Gonzalez

Øversettelse: Kirkens oversettelseskontor

Distribusjon: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, Department of MSR Sveagatan 8A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementinformasjon: For abonnement eller adresseforandring vennligst kontakt kundeservice

Telefon: +46 (0) 8500 655 20

E-post: rctstockholm@ChurchofJesusChrist.org

Internett: store.ChurchofJesusChrist.org

Abonnementspris pr. år: NOK 87

(inkl. mva. og porto)

Send manuskripter og spørsmål til *Liahona*, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA; e-post til: liahona@ChurchofJesusChrist.org; eller på internett: liahona.ChurchofJesusChrist.org

Liahonas lokalredaksjon:

Redaksjonens adresse:

Joanna Bjerga

Haraldskroken 11

4041 Hafstrøfjord

Tlf.: 41021116

E-post: jobjerga@gmail.com

Nyhetsredaktør: Joanna Bjerga

Liahona (en betegnelse fra Mormons bok som betyr "kompass" eller "veiviser") utgis på albansk, armensk, bislama, bulgarsk, kambodsjansk, cebuano, kinesisk, kinesisk (forenklet), kroatisk, tsjekkisk, dansk, engelsk, estisk, filipinsk, finsk, fransk, tysk, gresk, ungarsk, islandsk, indonesisk, italiensk, japansk, kiribati, koreansk, latvisk, litauisk, gassisk, marshallsk, mongolsk, nederlandsk, norsk, polsk, portugisisk, rumensk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, swahili, svensk, tagalog, tahitisk, thai, tongansk, ukrainsk, urdu og vietnamesisk. (Antall utgivelser varierer for de forskjellige språkområder.)

© 2019 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Trykt i USA.

Informasjon om opphavsrett: Med mindre annet er angitt, kan enkeltpersoner kopiere materiale fra *Liahona* til eget personlig, ikke-kommersielt bruk (herunder kall i Kirken). Denne rettighet kan til enhver tid tilbakekalles. Visuelt materiale må ikke kopieres hvis det er angitt restriksjoner i teksten under illustrasjonen. Spørsmål om opphavsrett rettes til Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada:

November 2019 Vol. 83 No. 11. LIAHONA (USPS 311-480) Norwegian (ISSN 1522-9238) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Oversikt over talere

Aburto, Reyna I., 57
Alliaud, Rubén V., 35
Alvarado, Jorge M., 50
Andersen, Neil L., 116
Ballard, M. Russell, 106
Bednar, David A., 31
Boom, Hans T., 104
Budge, L. Todd, 47
Christofferson, D. Todd, 15
Cook, Quentin L., 40
Cordon, Bonnie H., 67
Craig, Michelle, 19
Eyring, Henry B., 30, 70, 100
Franco, Cristina B., 83
Gong, Gerrit W., 80
González, Walter F., 90
Harkness, Lisa L., 60
Holland, Jeffrey R., 6
Johnson, Peter M., 110
Nelson, Russell M., 38, 76, 96, 120
Oaks, Dallin H., 26, 73
Owen, Stephen W., 12
Pace, Mark L., 44
Rasband, Ronald A., 53
Renlund, Dale G., 22
Soares, Ulisses, 113
Stevenson, Gary E., 93
Uchtdorf, Dieter F., 86
Vinson, Terence M., 9

Emneoversikt

Beskyttelse, 31, 44
Biskoper, 38, 40
Bud, 15, 73, 93
Bønn, 19, 31, 104, 110
Den førjordske tilværelse, 86, 106
Den hellige ånd, 19, 35
Det aronske prestedømme, 38, 40
Det første syn, 6, 104, 120
Disippelskap, 9, 15, 19, 22, 60, 86, 96, 104, 113
Dødelig legeme, 31, 106
Dømmekraft, 76, 93
Eksempel, 50
Ekteskap, 73, 80
Familie, 83, 106
Fasteoffer, 96
Fattigdom, 96
Felleskapsfremmende arbeid, 12, 67
Forberedelse, 31, 70
Forpliktelse, 9, 22
Forsoning, 9, 47, 60, 106, 116
Frelsesplanen, 83, 100, 106, 116
Fristelse, 31, 93
Gjengivelse, 120
Glede, 9, 15, 47, 83, 96, 116
Helbredelse, 57, 90
Hellighet, 100, 120
Hjemmet, 12, 44
Humanitærhjelp, 96
Håp, 47, 90
Integritet, 53
Jesus Kristus, 6, 9, 15, 22, 26, 35, 44, 47, 53, 57, 60, 80, 83, 86, 90, 93, 100, 110, 113, 116
Joseph Smith, 6, 93, 100, 104, 113, 120
Kirkens organisasjon, 40, 67

Kjærlighet, 73, 86, 104, 106, 110, 116
Kunnskap, 104
Kvinner, 70, 73, 76
Lederskap, 38, 40, 67
Lover, 73
Lydighet, 15, 73, 93
Lykke, 100
Makt, 35, 76, 110
Misjonærarbeid, 83, 86
Mormons bok, 35, 80, 83, 110
Motgang, 15, 45, 50, 57, 90, 100, 104, 113, 116
Motløshet, 110
Nadverd, 110
Omsorgstjeneste, 70, 96, 104
Omvendelse, 15, 22, 35
Omvendelse, 73, 100, 104, 106, 113
Opphøvelse, 73
Ordinansen, 38, 80, 116
Pakter, 22, 53, 60, 76, 80, 83, 116
Prestedømme, 76, 80
Psykisk sykdom, 57
Satan, 31, 44, 93, 110
Selvbeherskelse, 106, 113
Sikkerhet, 31
Skriftstudium, 44, 110
Teknologi, 12, 19, 40, 110
Templer, 26, 76, 120
Tilgivelse, 113
Tillit, 19, 26, 47
Tjeneste, 15, 19, 60, 70, 86, 96
Tro, 6, 12, 19, 22, 47, 50, 67, 76, 116
Ungdom, 12, 38, 40, 53, 120
Unge kvinner, 38, 40, 67
Unge menn, 38, 40
Velsignelser, 76, 90, 120
Åndelighet, 12, 19, 44
Ånderverden, 26, 106

Høydepunkter fra den 189. halvårlige generalkonferanse

Kirkens ledere som talte under generalkonferansen uttrykte om og om igjen innbydelsen om å bli – bli lykkeligere, bli helligere, bli mer lik Frelseren og hjelpe andre å gjøre det samme.

I tillegg gjorde de det slik at denne endringen synes å være innen rekkevidde for hver enkelt av oss.

“Herren ønsker at alle hans barn skal ta del i de evige velsignelsene som er tilgjengelige i hans tempel,” underviste president Russell M. Nelson. “... Individuell verdighet for å komme inn i Herrens hus krever mye individuell åndelig forberedelse. Men med Herrens hjelp er ingenting umulig.”

Finn lykke og hellighet

President Nelson innbød hver enkelt av oss til å kvalifisere seg for tempelets velsignelser (se side 120).

President Henry B. Eyring forklarte forbindelsen mellom økt hellighet og økt lykke (se side 100).

Eldste D. Todd Christofferson underviste oss om hvordan vi kan finne “de helliges glede” (se side 15).

En innbydelse til å vise kjærlighet og dele

President Nelson underviste om betydningen av å elske vår neste og forklarte det vidtrekkende omfanget av Kirkens humanitærarbeid (se side 96).

Eldste Dieter F. Uchtdorf forklarte kraften i å innby andre til å “[komme og se]” (se side 86).

Søster Cristina B. Franco beskrev gleden ved å dele evangeliet med andre (se side 83).

Styrk de unge

Profeten introduserte endringer i ungdomsorganisasjonene som vil oppmuntre ungdom i quorums- og klassepresidentskaper til å stå opp og lede (se side 38).

Eldste Quentin L. Cook presenterte hvordan lederskapet i Det aronske presstedømme vil fungere (se side 40).

Søster Bonnie H. Cordon forklarte endringene i Unge kvinners organisasjon (se side 67).

Bygge templer, bygge oss

President Nelson bekjentgjorde åtte nye templer under kvinnes møte (se side 76).

På søndag ettermiddag underviste han om å kvalifisere seg til å komme inn i tempelet og introduserte reviderte tempelanbefalingsspørsmål (se side 120). ■

AV ELDSTE JEFFREY R. HOLLAND
i *De tolv apostlers quorum*

Budskapet, betydningen og folkemengden

Gjennom vår tids uopphørlige larm og distraksjoner, måtte vi strebe etter å se Kristus i sentrum av vårt liv, vår tro og vår tjeneste.

Brødre og søstre, dette er Sammy Ho Ching, syv måneder gammel, som ser på generalkonferansen i sitt hjem i april i år.

Da tiden var inne for å oppholde president Russell M. Nelson og de andre generalautoritetene, var Sammys armer opptatt med å holde flasken. Så han gjorde det nest beste.

Sammy gir helt ny mening til konseptet om å stemme med føttene.

Velkommen til denne halvårlige generalkonferansen i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. For å gi en ramme til en drøftelse av betydningen av disse halvårlige samlingene, vil jeg be dere tenke på denne hendelsen fra Lukas' opptegnelse i Det nye testamente:¹

“Og det skjedde da han [Jesus] kom nær til Jeriko, at en blind mann satt ved veien og tigget.

Da han hørte at mye folk gikk forbi, spurte han hva dette var.

De fortalte ham ... at Jesus fra Nasaret gikk forbi.

Og han ropte og sa: Jesus, du Davids sønn, miskunn deg over meg!”

Overrumplet ved hans frimodighet, prøvde folkemengden å få mannen til

å tie, “men han ropte enda mye mer.” Som et resultat av hans standhaftighet, førte de ham til Jesus, som hørte hans trosfylte bønn om å få synet tilbake og helbredet ham.²

Jeg blir rørt av denne levende lille vignetten hver gang jeg leser den. Vi kan fornemme mannens nød. Vi kan nesten høre ham rope for å få Frelserens oppmerksomhet. Vi smiler da han nektet å bli bragt til taushet – og hans beslutning om å skru opp volumet da alle ba ham om å skru det

Sammy Ho Ching oppholder president Russell M. Nelson under generalkonferansen i april 2019.

ned. Det er i seg selv en fin historie om svært beslutsom tro. Men som med all hellig skrift, jo mer vi leser den, desto mer finner vi i den.

En tanke som slo meg ganske nylig, er det sunne vettet denne mannen hadde om å ha åndelig følsomme mennesker rundt seg. Hele betydningen av denne historien er avhengig av en håndfull anonyme kvinner og menn som, da de ble spurt av sin kollega, “Hva er dette oppstyret?” hadde inspirasjon, om du vil, til å identifisere Kristus som årsaken til bråket, Han var selve “personifiseringen av betydningen”. Det er lærdom i denne lille utvekslingen for oss alle. Hva tro og overbevisning angår, hjelper det å stille din forespørsel til dem som faktisk har noen! “Kan vel en blind lede en blind?” spurte Jesus en gang. “Vil de ikke begge falle i grøften?”³

En slik søken etter tro og overbevisning er vår hensikt med disse konferansene, og ved å bli med oss i dag vil du innse at dette søket er en bred felles bestrebelse. Se dere omkring. Her på dette området ser du familier i alle størrelser som kommer fra alle kanter. Gamle venner omfavner hverandre i gledelig gjenforening, et fantastisk kor varmer opp, og demonstranter roper fra sine medbragte talerstoler. Misjonærer fra tidligere tider ser etter gamle ledsagere, mens nylig hjemvendte misjonærer ser etter helt nye ledsagere (hvis dere forstår hva jeg mener!). Og bilder? Bevares! Med mobiltelefoner i hver hånd har vi blitt forvandlet fra “ethvert medlem en misjonær” til “ethvert medlem en fotograf”. Midt i all denne herlige ståheien kan man med rette spørre: “Hva betyr alt dette?”

Som i vår beretning fra Det nye testamente, vil de som er velsignet med synet i behold, forstå at til tross for alt

annet disse konferansene kan gi, vil det bety lite eller ingenting med mindre vi finner Jesus som midtpunkt i det hele. For å gripe fatt i den visjonen vi søker, den helbredelse som han lover, den betydning vi på et eller annet vis vet er her, må vi skjære gjennom oppstusset – så gledelig det enn er – og rette vår oppmerksomhet mot ham. Hver eneste talers bønn, håpet til alle som synger, ærbødigheten fra hver eneste gjest – alt har til hensikt å innby Hans ånd hvis Kirke dette er – den levende Kristus, Guds Lam, Fredsfyrsten.

Men vi trenger ikke være i et konferansesenter for å finne ham. Når et barn leser Mormons bok for første gang og blir begeistret for Abinadis mot eller de 2 000 unge krigeres marsj, kan vi varsomt tilføye at Jesus er den allestedsnærværende sentrale figur i denne vidunderlige krøniken, stående som en koloss over så og si hver side av den og gir koblingen til alle de andre trosfremmende figurene i den.

På samme måte, når en venn lærer om vår tro, kan hun eller han bli litt overveldet av noen av de unike elementene og det ukjente vokabularet i vår religionsutøvelse – kostholdsrestriksjoner, selvhjelpenhetsslager, pionerturer og digitaliserte familietrær, med et utall antall stavssentre [som på engelsk “stake center” - høres ut som biffhus] hvor noen utvilsomt har forventet å bli servert en fint grillt biff, stekt medium rare. Så når våre nye venner opplever en mengde nye severdigheter og lyder, må vi peke forbi kjas og mas og få dem til å konsentrere seg om betydningen av det hele, på det pulserende hjertet av det evige evangelium – våre himmelske Foreldres kjærlighet, sonoffergaven av en guddommelig Sønn, Den hellige ånds trøstende veiledning, de siste dagers gjengivelse av alle disse sannhetene og mer.

Når noen besøker det hellige tempel for første gang, kan han eller hun bli litt overveldet av denne opplevelsen. Vår oppgave er å sørge for at de hellige symboler og åpenbarte ritualer, seremonielle klær og visuelle presentasjoner, aldri distraherer fra, men snarere peker mot Frelseren, som vi er der for å tilbe. Tempelet er hans hus, og han skulle være fremst i vårt sinn og vårt hjerte – Kristi majestetiske lære som gjennomsyrrer vårt vesen, akkurat slik det gjennomsyrrer tempelets ordinanser – fra det øyeblikk vi leser inskripsjonen over inngangsdøren til det siste øyeblikket vi tilbringer i bygningen. Midt i alt det herlige vi opplever, skulle vi se, fremfor alt annet, betydningen av Jesus i tempelet.

Overvei det store antall djerve initiativer og nye meddelelser i Kirken i løpet av de siste månedene. Når vi yter omsorgstjeneste til hverandre, eller

foredler vår sabbatsopplevelse eller omfavner et nytt program for barn og ungdom, vil vi gå glipp av den virkelige grunnen til disse åpenbarte justeringene hvis vi ser dem som adskilte, ikke-relaterte elementer, istedenfor som en sammenhengende innsats for å hjelpe oss å bygge fast på vår frelses klippe.⁴ Dette er utvilsomt det president Russell M. Nelson har til hensikt med å få oss til å bruke Kirkens åpenbarte navn.⁵ Hvis Jesus – hans navn, hans lære, hans eksempel, hans guddommelighet – kan være i sentrum for vår tilbedelse, vil vi styrke sannheten Alma en gang underviste: “det er mange ting som skal skje, men det er én ting som er viktigere enn alle disse ... Forløseren [som] kommer og bor blant sitt folk.”⁶

Joseph Smiths 1800-talls nybyggemiljø gnistret med en mengde konkurrerende kristne vitner.⁷ Men i forvirringen de skapte, var disse sprudlende

om Joseph Smiths opplevelse, som kommer slik det gjorde rundt 1 800 år etter at vår blinde venn mottok sitt syn på den gamle Jeriko-veien. Jeg vitner med disse to og en mengde andre gjennom tidene at det mest spennende av syn og lyd i livet er at Jesus ikke bare går forbi¹⁰, men at han kommer *til* oss, stopper *ved siden* av oss og gjør sin bolig *med* oss.¹¹

Søstre og brødre, gjennom vår tids uopphørlige larm og distraksjoner, måtte vi strebe etter å se Kristus i sentrum av vårt liv, vår tro og vår tjeneste. Det er der sann mening ligger. Og hvis vårt syn er begrenset noen dager, eller vår selvtillit har falmet, eller vår tro blir satt på prøve og foredlet – som den helt sikkert vil bli – måtte vi rope ut enda høyere: “Jesus, du Davids sønn, miskunn deg over meg.”¹² Jeg lover med apostolisk inderlighet og profetisk overbevisning at han vil høre deg og vil si, før eller senere: “Bli seende! Din tro har frelst deg.”¹³ Velkommen til generalkonferansen. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Dette kan eller kan kanskje ikke være den samme hendelsen som er nedtegnet i Matteus 20:30–34, hvor det er to blinde menn som svarer, eller den som er nedtegnet i Markus 10:46–52, hvor den blinde mannen identifiseres som Bartimeus, sønn av Timaeus.
2. Se Lukas 18:35–43; uthevelse tilføyd.
3. Lukas 6:39.
4. Se 2 Nephi 9:45.
5. Se Russell M. Nelson, “Kirkens riktige navn,” *Liahona*, nov. 2018, 87–89.
6. Alma 7:7.
7. Regionen i delstaten New York i nærheten av Palmyra ble ofte omtalt som “det nedbrente distriktet” på grunn av den religiøse iver som regelmessig feide gjennom disse små lokalsamfunnene.
8. Joseph Smith – Historie 1:13.
9. Joseph Smith – Historie 1:17.
10. Se Lukas 18:37.
11. Se Johannes 14:23.
12. Markus 10:47.
13. Lukas 18:42.

vekkelsestroende ironisk nok med på å skjule selve Frelseren som den unge Joseph så oppriktig søkte. Han kjempet mot det han kalte “mørke og forvirring,”⁸ og trakk seg tilbake til ensomheten i en lund med trær hvor han så og hørte et mer strålende vitnesbyrd om Frelserens sentrale plass i evangeliet enn noe vi har nevnt her. Med en synets gave som var uant og uventet, fikk Joseph i et syn se sin himmelske Fader, universets store Gud og Jesus Kristus, hans fullkomne Enbårne Sønn. Så satte Faderen eksempelet vi har anbefalt denne morgenen: Han pekte på Jesus og sa: “Dette er min

elskede Sønn. Hør ham!”⁹ Intet større uttrykk for Jesu guddommelige identitet, hans suverenitet i frelsesplanen, og hans stilling i Guds øyne kan noensinne overskride denne korte erklæringen på syv ord.

Uro og forvirring? Folkemengder og strid? Det er mer enn nok av alt det i vår verden. Ja, skeptikere og de trofaste strides fremdeles om dette synet, og praktisk talt alt jeg har omtalt i dag. I tilfelle *du* streber etter å se klarere og finne mening midt i en rekke synspunkter, henviser jeg deg til den samme Jesus og bærer apostolisk vitnesbyrd

AV ELDSTE TERENCE M. VINSON
i *De syttis presidentskap*

Frelserens sanne disipler

Vi kan føle varig glede når vår Frelser og hans evangelium blir rammeverket som vi bygger livet vårt rundt.

Litt bortgjemt i boken Haggai i Det gamle testamente, er det en beskrivelse av en gruppe mennesker som kunne hatt nytte av eldste Hollands råd. De gjorde feil ved å ikke sette Kristus i sentrum i sitt liv og sin tjenestegjerning. Haggai maler noen tankevekkende ordbilder når han irettesetter disse menneskene fordi de holdt seg i sine komfortable hus istedenfor å bygge Herrens tempel:

“Er det tid for dere til å bo i bordkledde hus, mens dette hus ligger i ruiner?”

Nå sier Herren, hærskares Gud: Legg merke til hvordan det går dere!

Dere sår mye, men høster lite i hus. Dere spiser, men blir ikke mette. Dere drikker, men slokker ikke tørsten. Dere kler dere, men ingen blir varm. Og den som tjener for lønn, får lønnen i en pung med hull i.

Så sier Herren, hærskares Gud: Legg merke til hvordan det går dere!”¹

Beskriver ikke dette godt det fåfengte i å prioritere det som ikke har evig verdi fremfor det som er av Gud?

På et nadverdsmøte jeg var på nylig, siterte en hjemvendt misjonær en far som oppsummerte perfekt denne tanken da han sa til sine barn: “Det vi trenger her er mindre Wi-Fi og mer Nephi!”

Etter å ha bodd i Vest-Afrika i fem år, fikk jeg se mange eksempler på mennesker som prioriterte evangeliet naturlig og uten å skamme seg over det. Ett slikt eksempel er navnet på et firma i Ghana som foretar reparasjon av dekk og balansering av hjul. Eieren kalte det: “Thy Will Alignment” [“Innretting etter din vilje”].

Vi kan føle varig glede² når vår Frelser og hans evangelium blir

rammeverket som vi bygger livet vårt rundt. Det er imidlertid så fort gjort at rammeverket heller blir det som er av denne verden, der evangeliet bare blir en ekstra valgmulighet, eller bare å være tilstede i kirken i to timer på søndagene. Når dette er tilfellet, er det ensbetydende med å legge lønnen vår i “en pung med hull i”.

Haggai ber oss om å være forpliktet – å være, som vi sier det i Australia, “fair dinkum” [oppriktige] i etterlevelsen av evangeliet. Folk er fair dinkum når de er det de sier at de er.

Jeg lærte noe om å være fair dinkum og å være forpliktet gjennom å spille rugby. Jeg lærte at når jeg spilte så godt jeg bare kunne, når jeg ga alt, var gleden over spillet sterkest.

Det beste året jeg hadde som rugbyspiller, var året etter videregående. Laget jeg var en del av, var både dyktig og engasjert. Vi var mesterlaget det året. Allikevel, en dag skulle vi spille mot et lag som lå langt nede på tabellen, og etter kampen hadde alle hver sin date vi

skulle ta med til den store, årlige dansen på universitetet. Jeg tenkte at siden dette skulle bli en lett kamp, skulle jeg forsøke å gå klar av skade slik at jeg fullt ut ville kunne nyte dansen. I denne kampen gikk vi ikke inn i de harde taklingene med like stor beslutsomhet som vi kunne gjort, og vi tapte. På toppen av det hele endte kampen for min del med at jeg fikk en tykk, oppsvulmet leppe, som ikke forbedret mitt utseende overfor mitt følge den kvelden. Kanskje det var noe jeg skulle lære.

En ganske annen opplevelse inntraff i en senere kamp der jeg var fullt ut forpliktet. På et tidspunkt løp jeg beslutsomt rett på en motspiller. Jeg følte en umiddelbar smerte i ansiktet. Jeg hadde lært av faren min at jeg aldri skulle la motstanderen få vite om jeg var skadet, så jeg fortsatte til kampen var over. Da jeg forsøkte å spise noe den kvelden, fant jeg ut at jeg ikke kunne bite. Neste morgen dro jeg til sykehuset, hvor røntgenbildet slo fast at jeg hadde kjevebrudd. Munnen min var lukket med metalltråd de neste seks ukene.

Jeg lærte noe fra denne lignelsen om den oppsvulmede leppen og kjevebruddet. Til tross for minnene om utilfredsstilt trang etter fast føde i de seks ukene da jeg bare kunne innta

flytende, angrer jeg ingenting som har med kjevebruddet å gjøre, for det kom som et resultat av at jeg hadde gitt alt. Men jeg anger på det som har med den oppsvulmede leppen å gjøre, for det sto som et symbol på at jeg holdt igjen.

Å gi alt betyr ikke at vi uavbrutt vil være innhyllet i velsignelser eller alltid vil lykkes. Men det betyr at vi vil oppleve glede. Glede er ikke flyktig fornøyelse, ikke engang midlertidig lykkfølelse. Glede vedvarer, og er grunnfestet på den innsats vi gjør for å bli anerkjent av Herren.³

Et eksempel på slik anerkjennelse er historien om Oliver Granger. Som president Boyd K. Packer uttalte: "Da de hellige ble fordrevet fra Kirtland, ... ble Oliver etterlatt for å selge deres eiendommer for det han kunne få for dem. Det var ikke store sjanser for at han ville lykkes. Og det gjorde han heller ikke!"⁴ Han var blitt bemyndiget av Det første presidentskap til å utføre et oppdrag som var vanskelig, om ikke umulig. Men Herren roste ham for hans tilsynelatende mislykkede innsats, med disse ordene:

"Jeg husker min tjener Oliver Granger, se, sannelig sier jeg til ham at hans navn skal holdes i hellig erindring fra generasjon til generasjon, evindeligg og alltid, sier Herren.

Derfor, la ham kjempe iherdig for å befri Det første presidentskap i min kirke ... og når han faller, skal han reise seg igjen, for hans offer skal være mer hellig for meg enn hans timelige fremgang, sier Herren."⁵

Dette kan gjelde oss alle sammen – det er ikke våre seire, men snarere vårt offer og vår innsats som er av betydning for Herren.

Et annet eksempel på en sann Jesu Kristi disippel, er en kjær venn av oss i Elfenbenskysten i Vest-Afrika. Denne vidunderlige, trofaste søsteren gjennomgikk forferdelige følelsesmessige og til og med noe fysisk misbruk av sin ektemann i en lengre tidsperiode, og med tiden ble de skilt. Hun vaklet aldri i troen eller i sin godhet, men som følge av hans grusomheter mot henne var hun dypt såret i lang tid. Med egne ord beskrev hun hva som skjedde:

"Selv om jeg sa at jeg tilga ham, sov jeg alltid med såret, og det var med meg hver dag. Det var som et brannsårl i hjertet. Ofte ba jeg til Herren om å ta det bort fra meg, men det gjorde så vondt at jeg var sikker på at jeg kom til å ha det med meg resten av livet. Det var mer smertefullt enn å miste moren min i ung alder. Det var mer smertefullt enn tapet av faren min og til og med sønnen min. Smerten lot til å utvide seg og omslutte hjertet mitt, og gi meg inntrykk av jeg til og med kunne dø når som helst.

I andre stunder spurte jeg meg selv hva Frelseren ville ha gjort i min situasjon, og jeg ville helst si: ' Dette er for mye, Herre.'

Så en morgen søkte jeg i mitt hjerte etter smerten fra alt dette, og gikk enda dypere og så etter den i min sjel. Den var sporløst forsvunnet. I tankene gikk jeg raskt igjennom alle grunnene jeg [hadde] til å føle meg såret, men jeg følte ingen smerte. Jeg ventet hele dagen for å se om

Terence M. Vinson, stående som nummer fire fra venstre, som en del av rugby-laget han spilte på etter videregående skole

jeg ville føle smerten i hjertet, men jeg følte den ikke. Da knelte jeg ned og takket Gud for at han lot Herrens sonoffer bli virksomt for meg.”⁶

Denne søsteren er nå lykkelig beseglet til en herlig, trofast mann som elsker henne dypt.

Hva skulle så vår holdning være om vi er Kristi sanne disipler? Hvilken verdi har evangeliet for oss når vi “[legger] merke til hvordan det går [med oss]”, slik Haggai oppfordret oss til?

Jeg liker så godt eksempelet på riktig holdning som kong Lamoni far viste. Dere husker det sinne han først hadde ved synet av sin sønn som var ledsaget av Ammon, en nephitt – et folk som lamanittene hatet. Han trakk sverdet for å kjempe mot Ammon og oppdaget snart Ammons sverd på sin

egen strupe. “Kongen, som nå ble redd for å miste livet, sa: Hvis du vil spare meg, vil jeg gi deg hva som helst du ber om, ja, til og med halvparten av riket.”⁷

Legg merke til tilbudet – halve riket for livet sitt.

Men senere, etter å ha forstått evangeliet, kom han med et annet tilbud. “Kongen [sa]: Hva skal jeg gjøre så jeg kan få dette evige liv som du har talt om? Ja, hva skal jeg gjøre så jeg kan bli født av Gud og få denne ugudelige ånd revet ut av mitt bryst og motta hans Ånd, så jeg kan bli fylt med glede så jeg ikke blir forkastet på den siste dag? Se, sa han, jeg vil gi alt jeg eier, ja, jeg vil gi fra meg mitt rike så jeg kan få del i denne store glede.”⁸

Denne gangen var han villig til å oppgi *hele* riket, fordi evangeliet hadde

større verdi enn alt han eide! Han var fair dinkum om evangeliet.

Spørsmålet til hver av oss er altså: Er vi også fair dinkum når det kommer til evangeliet? For er man halvhjertet er man ikke fair dinkum! Og Gud er ikke kjent for å la ros skylle over den lunkne.⁹

Det finnes ingen skatt, heller ingen hobby, ingen rang, intet sosialt medium, intet videospill, ingen idrett, ingen kontakt med en kjendis, ingenting på jorden som er mer dyrebart enn evig liv. Herrens råd til ethvert menneske er altså “legg merke til hvordan det går dere!”

Mine følelser uttrykkes best ved Nephis ord: “Jeg fryder meg over klarhet, jeg fryder meg over sannhet, jeg fryder meg i min Jesus, for han har forløst min sjel fra helvete.”¹⁰

Er vi sanne etterfølgere etter Ham som ga alt for oss? Han som er vår Forløser og vår Talsmann hos Faderen? Han som selv var fullstendig forpliktet i sitt sonoffer og nå er det i sin kjærlighet, sin barmhjertighet og sitt ønske om at vi skal få evig liv? Jeg ber innstendig alle som hører eller leser disse ord: Vær så snill, ikke utsett din fullstendige forpliktelse til du får sett på det på et ikke-eksisterende tidspunkt i fremtiden. Vær fair dinkum nå og føl gleden! I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Haggai 1:4–7.
2. Se Johannes 15:11; Romerbrevet 14:17; 2 Korinterbrev 8:2; Hebreerbrevet 12:2; Moses 5:10, 7:53.
3. Se Enos 1:3–6, 27; Lære og pakter 52:15; 97:8–9.
4. Boyd K. Packer, “Den minste av disse”, *Liahona*, nov. 2004, 86.
5. Lære og pakter 117:12–13.
6. Privat korrespondanse.
7. Alma 20:23.
8. Alma 22:15.
9. Se Johannes åpenbaring 3:15–16.
10. 2 Nephi 33:6.

AV STEPHEN W. OWEN
Unge menns generalpresident

Vær trofast, ikke troløs

Vi må bevisst ta oss tid hver dag til å koble oss fra verden og koble oss til himmelen.

For ikke lenge siden våknet jeg og forberedte meg på å studere Skriftene. Jeg tok opp smarttelefonen og satte meg i en stol ved siden av sengen i den hensikt å åpne Gospel Library-appen. Jeg låste opp telefonen og var akkurat i ferd med å begynne å studere da jeg så et halvt dusin varsler om tekstmeldinger og e-postmeldinger som hadde kommet i løpet av natten. Jeg tenkte: “Jeg skal bare sjekke disse meldingene kjapt, og så går jeg tilbake til Skriftene.” To timer senere leste jeg fremdeles tekstmeldinger, e-postmeldinger, nyhetsbrev og innlegg på sosiale medier. Da det gikk

opp for meg hva klokken var, skyndte jeg meg febrilsk å gjøre meg klar for dagen. Den morgenen gikk jeg glipp av skriftstudiet mitt, og følgelig fikk jeg ikke den åndelige næringen jeg hadde håpet på.

Åndelig næring

Jeg er sikker på at mange av dere kjenner dere igjen. Moderne teknologi velsigner oss på mange måter. Den kan forbinde oss med venner og familie, med informasjon og med nyheter om aktuelle hendelser over hele verden. Den kan imidlertid også distrahere oss

fra den viktigste forbindelsen – vår forbindelse med himmelen.

Jeg gjentar det vår profet, president Russell M. Nelson, har sagt: “Vi lever i en verden som er kompleks og stadig mer trettekjær. Konstant tilgang på sosiale medier og nyheter døgnet rundt, bombarderer oss med uopphørlige budskap. Hvis vi skal ha noe håp om å kunne sortere mylderet av røster og menneskers filosofier som angriper sannheten, må vi lære å motta åpenbaring.”

President Nelson advarte så og sa at “i tiden fremover vil det ikke være mulig å overleve åndelig uten Den hellige ånds veiledende, rettlevende, trøstende og konstante innflytelse”.¹

For mange år siden fortalte president Boyd K. Packer om en hjorteflokk som på grunn av kraftig snøfall ble stående fast utenfor sitt naturlige habitat, og sto i fare for å sulte i hjel. I et forsøk på å redde hjortene, tømte noen velmenende mennesker lastebillass med høy rundt i området – det var ikke det hjortene normalt ville spist, men de håpet at det i det minste ville hjelpe hjortene gjennom vinteren. Dessverre ble de fleste av hjortene senere funnet døde. De hadde spist høyet, men det ga dem ikke næring, og de sultet i hjel med full mage.²

Mange av budskapene som bombarderer oss i informasjonsalderen, er det åndelige motstykket til å gi en hjort høy – vi kan spise det dagen lang, men det vil ikke gi oss næring.

Hvor finner vi sann åndelig næring? Den oppnår som oftest ikke høyest popularitet på sosiale medier. Vi finner den når vi “[trenger oss] frem” på paktens sti, “mens [vi] hele tiden [holder] fast i jernstangen” og spiser av frukten fra livets tre.³ Dette betyr at vi bevisst må ta oss tid hver dag til å koble oss fra verden og koble oss til himmelen.

I sin drøm så Lehi folk som spiste av frukten, men så forlot den på grunn av den store og rommelige bygningens, eller verdens stolthets innflytelse.⁴ Det er mulig for unge mennesker å bli oppdratt i et siste dagers hellig hjem, være tilstede på alle de riktige møtene og klassene i Kirken, til og med delta i ordinanser i tempelet, og deretter gå “inn på forbudte stier og [bli] borte”.⁵ Hvorfor skjer dette? I mange tilfeller skyldes det at selv om de har gått gjennom åndelighetens rutiner, var de ikke virkelig omvendt. De ble matet, men fikk ikke næring.

Til sammenligning har jeg møtt mange av dere unge siste dagers hellige som er sterke, oppvakte og trofaste. Dere vet at dere er sønner og døtre av Gud, og at han har et arbeid for dere å gjøre. Dere elsker Gud av hele deres “hjerte, og av all makt, sinn og styrke.”⁶ Dere holder deres pakter og tjener andre, med utgangspunkt i hjemmet. Dere utøver tro, omvender dere og forbedrer dere hver dag, og dette gir dere varig glede. Dere forbereder dere til tempelets velsignelser og andre muligheter dere vil få som Frelserens sanne etterfølgere. Og dere hjelper til

med å forberede verden til Det annet komme, og innbyr alle til å komme til Kristus og motta velsignelsene ved hans forsoning. Dere er koblet til himmelen.

Ja, dere opplever utfordringer. Men det samme gjør enhver generasjon. Dette er vår tid, og vi må være trofaste, ikke troløse. Jeg vitner om at Herren kjenner til våre utfordringer, og ved president Nelsons ledelse forbereder Han oss til å takle dem. Jeg tror at profetens nylige oppfordring om en hjemmesentrert kirke, støttet av det vi gjør i våre bygninger,⁷ har til hensikt å hjelpe oss å overleve – til og med ha fremgang – i vår tid med åndelig feilernæring.

Hjemmesentrert

Hva vil det si å være en hjemmesentrert kirke? Hjem kan se svært forskjellige ut rundt om i verden. Dere tilhører kanskje en familie som har vært i Kirken i mange generasjoner. Eller kanskje dere er det eneste medlemmet av Kirken i familien. Dere kan være gift eller enslig, med eller uten barn hjemme.

Uansett omstendigheter kan dere gjøre hjemmet til sentrum for læring og etterlevelse av evangeliet. Det betyr ganske enkelt å ta personlig ansvar for deres omvendelse og åndelige vekst. Det betyr å følge president Nelsons råd om å “omforme [ditt] hjem til et troens tilfluktssted.”⁸

Djevelen vil prøve å overbevise dere om at åndelig næring ikke er nødvendig eller, mer utspekulert, at den kan vente. Han er avledningens mester og utsettelsens opphavsmann. Han vil gjøre dere oppmerksom på ting som virker presserende, men egentlig ikke er så viktige. Han vil at dere skal gjøre dere “uro med mange ting,” slik at dere forsømmer det ene som “er nødvendig.”⁹

Jeg er så takknemlig for mine “gode foreldre”,¹⁰ som oppdro sine barn i et

hjem med konstant åndelig næring, kjærlige forhold og sunne fritidsaktiviteter. Undervisningen de ga i min ungdom, har kommet godt med. Foreldre, vær så snill å utvikle et sterkt forhold til deres barn. De trenger mer av deres tid, ikke mindre.

Kirke-støttet

Når dere gjør det, er Kirken der for å støtte dere. Våre erfaringer i Kirken kan styrke den åndelige næringen vi får hjemme. Så langt i år har vi sett denne typen støtte fra Kirken i Søndagsskolen og Primær. Vi kommer til å se mer av det på møtene i Det aronske prestedømme og Unge kvinner også. Fra og med januar vil undervisningsmateriellet for disse møtene bli justert litt. Det vil fortsatt fokusere på emner i evangeliet, men disse emnene vil være i samsvar med *Kom, følg med meg – for enkeltpersoner og familier*. Dette er en liten forandring, men den kan få stor innvirkning på ungdommenes åndelige næring.

Hvilke andre typer støtte gir Kirken? I kirken tar vi del i nåværende, noe som hjelper oss å fornye vår forpliktelse til Frelseren hver uke. Og i kirken kommer vi sammen med andre troende som har inngått de samme paktene. De kjærlige forholdene vi utvikler

til andre Jesu Kristi disipler, kan være en effektiv støtte til vårt hjemmesentrerte disippelskap.

Da jeg var 14 år, flyttet familien min til et nytt nabolag. Dette virker kanskje ikke som en fryktelig tragedie for dere, men for meg, på den tiden, opplevdes det som en katastrofe. Det innebar å være omgitt av folk jeg ikke kjente. Det innebar at alle de andre unge mennene i menigheten ville gå på en annen skole enn jeg. I mitt 14 år gamle sinn tenkte jeg: "Hvordan kunne mine foreldre gjøre dette mot meg?" Det føltes som om livet mitt hadde blitt ødelagt.

Ved hjelp av våre Unge menn-aktiviteter klarte jeg imidlertid å utvikle relasjoner til de andre medlemmene av quorumet, og de ble mine venner. I tillegg begynte medlemmene av biskopsrådet og veilederne i Det aronske prestedømme å interessere seg for livet mitt. De deltok på idrettsarrangementene mine. De skrev oppmuntrende læper til meg som jeg har den dag i dag. De fortsatte å holde kontakten med meg etter at jeg dro for å studere på universitetet og da jeg reiste på misjon. En av dem var til og med på flyplassen da jeg kom hjem. Jeg vil være evig takknemlig for disse gode brødrene og deres kombinasjon av kjærlighet

og høye forventninger. De satte meg på veien til himmelen, og livet ble lyst, lykkelig og gledesfylt.

Hvordan kan vi som foreldre og ledere hjelpe ungdommene å vite at de ikke er alene når de går på paktens sti? I tillegg til å utvikle personlige relasjoner, inviterer vi dem til store og små samlinger – fra FSY-konferanser og ungdomsleirer til ukentlige quorums- eller klasseaktiviteter. Undervurder aldri styrken som kommer ved å samles med andre som også prøver å være sterke. Biskoper og andre ledere, vær så snill og fokuser på å gi næring til barna og ungdommene i menigheten. De trenger mer av deres tid, ikke mindre.

Enten dere er en leder, en nabo, et quorumsmedlem eller bare ganske enkelt en medhellig, hvis dere har muligheten til å berøre en ung persons liv, kan dere hjelpe ham eller henne å koble seg til himmelen. Deres innflytelse kan være nøyaktig den "Kirke-støtte" den unge personen trenger.

Brødre og søstre, jeg vitner om at Jesus Kristus er denne Kirkens overhode. Han inspirerer våre ledere og veileder oss til den åndelige næring vi trenger for å overleve og trives i de siste dager. Denne åndelige næringen vil hjelpe oss å være trofaste og ikke troløse. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Russell M. Nelson, "Åpenbaring for Kirken, åpenbaring for vårt liv", *Liahona*, mai 2018, 96.
2. Se Jeffrey R. Holland, "Undervisning og læring i Kirken", *Liahona*, juni 2007, 64.
3. 1 Nephi 8:30.
4. Se 1 Nephi 8:24–28; 11:36.
5. 1 Nephi 8:28.
6. Lære og pakter 4:2.
7. Se Russell M. Nelson, "Innledende kommentarer", *Liahona*, nov. 2018, 7.
8. Russell M. Nelson, "Bli eksemplariske siste-dagers-hellige", *Liahona*, nov. 2018, 113.
9. Lukas 10:41–42.
10. 1 Nephi 1:1.

AV ELDSTE D. TODD CHRISTOFFERSON
i *De tolv apostlers quorum*

De helliges glede

Glede kommer ved å holde Kristi bud, ved å overvinne sorg og svakhet gjennom ham, og ved å tjene slik han tjente.

Profeten Enos i Mormons bok, Lehis barnebarn, skrev om en enestående opplevelse som fant sted tidligere i hans liv. Mens han jaktet alene i skogen, begynte Enos å grunne på sin far Jakobs læresetninger. Han fortalte: “De ord som jeg ofte hadde hørt min far uttale om evig liv og de helliges glede, sank dypt i mitt hjerte.”¹ I sin sjels åndelige hunger knelte Enos i bønn, en bemerkelsesverdig bønn som varte hele dagen og til langt på natt, en bønn som ga ham avgjørende åpenbaringer, forsikringer og løfter.

Det er mye å lære av Enos’ erfaring, men det som skiller seg ut for meg i dag er Enos’ minne om at hans far ofte talte om “de helliges glede”.

På denne konferansen for tre år siden talte president Russell M. Nelson om glede.² Han sa blant annet:

“Gleden vi føler, har lite å gjøre med omstendighetene i vårt liv, og alt å gjøre med hva vi fokuserer på.

Når vårt livs fokus er på Guds frelsesplan ... og [på] Jesus Kristus og hans evangelium, kan vi føle glede uavhengig av hva som skjer – eller ikke skjer – i vårt liv. Glede kommer fra og på grunn av ham ... For siste dagers hellige er Jesus Kristus glede!”³

Hellige er de som har inngått evangeliets pakt gjennom dåpen, og gjør

sitt beste for å følge Kristus som hans disipler.⁴ Dermed betegner “de helliges glede” gleden ved å bli Kristus-lik.

Jeg vil tale om den glede som kommer ved å holde hans bud, gleden som oppstår ved å overvinne sorg og svakhet gjennom ham, og gleden som ligger i å utføre tjeneste slik han gjorde.

Gleden ved å holde Kristi bud

Vi lever i en hedonistisk tid hvor mange stiller spørsmål ved

betydningen av Herrens bud eller bare ignorerer dem. Ikke sjelden synes de som blåser i guddommelige direktiver som kyskhetsloven, ærlighetsnormen og sabbatens hellighet, å ha fremgang og nyte de gode tingene i livet, til tider enda mer enn dem som anstrenger seg for å være lydige. Noen begynner å lure på om anstrengelsen og ofrene er verdt det. I fordums tid klaget Israels folk en gang og sa:

“Fåfengt er det å tjene Gud! Hva vinning har det gitt oss at vi har aktet på hans bud, at vi gikk i botsdrakt for Herrens, hærskares Guds skyld?”

Nå vil vi prise de overmodige lykkelige. Ikke bare går det dem vel, disse som gjør det onde, men de frister Gud og slipper likevel fri.”⁵

Bare vent, sa Herren, til “den dag jeg gjør mitt verk ... Da skal dere ... se forskjell mellom den rettferdige og den ugudelige, mellom den som tjener Gud og den som ikke tjener ham.”⁶ De ugudelige kan kanskje finne “glede ved sine gjerninger en tid,” men det er alltid midlertidig.⁷ De helliges glede er varig.

Gud ser ting i deres sanne perspektiv, og han deler dette perspektivet med oss gjennom sine bud og veileder oss effektivt rundt fallgruvene og hullene i jordelivets vei til evig glede. Profeten Joseph Smith forklarte: “Når han underviser oss gjennom sine bud, er det med henblikk på evigheten, for Gud betrakter oss som om vi befant oss i evigheten. Gud oppholder seg i evigheten, og betrakter ikke tingene slik vi gjør.”⁸

Jeg har ikke møtt noen som fant evangeliet senere i livet, som ikke ønsket at det kunne ha vært tidligere. “Å, de dårlige valgene og feilene jeg kunne ha unngått,” sier de. Herrens bud er vår rettesnor for bedre valg og mer gledelige resultater. Som vi burde fryde oss og takke ham for at han viste oss denne bedre veien.

Som tenåring fastet og ba søster Kalombo Rosette Kamwanya fra Kongo, som nå virker i Elfenbenskysten Abidjan vest misjon, i tre dager for å finne ut hva Gud ønsket

at hun skulle gjøre. I et bemerkelsesverdig syn en natt ble hun vist to bygninger, et møtehus og det hun nå forstår var et tempel. Hun begynte å lete og fant snart møtehuset hun hadde sett i drømmen. På skiltet sto det: “Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.” Søster Kamwanya ble døpt og deretter hennes mor og hennes seks brødre. Søster Kamwanya sa: “Da jeg mottok evangeliet, følte jeg meg som en fanget fugl som hadde blitt sluppet fri. Hjertet mitt var fylt med glede ... Jeg følte visshet om at Gud elsker meg.”⁹

Å holde Herrens bud gjør det lettere for oss å føle hans kjærighet i større grad. Den snevre og smale sti leder direkte til livets tre, og treet og dets frukt det søtteste og “mest ettertraktesverdige av alt,”¹⁰ er et symbol på Guds kjærighet og fyller sjelen “med overmåte stor glede.”¹¹ Frelseren sa:

“Hvis dere holder mine bud, da blir dere i min kjærighet, likesom jeg har holdt min Fars bud og blir i hans kjærighet.

Dette har jeg talt til dere for at min glede kan være i dere, og deres glede bli fullkommen.”¹²

Gleden ved å overvinne ved hjelp av Kristus

Selv når vi trofast holder budene, er det prøvelser og tragedier som kan avbryte vår glede. Men når vi gjør vårt beste for å overvinne disse utfordringene med Frelserens hjelp, bevarer det både gleden vi føler nå og gleden vi ser frem til. Kristus beroliget disiplene: “I verden har dere trengsel. Men vær frimodige! Jeg har overvunnet verden.”¹³ Det er ved å vende oss til ham, adlyde ham og binde oss til ham at prøvelser og sorg vendes til glede. Jeg nevner ett eksempel.

I 1989 tjente Jack Rushton som president for Irvine California stav i USA. Under en familieferie på Californias kyst kroppssurfet Jack da en bølge feide ham inn i et undersjøisk skjær, slik at han brakk nakken og skadet ryggraden alvorlig. Jack sa senere: “I samme øyeblikk som jeg traff, visste jeg at jeg var lam.”¹⁴ Han kunne ikke lenger snakke eller engang puste på egenhånd.¹⁵

Familie, venner og stavens medlemmer samlet seg rundt bror Rushton og hans hustru Jo Anne, og bygget blant annet om en del av huset deres for å legge til rette for Jacks rullestol. Jo Anne ble Jacks viktigste omsorgsperson de neste 23 årene. Med henvisning til beretninger i Mormons bok om hvordan Herren så til sitt folk i deres lidelser og gjorde deres byrder lette,¹⁶ sa Jo Anne: “Jeg blir ofte forundret over hvor lett jeg føler meg til sinns når jeg tar meg av mannen min.”¹⁷

En endring i åndedrettssystemet gjenopprettet Jacks evne til å snakke, og innen et år ble han kalt som lærer i evangeliets lære og stavspatriark. Når han ga en patriarkalsk velsignelse, la en

Søster Kalombo Rosette Kamwanya

Jack og Jo Anne Rushton

annen prestedømsbærer bror Rushtons hånd på hodet til vedkommende som mottok velsignelsen, og støttet hånden og armen hans under velsignelsen. Jack gikk bort første juledag 2012, etter 22 år med trofast tjeneste.

I et intervju en gang sa Jack: “Problemer vil komme til oss alle. Det er en del av det å være her på jorden. Noen tror at religion eller tro på Gud vil beskytte deg mot vonde ting. Jeg tror ikke det er poenget. Jeg tror poenget er at hvis vår tro er sterk og det skjer vonde ting, noe det vil, vil vi være i stand til å takle dem ... Min tro vaklet aldri, men det betydde ikke at jeg ikke hadde depresjoner. Jeg tror at jeg for første gang i mitt liv ble presset til grensen, og det var bokstavelig talt ingen jeg kunne vende meg til, så jeg vendte meg til Herren, og til denne dag føler jeg spontan glede.”¹⁸

Dette er en tid med noen ganger nådeløse angrep i sosiale medier og personlig mot dem som ønsker å opprettholde Herrens normer for påkledning, underholdning og seksuell renhet. Det er ofte ungdom og unge voksne blant de hellige, så vel som kvinner og mødre, som bærer dette korset av latterliggjørelse og forfølgelse. Det er ikke lett å heve seg over slike fornærmelser, men husk Peters ord: “Om dere blir spottet for Kristi navns skyld, er dere salige, for herlighetens og Guds Ånd hviler over dere.”¹⁹

I Edens have var Adam og Eva “i en tilstand av uskyld – uten glede, for de kjente ikke elendighet”.²⁰ Som ansvarlige personer finner vi glede i å overvinne elendighet i enhver form, enten det er synd, prøvelser, svakheter eller noe annet hinder for lykke. Dette er gleden ved å kjenne fremgang på disippelens vei, gleden over å ha “fått forlatelse for [våre] synder og [ha] fred i samvittigheten”²¹, og gleden ved å føle

at vår sjel utvider seg og vokser ved Kristi nåde.²²

Gleden ved å tjene som Kristus

Frelseren finner glede i å tilvebringe oss udødelighet og evig liv.²³ Da han talte om Frelserens forsoning, sa president Russell M. Nelson:

“Som i alle ting, er Jesus Kristus vårt største forbilde, som ‘for å oppnå den glede som ventet ham, led ... tålmodig på korset’ [Hebreerne 12:2]. Tenk på det! For at han skulle tåle den mest uutholdelige opplevelsen som noensinne er utholdt på jorden, fokuserte vår Frelser på *glede!*”

Og hvilken glede var det som ventet ham? Den innbefattet ganske sikkert gleden ved å rense, helbrede og styrke oss, gleden ved å betale for alle deres synder som ville omvende seg, gleden

ved å gjøre det mulig for dere og meg å vende hjem – rene og verdige – for å bo sammen med våre himmelske Foreldre og vår familie.”²⁴

På samme måte er gleden som “venter oss,” gleden ved å hjelpe Frelseren med hans forløsningsarbeid. Som Abrahams ætt og barn²⁵ deltar vi i å velsigne alle jordens familier “med evangeliets velsignelser som er frelsens velsignelser, ja, det evige livs velsignelser”.²⁶

Dette minner meg om Almas ord: “Dette er min fryd at jeg kanskje kan være et redskap i Guds hånd til å bringe en eller annen sjel til omvendelse, og dette er mine glede.”

Og se, når jeg ser at mange av mine brødre angrer oppriktig og kommer til Herren sin Gud, da fylles min sjel med glede ...

Men jeg gleder meg ikke bare over min egen fremgang, men min glede er mer fullkommen på grunn av mine brødres fremgang, de som har vært oppe i Nephis land ...

Når jeg tenker på disse mine brødres fremgang, blir jeg henrykket i Ånden som om den var ute av legemet, så stor er min glede.²⁷

Fruktene av vår tjeneste for hverandre i Kirken er en del av gleden som venter oss. Selv i tider med motløshet eller stress kan vi tålmodig yte omsorgstjeneste hvis vi fokuserer på gleden ved å behage Gud og bringe lys, lindring og lykke til hans barn, våre brødre og søstre.

Da de var i Haiti i forrige måned i anledning innvielsen av Port-au-Prince tempel, møtte eldste David og søster Susan Bednar en ung søster hvis ektemann hadde blitt drept i en tragisk ulykke noen dager tidligere. De gråt sammen med henne. Men på søndagen stilte denne kjære kvinnen opp som plassanviser ved innvielsesmøtet med

et mykt og innbydende smil til alle som kom til tempelet.

Jeg tror “de helliges [største] glede” kommer av å vite at Frelseren taler deres sak,²⁸ “og ingen kan forestille seg hvilken glede som [vil fylle] våre sjeler [når] vi [hører Jesus] be til Faderen for oss.”²⁹ Sammen med president Russell M. Nelson vitner jeg om at glede er en gave til trofaste hellige “som har båret verdens mange kors”³⁰, og som “bevisst [prøver] å leve et rettskaffent liv, ifølge Jesu Kristi undervisning”.³¹ Måtte deres glede være fullkommen. Dette ber jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Enos 1:3.
2. Se Russell M. Nelson, “Glede og åndelig overlevelse”, *Liahona*, nov. 2016, 81–84.
3. Russell M. Nelson, “Glede og åndelig overlevelse”, 82.
4. Se Veiledning til Skriftene, “Hellig”.
5. Malakias 3:14–15.
6. Malakias 3:17–18.
7. Frelseren erklærte at hvis en kirke (eller et liv) “ikke er bygget på mitt evangelium og er bygget på menneskenes gjerninger eller på djævelens gjerninger, sannelig sier jeg dere,

da finner de glede ved sine gjerninger en tid, og snart kommer enden, og de blir hugget ned og kastet på ilden, hvorfra ingen vei fører tilbake” (3 Nephi 27:11).

8. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 475.
9. Privat korrespondanse.
10. 1 Nephi 11:22; se også 1 Nephi 8:11.
11. 1 Nephi 8:12.
12. Johannes 15:10–11; uthevelse tilføyd.
13. Johannes 16:33.
14. Jack Rushton, i “Faith in Adversity: Jack Rushton and the Power of Faith”, SmallandSimpleTV, 2. sep. 2009, YouTube.com.
15. Se Allison M. Hawes, “It’s Good to Be Alive,” *Ensign*, april 1994, 42.
16. Se Mosiah 24:14.
17. Jo Anne Rushton, i Hawes, “It’s Good to Be Alive”, 43.
18. Jack Rushton, i “Faith in Adversity: Jack Rushton and the Power of Faith”.
19. 1 Peter 4:14. Husk også løftene som er nevnt i 2 Nephi 9:18 og 3 Nephi 12:12.
20. 2 Nephi 2:23; se også Moses 5:10–11.
21. Mosiah 4:3.
22. Vi husker Jakobs ord som inspirerte Joseph Smith til å “be til Gud” (Jakobs brev 1:5). Mindre kjent er de foregående versene: “Mine brødre, akt det for bare glede når dere mottar mange prøvelser. For dere vet at når troen blir prøvet, virker det tålmodighet. Men tålmodigheten må føre til fullkommen gjerning, så dere kan være fullkomne og hele, og ikke komme til kort i noe” (Joseph Smiths oversettelse, Jakob 1:2 [i Jakob 1:2, fotnote a]; Jakob 1:3–4).
23. Se Moses 1:39.
24. Russell M. Nelson, “Glede og åndelig overlevelse”, 82–83; uthevelse i originalen.
25. “Og hører dere Kristus til, da er dere Abrahams ætt og arvinger ifølge løftet” (Galaterne 3:29; se også 1 Mosebok 22:18; 26:4; 28:14; Apostlenes gjerninger 3:25; 1 Nephi 15:18; 22:9; Lære og pakter 124:58).
26. Abraham 2:11.
27. Alma 29:9–10, 14, 16. Likevel sier Herren til oss: “Hvis deres glede vil bli stor med én sjel som dere har bragt til meg i min Faders rike, hvor stor skal ikke deres glede bli om dere skulle bringe mange sjeler til meg!” (Lære og pakter 18:16). De tre nephittene ble lovet en fylde av glede fordi de ønsket å bringe sjeler til Kristus “mens verden står” (3 Nephi 28:9; se også 3 Nephi 28:10).
28. Se Lære og pakter 45:3–5.
29. 3 Nephi 17:17.
30. 2 Nephi 9:18.
31. Russell M. Nelson, “Glede og åndelig overlevelse”, 84.

AV MICHELLE CRAIG
Førsterådgiver i Unge kvinners generalpresidentskap

Åndelig kapasitet

Som Jesu Kristi trofaste disippel, kan du motta personlig inspirasjon og åpenbaring som er i samsvar med hans bud, som er skreddersydd til deg.

Da jeg dro fra Unge kvinners leir i sommer, ga en flott ung kvinne meg en lapp. På den stilte hun spørsmålet: "Hvordan kan jeg gjenkjenne når Gud prøver å fortelle meg noe?" Jeg *elsker* spørsmålet hennes. Vår sjel lengter etter en forbindelse med vårt himmelske hjem. Vi ønsker å føle at det er behov for oss og at vi kan være nyttige. Men til tider strever vi med å skjelve mellom våre egne tanker og Den hellige ånds milde tilskyndelser. Fordums og nyere tids profeter har undervist at hvis noe

"innbyr og lokker til å gjøre godt, kommer det fra Kristus."¹

President Russell M. Nelson har kommet med denne enkle, mektige innbydelsen: "Mine kjære brødre og søstre, jeg *ber* dere innstendig om å øke deres *åndelige kapasitet* til å motta åpenbaring ... Velg å gjøre det åndelige arbeidet som kreves for å nyte Den hellige ånds gave og høre Åndens røst oftere og tydeligere."²

Mitt ønske i dag er å tale til dere fra hjertet om fire måter dere kan øke

deres åndelige kapasitet til å motta åpenbaring.

1. Vær bevisst på å skape tid og rom til å høre Guds røst

Når du bruker din handlefrihet til å sette av tid hver dag for å komme nærmere Guds røst, spesielt i Mormons bok, vil hans røst over tid bli tydeligere og mer familiær for deg.

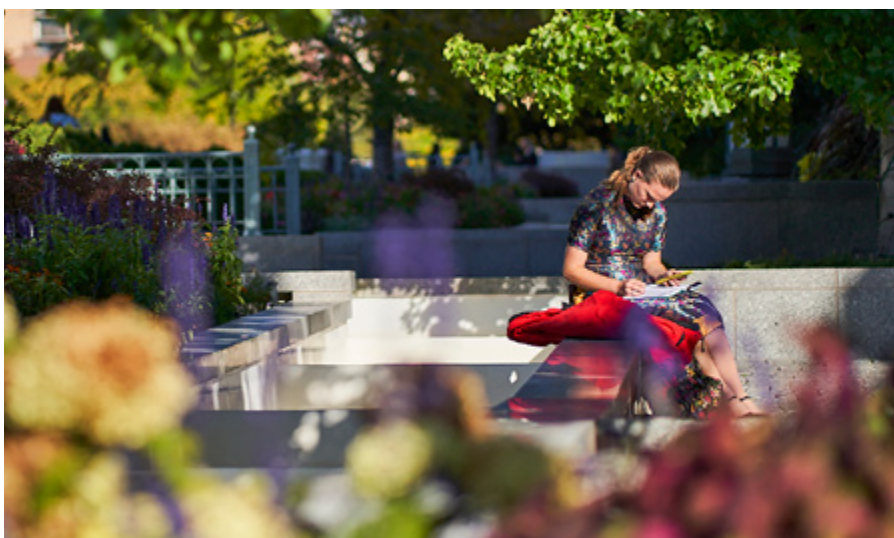
I motsetning kan *distraksjoner* og *støy* som fyller verden og vårt hjem og vårt liv gjøre det vanskeligere å høre hans røst. Disse distraksjonene kan oppta vårt sinn og hjerte på en slik måte at det ikke blir plass til Den hellige ånds milde tilskyndelser.

Profeten Joseph Smith underviste at oftest åpenbarer Gud seg "til enkeltpersoner når de har vært i enerom, ute i villmarken eller på åkrene, og det vanligvis uten støy eller tumult."³

Satan ønsker å adskille oss fra Guds røst ved å holde oss borte fra disse stille stedene. Hvis Gud snakker med en mild, lav røst, trenger du og jeg å komme nærmere for å høre den. Bare forestill deg hva som ville skje hvis vi var like opptatt av å være tilkoblet himmelen som vi er av å være tilkoblet Wi-Fi! Velg et tidspunkt og et sted for å lytte til Guds røst hver dag. Og hold denne hellige avtalen med nøyaktighet, for det er så mye som avhenger av den!

2. Handle umiddelbart

Når du mottar tilskyndelser og deretter handler målbevisst, kan Herren bruke deg. Jo mer du handler, desto mer familiær blir Åndens røst. Du vil i økende grad gjenkjenne Guds veiledning og at han er "villig ... til å åpenbare sitt sinn og sin vilje."⁴ Hvis du nøler, vil du kanskje glemme tilskyndelsen eller gå glipp av sjansen til å hjelpe noen for Gud.

3. Få ditt ærend fra Herren

Den bønn vår himmelske Fader synes ivrig etter å besvare er vår bønn om å bli ledet til noen som trenger vår hjelp. President Eyring har undervist oss om å søke åpenbaring ved å spørre Gud hvem vi kan hjelpe for Ham. “Hvis du stiller slike spørsmål, vil Den hellige ånd komme og du vil føle tilskyndelser til ting som du kan gjøre for andre. Når du går og gjør disse tingene, går du Herrens ærend, og når du går Herrens ærend, kvalifiserer du deg til Den hellige ånds gave.”⁵

Du kan be og spørre Herren om et ærend. Når du gjør det, kan han bruke dine ordinære ferdigheter til å utføre sitt ekstraordinære verk.

Min morfar, Fritz Hjalmar Lundgren, emigrerte fra Sverige da han var 19 år gammel. Han kom til Amerika, alene, med en koffert og bare seks års formell skolegang.

Ute av stand til å snakke engelsk, kom han til Oregon og arbeidet der som tømmerhugger, og ble, sammen med min mormor og min mor, medlem av Kirken. Han presiderte aldri over en menighet, men som trofast hjemmelærer bragte han mer enn 50 forskjellige familier tilbake til aktivitet i Kirken. Hvordan gjorde han det?

Etter morfars død, gjennomgikk jeg en eske med papirene hans og kom over et brev som var skrevet av en mann som hadde kommet tilbake til Kirken på grunn av morfars kjærlighet. I brevet sto det: “Bror Fritz’ hemmelighet, tror jeg, er at han alltid går vår himmelske Faders ærend.”

Brevet var fra bror Wayne Simonis. Bestefar besøkte ham og ble kjent med hvert av familiemedlemmene. Da tiden var inne, fortalte bestefar dem at det var behov for dem, og han innbød dem til å komme til kirken. Men den

søndagen våknet bror Simonis med et dilemma – han var ikke ferdig med å bytte tak på huset sitt og det var ventet regn den uken. Han bestemte seg for at han skulle gå til kirken, hilse på bestefar, men deretter dra hjem for å gjøre ferdig taket. Familien hans kunne være tilstede på nadverdsmøtet uten ham.

Planen hans fungerte helt fint helt til han, på taket, hørte noen som klatret opp stigen. Med hans egne ord: “Da jeg kikket opp ... sto bror Fritz på toppen av stigen. Han bare smilte bredt til meg. Først ble jeg forlegen og følte meg som en liten unge som var blitt avslørt i å skulke skolen. Så ... ble jeg sint. [Men bror Fritz bare] tok av seg dressjakken og hang den på stigen. Da han rullet opp ermene på den hvite skjorten sin, vendte han seg mot meg og sa: ‘Bror Simonis, har du en ekstra hammer? Dette arbeidet må være svært viktig ellers ville du ikke ha gått fra familien din, og hvis det er så viktig, ønsker jeg å hjelpe deg.’ Da jeg så inn i øynene hans, så jeg bare vennlighet og Kristus-lignende kjærlighet. Sinnet forlot meg ... Jeg la ned redskapene mine den søndagen og fulgte min gode venn ned stigen og tilbake til møtehuset.”

Morfar hadde fått sitt ærend fra Herren, og han visste at han var ute for å sanke inn bortkomne sauer. På samme måte som de fire mennene som bar sin lamme venn opp på taket og senket ham ned for at han skulle bli helbredet av Jesus Kristus,⁶ førte bestefars ærend ham opp på et tak. Herren gir åpenbaring til dem som søker å hjelpe andre.

4. Ha tro og tillit

Nylig leste jeg i Skriftene om en annen stor misjonær som fikk sitt ærend fra Herren. Aaron underviste lamanittenes konge, som undret

seg over hvorfor ikke Aarons bror Ammon også hadde kommet for å undervise ham. “Og Aaron sa til kongen: Se, Herrens Ånd har ledet ham *en annen vei*.”⁷

Ånden talte til mitt hjerte: Enhver av oss har forskjellige misjoner å utføre, og noen ganger kan Ånden lede oss “en annen vei.” Det er mange måter å bygge opp Guds rike som Jesu Kristi paktinngående og paktoverholdende disipler på. Som hans trofaste disippel, kan du motta personlig inspirasjon og åpenbaring i samsvar med hans bud, og som er skreddersydd til deg. Du har en unik misjon å utføre i livet og vil bli gitt unik veiledning for å utføre den.

Nephi, Jareds bror og til og med Moses hadde alle store hav de skulle krysse – og hver av dem gjorde det på forskjellig måte. Nephi gjorde “fint tømmermannsarbeide.”⁸ Jareds bror bygget båter som var “tette som kar,”⁹ og Moses “gikk midt gjennom havet på tørr grunn.”¹⁰

Hver av dem fikk personlig rettledning, skreddersydd til dem, og hver enkelt hadde tillit og handlet. Herren er oppmerksom på dem som adlyder, og vil med Nephis ord: “[berede] en vei for [oss] så [vi] kan utføre det han befaler [oss].”¹¹ Legg merke til at Nephi sier “en vei” – ikke “veien.”

Går vi glipp av eller avviser vi personlige ærender fra Herren fordi han har forberedt “en vei” som er annerledes enn den vi forventer?

Min morfar ble ledet til et uvanlig sted – i dress, på et tak, på en søndag. Stol på at Herren leder deg, selv om veien ser annerledes ut enn du forventet eller er annerledes enn andres.

Siste dagers hellige kommer i mange former og størrelser, men “alle er like for Gud” – “sort eller hvit, trell eller fri, mann eller kvinne,” enslig eller gift, rik eller fattig, gammel eller ung, livslangt

medlem eller nylig konvertitt.¹² Uansett hvem du er eller hva din situasjon er, er du innbudt til Herrens bord.¹³

Når det å søke og gjøre Faderens vilje blir et vanlig mønster i ditt dagligliv, vil du selvfølgelig bli ledet til forandring og omvendelse.

Kirkens nye program for barn og ungdom er bygget på grunnvollen av å lære å søke åpenbaring, finne ut hva Herren ønsker at vi skal gjøre, og deretter handle ifølge denne rettledningen. Enhver av oss, uansett alder eller omstendigheter, kan arbeide med flid for å *søke, motta og handle*. Når du følger dette evige mønsteret som er forordnet for vår tid, vil du komme nærmere Jesus Kristus – hans kjærlighet, hans lys, hans rettledning, hans fred og hans helbredelse og styrkende kraft. Og du vil øke din åndelige kapasitet til å bli et instrument i hans hender hver dag for

å utføre hans store verk. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. David A. Bednar i Ansikt til ansikt med eldste og søster Bednar (verdensomspennende andakt for ungdom”, 12. mai 2015), [facetoface.ChurchofJesusChrist.org](https://www.churchofjesuschrist.org/facetoface); se også Moroni 7:16.
2. Russell M. Nelson, “Åpenbaring for Kirken, åpenbaring for vårt liv”, *Liahona*, mai 2018, 96; uthevelse tilføyd.
3. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 121.
4. Russell M. Nelson, “Åpenbaring for Kirken, åpenbaring for vårt liv”, 94.
5. Henry B. Eyring, i “President Eyring 1990s”, *Deseret News*, 2. apr. 2009.
6. (Se Markus 2:1–12.)
7. Alma 22:4; uthevelse tilføyd.
8. 1 Nephi 18:1.
9. Se Ether 6:5–8.
10. 2 Mosebok 14:29.
11. 1 Nephi 3:7.
12. 2 Nephi 26:33.
13. Se Quentin L. Cook, “Hver dag på jord”, *Liahona*, nov. 2017, 51.

AV ELDSTE DALE G. RENLUND
i De tolv apostlers quorum

En urokkelig forpliktelse til Jesus Kristus

Gud innbyr oss til å kaste våre gamle vaner helt utenfor rekkevidde og begynne et nytt liv i Kristus.

I april hadde jeg det privilegium å innvie Kinshasa Den demokratiske republikken Kongo tempel.¹ Ord kan ikke uttrykke den glede de trofaste kongoleserne og jeg følte da vi så et tempel bli innviet i deres land.

Personer som kommer inn i Kinshasa tempel ser et originalt maleri med tittelen *Congo Falls*.² Det minner tempelbesøkende på en unik måte om den urokkelige forpliktelse som kreves for å forankre seg til Jesus Kristus og å følge paktens sti i vår himmelske Faders plan. Fossefallene som fremstilles i maleriet minner oss på en praksis som var vanlig for mer enn et århundre siden blant de tidlige kristne konvertitene i Kongo.

Før sin omvendelse tilba de livløse gjenstander, i tro på at disse

gjenstandene var i besittelse av overnaturlige krefter.³ Etter sin omvendelse, foretok mange en pilgrimsreise til et av de utallige fossefallene langs elven Kongo, som for eksempel Nzongo Falls.⁴ Disse konvertittene kastet sine tidligere avgudsgjenstander i fossefallene som et symbol til Gud og andre på at de hadde gitt avkall på sine gamle tradisjoner og tatt imot Jesus Kristus. De kastet med hensikt ikke sine gjenstander i stille, grunt vann, de kastet dem i opprørt vann i et enormt fossefall, der gjenstandene ikke kunne hentes tilbake. Disse handlingene var et

Kinshasa Den demokratiske republikken Kongo tempel

Congo Falls [Kongofallene], av David Meikle

tegn på en ny men urokkelig forpliktelse til Jesus Kristus.

Folk på andre steder og i andre tider viste også sin forpliktelse til Jesus Kristus på lignende måter.⁵ Det folket i Mormons bok som er kjent som Anti-Nephi-Lehis folk “la ned sine opprørsvåpen,” gravde dem “dypt ned i jorden” som “et vitnesbyrd for Gud ... at de aldri mer ville bruke [sine] våpen.”⁶ Ved å gjøre dette, lovet de å følge Guds læresetninger og aldri gå tilbake på sin forpliktelse. Denne handlingen var begynnelsen på å bli “omvendt til Herren” og aldri falle fra.⁷

Å bli “omvendt til Herren” betyr å forlate en kurs, ledet av en gammel trosretning, og ta til seg en ny, basert på tro på vår himmelske Faders plan og på Jesus Kristus og hans forsoning. Denne forandringen er mer enn en intellektuell godtagelse av evangeliets læresetninger. Den former vår identitet, endrer vår forståelse av livets hensikt og leder til uforanderlig troskap til Gud. Personlige ønsker som er i strid med å være forankret i Frelseren og å følge paktens sti, avtar og blir erstattet av en besluttsomhet om å følge vår himmelske Faders vilje.

Å bli omvendt til Herren begynner med en urokkelig forpliktelse til Gud, etterfulgt av å gjøre denne forpliktelsen til en del av den vi er. Å internalisere en slik forpliktelse er en livslang prosess som krever tålmodighet og vedvarende omvendelse. Til slutt blir denne forpliktelsen en del av den vi er, forankret i oss selv og alltid tilstede i vårt liv. Akkurat som vi aldri glemmer vårt eget navn uansett hva annet vi tenker på, glemmer vi aldri en forpliktelse som er gravert i hjertet vårt.⁸

Gud innbyr oss til å kaste våre gamle vaner helt utenfor rekkevidde og begynne et nytt liv i Kristus. Dette skjer når vi utvikler tro på Frelseren, som

begynner med at vi hører vitnesbyrdet til dem som har tro.⁹ Deretter blir troen dypere når vi handler på måter som forankrer oss fastere til Ham.¹⁰

Det ville vært fint hvis økt tro ble overført slik som influensa eller vanlig forkjølelse. Da kunne et enkelt "åndelig nys" vært nok til å bygge opp andres tro. Men det er ikke slik det fungerer. Den eneste måten tro vokser på er ved at en person handler i tro. Disse handlingene blir ofte tilskyndet av innbydelser gitt av andre, men vi kan ikke få andres tro til å vokse eller stole utelukkende på at andre vil styrke vår egen. For at vår tro skal vokse, må vi velge trosfremmende handlinger, som for eksempel bønn, skriftstudium, deltagelse i nadverden, holde budene og tjeneste til andre.

Når vår tro på Jesus Kristus vokser, innbyr Gud oss til å inngå løfter

med ham. Disse paktene, som slike løfter kalles, er tilkjennevisninger av vår omvendelse. Pakter skaper også en sikker grunnvoll for åndelig fremgang. Når vi velger å bli døpt, begynner vi å påta oss Jesu Kristi navn¹¹ og velger å identifisere oss med ham. Vi lover å bli ham lik og utvikle hans egenskaper.

Pakter forankrer oss til Frelseren og fører oss fremover på stien som fører oss til vårt himmelske hjem. Kraften i paktene hjelper oss å bevare en mektig forandring i hjertet, fordype vår omvendelse til Herren, og mer fullstendig få Kristi bilde i vårt ansikt.¹² Men en halvhjertet forpliktelse til våre pakter vil ikke garantere oss noe.¹³ Vi kan bli fristet til å unngå å forplikte oss, kaste våre gamle væremåter i stille vann, eller grave ned våre opprørsvåpen med skjefstene

stikkende ut. Men en tvetydig forpliktelse til våre pakter vil ikke åpne døren til vår himmelske Fader og Jesu Kristi helliggjørende kraft.

Vår forpliktelse til å holde våre pakter skulle ikke være betinget eller variere med skiftende omstendigheter i vårt liv. Vår standhaftighet til Gud skulle være like pålitelig som elven Kongo som strømmer nær Kinshasa tempel. Denne elven, ulik de fleste elver i verden, strømmer jevnt hele året¹⁴ og pøser nesten 41,5 millioner liter vann per sekund ut i Atlanterhavet.

Frelseren oppfordret sine disipler til å være pålitelige og urokkelige. Han ba sine disipler om å legge seg på hjertet, at de ville gjøre de ting Han ville undervise og befale dem¹⁵ Å "legge seg på hjertet" er en fast beslutning om å holde våre pakter, og gir mulighet for

den fulle realiseringen av Guds løfter slik at vi kan motta varig glede.¹⁶

Mange trofaste siste dagers hellige har vist at de har "lagt seg på hjertet" å holde sine pakter med Gud og er forandret for alltid. La meg fortelle dere om tre slike personer – bror Banza Mucioko, søster Banza Régine og bror Mbuyi Nkitabungi.

I 1977 bodde familien Banza i Kinshasa i landet Zaire, nå kjent som Den demokratiske republikken Kongo. De var høyt respektert i sitt protestantiske kirkesamfunn. På grunn av deres talenter, la kirken de tilhørte til rette slik at den unge familien kunne dra til Sveits for å studere og ga dem et universitetsstipend.

Mens de var i Geneve, så bror Banza ofte på bussen til skolen et lite møtehus med navnet "Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige" på. Han undret: "Har Jesus Kristus hellige nå, i de siste dager?" Til slutt bestemte han seg for å gå og se.

Bror og søster Banza ble hilst varmt velkommen i grenen. De stilte noen av de stadige spørsmålene de hadde om Guds natur, som for eksempel: "Hvis Gud er en ånd, som vinden, hvordan kan vi være skapt i hans bilde? Hvordan kan han sitte på en trone?" De hadde aldri fått et tilfredsstillende svar før misjonærene forklarte gjengitt

lære i en kort leksjon. Da misjonærene dro, så familien Banza på hverandre og sa: "Var det ikke sannheten vi nettopp hørte?" De fortsatte å komme til kirken og møte misjonærene. De visste at dåp i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige ville føre til konsekvenser. De ville bli fratatt sine stipender, deres visum ville bli inndratt og de og deres to små barn ville måtte forlate Sveits. De valgte å bli døpt og bekreftet i oktober 1979.

To uker etter sin dåp, vendte bror og søster Banza tilbake til Kinshasa som det første og andre medlemmet av Kirken i sitt land. Medlemmene i Geneve gren fortsatte å ha kontakt med dem og hjalp dem å få kontakt med Kirkens ledere. Familien Banza ble

oppmuntret til å trofast vente på den lovede tid når Gud ville etablere sin kirke i Zaire.

I mellomtiden studerte en annen utvekslingsstudent fra Zaire, bror Mbuyi, i Belgia. Han ble døpt i 1980 i Brussel menighet. Kort tid etterpå, reiste han på heltidsmisjon til England. Og Gud utrettet sine mirakler. Bror Mbuyi vendte tilbake til Zaire som det tredje medlemmet av Kirken i sitt land. Med sine foreldres tillatelse, ble Kirkens møter til å begynne med holdt i hans families hjem. I februar 1986 ble det sendt en anmodning til myndighetene om offisiell anerkjennelse av Kirken. Det krevdes underskrifter fra tre innbyggere i Zaire. De tre lykkelige undertegnerne av anmodningen var bror Banza, søster Banza og bror Mbuyi.

Disse trofaste medlemmene kjente sannheten da de hørte den, de inngikk en pakt i dåpen som forankret dem til Frelseren. De kastet symbolsk sine gamle væremåter i et opprørt fossefall uten noen intensjoner om å hente dem tilbake. Paktens sti var aldri lett. Politisk uro, sjelden kontakt med Kirkens ledere og vanlige utfordringer med oppbyggingen av de helliges samfunn kunne ha tatt motet fra mindre forpliktete personer. Men bror og søster Banza og bror Mbuyi bevarte

Banza Mucioko, Banza Régine og sønnene deres

Mbuyi Nkitabungi som heltidsmisjonær

sin tro. De var tilstede ved innvielsen av Kinshasa tempel, 33 år etter at de undertegnet anmodningen som førte til den offisielle anerkjennelsen av Kirken i Zaire.

Bror og søster Banza er her i konferansesenteret i dag. De er her sammen med sine sønner, Junior og Phil, og sine svigerdøtre Annie og Youyou. I 1986 var Junior og Phil de første to personer som ble døpt i Kirken i Zaire. Bror Mbuyi ser på disse møtene fra Kinshasa sammen med sin hustru Maguy og deres fem barn.

Disse pionerene forstår betydningen og konsekvensene av de pakter som har bragt dem "til kunnskap om Herren deres Gud og til å fryde seg ved sin Forløser, Jesus Kristus."¹⁷

Hvordan forankrer vi oss til Frelseren og holder oss trofaste som disse og flere titusener av kongole-siske hellige som har kommet etter dem og millioner av andre over hele verden? Frelseren lærte oss hvordan. Hver uke tar vi del i nadverden og inngår en pakt med vår himmelske Fader. Vi lover at vi vil knytte vår identitet til Frelserens ved å forplikte oss til å påta oss hans navn, alltid minnes ham og holde hans bud.¹⁸ Samvittighetsfull forberedelse til og verdig inngåelse av disse paktene hver uke forankrer oss til Frelseren, hjelper

oss å internalisere vår forpliktelse¹⁹ og beveger oss med kraft fremover på paktens sti.

Jeg innbyr deg til å forplikte deg til en livslang prosess med disippelskap. Inngå og hold pakter. Kast dine gamle væremåter i dype, opprørte fossefall. Grav helt ned dine opprørsvåpen slik at ingen skjefter stikker ut. På grunn av Jesu Kristi forsoning vil det å inngå pakter med ærlig hensikt om å pålitelig hedre dem velsigne ditt liv for alltid. Du vil bli mer lik Frelseren når du alltid minnes ham, følger ham og priser ham. Jeg vitner om at han er den sikre grunnvoll. Han er til å stole på og hans løfter er sanne. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

- Innvielsen fant sted på Palmesøndag, 14. april 2019, etter oppdrag fra president Russell M. Nelson.
- Kunstneren David Meikle malte *Congo Falls* etter fotografier av Kiubu Falls. Kiubu Falls ligger omtrent 400 km nord for Lubumbashi i den sørøstlige delen av Den demokratiske republikken Kongo.
- Disse gjenstandene ble kjent som *inkisi* på kikongo og som *fétiches* på fransk. På engelsk betyr ordene amuletter, talismaner eller fetisjer.
- David Meikle malte også *Nzongo Falls* etter fotografier av fossefallene. Nzongo Falls ligger omtrent 130 km fra Kinshasa i Den demokratiske republikken Kongo. Elven ved disse fossefallene ble kjent som *Nzadi Inkisi*, eller "Fetisjenes elv." Navnet gjenspeiler den praksis som er beskrevet i teksten.
- I år 1000 e.Kr., møttes overhodene i de islandske klanene sammen til sitt årlige to-ukers *Allting*, en uformell forsamling som laget lover som ville være gjeldende for alle. En mann ved navn Thorgeir ble bedt om å ta avgjørelsen for alle om de skulle omvende seg til kristendommen eller fortsette å tilbe norrøne guder. Etter tre dagers isolasjon i teltet sitt, bekjentgjorde Thorgeir sin beslutning: Klanene skulle bli kristne. Da Thorgeir kom tilbake til landsbyen sin, tok han sine dyrebare norrønske gudebilder og kastet dem i et fossefall, nå kjent som *Godafoss*, eller "Gudenes fossefall." Denne handlingen viste Thorgeirs fullstendige omvendelse til kristendommen.
- Alma 23:13; 24:17–18.
- Se Alma 23:6; David A. Bednar, "Omvendt til Herren", *Liahona*, nov. 2012, 106–9.
- Se Esekiel 11:19–20; 2 Korinterbrev 3:3.
- Se Romerbrevet 10:14, 17.
- Se *Forkynn mitt evangelium – En veiledning i misjonærarbeidet*, rev. utg. (2018), 203.
- Se Dallin H. Oaks, "Når vi påtar oss Jesu Kristi navn", *Lys over Norge*, juli 1985, 68–70.
- Se Alma 5:12–14.
- Se Lære og pakter 82:10.
- Elven Kongo er den dypeste, nest kraftigste og niende lengste elven i verden. Fordi den krysser ekvator to ganger, er minst en del av elven alltid i regntiden, noe som fører til jevn vannstrøm. Strømmen er relativt konstant hele året, med gjennomsnittlig 41 000 kubikkmeter vann per sekund, selv om dette kan variere fra år til år (23 000 – 75 000 kubikkmeter per sekund)
- Joseph Smiths oversettelse [engelsk], Lukas 14:28 (i Lukas 14:27, fotnote b).
- Se 2 Nephi 9:18; Russell M. Nelson, "Glede og åndelig overlevelse", *Liahona*, nov. 2016, 81–84. President Nelson sa: "Glede er en gave til de trofaste" (side 84).
- Alma 37:9.
- Se Lære og pakter 20:77. På lederskapsseminaret for misjonærer i juni 2019, etter å ha tatt del i nadverden, før han begynte på sitt formelle budskap, sa president Russell M. Nelson: "En tanke har slått meg; det at jeg inngår en pakt i dag er mye viktigere enn det budskapet jeg har forberedt. Jeg inngikk en pakt da jeg tok del i nadverden at jeg skulle være villig til å påta meg Jesu Kristi navn og at jeg er villig til å adlyde hans bud. Ofte hører jeg uttrykket at vi tar del i nadverden for å fornye vår dåpspakt. Selv om det er riktig, er det mye mer enn det. Jeg har inngått en ny pakt. Dere har inngått en ny pakt ... Til gjengjeld har han erklært at hans Ånd alltid kan være hos oss. For en velsignelse!"
- Se 3 Nephi 18:12.

Banza Régine og Banza Mucioko

Mbuyi Nkitabungi og Mbuyi Maguy

AV PRESIDENT DALLIN H. OAKS
Førsterådgiver i Det første presidentskap

Sett din lit til Herren

Vår eneste sikkerhet er å ha tillit til Herren og hans kjærlighet til sine barn.

Mine kjære brødre og søstre, et brev jeg mottok for en tid tilbake introduserer emnet for min tale. Den som skrev vurderte et tempelekteskap med en mann hvis evige ledsager var død. Hun ville bli hustru nummer to. Hun stilte spørsmålet: Ville hun kunne få sitt eget hus i det neste liv, eller ville hun måtte bo sammen med sin ektemann og hans første hustru? Jeg sa bare til henne at hun måtte sette sin lit til Herren.

Jeg fortsetter med en opplevelse jeg hørte fra en verdsatt medarbeider, og som jeg forteller med hans tillatelse. Etter dødsfallet til sin kjære hustru og mor til hans barn, giftet han seg igjen. Noen voksne barn motsatte seg sterkt gjen-giftet og søkte råd hos en nær slektning som var en respektert leder i Kirken. Etter å ha hørt på grunnene til deres innvendinger, som fokuserte på forholdene og relasjonene i ånde-verdenen eller i herlighetsrikene som følger etter den endelige dom, sa denne lederen: “Dere bekymrer dere om de gale tingene. Dere burde bekymre dere om hvorvidt *dere* vil komme til disse stedene. Konsentrer dere om det. Hvis dere kommer dit, vil alt sammen bli mer vidunderlig enn dere kan forestille dere.”

Hvilket betryggende løfte! Sett din lit til Herren!

Fra brev jeg har mottatt, vet jeg at andre er bekymret for spørsmål om

ånde-verdenen som vi vil komme til etter at vi dør og før vi oppstår. Noen antar at ånde-verdenen vil være en fortsettelse av mange av de timelige omstendighetene og sakene vi opplever i dette jordiske livet. Men hva vet vi egentlig om forholdene i ånde-verdenen? Jeg tror at en professor i religion ved BYU sa det riktig i sin artikkel om emnet: “Når vi spør oss selv om hva vi vet om ånde-verdenen ut fra standardverkene, er svaret ‘ikke så mye som vi ofte tror.’”¹

Vi vet selvsagt fra Skriftene at etter at vår kropp dør, fortsetter vi å leve som ånder i ånde-verdenen. Skriftene underviser også at denne ånde-verdenen er delt mellom dem som har vært “rettferdige” eller “rettskafne” i jordelivet og dem som har vært ugudelige. De beskriver også hvordan noen trofaste ånder underviser evangeliet til dem som har vært ugudelige eller opprørske (se 1 Peter 3:19; Lære og pakter 138:19–20, 29, 32, 37). Viktigst av alt er at nyere tids åpenbaring forteller at frelsesarbeidet går fremover i ånde-verdenen (se Lære og pakter 138:30–34, 58), og selv om vi blir oppfordret til å ikke utsette vår omvendelse i jordelivet (se Alma 13:27), lærer vi at noe omvendelse er mulig der (se Lære og pakter 138:58).

Frelsesarbeidet i ånde-verdenen består av å befri ånder fra det Skriftene ofte beskriver som “fangenskap”. Alle i ånde-verdenen er i en eller annen slags form for fangenskap. President Joseph F. Smiths store åpenbaring, kanonisert i kapittel 138 av Lære og

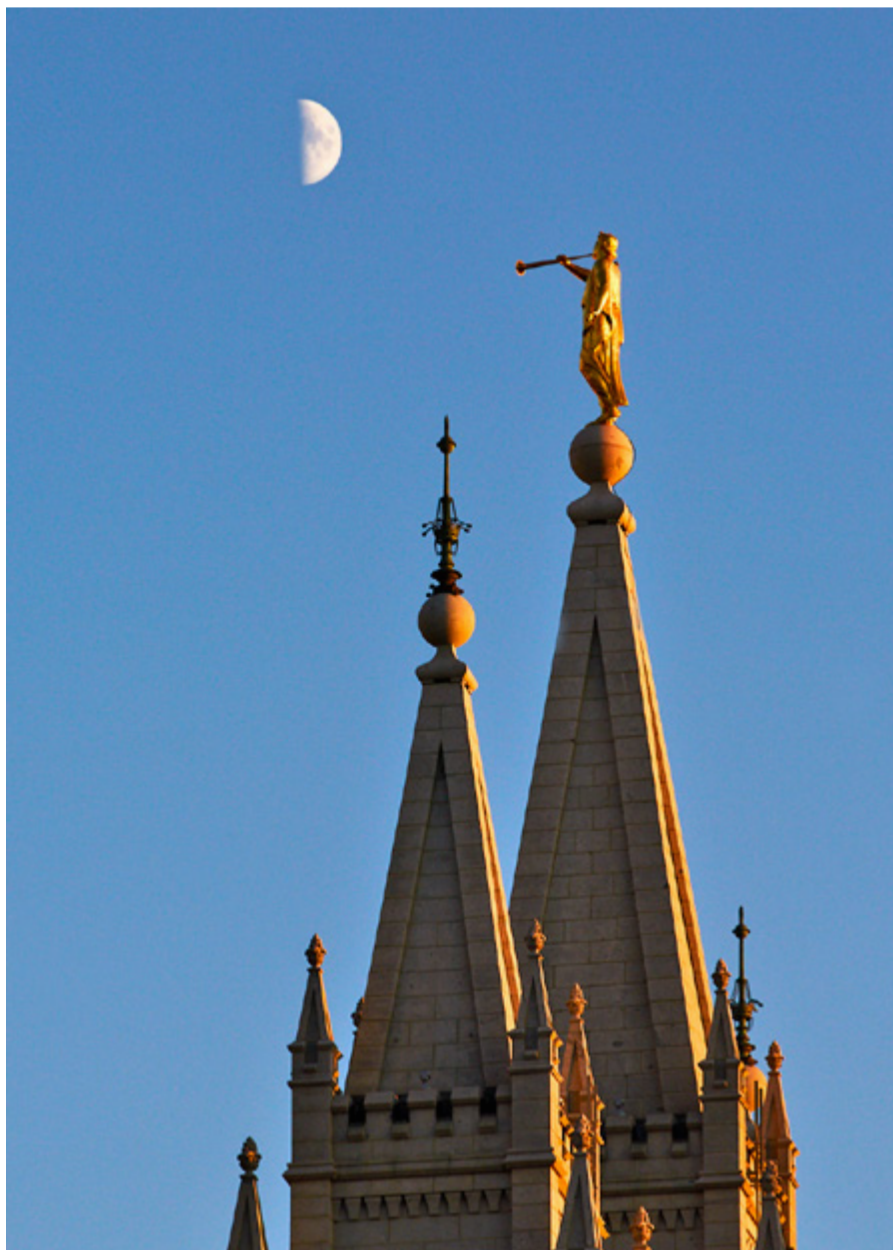

pakter, fastslår at de rettferdige døde, som var i en tilstand av “fred” (Lære og pakter 138:22) mens de så frem til oppstandelsen (se Lære og pakter 138:16), “hadde betraktet sine ånders lange adskillelse fra legemet som et fangenskap” (Lære og pakter 138:50).

De ugudelige lider i ytterligere et fangenskap. På grunn av sine uomvendte synder, er de i det apostelen Paulus refererte til som åndenes “varetekt” (1 Peter 3:19; se også Lære og pakter 138:42). Disse åndene blir beskrevet som “bundet” eller som “fangne” (Lære og pakter 138:31, 42) eller som “[kastet] ut i det ytterste mørke” med “gråt og jammer og tenners gnissel” mens de venter på oppstandelse og dom (Alma 40:13–14).

Oppstandelse for alle i ånde verden er sikret ved Jesu Kristi oppstandelse (se 1 Korinterbrev 15:22), men den finner sted til forskjellige tider for forskjellige grupper. Frem til denne fastsatte tiden, handler det Skriftene forteller oss om aktiviteten i ånde verden hovedsakelig om frelsesarbeidet. Lite annet er åpenbart. Evangeliet forkynnes til de uvitende, de uomvendte og de opprørske slik at de kan bli befridd fra sitt fangenskap og gå fremover til de velsignelser en kjærlig himmelsk Fader har i vente til dem.

Det fangenskap som rettferdige, omvendte sjeler i ånde verden opplever, er å vente på utførelsen av deres stedfortredende ordinanser på jorden – noe de kanskje får tilskynde andre til å gjøre for seg – slik at de kan bli døpt og nyte Den hellige ånds velsignelser. (se Lære og pakter 138:30–37, 57–58).² Disse stedfortredende ordinansene på jorden bemyndiger dem også til å gå fremover med prestedomsmyndighet til å forøke gruppene av rettferdige som kan forkynne evangeliet til åndene som er i varetekt.

Utenom denne grunnleggende læren inneholder Skriftene våre svært lite om ånde verden som følger etter døden og kommer før den endelige dom.³ Så hva annet vet vi om ånde verden? Mange medlemmer av Kirken har hatt syner eller annen inspirasjon for å opplyse dem om hvordan ting fungerer eller er organisert i ånde verden, men disse personlige opplevelsene skal ikke forstås eller undervises som Kirkens offisielle lære. Og, det er selvfølgelig rikelig med spekulasjoner av medlemmer og andre i utgitt materiell som i bøker om nær-døden-oplevelser.⁴

Når det gjelder alle disse, er de vise rådene til eldste D. Todd Christofferson og eldste Neil L. Andersen i tidligere generalkonferansebudskap viktige å huske. Eldste Christoffersen underviste: “[Vi skulle] huske at ikke alle uttalelser fra en leder i Kirken, tidligere eller nåværende, nødvendigvis utgjør doktrine. Det er allment forstått i Kirken at en uttalelse fra en leder ved en enkelt anledning, ofte representerer en personlig, men veloverveid mening, og ikke er ment å være offisiell eller bindende for hele Kirken.”⁵

Under påfølgende konferanse underviste eldste Andersen dette

prinsippet: “Læren fremsettes av alle 15 medlemmer av Det første presidentskap og De tolv quorum. Den er ikke skjult i et uklart avsnitt av en tale.”⁶ Familieerklæringen, undertegnet av alle 15 profeter, seere og åpenbarere, er en vidunderlig illustrasjon av dette prinsippet.

Utenom noe så formelt som familieerklæringen, er profetiske læresetninger fra Kirkens presidenter, bekreftet av andre profeter og apostler, også et eksempel på dette. Når det gjelder omstendighetene i ånde verdenen, ga profeten Joseph Smith to læresetninger på slutten av sin tjenestegjering som har blitt ofte undervist av hans etterfølgere. En av disse er hans læresetning i King Follett-talen om at familiemedlemmer som var rettferdige vil få være sammen i ånde verdenen.⁷ En annen er denne erklæringen ved en begravelse det siste året han levde:

“De rettferdiges ånder blir opphøyet til et større og mer strålende arbeid ... [i] ånde verdenen ... De er ikke langt fra oss, og kjenner og forstår våre tanker, følelser og bevegelser, og føler ofte smerte derav.”⁸

Så hva med et spørsmål som det jeg nevnte tidligere om hvor ånder bor? Hvis dette spørsmålet synes rart eller trivielt for deg, tenk på mange av dine egne spørsmål, eller til og med dem du har blitt fristet til å besvare på grunnlag av noe du hørte fra en annen person en gang tidligere. Til alle spørsmål om ånde verdenen foreslår jeg to svar. *For det første*, husk at Gud elsker sine barn og vil visse gjøre det som er best for hver enkelt av oss. *For det annet*, husk denne kjente læresetningen fra Bibelen, som har vært svært nyttig for meg når det gjelder en mengde ubesvarte spørsmål:

“Sett din lit til Herren av hele ditt hjerte, og stol ikke på din forstand!

Kjenn ham på alle dine veier!
Så skal han gjøre dine stier rette”
(Salomos ordspråk 3:5–6).

På samme måte avsluttet Nephi sin store salme med disse ordene: “O Herre, jeg har satt min lit til deg, og jeg vil stole på deg for evig. Jeg vil ikke sette min lit til kjøds arm” (2 Nephi 4:34).

Vi kan alle personlig undre oss over omstendighetene i ånde verdenen, eller til og med drøfte disse eller andre ubesvarte spørsmål i familien eller i andre private sammenhenger. Men la oss ikke undervise eller bruke som offisiell lære det som ikke tilfredsstiller kravet til offisiell lære. Å gjøre det fremmer ikke Guds verk og kan til og med ta motet fra personer som søker sin egen trøst eller oppbyggelse gjennom den personlige åpenbaringen som Herrens plan gir hver enkelt av oss. Å stole overdrevent på personlige læresetninger eller spekulasjoner kan til og med trekke oss bort fra vårt fokus på å lære og innsats som *vil* øke vår forståelse og hjelpe oss å gå fremover på paktens sti.

Ha tillit til Herren er en kjent og sann læresetning i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Det var Joseph Smiths læresetning da de tidlige hellige opplevde alvorlig forfølgelse og tilsynelatende uoverstigelige hindringer.⁹ Det er fortsatt det beste prinsippet vi kan bruke når vår innsats for å lære eller våre forsøk på å finne trøst møter hindringer i saker som ikke ennå er åpenbart eller ikke tatt inn som Kirkens offisielle lære.

Det samme prinsippet gjelder ubesvarte spørsmål om beseglinger i det neste livet eller ønskede etterjusteringer på grunn av hendelser eller overtredelser i jordelivet. Det er så mye vi ikke vet at vår eneste sikkerhet er å ha tillit til Herren og hans kjærlighet til sine barn.

For å konkludere, det vi vet om ånde verdenen er at Faderens og Sønnens frelsesarbeid fortsetter der. Frelseren igangsatte arbeidet med å erklære frihet for de fangne (se 1 Peter 3:18–19; 4:6; Lære og pakter 138:6–11, 18–21, 28–37), og dette arbeidet fortsetter ettersom verdige og skikkede budbærere fortsetter å forkynne evangeliet, herunder omvendelse, til dem som fortsatt trenger dens rensende virkning (se Lære og pakter 138:57). Målet for alt dette er beskrevet i Kirkens offisielle lære, gitt ved åpenbaring i nyere tid.

“De døde som omvender seg, vil bli forløst ved å adlyde ordinansene i Guds hus.

Og etter at de har sonet straffen for sine overtredelser og er vasket rene, skal de motta en belønning i overensstemmelse med sine gjerninger, for de er arvinger til frelse” (Lære og pakter 138:58–59).

Plikten som påhviler enhver av oss er å undervise det gjengitte evangeliums lære, holde budene, være glad i og hjelpe hverandre og utføre frelsesarbeidet i hellige templer.

Jeg vitner om sannheten av det jeg har sagt her og de sannheter som er blitt undervist og som kommer til å bli undervist på denne konferansen. Alt dette er gjort mulig på grunn av Jesu Kristi forsoning. Som vi kjenner fra åpenbaring i nyere tid, “forherliger [han] Faderen, og frelser alle sine hendes gjerninger” (Lære og pakter 76:43; uthevelse tilføyd). I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. “What’s on the Other Side? A Conversation with Brent L. Top on the Spirit World,” *Religious Educator*, årg. 14, nr. 2 (2013), 48.
2. Se *Profeten Joseph Smiths læresetninger*, samlet av Joseph Fielding Smith (1976), 309–10; Joseph Smith, “Journal, December 1842–June 1844; Book 2,” s. 246, The Joseph Smith

Papers, josephsmithpapers.org.

3. En åpenbaring til Joseph Smith som ofte siteres angående ånde verdenen fastslår: “Den samme sosiale omgang som finnes blant oss her, vil finnes blant oss der” (Lære og pakter 130:2). Dette beskriver kanskje mer et herlighetsrike enn ånde verdenen siden den fortsetter: “men der vil den være ledsaget av evig herlighet, en herlighet vi ikke nyter godt av nå” (vers 2).
4. For eksempel, George G. Ritchie, *Return from Tomorrow* (1978) og Raymond Moody, *Life after Life* (1975).
5. D. Todd Christofferson, “Kristi lære”, *Liahona*, mai 2012, 88; se også Joseph F. Smith, *Læresetninger i evangeliet*, 5. utg. (1939), 45. Se for eksempel beskrivelsen i Lære og pakter 74:5 av en personlig læresetning av apostelen Paulus.
6. Neil L. Andersen, “Deres prøvede tro”, *Liahona*, nov. 2012, 41.
7. Se *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 177.
8. *History of the Church*, 6:52; inkludert i *Profeten Joseph Smiths læresetninger*, 247; ofte sitert, som i Henry B. Eyring, *To Draw Closer to God* (1997), 122; se også *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Brigham Young* (1997), kapittel 38, “Ånde verdenen.”
9. Se *Læresetninger – Joseph Smith*, 231–33.

Møtet lørdag ettermiddag | 5 Oktober 2019

FREMLAGT AV PRESIDENT HENRY B. EYRING
Annenrådgiver i Det første presidentskap

Oppholdelse av Kirkens generalautoriteter, områdesyttier og ledere på generalplan

Brødre og søstre, det er foreslått at vi oppholder Russell Marion Nelson som profet, seer og åpenbarer og president for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, Dallin Harris Oaks som første-rådgiver i Det første presidentskap og Henry Bennion Eyring som annenrådgiver i Det første presidentskap.

De som er enige, kan vise det.

Hvis noen er imot, kan de vise det.

Det er foreslått at vi oppholder Dallin H. Oaks som president for De tolv apostlers quorum og M. Russell Ballard som fungerende president for De tolv apostlers quorum.

De som er enige, bes vise det.

Hvis noen er imot, kan de vise det.

Det er foreslått at vi oppholder følgende som medlemmer av De tolv apostlers quorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong og Ulisses Soares.

De som er enige, bes vise det.

Hvis noen er imot, kan de vise det.

Det er foreslått at vi oppholder rådgiverne i Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum som profeter, seere og åpenbarere.

Alle som er enige, bes vise det.

Hvis noen er imot, viser de det ved samme tegn.

Det er foreslått at vi med takknemlighet for deres hengivne tjeneste avløser eldste Wilford W. Andersen, Kim B. Clark, Lawrence E. Corbridge, Claudio R. M. Costa, Bradley D. Foster, O. Vincent Haleck, Donald L. Hallstrom, Steven E. Snow og Larry Y. Wilson som generalautoritet-syttier og gir dem emeritusstatus.

De som vil være med og takke disse brødre og deres familier for deres betydningsfulle tjeneste, bes vise det.

Det er foreslått at vi avløser følgende som områdesyttier: Julio C. Acosta, Blake R. Alder, Alain L. Allard, Omar A. Alvarez, Taiichi Aoba,

AV ELDSTE DAVID A. BEDNAR
i De tolv apostlers quorum

Carlos F. Arredondo, Aley K. Auna Jr., Grant C. Bennett, Michael H. Bourne, Rómulo V. Cabrera, Wilson B. Calderón, Hernando Camargo, José C. F. Campos, Nicolás Castañeda, Walter Chatora, Zeno Chow, Robert J. Dudfield, J. Kevin Ence, Meliula M. Fata, K. Mark Frost, Claude R. Gamiette, Maurício G. Gonzaga, Leonard D. Greer, Jose L. Isaguirre, Tae Gul Jung, Sergio L. Krasnoselsky, Milan F. Kunz, Bryan R. Larsen, G. Kenneth Lee, Geraldo Lima, W. Jean-Pierre Lono, Khumbulani Mdletshe, Dale H. Munk, Norman R. Nemrow, Yutaka Onda, Wolfgang Pilz, Raimundo Pacheco De Pinho, Gennady N. Podvodov, Abraham E. Quero, Marco A. Rais, Steven K. Randall, Francisco J. Ruiz de Mendoza, Edwin A. Sexton, Raúl H. Spitale, C. Walter Treviño, 'Aisake K. Tukuafu, Juan A. Urra, Raul S. Villanueva og Leonard Woo.

De som vil være med og takke dem for deres fremragende tjeneste, bes vise det.

Det er foreslått at vi oppholder følgende som nye områdesyttier: Michel J. Carter, Alfred Kyungu, R. Pepper Murray, Ryan K. Olsen og Iotua Tune.

De som er enige, kan vise det.

Hvis noen er imot, kan de vise det.

Det er foreslått at vi oppholder Kirkens øvrige generalautoriteter, områdesyttier og ledere på generalplan slik de nå er organisert.

Alle som er enige, bes vise det.

Hvis noen er imot, viser de det ved samme tegn.

De som har stemt imot noen av forslagene, bes kontakte sin stavsprezident.

Brødre og søstre, vi er takknemlige for deres vedvarende tro og bønner på vegne av Kirkens ledere. ■

Vær stadig på vakt og hengi dere til bønn

(Alma 34:39; Moroni 6:4; Lukas 21:36)

Konstant årvåkenhet kreves for å motvirke selvtilfredshet eller likegyldighet.

Jeg ber oppriktig om Den hellige ånds hjelp til dere og til meg når vi fryder oss og tilber sammen.

I april 1976 talte eldste Boyd K. Packer spesielt til Kirkens ungdom under generalkonferansen. I sitt klassiske budskap med tittelen "Åndelige krokodiller," beskrev han hvordan han under et oppdrag i Afrika observerte velkamouflerte krokodiller som jaktet på intetanende ofre. Han sammenlignet krokodillene med Satan, som jakter på uforsiktig ungdom ved å kamuflere syndens dødelige natur.

Jeg var 23 år gammel da eldste Packer holdt denne talen, og Susan og jeg ventet vårt første barn om bare noen få dager. Vi ble imponert av innholdet i budskapet hans om å unngå synd og den mesterlige måten han brukte dyrenes vanlige oppførsel til å undervise en viktig åndelig lærdom på.

Susan og jeg har også reist til Afrika på mange oppdrag. Og vi har hatt muligheter til å se de fantastiske dyrene som lever på dette kontinentet. Idet vi har husket den påvirkning eldste Packers tale har hatt på oss, har

vi prøvd å observere og lære viktige lærdommer fra dyrelivet i Afrika.

Jeg vil beskrive egenskapene og taktikken til to geparder Susan og jeg betraktet mens de jaktet på byttet sitt, og relatere noe av det vi observerte til den daglige etterlevelsen av Jesu Kristi evangelium.

Geparder og topi-antiloper

Geparden er det raskeste dyret på jorden og løper så fort som 120 km i timen. Disse vakre dyrene kan akselerere fra en stillestående posisjon til å løpe så fort som 109 km i timen på mindre enn tre sekunder. Geparder er rovdyr som sniker seg inn på byttet og sprinter en kort distanse for å jage og angripe.

Susan og jeg tilbragte nesten to timer med å betrakte to geparder som fulgte etter en stor flokk topi-antiloper, Afrikas vanligste og mest utbredte antiloper. Det høye, tørre gresset på den afrikanske savannen var gyldenbrunt og skjulte nesten fullstendig de to rovdyrene da de fulgte etter en topi-flokk. Gepardene var adskilt fra hverandre med omtrent 91 meter, men arbeidet sammen.

Mens den ene geparden satt oppreist i gresset og ikke rørte seg, krøp den andre sammen lavt mot bakken og krøp

sakte nærmere de intetanende topiene. Så forsvant den geparden som hadde sittet oppreist ned i gresset på nøyaktig samme tidspunkt som den andre satte seg opp. Dette vekslende mønsteret der en gepard krøp sammen og fremover mens den andre satt oppreist i gresset, fortsatte lenge. Denne snikende, subtile strategien hadde til hensikt å distrahere og lure antilopene og dermed få deres oppmerksomhet bort fra faren som nærmet seg. Tålmodig og jevnt arbeidet de to gepardene som et lag for å sikre seg sitt neste måltid.

Posisjonert mellom den store antilopflokk og gepardene som nærmet seg, sto flere eldre og sterkere topier som vaktposter på termitthauger. Den større utsikten over slettelandet fra de små haugene gjorde disse vaktantilopene i stand til å se etter tegn på fare.

Så plutselig, når gepardene så ut til å være kommet innenfor angrepsvidde, snudde hele topi-flokken og løp av

gårde. Jeg vet ikke om eller hvordan vaktantilopene kommuniserte med den større flokken, men på en eller annen måte ble det gitt en advarsel, og alle topiene flyttet seg til et trygt sted.

Og hva gjorde så gepardene videre? Uten å vente, gjenopptok de to gepardene sitt vekslende mønster der en gepard krøp sammen og fremover mens den andre satt oppreist i gresset. Forfølgelsesmønsteret fortsatte. De stoppet ikke. De hvilte ikke eller tok pauser. De var nådeløse i å følge sin strategi med distraksjon og avledning. Susan og jeg så gepardene forsvinne i det fjerne, der de hele tiden beveget seg nærmere og nærmere antilopflokk.

Den kvelden hadde Susan og jeg en minneverdig samtale om hva vi hadde sett og lært. Vi drøftet også denne opplevelsen med våre barn og barnebarn og fant mange verdifulle lærdommer. Jeg vil nå beskrive tre av disse lærdommene.

Lærdom nr. 1 – Vær på vakt mot den ondes forførende forkludninger.

For meg er gepardene elegante, forlokkende og fengslende skapninger. En gepards gulaktige til gråhvite pels med sorte flekker fungerer som en vakker forkludning som gjør disse dyrene nesten usynlige når de jakter på sitt bytte på det afrikanske slettelandet.

På lignende måte kan åndelig farlige ideer og handlinger ofte synes som attraktive, ønskelige eller behagelige. Derfor må hver enkelt av oss, i vår moderne verden, være på vakt mot det forførende onde som later til å være godt. Som Jesaja advarte: “Ve dem som kaller det onde godt og det gode ondt, som gjør mørke til lys og lys til mørke, som gjør bittert til søtt og søtt til bittert!”¹

I en tid med paradokser der vold mot menneskelivets hellighet blir lovprist som riktig og kaos blir beskrevet som frihet, hvor velsignet vi er som lever i denne evangelieutdelingen i de siste dager når gjengitt evangelielys kan skinne klart i vårt liv og hjelpe oss å skjelne motstanderens bedrag og distraksjoner.

“For de som er kloke og har mottatt sannheten og har antatt Den Hellige Ånd som sin veileder og ikke er blitt ført vill, sannelig sier jeg dere, de skal ikke bli hugget ned og kastet i ilden, men skal utholde dagen.”²

Lærdom nr. 2 – Vær våken og vær på vakt

For en topi kan et kort, uforsiktig eller uoppmerksomt øyeblikk resultere i et raskt angrep fra en gepard. På samme måte gjør åndelig selvtilfredshet eller likegyldighet oss sårbare mot motstanderens fremrykk. Åndelig tankeløshet fører til stor fare i vårt liv.

Nephi beskriver hvordan Satan i de siste dager vil forsøke å pasifisere og lulle Guds barn inn i en falsk følelse av

“verdslig trygghet, så de sier: Alt er vel i Sion, ja, Sion trives, alt er vel. Og på denne måten bedrar djevelen deres sjeler, og leder dem forsiktig ned til helvete.”³

Konstant årvåkenhet kreves for å motvirke selvtilfredshet eller likegyldighet. Å være årvåken er en tilstand eller handling der vi *nøye holder vakt* og ser etter mulige farer eller vanskeligheter. Å holde vakt antyder handlingen *å holde seg våken* for å passe på og beskytte. Åndelig sett må vi holde oss våkne og være mottagelige for Den hellige ånds tilskyndelser og de tegn som kommer fra Herrens vektere i tårnene.⁴

“Jeg ber dere også innstendig om stadig å være på vakt og hengi dere til bønn, så dere ikke blir villedet av djevelens fristelser, ... for se, han belønner dere ikke med noe godt.”⁵

Å fokusere vårt liv på Frelseren og hans evangelium gjør oss i stand til å overvinne den tendens det naturlige menneske har til å være åndelig sløv og lat. Når vi blir velsignet med øyne til å se og ører til å høre,⁶ kan Den hellige ånd øke vår evne til å se og lytte når vi

kanskje vanligvis ikke tror at vi trenger å se eller å lytte, eller når vi kanskje ikke tror at det er noe å se eller høre.

“Våk derfor så dere kan være rede.”⁷

Lærdom nr. 3 – Forstå fiendens intensjoner

En gepard er et rovdyr som naturlig jakter på andre dyr. Hele dagen, hver dag er en gepard et rovdyr.

Satan “er en fiende av rettferdighet og av dem som forsøker å gjøre Guds vilje.”⁸ Hele dagen, hver dag er hans eneste intensjon og hensikt å gjøre Guds sønner og døtre like ulykkelige som han selv er.⁹

Faderens plan for lykke går ut på å sørge for rettledning for sine barn, å hjelpe dem å oppleve varig lykke og bringe dem trygt hjem til seg med oppstandne, opphøyde legemer. Djevelen arbeider for å gjøre Guds sønner og døtre forvirret og ulykkelige, og hindre deres evige fremgang. Motstanderen arbeider nådeløst for å angripe de delene av Faderens plan som han hater mest.

For en topi kan et kort, uforsiktig eller uoppmerksomt øyeblikk resultere i et raskt angrep fra en gepard. På samme måte gjør åndelig selvtilfredshet og likegyldighet oss sårbare mot motstanderens fremstøt.

mot mulige angrep.¹¹ Nettopp fordi kaptein Moroni kjente til lamanittenes intensjoner, var han forberedt til å møte dem da de kom, og seiret.¹² Og det samme prinsippet og løftet gjelder enhver av oss.

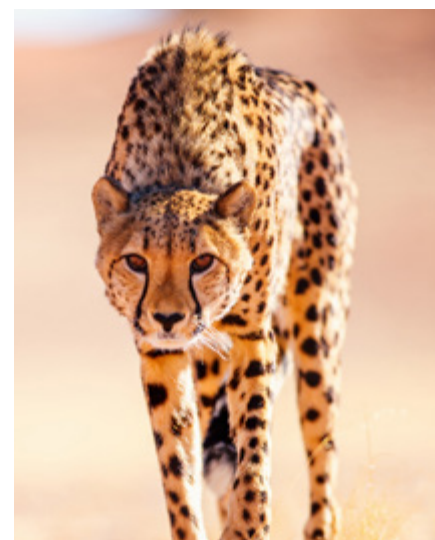
“Hvis dere er beredt, skal dere ikke frykte.

Og for at dere kan unnsnippe fiendens makt.”¹³

Innbydelse, løfte og vitnesbyrd

Akkurat som viktige lærdommer kan læres av å observere hvordan gearpader og topier oppfører seg, så skulle enhver av oss se etter leksjoner og advarsler som finnes i dagliglivets enkle hendelser. Når vi søker etter å holde vårt sinn og hjerte åpent for å kunne motta himmelsk rettledning ved Den hellige ånds kraft, vil noe av den beste rettledningen vi kan få og mange av de mektigste advarslene som kan holde oss trygge, oppstå i våre egne sedvanlige opplevelser. Mektige lignelser finnes både i Skriftene og i vårt dagligliv.

Jeg har belyst bare tre av de mange lærdommene som finnes i den opplevelsen Susan og jeg hadde i Afrika.

Satan har ikke noe legeme, og hans evige fremgang har blitt stanset. På samme måte som vannet i et elveleie stanses av en demning, blir motstanderens evige fremgang forpurret fordi han ikke har et fysisk legeme. På grunn av sitt opprør har Lucifer nektet seg selv alle jordiske velsignelser og erfaringer som er gjort mulige ved et tabernakel av kjøtt og ben. En av de viktige betydninger i Skriftene av ordet *fordømt* illustreres i hans manglende evne til å fortsette å ha fremgang og bli vår himmelske Fader lik.

Fordi et fysisk legeme er så sentralt i Faderens plan for lykke og vår åndelige utvikling, søker Lucifer å forpurre vår fremgang ved å friste oss til å bruke vårt legeme på uriktig måte. President Russell M. Nelson har undervist at åndelig trygghet til syvende og sist ligger i å “aldri ta det første fristende

skrittet dit du ikke burde gå og gjøre det du ikke burde gjøre’ ... Som mennesker har vi alle fysisk appetitt som er nødvendig for vår overlevelse. ‘Denne appetitten er absolutt nødvendig for fortsettelsen av livet. Så hva gjør motstanderen? ... Han angriper oss gjennom vår appetitt. Han frister oss til å spise ting vi ikke burde spise, drikke ting vi ikke burde drikke og elske slik vi ikke burde elske!’¹⁰

Noe av evighetens største ironi er at motstanderen, som opplever elendighet nettopp fordi han ikke har et fysisk legeme, innbyr og lokker oss til å ta del i hans elendighet ved uriktig bruk av vårt legeme. Nettopp det han ikke har og ikke kan bruke, er derfor det primære mål for hans forsøk på å forlede oss til fysisk og åndelig ødeleggelse.

Å forstå fiendens intensjoner er avgjørende for en effektiv forberedelse

AV ELDSTE RUBÉN V. ALLIAUD
i *De sytti*

Jeg innbyr og oppfordrer deg til å reflektere over denne hendelsen med gepardene og topiene og finne flere lærdommer for deg og din familie. Vær vennlig å alltid huske at ditt hjem er det virkelige senteret for læring og etterlevelse av evangeliet.

Når du responderer i tro på denne innbydelsen, vil inspirerte tanker komme til ditt sinn, åndelige følelser vil svulme i ditt hjerte, og du vil bli oppmerksom på handlinger som du må ta fatt på eller fortsette slik at du kan “ta min fulle rustning på så [du] kan motstå den onde dag og bli stående etter å ha gjort alt.”¹⁴

Jeg lover at velsignelsene ved effektiv forberedelse og åndelig beskyttelse vil strømme inn i ditt liv når du stadig er på vakt og hengir deg til bønn, årvåkent og kontinuerlig.

Jeg vitner om at å gå fremover på paktens sti gir åndelig trygghet og innbyr til varig glede i vårt liv. Og jeg vitner om at den oppstandne og levende Frelser vil oppholde og styrke oss i både gode og onde tider. Jeg vitner om disse sannheter i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Jesaja 5:20.
2. Lære og pakter 45:57; uthevelse tilføyd.
3. 2 Nephi 28:21; uthevelse tilføyd.
4. Se Esekiel 33:7, Lære og pakter 101:44–58, Veiledning til Skriftene, “Våke, Vektene.” scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
5. Alma 34:39.
6. Se Matteus 13:16.
7. Lære og pakter 50:46.
8. Veiledning til Skriftene, “Djevel.” scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
9. Se 2 Nephi 2:27.
10. Russell M. Nelson, i “Advice from the Prophet of the Church to Millennials Living in a Hectic World”, 18. feb. 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org
11. Se Alma 2:7–13.
12. Se Alma 43:29–33, 48–50.)
13. Lære og pakter 38:30–31.
14. Lære og pakter 27:15.

Funnet gjennom kraften i Mormons bok

Alle må erfare og bli funnet av den kraft som finnes i Mormons boks sannheter.

Når jeg er på hjemmebesøk hos konvertitter, er et av spørsmålene jeg ofte liker å stille dem – hvordan de og deres familie fikk kjennskap til Kirken og hva som gjorde at de ble døpt. Det spiller ingen rolle om personen der og da er et aktivt medlem eller ikke har vært i kirken på mange år. Svaret er alltid det samme: Med et smil og en glød i ansiktet begynner de å fortelle historien om hvordan de ble funnet. Det ser faktisk ut til at historien om omvendelse til evangeliet alltid er historien om hvordan vi blir funnet.

Jesus Kristus er selv det taptes Herre. Han bryr seg om tapte ting. Det er derfor

han underviste de tre lignelsene som vi finner i kapittel 15 i Lukas: lignelsen om den bortkomne sauene, den tapte sølvpengen og til sist, den fortapte sønn. Alle disse fortellingene har et felles tema: Det spiller ingen rolle hvorfor de ble borte. Det spiller ikke engang noen rolle om de var klar over at de var blitt borte. I hvert tilfelle hersker det en overveldende følelse av “Gled dere med meg, for jeg har funnet igjen [det] som jeg hadde mistet.”¹ Når alt kommer til alt er ingenting virkelig bortkommet for ham.²

La meg få dele noe av det mest dyrebare jeg har med dere – historien om hvordan jeg selv ble funnet.

Like før jeg fylte 15, ble jeg inviteret av onkelen min, Manuel Bustos, til å være sammen med ham og hans familie en tid, her i USA. Det ville være en fin mulighet for meg til å lære litt engelsk. Onkelen min hadde konvertert til Kirken flere år tidligere, og misjonærånden var sterk hos ham. Det er antagelig grunnen til at moren min, uten at jeg visste om det, snakket med ham og sa at hun ville gå med på invitasjonen på én betingelse, at han ikke skulle forsøke å overbevise meg om å bli medlem av kirken hans. Vi var katolikker, det hadde vi vært i generasjoner, og det var ingen grunn til å forandre på det. Onkelen min var innforstått med dette, og holdt sitt ord i den grad at han ikke engang ville besvare enkle spørsmål om Kirken.

Det min onkel og hans herlige hustru Marjorie selvfølgelig ikke kunne unngå, var å være dem de var.³

Jeg fikk bo på et rom der det var et stort bibliotek. Jeg kunne se at på dette

biblioteket var det omtrent 200 eksemplarer av Mormons bok på forskjellige språk, der 20 av dem var på spansk.

Av nysgjerrighet tok jeg en dag frem et eksemplar av Mormons bok på spansk.

Det var utgaven som hadde et himmelblått, mykt omslag, med avbildning av engelen Moroni på forsiden. Da jeg åpnet den, så jeg at på første side var følgende løfte skrevet: "Og når dere mottar dette, vil jeg be dere innstendig om å spørre Gud den evige Fader, i Kristi navn om ikke disse ting er sanne. Og hvis dere spør av et oppriktig hjerte, med ærlig hensikt og har tro på Kristus, vil han åpenbare sannheten av det for dere ved Den Hellige Ånds kraft."

Og så sto det: "Og ved Den Hellige Ånds kraft kan dere vite sannheten i alle ting."⁴

Det er vanskelig å beskrive påvirkningen som disse skriftstedene hadde på mitt sinn og mitt hjerte. For å være

ærlig så var jeg ikke på utkikk etter "sannheten". Jeg var bare en tenåring som var lykkelig med livet sitt og gledet seg over denne nye kulturen.

Ikke desto mindre, med det løftet i tankene begynte jeg i all hemmelighet å lese boken. Da jeg leste videre, forsto jeg at hvis jeg virkelig ønsket å få noe ut av dette, måtte jeg begynne å be. Og vi vet alle utmerket godt hva som skjer når man bestemmer seg for å ikke bare lese, men også be angående Mormons bok. Vel, det er akkurat det som skjedde med meg. Det var noe som var så spesielt og så unikt – ja, akkurat det samme som har skjedd med millioner av andre rundt om i verden. Jeg fikk vite gjennom Den hellige ånds kraft at Mormons bok er sann.

Jeg gikk så til onkelen min for å forklare for ham det som hadde skjedd, og at jeg var klar til å bli døpt. Onkelen min klarte ikke å skjule sin forbløffelse. Han satte seg i bilen, kjørte til flyplassen, og kom så tilbake med flybilletten til hjemturen min, med en lapp adressert til min mor som kort og godt slo fast: "Jeg hadde ikke noe med dette å gjøre!"

På en måte hadde han rett. Jeg var blitt funnet direkte gjennom den kraft som er i Mormons bok.

Det kan være mange som har blitt funnet gjennom våre fantastiske misjonærer rundt om i verden, i hvert tilfelle på mirakuløst vis. Eller så er de kanskje funnet gjennom venner som Gud bevisst har satt på deres sti. Det kan til og med være at de ble funnet av noen i denne generasjonen eller gjennom en av sine forfedre.⁵ Uansett hva situasjonen er; for å være i fremdrift mot virkelig, personlig omvendelse, heller før enn siden, må de alle erfare og bli funnet av den kraft som finnes i Mormons boks sannheter. Samtidig må de personlig bestemme seg for å avgi en

oppriktig forpliktelse til Gud om at de vil anstrenge seg for å holde hans bud.

Da jeg kom tilbake til Buenos Aires, innså min mor at jeg virkelig ønsket å bli døpt. Da jeg var litt opprørsk av meg, var hun meget klok og støttet meg istedenfor å gå imot meg. Og uten at hun visste det holdt hun selv dåpsintervjuet mitt. Jeg tror faktisk at hennes intervju gikk mer i dybden enn de våre misjonærer foretar. Hun sa til meg: "Hvis du ønsker å bli døpt vil jeg støtte deg. Men først skal jeg stille deg noen spørsmål, og jeg ønsker at du skal tenke deg nøye om og gi meg ærlige

svar. Forplikter du deg til å gå i kirken absolutt hver eneste søndag?"

Jeg sa til henne: "Ja, selvfølgelig, det skal jeg gjøre."

"Har du noen formening om hvor lenge kirken varer?"

"Ja, det har jeg," sa jeg.

Hun svarte: "Vel, hvis du blir døpt, så skal jeg se til at du er tilstede." Så spurte hun meg om jeg virkelig var villig til å aldri drikke alkohol eller røyke.

Jeg svarte henne: "Ja, selvfølgelig. Jeg skal rette meg etter det også."

Til det svarte hun: "Hvis du blir døpt, skal jeg se til at det er tilfellet."

Og hun gikk frem på den måten med nesten hvert eneste bud.

Onkelen min hadde ringt til moren min for å si at hun ikke skulle bekymre seg, at jeg snart ville legge dette bak meg. Fire år senere, da jeg mottok mitt kall til å virke i Uruguay Montevideo misjon, ringte moren min til onkelen min for å spørre ham om når jeg ville miste interessen for Kirken. Sannheten er at fra det tidspunktet jeg ble døpt, var hun en lykkeligere mor.

Jeg fikk kunnskap om at Mormons bok var avgjørende i omvendelsesprosessen gjennom førstehånds erfaring av løftet om at "et menneske ville komme nærmere Gud ved å følge dens forskrifter".⁶

Nephi forklarte Mormons boks sentrale rolle på denne måten:

"For vi arbeider flittig med å skrive for å overbevise våre barn, og også våre brødre så de vil tro på Kristus og bli forsonet med Gud..."

"Vi taler om Kristus, vi gleder oss i Kristus, vi forkynner om Kristus, [og] vi profeterer om Kristus, ... så våre barn kan vite hvilken kilde de kan se hen til for å få forlatelse for sine synder?"⁷

Hele Mormons bok er fylt av den samme hellige hensikten.

Av denne grunn vil en hvilken som helst leser som gir seg inn på et oppriktig studium av den, i bønnens ånd, ikke bare lære om Kristus, men de vil begynne å lære *fra* Kristus. – I særdeleshet hvis de tar beslutningen om å "prøve [ordets] kraft"⁸ og ikke forkaster den for tidlig som følge av fordomsfylt mistro⁹ utfra det andre har sagt om noe som de aldri har lest.

President Russell M. Nelson reflekterte: "Når jeg tenker på Mormons bok, tenker jeg på ordet *kraft*. Sannhetene i Mormons bok har *kraft* til å helbrede, berolige, restituere, hjelpe, styrke, trøste og oppmuntre vår sjel."¹⁰

AV PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

Min innbydelse denne ettermiddagen til hver av oss, uavhengig av hvor lenge vi har vært medlem av Kirken, er å la kraften som ligger i sannhetene i Mormons bok finne oss og omfavne oss på nytt, og dag etter dag, idet vi flittig søker personlig åpenbaring. Den vil gjøre det hvis vi tillater det.

Jeg vitner høytidelig om at Mormons bok inneholder Jesu Kristi evangeliums fylde, og at Den hellige ånd vil bekrefte dens sannhet om og om igjen til enhver som oppriktig søker kunnskap til frelse for sin sjel.¹¹ I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Lukas 15:6; se også Lukas 15:9, 32.
2. I sin videste betydning, gjør Skriftene rede for profetier som omhandler innsamlingen av Israels tapte stammer (Se Russell M. Nelson, "Innsamlingen av det adspredte Israel," *Liahona*, nov. 2006, 79–82). Selv om de er tapte er de ikke tapt for Ham (se 3 Nephi 17:4). Det er også interessant å merke seg at de ikke er klar over at de er tapt inntil de blir funnet, spesielt når de mottar sin patriarkalske velsignelse.
3. Eldste Dieter F. Uchtdorf siterte sankt Frans av Assisi da han sa, "Forkynn evangeliet til enhver tid, bruk om nødvendig ord" ("Å vente på veien til Damaskus," *Liahona*, mai 2011, 77; se også William Fay og Linda Evans Shepherd, *Share Jesus without Fear* [1999], 22).
4. Moroni 10:4–5.
5. Konvertitthistorien til våre forfedre er også vår egen historie. Eldste William R Walker underviste, "Det ville være fantastisk om enhver siste dagers hellig kjente sine forfedres [konvertitthistorier]. Vær tro mot pakten," *Liahona*, mai 2014, 97). Følgelig har vi alle på en eller annen måte blitt funnet direkte eller gjennom våre forfedre, takket være vår himmelske Fader som kjenner enden fra begynnelsen (se Abraham 2:8).
6. Innledningen til Mormons bok; se også Alma 31:5.
7. 2 Nephi 25:23, 26.
8. Alma 31:5.
9. Se Alma 32:28.
10. Russell M. Nelson, "Mormons bok: Hvordan ville livet ditt vært uten den?" *Liahona*, nov. 2017, 62).
11. Se 3 Nephi 5:20.

Vitner, Det aronske prestedømmes quorumer og Unge kvinners klasser

Justeringene vi kunngjør nå har til hensikt å hjelpe unge menn og unge kvinner med å utvikle sitt hellige, personlige potensial.

Kjære brødre og søstre, det er storartet å få være sammen med dere igjen på generalkonferansen. Tidligere denne uken ble bekjentgjørelser gitt til Kirkens medlemmer om endringer i retningslinjene som gjelder hvem

som kan tjene som vitner ved dåp og beseglingsordinanser. Jeg vil gjerne få understreke de tre punktene.

1. Enhver som innehar en gyldig tempelanbefaling, herunder en

tempelanbefaling for begrenset bruk, kan tjene som et vitne ved en stedfortredende dåp for en avdød person.

2. Ethvert medlem som har mottatt sin begavelse og som innehar en gyldig tempelanbefaling, kan tjene som et vitne ved beseglingsordinanser, for levende og ved stedfortredende beseglinger.
3. Ethvert døpt medlem av Kirken kan tjene som et vitne ved en levende persons dåp. Denne endringen gjelder alle dåp som ikke finner sted i tempelet.

Disse justeringene i retningslinjene er prosedyremessige. Den underliggende doktrinen og paktene er uendret. De har samme gyldighet i alle ordinanser. Disse endringene skulle øke familiedeltagelse i disse ordinansene i vesentlig grad.

Jeg har også ønsket å tale til dere nå for å presentere justeringer vedrørende våre ungdommer og deres ledere.

Dere husker at jeg har innbudt ungdommene i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige til å bli med i Herrens ungdomsbataljon og delta i den største sak som finnes på jorden i dag – Israels innsamling.¹ Jeg fremsatte denne innbydelsen til våre ungdommer siden de er spesielt flinke til å nå ut til andre og dele det de tror på på en overbevisende måte. Innsamlingens sak er en avgjørende del av det å bidra til å forberede jorden og dens innbyggere til Herrens annet komme.

I hver menighet er Herrens ungdomsbataljon ledet av en biskop, en hengiven Guds tjener. Hans første og viktigste ansvarsoppgave er å vise omsorg for menighetens unge menn og unge kvinner. Biskopen og hans rådgivere leder arbeidet i quorumene i Det aronske prestedømme og klassene i Unge kvinner i menigheten.

Justeringene vi kunngjør nå har til hensikt å hjelpe unge menn og unge kvinner med å utvikle sitt hellige, personlige potensial. Vi ønsker også

å styrke quorumene i Det aronske prestedømme og klassene i Unge kvinner, og tilbyr støtte til biskoper og andre voksne ledere i deres tjeneste for den oppvoksende generasjon.

Eldste Quentin L. Cook vil nå tale om justeringene som gjelder de unge mennene. Og på kvinnes fellesmøte i kveld vil søster Bonnie H. Cordon, Unge kvinners generalpresident, tale om justeringene som gjelder de unge kvinnene.

Det første presidentskap og De tolv er forenet i sin tilslutning til denne innsatsen for å styrke våre ungdommer. Vi er så glad i dem og ber for dem! De er "Israels håp, Sions hær, den lovede tids barn".² Vi uttrykker vår fullstendige tillit til våre unge og vår takknemlighet for dem. I Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Se også Russell M. Nelson, "Sions ungdom, kom nå alle" (verdensomspennende andakt for ungdom, 3. juni 2018), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
2. "Sions ungdom, kom nå alle," [Direkte oversatt] Salmer, nr. 184.

AV ELDSTE QUENTIN L. COOK
i De tolv apostlers quorum

Justeringer for å styrke ungdom

Flere unge menn og unge kvinner vil møte utfordringen og holde seg på paktens sti med dette laserlignende fokuset på vår ungdom.

Takk, president Nelson, for den gladelige åpenbarte veiledningen med hensyn til vitner ved dåp og den veiledning du har bedt oss om å dele for å bidra til å styrke ungdommene og utvikle deres hellige potensial.

Før jeg deler disse justeringene, uttrykker vi vår oppriktige takknemlighet for den enestående måten medlemmene har respondert på utviklingen i evangeliets kontinuerlige gjengivelse. Slik president Nelson foreslo i fjor, har dere tatt vitaminene deres!¹

Dere studerer med glede *Kom, følg med meg* hjemme.² Dere har også reagert positivt på justeringer i kirken. Medlemmer av eldstenes quorum og søstre i Hjelpeforeningen står sammen om å utføre arbeidet med å frelse sjeler.³

Vi strømmer over av takknemlighet.⁴ Vi er spesielt takknemlige for at våre ungdommer fortsetter å holde seg sterke og trofaste.

Ungdommene våre lever i en spennende, men også utfordrende tid. Valgmulighetene har aldri vært mer dramatiske. Ett eksempel: Den moderne smarttelefonen gir tilgang til utrolig viktig og oppbyggende

informasjon, herunder slektshistorie og De hellige skrifter. På den annen side inneholder den dårskap, umoral og ugudelighet som tidligere ikke var like lett tilgjengelig.

For å hjelpe våre ungdommer å navigere gjennom denne labyrinten med valg, har Kirken utarbeidet tre dyptgående og omfattende initiativer. For det første har undervisningsmateriellet blitt styrket og utvidet

til hjemmet. For det annet ble et barne- og ungdomsprogram som innbefatter spennende aktiviteter og personlig utvikling, presentert så nylig som forrige søndag av president Nelson, president Ballard og ledere på generalplan. Et tredje initiativ er organisatoriske endringer for å gjøre ungdommene til et mer betydelig fokus for våre biskoper og andre ledere. Dette fokuset må være åndelig kraftig og hjelpe ungdommene våre å bli den ungdomsbataljonen president Nelson har bedt dem om å bli.

Sammenhengende mønstre

Denne innsatsen, sammen med det som har blitt bekjentgjort de to siste årene, er ikke isolerte endringer. Hver av justeringene er en integrert del av et formlig tilpasset mønster for å velsigne de hellige og forberede dem til å møte Gud.

En del av mønsteret er knyttet til den oppvoksende generasjon. Ungdommene våre blir bedt om å ta mer individuelt ansvar i yngre alder – uten at foreldre og ledere overtar det ungdommene kan klare selv.⁵

Bekjentgjørelse

I dag bekjentgjør vi organisasjonsendringer for ungdom på menighets- og stavspan. Slik president Nelson forklarte, vil søster Bonnie H. Cordon drøfte endringer for unge kvinner i kveld. En hensikt med endringene jeg nå skal drøfte, er å styrke bærere av Det aronske prestedømme, deres quorumer og quorumpresidentskaper. Disse endringene innretter vår praksis etter Lære og pakter 107:15, hvor det står: "Biskopsrådet er dette [aronske] prestedømmes presidentskap og har dets nøkler eller myndighet."

En av biskopens plikter er, i henhold til Skriftene, å presidere over prestene og å sitte i råd med dem og undervise dem i deres embedes plikter.⁶ I tillegg vil førsterådgiveren i biskopsrådet få et særskilt ansvar for lærere, og annenrådgiveren for diakoner.

Følgelig, for å innrette oss etter denne åpenbaringen i Lære og pakter vil Unge menns presidentskap på menighetsplan bli avvirket. Disse trofaste brødrene har gjort mye godt, og vi uttrykker takknemlighet til dem.

Det er vårt håp at biskopsrådene vil legge stor vekt og fokus på unge menns prestedømsansvar og hjelpe dem i deres quorumpplikter. Dyktige, voksne Unge menns veiledere vil bli kalt for å hjelpe quorumpresidentskapene i Det aronske prestedømme og biskopsrådet i deres plikter.⁷ Vi er sikre på at flere unge menn og unge kvinner vil møte utfordringen og holde seg på paktens sti med dette laserlignende fokuset på vår ungdom.

I Herrens inspirerte mønster har biskopen ansvar for alle i menigheten. Han velsigner både ungdommenes foreldre og ungdommene selv. Da en biskop veiledet en ung mann som strevde med pornografi, fant han ut at han bare kunne hjelpe den unge mannen

med hans omvendelse når han samtidig hjalp foreldrene å reagere med kjærlighet og forståelse. Den unge mannens helbredelse var en helbredelse for familien, og ble mulig ved at biskopen arbeidet på vegne av hele familien. Den unge mannen har nå blitt en verdig bærer av Det melkisedekske prestedømme og heltidsmisjonær.

Slik denne beretningen antyder, vil disse justeringene:

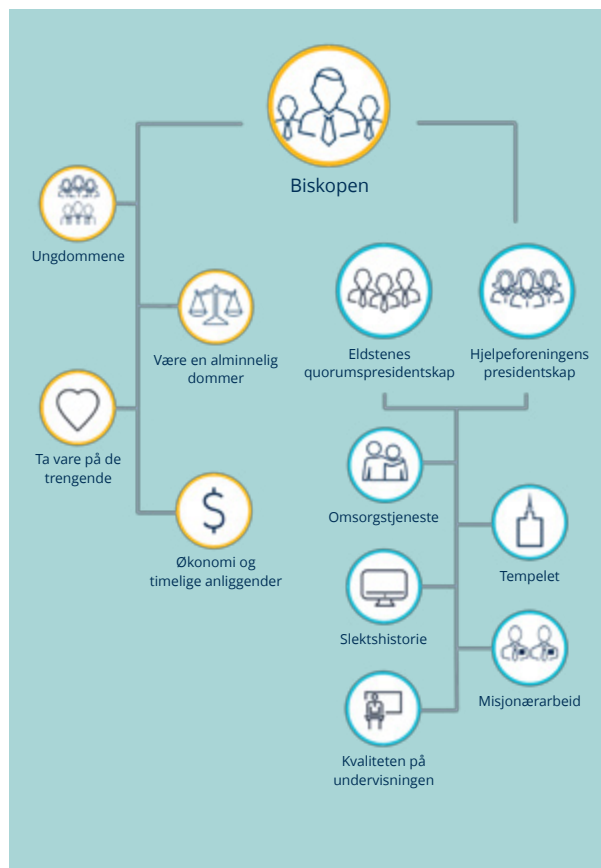
- Hjelp biskoper og deres rådgivere å fokusere på sine viktigste forpliktelser overfor ungdommene og Primær-barna.
- Sette Det aronske prestedømmes kraft og plikter i sentrum for alle unge menns personlige liv og mål.

Disse justeringene skal også:

- Understreke ansvarsoppgavene til quorumpresidentskaper i Det aronske prestedømme og deres direkte rapporteringslinje til biskopsrådet.
- Motivere voksne ledere til å hjelpe og veilede quorumpresidentskaper i Det aronske prestedømme å foredle sitt embedes kraft og myndighet.

Som nevnt reduserer ikke disse justeringene biskopenes ansvar for *unge kvinner*. Som president Nelson nettopp har undervist: "[Biskopens] fremste og viktigste ansvarsoppgave er å vise omsorg for menighetens unge menn og *unge kvinner*."⁸

Hvordan vil våre kjære og hardt arbeidende biskoper oppfylle dette

ansvaret? Som dere husker, ble Det melkisedekske prestedømmes quorumer i 2018 justert for å arbeide enda tettere med Hjelpeforeningene, slik at eldstenes quorumer og Hjelpeforeninger, under ledelse av biskopen, kan hjelpe til med å bære viktige ansvarsoppgaver som tidligere tok mye av hans tid. Disse ansvarsoppgavene innbefatter misjonærarbeid, tempelarbeid og slektshistorie i menigheten⁹ – så vel som mye av omsorgstjenesten for menighetens medlemmer.

Det er noen ansvarsoppgaver biskopen *ikke kan* delegere, som for eksempel ungdommene, å være en alminnelig dommer, å ta vare på de trengende og å føre tilsyn med økonomi og timelige anliggender. Disse er imidlertid færre enn vi kanskje har forstått tidligere. Eldste Jeffrey R. Holland forklarte i fjor da justeringene i Det melkisedekske prestedømmes quorumer ble bekjentgjort: "Biskopen er selvfølgelig fortsatt menighetens presiderende høyprest. Men denne nye justeringen [i eldstenes quorum og Hjelpeforeningen] bør

gjøre det mulig for ham å presidere over Det melkisedekske prestedømmes og Hjelpeforeningens arbeid *uten å måtte utføre arbeidet til noen av disse organisasjonene.*¹⁰

For eksempel kan en Hjelpeforenings-president og en eldstenes quorums-president, etter oppdrag, påta seg en større rolle i å veilede voksne – *slik også en Unge kvinners president kan når det gjelder å veilede unge kvinner.* Selv om bare biskopen kan fungere som alminnelig dommer, er disse andre lederne også berettiget til åpenbaring fra himmelen for å hjelpe dem med utfordringer som ikke krever en alminnelig dommer eller omfatter noen form for overgrep.¹¹

Det betyr ikke at en ung kvinne ikke kan eller ikke bør snakke med biskopen eller sine foreldre. Deres fokus er ungdommene! Men det betyr at en leder i Unge kvinner kanskje best kan dekke behovene til en enkelt ung kvinne. Biskopsrådet er like opptatt av unge kvinner som av unge menn, men vi er klar over styrken som kommer av å ha sterke, engasjerte og fokuserte ledere i Unge kvinner som er glad i og veileder, ikke for å overta klassepresidentskapenes roller, men

for å hjelpe ungdommene å lykkes i disse rollene.

Søster Cordon vil fortelle om flere spennende endringer for unge kvinner i kveld. Jeg bekjentgjør imidlertid at Unge kvinners president i menigheten nå vil rapportere til og rådføre seg direkte med biskopen i menigheten. Tidligere kunne denne oppgaven delegeres til en rådgiver, men fra nå av vil unge kvinner være et direkte ansvar for den som har presiderende nøkler for menigheten. Hjelpeforeningens president vil fortsette å rapportere direkte til biskopen.¹²

På general- og stavsplan vil vi fortsette å ha Unge menns presidentskaper. På stavsplan vil et høyrådsmedlem være Unge menns president¹³ og vil, sammen med høyrådsmedlemmene med ansvar for Unge kvinner og Primær, være en del av stavens komité for Det aronske prestedømme og Unge kvinner. Disse brødrene vil samarbeide med Unge kvinners presidentskap på stavsplan i denne komiteen. Med en rådgiver til stavs-presidenten som leder vil denne komiteen få større betydning, fordi mange av programmene og aktivitetene i det nye initiativet for barn og ungdom vil være på stavsplan.

Disse høyrådsmedlemmene kan, under ledelse av stavs-presidentskapet, fungere som en ressurs for biskopen og quorumene i Det aronske prestedømme på en måte som ligner den tjeneste høyrådsmedlemmer yter for eldstenes quorumer.

Som en beslektet sak, vil et annet høyrådsmedlem virke som Søndagsskolens president i staven, og kan, etter behov, delta i stavens komité for Det aronske prestedømme og Unge kvinner.¹⁴

Ytterligere organisasjonsendringer vil bli forklart i informasjon som blir sendt til ledere. Disse endringene omfatter:

- Møtet i biskopsrådets ungdomskomite vil bli erstattet av et menighetens ungdomsråd.
- Navnet "GUF" [Gjensidig utdannelsesforening] vil bli pensjonert og bli til "Unge kvinners aktiviteter", "Det aronske prestedømmes aktiviteter", eller "ungdomsaktiviteter", og vil bli avholdt ukentlig der det er mulig.
- Menighetens budsjett for ungdomsaktiviteter vil bli fordelt likt mellom organisasjonene Unge menn og Unge kvinner etter antall ungdommer i hver organisasjon.

Et tilstrekkelig beløp vil være tilgjengelig for Primær-aktiviteter.

- På alle nivåer – menighets-, stavs- og generalplan – vil vi bruke betegnelsen “organisasjon” istedenfor betegnelsen “hjelporganisasjon”. De som leder organisasjonene Hjelpeforeningen, Unge kvinner, Unge menn, Primær og Søndagsskolen på generalplan, vil være kjent som “ledere på generalplan”. De som leder organisasjoner på menighets- og stavsplan, vil være kjent som “ledere på menighetsplan” og “ledere på stavsplan”.¹⁵

Justeringene som blir bekjentgjort i dag, kan begynne så snart grener, menigheter, distrikter og staver er klare, men bør være på plass innen 1. januar 2020. Når disse justeringene samordnes og integreres med tidligere justeringer, representerer de en åndelig og organisatorisk innsats i samsvar med læren om å velsigne og styrke hver mann, kvinne, ungdom og hvert barn, og hjelpe hver enkelt å følge vår Frelser Jesu Kristi eksempel på veien videre på paktens sti.

Kjære brødre og søstre, jeg lover og vitner om at disse omfattende justeringene, under ledelse av en inspirert president og profet, Russell M. Nelson, vil gi kraft og styrke til hvert eneste medlem av Kirken. Ungdommene våre vil utvikle større tro på Frelseren, bli beskyttet mot motstanderens fristelser og være forberedt til å møte livets utfordringer. I Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Russell M. Nelson, i “Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry,” Newsroom, 30. okt. 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
2. I tillegg har dere gjort konkrete anstrengelser for å bruke Kirkens riktige navn slik det ble undervist av president Russell M. Nelson, og å minnes vår Frelser med kjærlighet og ærbødighet når dere gjør det.

3. “Medlemmer av Jesu Kristi Kirke sendes ut ‘for å arbeide i hans vingård med å frelse menneskenes sjeler’ (Lære og pakter 138:56). Dette frelsesarbeidet omfatter medlem-misjonærarbeidet, arbeidet med å holde på nye medlemmer, reaktivering av mindre aktive medlemmer, tempelarbeid og slekts historie, og undervisning i evangeliet. Biskopsrådet leder dette arbeidet i menigheten, med hjelp fra andre medlemmer av menighetsrådet” (*Håndbok 2: Kirkens administrasjon*, 5.0, ChurchofJesusChrist.org).
4. Som ledere elsker vi medlemmene av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige for deres godhet og disiplenskap. Vi anerkjenner enkeltpersonene, mødrene, fedrene, ungdommene og barna som går på paktens sti – og gjør det med hengivenhet og glede.
5. I 2019 begynte 11 år gamle diakoner å dele ut nadverden, og 11 år gamle unge kvinner og unge menn fikk tempelbefaling for begrenset bruk. I fjor utfordret president Nelson våre unge menn og kvinner til å delta i en ungdomsbataljon for å samle det adspredte Israel på begge sider av sløret (se “Sions ungdom” [verdensomspennende andakt for ungdom, 3. juni 2018], HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org). Responsen har vært dramatisk. Heltidsmisjonærer virker nå på enestående vis i yngre alder. Siden 6. oktober 2012 har unge menn fått anledning til å virke når de er 18 år gamle, og unge kvinner når de er 19 år gamle.
6. “Likeledes er presidenten for Arons prestedømme forpliktet til å presidere over [prestene] og sitte i råd med dem, til å undervise dem i deres embedes plikter ... Denne president må være en biskop, for dette er en av dette prestedømmes plikter” (Lære og pakter 107:87–88).
7. Voksne ledere vil også bli kalt som spesialister i Det aronske prestedømme for å hjelpe til med programmer og aktiviteter og for å delta på quorumsmøter, slik at biskopsrådet regelmessig kan besøke Unge kvinners klasser og aktiviteter og av og til besøke Primær. Noen spesialister kan kalles til å hjelpe til med et bestemt arrangement, som for eksempel en leir. Andre kan kalles på lengre sikt for å hjelpe quorumsveilederne. Det vil alltid være minst to voksne menn på alle quorumsmøter, programmer eller aktiviteter. Selv om roller og titler vil forandre seg, forutsettes ikke en nedgang i antall voksne menn som virker i og støtter quorumer i Det aronske prestedømme.
8. Russell M. Nelson, “Vitner, Det aronske prestedømmes quorumer og Unge kvinners klasser,” *Liahona*, Nov. 2019, 39, uthevelse tilføyd; se også Ezra Taft Benson, “Til

Kirkens unge kvinner,” *Lys over Norge*, jan. 1987, 74.

9. Vi råder også biskoper til å tilbringe mer tid med unge enslige voksne medlemmer og sin egen familie.
10. Jeffrey R. Holland, generalkonferansens lederskapsmøte, april 2018; se også “Effektivt omsorgstjeneste,” ministering. ChurchofJesusChrist.org. Eldste Holland sa at ansvarsoppgaver som biskopen ikke kan delegere, er å presidere over Det aronske prestedømmes quorumer og de unge kvinnene, være en alminnelig dommer, våke over Kirkens økonomi og timelige anliggender og ta vare på de fattige og trengende. Presidentskapene for eldstenes quorum og Hjelpeforeningen og andre kan ta hovedansvaret for misjonærarbeid, tempelarbeid og slekts historie, kvaliteten på undervisningen i menigheten og å våke over og yte omsorgstjeneste for Kirkens medlemmer.
11. I tillegg til omstendigheter som krever en alminnelig dommers nøkler, skulle overgrep av enhver art håndteres av biskoper i overensstemmelse med Kirkens retningslinjer.
12. Hjelpeforeningens president på stavsplan vil også fortsette å rapportere direkte til stavs-presidenten.
13. Rådgiverne til Unge menns president på stavsplan kan kalles blant stavens medlemmer eller, etter behov, være høyrådsmedlemmet med ansvar for Unge kvinner og høyrådsmedlemmet med ansvar for Primær.
14. Den bror som virker som Søndagsskolens president har et betydelig ansvar for pensumet for ungdom to søndager hver måned.
15. Presidentskapene for Hjelpeforeningen, Unge kvinner, Unge menn, Søndagsskolen og Primær på general- og stavsplan er ledere på general- eller stavsplan. På menighetsplan leder biskopsrådet de unge mennene, så Unge menns veiledere er ikke ledere på menighetsplan.

AV MARK L. PACE
Søndagsskolens generalpresident

Kom, følg med meg – Herrens motstrategi og proaktive plan

Herren forbereder sitt folk mot motstanderens angrep. Kom, følg med meg er Herrens motstrategi og proaktive plan.

Vi gleder oss over å kunne være sammen på denne store generalkonferansen i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Det er en velsignelse å motta Herrens sinn og vilje gjennom undervisning fra hans profeter og apostler. President Russell M. Nelson er Herrens levende profet. Vi er så takknemlige for hans inspirerte råd og rettleiding som vi har mottatt i dag.

Jeg tilføyer mitt vitnesbyrd til dem som tidligere er blitt delt med oss. Jeg bærer vitnesbyrd om Gud, vår evige Fader. Han lever og elsker oss og våker over oss. Hans plan for lykke sørger for den velsignelse dette jordelivet er og at vi til slutt kan vende tilbake til hans nærhet.

Jeg bærer også vitnesbyrd om Jesus Kristus. Han er Guds enbårne Sønn. Han *frelste oss* fra døden, og han forløser oss fra synd når vi utøver tro på ham og omvender oss. Hans altomfattende forsoning på våre vegne bringer oss velsignelsene udødelighet og evig liv. “Gud være lovet for hans guddommelige

Sønns uforlignelige gave.” (“Den levende Kristus – Apostlenes vitnesbyrd”, *Liahona*, mai 2017, første omslagsside).

Siste dagers hellige rundt om i verden er velsignet ved å kunne tilbe Jesus Kristus i hans templer. Ett av disse templene er nå under oppføring i Winnipeg i Canada. Min hustru

Anne Marie og jeg fikk anledning til å besøke byggeplassen i august i år. Tempelet er vakkert utformet og vil virkelig bli storslaget når det er ferdig. Men man kan ikke ha et storslaget tempel i Winnipeg, eller noe annet sted, uten et solid og sikkert fundament.

Telesyklusen og de ekspansive jordforholdene i Winnipeg gjorde det utfordrende å forberede tempelets fundament. Det ble derfor bestemt at fundamentet til dette tempelet skulle bestå av 70 stålpeler innkapslet i betong. Disse pelene er ca. 18 meter lange og ca. 30–50 cm i diameter. De blir drevet ned i jorden helt til de treffer grunnfjell, omtrent 15 meter under bakken. På denne måten gir de 70 søylene et solid, sikkert fundament for det vakre Winnipeg tempel.

Som siste dagers hellige søker vi et lignende stabilt og sikkert fundament i vårt liv – et åndelig fundament som vi trenger på vår reise gjennom jordelivet og tilbake til vårt himmelske hjem. Dette fundamentet, eller grunnvollen, er grunnlagt på klippen som består av vår omvendelse til Herren Jesus Kristus.

Vi minnes Helamans undervisning fra Mormons bok: “Og nå, mine sønner, husk, ja, husk at det er på vår Forløseres klippe som er Kristus, Guds Sønn, at dere må bygge deres grunnvoll, så djevelen, når han sender ut sine mektig vinder, ja, sine piler i hvirvelvinden, ... skal det ikke ha noen makt over dere til å trekke dere ned i elendighe- tens og den evige pines avgrunn fordi klippen dere er bygget på, er en sikker grunnvoll, og hvis menneskene bygger på denne grunnvoll, kan de ikke falle” (Helaman 5:12).

Heldigvis lever vi i en tid der profeter og apostler underviser oss om Frelseren Jesus Kristus. Å følge deres råd hjelper oss å opprette en sikker grunnvoll i Kristus.

For et år siden, i sine innledende kommentarer på generalkonferansen i oktober 2018, kom president Russell M. Nelson med denne erklæringen og advarselen: “Kirkens langsiktige mål er å hjelpe alle medlemmer å øke sin tro på vår Frelser Jesus Kristus og på hans forsoning, å hjelpe dem i deres inn- gåelse og overholdelse av sine pakter med Gud, og å styrke og besegle deres familie. I den verden som vi lever i, er dette ikke enkelt. *Motstanderen øker sine angrep på troen og på oss og våre familier i akselererende fart.* For å overleve åndelig trenger vi *motstrategier og proaktive planer*” (“Innledende kommentarer,” *Liahona*, nov. 2018, 7; uthevelse tilføyd).

Etter president Nelsons budskap, introduserte eldste Quentin L. Cook i De tolv apostlers quorum ressursen *Kom, følg med meg* for enkeltpersoner og familier. Hans kommentarer innbefattet følgende uttalelser:

- “Den nye hjemme-studie ressursen *Kom, følg med meg* ... er utformet for å hjelpe medlemmer å lære evangeliet i hjemmet.

- ‘Denne ressursen er ment for alle enkeltpersoner og familier i Kirken’ [*Kom, følg med meg – for enkeltpersoner og familier* (2019), vi].
- Vår hensikt er å balansere opplevelsene i kirken og i hjemmet på en måte som vil føre til sterk økning av tro, åndelighet og dypere omvendelse til vår himmelske Fader og Herren Jesus Kristus.” (“Dyp og varig omvendelse til vår himmelske Fader og Herren Jesus Kristus”, *Liahona*, nov. 2018, 9–10.

Fra og med begynnelsen av januar i år, begynte siste dagers hellige over hele verden å studere Det nye testamente, med ressursen *Kom, følg med meg* som vår veiledning. Med en ukentlig timeplan, hjelper *Kom, følg med meg* oss å studere Skriftene, evangeliets lære og profetene og apostlenes læresetninger. Den er en vidunderlig ressurs for oss alle.

Etter ni måneder med denne verdensomspennende skriftstudie- innsatsen, hvilke resultater ser vi? Vi ser at siste dagers hellige overalt vokser i tro og hengivenhet til Herren Jesus Kristus. Vi ser enkeltpersoner og familier som setter av tid gjennom uken til å studere vår Frelseres ord. Vi ser forbedret undervisning i evangeliet i våre søndagsklasser når vi studerer Skriftene hjemme og deler vår innsikt i Kirken.

Vi ser større glede og enhet i familier når vi har gått fra å bare lese i Skriftene til å studere dem på en dypere måte.

Det har vært mitt privilegium å besøke mange siste dagers hellige og personlig få høre deres erfaringer med *Kom, følg med meg*. Deres uttrykk for tro fyller mitt hjerte med glede. Her er bare noen få av de kommentarer jeg har fått fra forskjellige medlemmer av Kirken i ulike deler av verden:

- En far sa: “Jeg liker *Kom, følg med meg*, for det gir meg en mulighet til å vitne om Frelseren til mine barn.”
- I et annet hjem sa et barn: “Dette er en mulighet for å høre mine foreldre bære sitt vitnesbyrd.”
- En mor sa: “Vi har blitt inspirert til hvordan vi skal sette Gud først. Den tiden vi [trodde vi] ‘ikke hadde’ har blitt [fylt] med håp, glede, fred og fremgang på måter vi ikke visste var mulig.”
- Et par hadde lagt merke til følgende: “Vi leser Skriftene helt annerledes enn vi noen gang har lest dem før. Vi lærer så mye mer enn vi noen gang har lært før. Herren ønsker at vi skal oppfatte ting annerledes. Herren forbereder oss.”
- En mor bemerket: “Jeg liker så godt at vi lærer de samme tingene sammen. Før leste vi dem. Nå lærer vi dem.”

- En søster delte dette innsiktsfulle perspektivet: “Før hadde vi en leksjon, og Skriftene supplerte den. Nå har vi Skriftene, og leksjonen supplerer dem.”
- En annen søster kommenterte: “Jeg føler en forskjell når jeg gjør det [sammenlignet med] da jeg ikke gjorde det. Jeg finner det enklere å snakke med andre om Jesus Kristus og vår tro.”
- En bestemor bemerket: “Jeg ringer til mine barn og barnebarn på søndager, og vi deler innsikt fra *Kom, følg med meg*.”
- En søster hadde lagt merke til følgende: “*Kom, følg med meg* føles som om Frelseren personlig yter omsorgstjeneste til meg. Den er inspirert fra himmelen.”
- En far kommenterte: “Når vi bruker *Kom, følg med meg*, er vi som Israels barn, som merker dørstolpene våre og beskytter vår familie fra ødeleggerens innflytelse.”

Brødre og søstre, det er en glede å besøke dere og høre hvordan deres innsats med *Kom, følg med meg* er til velsignelse i deres liv. Takk for deres hengivenhet.

Å studere Skriftene med *Kom, følg med meg* som en veiledning styrker vår omvendelse til Jesus Kristus og hans evangelium. Vi bytter ikke ganske enkelt ut en time i kirken på søndager mot en time mer skriftstudium hjemme. Å lære evangeliet er en vedvarende innsats gjennom hele uken. Som en søster delte med meg med stor innsikt: “Målet er ikke å gjøre kirken en time kortere, det er å gjøre kirken seks dager lengre!”

Så, overvei igjen advarselen som vår profet, president Nelsons kom med da han innledet generalkonferansen i oktober 2018.

“Motstanderen øker sine angrep på troen og på oss og våre familier i akselererende fart. For å overleve åndelig

trenger vi motstrategier og proaktive planer” (Innledende kommentarer,” 7).

Så (omtrent 29 timer senere) på søndag ettermiddag, avsluttet han konferansen med dette løftet: “Hvis du flittig arbeider for å ombygge ditt hjem til et senter for læring i evangeliet, ... [vil] den ondes innflytelse i ditt liv og ditt hjem avta” (“Bli eksemplariske siste-dagers-hellige,” *Liahona*, nov. 2018, 113).

Hvordan kan motstanderens angrep akselerere mens hans innflytelse samtidig avtar? Det kan skje, og det skjer i hele Kirken, fordi Herren forbereder sitt folk mot motstanderens angrep. *Kom, følg med meg* er Herrens motstrategi og proaktive plan. Som president Nelson underviste: “Det nye hjemmesentrerte, Kirke-støttede integrerte pensumet har potensial til å utløse familiens kraft.” Det krever og vil kreve vår beste innsats: Vi må “[bruke det] konsekvent og nøye til å omforme [vårt] hjem til et troens tilfluktssted” (“Bli eksemplariske siste-dagers-hellige,” 113).

President Nelson har tross alt sagt: “Vi er hver og en ansvarlig for vår individuelle åndelige vekst” (“Innledende kommentarer,” 8).

Med ressursen *Kom, følg med meg*, forbereder Herren oss “til den farefulle tiden vi nå står foran” (Quentin L. Cook, “Dyp og varig omvendelse,” 10). Han hjelper oss å danne denne “[sikre] grunnvoll, og hvis menneskene bygger på denne grunnvoll, kan de ikke falle” (Helaman 5:12) – grunnvollen i et vitnesbyrd som er fast forankret i klippen som består av vår omvendelse til Herren Jesus Kristus.

Måtte vår daglige innsats for å studere Skriftene styrke oss og gjøre oss verdige til disse lovede velsignelser. Det ber jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

AV ELDSTE L. TODD BUDGE
i De sytti

Konsekvent og robust tillit

Å ha tillit til Herren innebærer å stole på hans tidsplan og krever tålmodighet og utholdenhet som varer lenger enn livets stormer.

Vår sønn Daniel ble veldig syk mens han var på misjon i Afrika og ble bragt til en medisinsk klinikk med begrensede ressurser. Da vi leste hans første brev til oss etter at han ble syk, forventet vi at han ville være motløs, men i stedet skrev han: “Selv da jeg lå på akuttmottaket følte jeg fred. Jeg har aldri før vært så konsekvent og robust lykkelig i mitt liv.”

Da min hustru og jeg leste disse ordene, ble vi veldig rørt. Konsekvent

og robust lykkelig. Vi hadde aldri hørt glede beskrevet på denne måten, men ordene hans er sanne. Vi visste at gleden han beskrev ikke var enkel fornøyelse eller en oppløftet stemning, men den fred og glede som kommer når vi overgir oss selv til Gud og setter vår lit til Ham i alle ting.¹ Vi hadde også erfart tider i vårt liv, da Gud talte fred til vår sjel og ga oss et håp i Kristus, selv om livet var tøft og usikkert.²

Lehi forteller at hvis Adam og Eva ikke hadde falt “ville de ha forblitt i en tilstand av uskyld – uten glede, for de kjente ikke elendighet: ...

“Men se, *alle ting* er blitt gjort i henhold til den visdom han har som kjenner *alle ting*.”

Adam falt for at mennesket kunne bli til, og mennesket er til for å kunne ha glede.³

Paradokset er at motgang og sorg forbereder oss på å føle glede, hvis vi vil stole på Herren og hans plan for oss. Denne sannhet uttrykkes vakkert av en poet på 1200-tallet: “Sorg forbereder deg til glede. Den feier heftig alt ut av ditt hjem, slik at ny glede kan finne rom. Den rister de gule bladene av hjertets grener, slik at friske, grønne blader kan vokse opp i deres sted. Den rykker opp råtne røtter, slik at de skjulte underliggende nye røtter får rom til å vokse. Uansett hva sorgen river fra ditt hjerte, vil langt bedre ting erstatte dem.”⁴

President Russell M. Nelson understreket, “Den gleden Frelseren tilbyr [oss] ... er konstant, og forsikrer oss om at våre ‘lidelser skal kun vare et øyeblikk’ [Lære og pakter 121:7] og bli helliget til vårt gagn.”⁵ Våre prøvelser og lidelse kan gi rom for større glede.⁶

Evangeliets glade budskap er ikke et løfte om et sorgfritt og problemløst liv, men et liv full av hensikt og mening – et liv hvor vår sorg og lidelse kan bli “oppslukt i gleden over Kristus.”⁷ Frelseren sa: “I verden har dere trengsel. Men vær frimodige! Jeg har overvunnet verden.”⁸ Hans evangelium er et budskap om håp. Sorg kombinert med håp i Jesus Kristus inneholder løftet om evig glede.

Beretningen om Jaredittenes reise over havet kan brukes som en metafor på vår reise gjennom jordelivet. Herren lovet Jareds bror og folket hans at han

ville “gå foran [dem] inn i et land som er utvalgt fremfor alle land på jorden.”⁹ Han befalte dem å bygge båter, og de gikk lydlig til arbeidet med å bygge dem ifølge Herrens instruksjoner. Etter hvert som arbeidet gikk fremover, ble imidlertid Jareds bror bekymret over at Herrens utforming på båtene ikke var god nok. Han ropte til Herren:

“O Herre, jeg har utført det arbeidet som du har befalt meg, og jeg har laget båtene slik du har vist meg.

Og se, O Herre, det er ikke lys i dem.”¹⁰

“Se, O Herre, vil du tillate at vi skal krysse dette store vann i mørke?”¹¹

Har du noensinne utøst din sjel til Gud på en slik måte? Når vi anstrenger oss for å leve slik Herren har befalt og rettferdige forventninger ikke oppfylles, har du noen gang lurt på om du må gå gjennom livet i mørke?¹²

Jareds bror uttrykker deretter en enda større bekymring over deres evne til å overleve i båtene. Han ropte: “Og dessuten vil vi omkomme, for vi kan ikke puste inn annen luft enn den som er i dem, derfor vil vi omkomme.”¹³ Har livets utfordringer noensinne gjort det vanskelig for deg å puste og fått deg til å lure på hvordan du skal overleve hverdagen, langt mindre vende tilbake til ditt himmelske hjem?

Etter at Herren arbeidet med Jareds bror for å løse hver eneste av hans bekymringer, forklarte han: “Dere kan ikke krysse dette store dyp uten at *jeg forbereder* [en utvei for] dere på havets bølger og på vindene som har gått ut, og vannmassene som skal komme.”¹⁴

Herren gjorde det klart at Jaredittene til syvende og sist ikke kunne komme seg til det lovede land uten Ham. De hadde ingen kontroll, og den eneste måten de kunne komme seg over havet på, var ved å sette sin lit til Ham. Disse erfaringene og denne

opplæringen ser ut til å ha styrket Jareds brors tro og hans tillit til Herren.

Legg merke til hvordan hans bønner endret seg fra spørsmål og bekymringer til uttrykk for tro og tillit:

“Og jeg vet, O Herre, at du har all makt og kan gjøre hva du vil som er til gagn for mennesket ...

Se, O Herre, du kan gjøre dette. Vi vet at du er istand til å fremvise stor makt som ser ubetydelig ut i lys av den forståelse menneskene har.”¹⁵

Det står skrevet at Jaredittene “gikk ... ombord i sine båter ... og la ut på havet og *overlot* seg helt til Herren sin Gud.”¹⁶ Å *overlate* betyr å betro eller overgi seg. Jaredittene gikk ikke i båtene fordi de visste nøyaktig hvordan ting ville ordne seg på reisen. De gikk om bord fordi de hadde lært å ha tillit til Herrens kraft, godhet og barmhjertighet og de var derfor villige til å overgi seg selv, den tvil eller frykt de kanskje hadde, til Herren.

Nylig var barnebarnet vårt Abe redd for å kjøre på et av disse

karuselldyrene som beveger seg opp og ned. Han foretrakk et som ikke rørte seg. Bestemoren hans overtalte han til slutt om at det ville være trygt, så han stolte på henne og satte seg på. Han sa deretter med et stort smil: “Jeg føler meg ikke trygg, men jeg er det.” Kanskje det er slik Jaredittene følte det. Tillit til Gud føles kanskje ikke trygt i begynnelsen, men glede vil følge.

Reisen var ikke lett for Jaredittene. “Mange ganger ble [de] begravet i havets dyp, fordi bølger så høye som fjell skyllet over dem.”¹⁷ Likevel er det nedtegnet at “[vinden sluttet ikke] å blåse [dem] *mot* det lovede land.”¹⁸ Selv om det kan være vanskelig å forstå, spesielt i de tider av livet når motvinden er sterk og sjøen er urolig, kan vi finne trøst i å vite at Gud i sin uendelige godhet alltid blåser oss hjemover.

Beretningen fortsetter: “Og slik ble de drevet frem. Og intet havuhyre kunne knuse dem, og ingen hval kunne skade dem, og de hadde lys

hele tiden, enten de var over vannet eller under vannet.”¹⁹ Vi lever i en verden hvor monsterbølger av død, fysisk og mental sykdom, prøvelser og lidelser av enhver type skyller over oss. Likevel kan *også vi* gjennom tro på Jesus Kristus og å velge å ha tillit til ham, ha kontinuerlig lys, uansett om vi er over eller under vann. *Vi* kan ha en forvissning om at Gud aldri slutter å blåse oss mot det lovede land.

Mens de ble kastet omkring i båtene “sang [Jaredittene] lovsanger til Herren, ja, Jareds bror sang lovsanger til Herren, og han takket og priste Herren hele dagen lang, og når natten kom, sluttet de ikke å prise Herren.”²⁰ De følte glede og takknemlighet, selv midt i sine lidelser. De hadde ennå ikke ankommet det lovede land og likevel gledet de seg over de lovede velsignelser på grunn av sin *konsekvente og robuste* tillit til ham.²¹

Jaredittene ble drevet frem over vannet i 344 dager.²² Kan dere forestille dere det? Å ha tillit til Herren innebærer å stole på hans tidsplan og krever tålmodighet og utholdenhet som varer lenger enn livets stormer.²³

Jaredittene kom til slutt “i land på stranden i det lovede land, og etter at de hadde satt foten på det lovede lands strender, bøyde de seg til jorden og ydmyket seg for Herren og felte gledestårer for Herren på grunn av den store og milde barmhjertighet han viste dem.”²⁴

Hvis vi er trofaste i å holde våre pakter, vil også vi ankomme trygt hjem og vil knele for Herren og felle gledestårer for hans store og milde barmhjertighet i vårt liv, inkludert sorgen som ga rom for mer glede.²⁵

Jeg vitner om at når vi overlater oss selv til Herren og velger å ha konsekvent og robust tillit til Jesus Kristus

og hans guddommelige hensikter i vårt liv, vil han gi oss forvissninger, tale fred til vår sjel og gi oss “et håp om å bli befridd av ham.”²⁶

Jeg vitner om at Jesus er Kristus. Han er kilden til all glede.²⁷ Hans nåde er tilstrekkelig og han er mektig til å frelse.²⁸ Han er verdens lys, liv og håp.²⁹ Han vil ikke la oss omkomme.³⁰ I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. (Se Alma 36:3; 57:27.)
2. Se Alma 58:11.
3. 2 Nephi 2:23–25; uthevelse tilføyd.
4. Se *The Mathnawi of Jalalu'ddin Rumi* (1925–40), engelsk oversettelse. Reynold A. Nicholson, vol. 5, 132.
5. Russell M. Nelson, “Glede og åndelig overlevelse,” *Liahona*, nov. 2016, 82.
6. Se Neal A Maxwell “Pløy med håp,” *Liahona*, juli 2001: “Forløseren Jesus ‘uttømt[c] også] sin sjel til døden...’ Når vi ‘uttømmer’ vår sjel i personlig bønn, vil dette gi rom for mer glede!”
7. Alma 31:38, se også Neal A. Maxwell, “Brim with joy” [Fylt av glede] (andakt ved Brigham Young University, 23. jan 1996), speeches.byu.edu: “Når vi kommer til et nivå av innvielse, vil våre lidelser bli oppslukt i gleden over Kristus. Det betyr ikke at vi ikke vil oppleve lidelser, men de vil bli satt i et perspektiv som gjør oss i stand til å takle dem. Med vår stødige søken etter glede og med hver grad av styrket rettferdighet, vil vi erfare nye dråper av glede – en dråpe om gangen – inntil vårt hjerte vil være, slik en profet beskrev det: ‘Fylt av glede’ (Alma 26:11). Til sist, vil sjelens kopp renne over!”
8. Johannes 16:33.
9. Ether 1:42.
10. Ether 2:18–19.
11. Ether 2:22.
12. Se Johannes 8:12.
13. Ether 2:19; sammenlign med Markus 4:38; se også Markus 4:35–41.
14. Ether 2:25; uthevelse tilføyd.
15. Ether 3:4–5.
16. Ether 6:4; uthevelse tilføyd.
17. Ether 6:6.
18. Ether 6:8; uthevelse tilføyd, se også 1 Nephi 18:8.
19. Ether 6:10.
20. Ether 6:9, se også 1 Nephi 18:16.
21. Se 1 Nephi 5:5. Selv mens han fremdeles var i villmarken, gledet Lehi seg over lovede velsignelser.
22. Se Ether 6:11.
23. Se Lukas 10:36; Alma 7:1141; Lære og pakter 19:18; 64:32.
24. Ether 6:12.
25. Se 1 Nephi 1:20; 8:8; Alma 33:16.
26. Alma 58:11.
27. Russell M. Nelson, “Glede og åndelig overlevelse”, 82.
28. Se 2 Nephi 31:19; Alma 34:18; Moroni 10:32.
29. Se “Den levende Kristus: Apostlenes vitnesbyrd”, *Liahona*, mai 2017, andre omslagsside.
30. Se 1 Nephi 1:14.

AV ELDSTE JORGE M. ALVARADO
i *De sytti*

Etter at vår tro er prøvd

Når vi følger Guds røst og paktens sti, vil han styrke oss i våre prøvelser.

Da jeg var barn, tilbød et medlem av Kirken, Frank Talley, seg å hjelpe min familie å fly fra Puerto Rico til Salt Lake City, slik at vi kunne bli beseget i tempelet, men snart begynte hindringene å dukke opp. En av søstrene mine, Marivid, ble syk. Urolige ba mine foreldre om hva de skulle gjøre, og følte seg fortsatt tilskyndet til å gjennomføre reisen. De stolte på at når de trofast fulgte Herrens tilskyndelse, ville familien bli våket over og velsignet – og det ble vi.

Uansett hvilke hindringer vi møter i livet, kan vi stole på at Jesus Kristus vil

berede en vei fremover når vi vandrer i tro. Gud har lovet at alle som lever i samsvar med de pakter de har inngått med ham, i hans egen beleilige tid vil motta alle hans lovede velsignelser. Eldste Jeffrey R. Holland har undervist: “Noen velsignelser kommer snart, noen kommer sent, noen kommer ikke før i himmelen, *men de kommer*, til dem som tar imot Jesu Kristi evangelium.”¹

Moroni sa at “tro er det som håpes, men ikke sees. Derfor, protester ikke fordi dere ikke ser, for dere får ikke noe vitnesbyrd før deres tro er prøvd”.²

Spørsmålet vårt skulle være: “Hva kan vi gjøre for best mulig å takle prøvelsene som kommer vår vei?”

I sin første offentlige uttalelse som Kirkens president, sa president Russell M. Nelson: “Som et nytt presidentskap ønsker vi å begynne med målet i tankene. Derfor snakker vi i dag til dere fra et tempel. Målet vi alle strever etter, er å bli begavet med kraft i et Herrens hus, bli beseget som familie og trofast holde paktene inngått i et tempel, som kvalifiserer oss til Guds største gave, evig liv. Tempelets ordinanser og paktene du inngår der, er nøkkelen til å styrke ditt liv, ditt ekteskap og din familie, og din evne til å motstå motstanderens angrep. Din tilbedelse i tempelet og din tjeneste der for dine forfedre, vil velsigne deg med

økt personlig åpenbaring og fred, og vil forsterke din forpliktelse til å holde deg på paktens sti.”³

Når vi følger Guds røst og paktens sti, vil han styrke oss i våre prøvelser.

Familiens tur til tempelet for mange år siden var vanskelig, men da vi nærmet oss tempelet i Salt Lake City i Utah, sa mor, full av tro og glede: “Det går bra med oss. Herren vil beskytte oss.” Vi ble beseget som familie, og søsteren min ble frisk. Dette skjedde først etter at mine foreldres tro var prøvd, og da de fulgte Herrens tilskyndelser.

Dette eksempelet fra mine foreldre påvirker fortsatt vårt liv i dag. Eksemplet deres lærte oss *hvorfor* i evangeliets lære og hjalp oss å forstå meningen, hensikten og velsignelsene som evangeliet gir. Å forstå *hvorfor* i Jesu Kristi evangelium kan også hjelpe oss å takle våre prøvelser med tro.

Til syvende og sist er alt Gud innbyr og befaler oss å gjøre, et uttrykk for hans kjærlighet til oss og hans ønske om å gi oss de velsignelser som er forbeholdt de trofaste. Vi kan ikke anta at våre barn vil lære å elske evangeliet på egenhånd. Det er vårt ansvar å undervise dem. Når vi hjelper våre barn å lære hvordan de kan bruke sin handlefrihet klokt, kan vårt eksempel inspirere dem til å ta sine egne rettfærdige valg. Deres trofaste livsførsel vil i sin tur hjelpe deres barn å selv vite at evangeliet er sant.

Unge menn og unge kvinner, hør vår tids profet tale til dere. Prøv å lære guddommelige sannheter, og prøv å forstå evangeliet selv. President Nelson ga nylig følgende råd: “Hvilken visdom mangler du? ... Følg profeten Josephs eksempel. Finn et fredelig sted ... Ydmyk deg for Gud. Utøs ditt hjerte for din himmelske Fader. Vend deg til ham for å få svar.”⁴ Når dere søker veiledning fra deres kjærlige himmelske

Fader, lytter til levende profeters råd og følger med på rettferdige foreldres eksempel, kan også dere bli et sterkt bindeledd av tro i familien.

Til foreldre med barn som har forlatt paktens sti, gå varsomt tilbake. Hjelp dem å forstå evangeliets sannheter. Begynn nå. Det er aldri for sent.

Vårt eksempel på rettskaffen livsførelse kan være utslagsgivende. President Russell M. Nelson har sagt: “Som siste dagers hellige har vi blitt vant til å tenke på ‘kirken’ som noe som skjer i våre møtehus, støttet av det som skjer i hjemmet. Vi trenger en tilpassing av dette mønsteret. Tiden er kommet for en *hjemme-sentrert kirke*, støttet av det som finner sted i våre bygninger i grener, menigheter og staver.”⁵

Skriftene lærer oss: “Lær den unge den vei han skal gå! Så viker han ikke fra den når han blir gammel.”⁶

De sier også, “Og da forkynnelsen av ordet hadde stor tilbøyelighet til å

få folket til å gjøre det som var rettferdig — ja, det hadde hatt større innvirkning på folkets sinn enn sverdet eller noe annet som hadde hendt dem — derfor mente Alma det var nødvendig at de skulle prøve Guds ords kraft.”⁷

Det fortelles om en kvinne som var urolig fordi sønnen hennes spiste for mye godteri. Uansett hvor mye hun ba ham om å slutte, fortsatte han å tilfredsstille sin forkjærlighet for søtsaker. Helt frustrert bestemte hun seg for å ta med seg sønnen sin for å treffe en klok mann som han respekterte.

Hun henvendte seg til ham og sa: “Sir, sønnen min spiser for mye godteri. Vil du være så snill å be ham slutte å spise det?”

Han lyttet omhyggelig og sa til sønnen: “Dra hjem og kom tilbake om to uker.”

Hun tok sønnen sin og dro hjem, forvirret over hvorfor han ikke hadde bedt gutten om å slutte å spise så mye godteri.

To uker senere kom de tilbake. Den kloke mannen så rett på gutten og sa: “Gutten min, du burde slutte å spise så mye godteri. Det er ikke bra for helsen din.”

Gutten nikket og lovet å gjøre det.

Guttens mor spurte: “Hvorfor sa du ikke det for to uker siden?”

Den kloke mannen smilte. “For to uker siden spiste jeg fremdeles for mye godteri selv.”

Denne mannen levde med en slik integritet at han visste at hans råd bare ville ha virkning hvis han fulgte sine egne råd.

Den innflytelse vi øver på våre barn, har større virkning når de ser oss vandre trofast på paktens sti. Profeten Jakob i Mormons bok er et eksempel på den slags rettskaffenhet. Hans sønn Enos skrev om virkningen av sin fars undervisning:

“Jeg, Enos, visste at min far var en rettferdig mann, for han underviste meg i sitt språk og også i Herrens tuktt og formaning – og velsignet være min Guds navn for det ...

Og de ord som jeg ofte hadde hørt min far uttale om evig liv og de helliges glede, sank dypt i mitt hjerte.”⁸

Mødrene til de unge krigerne etterlevde evangeliet, og barna deres var fylt med overbevisning. Lederen deres rapporterte:

“Deres mødre hadde lært dem at hvis de ikke tvilte, ville Gud befri dem.

Og de gjentok sine mødres ord for meg og sa: Vi tviler ikke på at våre mødre visste det.”⁹

Enos og de unge krigere ble styrket av sine foreldres tro, noe som hjalp dem å takle sine egne prøver på tro.

Vi er velsignet med Jesu Kristi gjengitte evangelium i vår tid, som løfter oss når vi føler oss motløse eller urolige. Vi har blitt lovet at vår innsats vil bære frukt i Herrens egen beleilige tid, hvis vi strever fremover gjennom prøvene på vår tro.

Min hustru og jeg, sammen med områdepresidentskapet, ledsaget nylig eldste David A. Bednar til innvielsen av Port-au-Prince Haiti tempel. Vår sønn Jorge, som var med oss, sa om sin opplevelse: “Fantastisk, pappa! Så snart eldste Bednar begynte med innvielsesbønnen, kunne jeg føle at rommet ble fylt med varme og lys. Bønnen tilførte så mye til min forståelse av hensikten med et tempel. Det er virkelig Herrens hus.”

I Mormons bok forklarer Nephi at hvis vi ønsker å kjenne Guds vilje, vil han styrke oss. Han skrev: “Det skjedde at jeg, Nephi, som var meget ung ... også hadde et inderlig ønske om å kjenne Guds mysterier, derfor ropte jeg til Herren. Og se, han så til meg og bløtgjorde mitt hjerte så jeg trodde alle de ord min far hadde sagt, derfor satte jeg meg ikke opp mot ham likesom mine brødre.”¹⁰

Brødre og søstre, la oss hjelpe våre barn og alle rundt oss å følge paktens sti, slik at Ånden kan undervise dem og bløtgjøre deres hjerte så de vil ønske å følge ham gjennom hele livet.

Når jeg tenker på mine foreldres eksempel, innser jeg at vår tro på Herren Jesus Kristus vil vise oss veien tilbake til vårt himmelske hjem. Jeg vet at mirakler kommer etter at vår tro er prøvd.

Jeg bærer vitnesbyrd om Jesus Kristus og hans sonoffer. Jeg vet at han er vår Frelser og Befrier. Han og vår himmelske Fader kom den morgenen om våren 1820 til den unge Joseph Smith, gjenopprettelsens profet. President Russell M. Nelson er vår tids profet. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Jeffrey R. Holland, “En yppersteprest for de goder som skulle komme”, *Liahona*, jan. 2000, 45.
2. Ether 12:6.
3. Russell M. Nelson, “Når vi samlet går fremad”, *Liahona*, apr. 2018, 7.
4. Russell M. Nelson, “Åpenbaring for Kirken, åpenbaring for vårt liv”, *Liahona*, mai 2018, 95.
5. Russell M. Nelson, “Innledende kommentarer”, *Liahona*, nov. 2018, 7.
6. Ordspråkene 22:6.
7. Alma 31:5.
8. Enos 1:1, 3.
9. Alma 56:47–48.
10. 1 Nephi 2:16.

AV ELDSTE RONALD A. RASBAND
i De tolv apostlers quorum

Vi står ved våre løfter og pakter

Jeg oppfordrer dere til å overveie de løfter og pakter dere inngår med Herren, og andre, med stor integritet, vel vitende om at deres ord er bindende.

Brødre og søstre, nå som vi avslutter dette møtet, måtte vi alle bevare i vårt hjerte de vitnesbyrd som er båret i dag om sannhetene i Jesu Kristi evangelium. Vi er velsignet ved å ha denne hellige stunden sammen for å forsterke vårt løfte til vår Herre Jesus Kristus om at vi er hans tjenere, og at han er vår Frelser.

Viktigheten av å inngå og holde løfter og pakter, veier tungt på mitt sinn. Hvor viktig er det for dere å holde ord, å være pålitelig, å gjøre det dere sier dere vil gjøre, å gjøre deres beste for å holde deres hellige pakter, å ha integritet? Ved å leve trofast mot våre løfter til Herren og andre, går vi på paktens sti tilbake til vår Fader i himmelen, og vi føler hans kjærlighet i vårt liv.

Vår Frelser, Jesus Kristus, er vårt store Forbilde når det gjelder å inngå og holde løfter og pakter. Han kom til jorden og lovet å gjøre Faderens vilje. Han underviste i evangeliets prinsipper i ord og gjerning. Han sonet for våre synder så vi kan få leve igjen. Han har holdt hvert eneste av sine løfter.

Kan det samme sies om hver enkelt av oss? Er det så farlig om vi jukser litt, glipper litt eller ikke fullt ut gjennomfører våre forpliktelser? Hva om vi trekker oss fra våre pakter? Vil andre komme til Kristus i lys av vårt eksempel? Er ditt ord bindende? Å holde

løfter er ikke en vane. Det er et kjennetegn på en Jesu Kristi disippel.

Herren er alltid oppmerksom på våre skrøpeligheter i jordelivet, og lovet: "Vær derfor ved godt mot og frykt ikke, for jeg, Herren, er med dere og vil stå ved deres side."¹ Jeg har følt hans nærhet når jeg har trengt oppmuntring, trøst, større åndelig innsikt eller styrke, og jeg har følt stor ydmykhet og takknemlighet for hans guddommelige samvær.

Herren har sagt: "Hver sjel som avstår fra sine synder og kommer til meg og påkaller mitt navn og adlyder min røst og holder mine bud, skal se mitt åsyn og vite at jeg er."² Dette er kanskje hans største løfte.

Jeg lærte hvor viktig det er å holde ord i min ungdom. Ett eksempel på dette er da jeg sto i givakt for å sitere speidereden. Vårt samarbeid med speiderorganisasjonen Boy Scouts of America, som nå avsluttes, vil alltid være en viktig arv for meg og Kirken. Til speiderorganisasjonen, til de mange menn og kvinner som har virket flittig

som speiderledere, til mødrene – det er de som fortjener den største hederen – og til de unge mennene som har deltatt i speiding, sier vi: “Takk.”

På dette møtet har vår kjære profet president Russell M. Nelson og eldste Cook bekjentgjort justeringer som vil gjenfokusere vår oppmerksomhet mot ungdom og innrette våre organisasjoner etter åpenbart sannhet. Sist søndag forklarte dessuten president Nelson og president M. Russell Ballard det nye programmet Barn og ungdom i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige for hele Kirken. Det er et verdensomspennende initiativ med fokus på vår Herre og Frelser Jesus Kristus. Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum er samlet om denne nye retningen,

og jeg bærer personlig vitnesbyrd om at Herren har veiledet oss hvert skritt på veien. Jeg gleder meg til at barna og ungdommene i Kirken skal få oppleve dette integrerte fokuset på dem både hjemme og i kirken – ved læring av evangeliet, tjeneste og aktiviteter og personlig utvikling.

Ungdomstemaet for neste år, 2020, handler om Nephis klassiske løfte om å “gå og gjøre”. Han skrev: “Og det skjedde at jeg, Nephi, sa til min far: Jeg vil gå og gjøre det som Herren har befalt, for jeg vet at Herren ikke gir menneskenes barn noen befaling uten at han bereder en vei for dem, så de kan utføre det han befaler dem.”³ Selv om det ble uttalt for lenge siden, står vi i Kirken fast ved dette løftet i dag.

Å “gå og gjøre” betyr å heve seg over verdens levemåte, motta og handle ifølge personlig åpenbaring, leve rettskaffent med håp og tro på fremtiden, inngå og holde pakter om å følge Jesus Kristus, og derved øke vår kjærighet til ham, verdens Frelser.

En pakt er et gjensidig løfte mellom oss og Herren. Som medlemmer av Kirken inngår vi pakt ved dåpen om å påta oss Jesu Kristi navn og leve slik han levde. I likhet med dem som ble døpt ved Mormons vann, slutter vi pakt om å bli hans folk, “bære hverandres byrder, så de kan være lette ... sørge med dem som sørger ... trøste dem som trenger trøst, og stå som Guds vitner til alle tider og i alle ting og på alle steder”.⁴ Vår omsorgstjeneste for hverandre i Kirken gjenspeiler vårt engasjement for å holde disse løftene.

Når vi tar del i nadverden, fornyer vi denne pakten om å påta oss hans navn og avlegger ytterligere løfter om å forbedre oss. Våre daglige tanker og handlinger, både store og små, gjenspeiler vårt engasjement for ham. Hans hellige løfte til gjengjeld er: “Hvis dere alltid husker meg, skal min Ånd være hos dere.”⁵

Mitt spørsmål i dag er om vi står ved våre løfter og pakter, eller er de noen ganger halvhjertede forpliktelses, makelig inngått og dermed lette å bryte? Når vi sier til noen: “Jeg skal be for deg”, gjør vi det? Når vi lover noen: “Jeg skal stille opp for å hjelpe”, gjør vi det? Når vi forplikter oss til å betale en gjeld, gjør vi det? Når vi rekker opp hånden for å oppholde et med-medlem i et nytt kall, noe som betyr å gi støtte, gjør vi det?

En kveld i min ungdom satt mor sammen med meg ved foten av sengen sin og snakket inderlig om hvor viktig det er å etterleve Visdomsordet. “Jeg vet av andres erfaringer for mange år

siden,” sa hun, “om tapet av åndelighet og følsomhet som kommer av å ikke følge Visdomsordet.” Hun så meg rett inn i øynene, og jeg følte at ordene hennes trengte inn i mitt hjerte: “Lov meg, Ronnie, i dag (hun kalte meg Ronnie), at du alltid vil etterleve Visdomsordet.” Jeg avla høytidelig dette løftet for henne, og jeg har holdt det i alle disse årene.

Denne forpliktelsen kom godt med da jeg var sammen med venner i min ungdom og i senere år i omgangskretser i næringslivet, der alkoholen fløt fritt. Jeg tok på forhånd en viktig avgjørelse om å følge Guds lover, og jeg behøvde aldri å revurdere den. Herren har sagt: “Jeg, Herren, er forpliktet når dere gjør som jeg sier, men når dere ikke gjør som jeg sier, har dere intet løfte.”⁶ Hva sier han til dem som følger Visdomsordet? At vi vil ha løftet om helse, styrke, visdom, kunnskap og engler til å beskytte oss.⁷

For flere år siden var søster Rasband og jeg i Salt Lake tempel i anledning en av våre døtters besegling. Da vi sto utenfor tempelet sammen med en yngre datter som ennå ikke var gammel nok til å være tilstede under seremonien, snakket vi om hvor viktig det er å bli beseglet i Guds hellige tempel. Slik mor hadde lært meg mange år tidligere, sa vi til datteren vår: “Vi ønsker at du skal bli trygt beseglet i tempelet, og vi vil at du skal love oss at når du finner din evige ledsager, gjør du en avtale med ham om å bli beseglet i tempelet.” Det lovet hun.

Hun har siden sagt at samtalen vår og løftet hennes beskyttet henne og minnet henne om “hva som var aller viktigst”. Hun inngikk senere hellige pakter da hun ble beseglet til sin mann i tempelet.

President Nelson har sagt: “Vi ... [øker] Frelserens kraft i vårt liv når vi

inngår hellige pakter og holder disse paktene med nøyaktighet. Våre pakter binder oss til ham og gir oss guddommelig kraft.”⁸

Når vi holder løfter vi gir hverandre, vil vi med større sannsynlighet holde løfter gitt til Herren. Husk Herrens ord: “Alt dere gjorde mot én av disse mine minste brødre, det gjorde dere mot meg.”⁹

Reflekter sammen med meg over eksempler på løfter i Skriftene. Ammon og Mosiahs sønner i Mormons bok forpliktet seg til “å forkynne Guds ord”.¹⁰

Da Ammon ble tatt til fange av lamanittenes styrker, ble han ført frem for lamanittkongen Lamoni. Han lovet kongen: "Jeg vil være din tjener."¹¹ Da angriperne kom for å stjele kongens sauer, kappet Ammon av dem armene. Så forundret ble kongen at han lyttet til Ammons budskap om evangeliet og ble omvendt.

Rut i Det gamle testamente lovet sin svigermor: "Dit du går, vil jeg gå."¹² Hun levde trofast mot sitt ord. Den barmhjertige samaritan i en lignelse i Det nye testamente, lovet vertshusholderen hvis han ville ta seg av den skadde reisende: "Hva mer du måtte legge ut, det skal jeg betale deg igjen når jeg kommer tilbake."¹³ Zoram i Mormons bok lovet å dra ut i villmarken sammen med Nephi og brødrene

hans. Nephi fortalte: "Da Zoram hadde avlagt ed for oss, forsvant vår frykt angående ham."¹⁴

Hva med det gamle løftet som ble "gitt til fedrene", som beskrevet i Skriftene, at "barnas hjerter skal vendes til deres fedre"?¹⁵ I det førjordiske liv da vi valgte Guds plan, avla vi et løfte om å hjelpe til med å samle Israel på begge sider av sløret. "Vi inngikk et samarbeid med Herren," forklarte eldste John A. Widtsoe for mange år siden. "Gjennomføringen av planen ble følgelig ikke bare Faderens og Frelserens arbeid, men også vårt."¹⁶

"Innsamlingen er det viktigste som foregår på jorden i dag," har president Nelson sagt mens han har reist over hele verden. "Når vi snakker om

innsamlingen, sier vi simpelthen denne fundamentale sannheten: At ethvert av vår himmelske Faders barn, på begge sider av sløret, fortjener å høre Jesu Kristi gjengitte evangelium."¹⁷

Som en Herren Jesu Kristi apostel avslutter jeg med en oppfordring og et løfte. Først oppfordringen: Jeg oppfordrer dere til å overveie de løfter og pakter dere inngår med Herren, og andre, med stor integritet, vel vitende om at deres ord er bindende. For det annet lover jeg at hvis dere gjør dette, vil Herren fastslå deres ord og velsigne deres gjerninger når dere anstrender dere med utrettelig flid for å bygge opp deres liv, deres familie og Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Han vil være med dere, mine kjære brødre og søstre, og dere kan med frimodighet se frem til å bli "mottatt i himmelen for å bo med Gud i en lykkelig tilstand som aldri tar slutt ... for Gud Herren har uttalt det".¹⁸

Dette vitner jeg om og lover i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Lære og pakter 68:6.
2. Lære og pakter 93:1.
3. 1 Nephi 3:7.
4. Mosiah 18:8–9.
5. 3 Nephi 18:7.
6. Lære og pakter 82:10.
7. Se Lære og pakter 89:18–21.
8. Russell M. Nelson, "Vi kan bringe Jesu Kristi kraft inn i vårt liv", *Liahona*, mai 2017, 41.
9. Matteus 25:40.
10. Alma 17:14.
11. Alma 17:25.
12. Rut 1:16.
13. Lukas 10:35.
14. 1 Nephi 4:37.
15. Lære og pakter 2:2; se også Lære og pakter 27:9; 128:17; Joseph Smith – Historie 1:39.
16. John A. Widtsoe, "The Worth of Souls", *Utah Genealogical and Historical Magazine*, okt. 1934, 189.
17. Russell M. Nelson, "Sions ungdom, kom nå alle" verdensomspennende andakt for ungdom, 3. juni 2018), *HopeOfIsrael*. ChurchOfJesusChrist.org, 8.
18. Mosiah 2:41.

AV REYNA I. ABURTO

Annenrådgiver i Hjelpeforeningens generalpresidentskap

I storm og stille, Herre, bli hos meg!

Jeg vitner om at Herren vil bli hos oss "i storm og stille", så våre "lidelser [kan bli] oppslukt i gleden over Kristus".

En av våre kjære salmer uttrykker bønnen "i storm og stille, Herre, bli hos meg!"¹ Jeg satt en gang på et fly da det nærmet seg et kraftig uvær. Da jeg så ut av vinduet, så jeg tett skydekke under oss. Strålene fra solnedgangen ble reflektert av skyene, noe som fikk dem til å skinne med intens klarhet. Snart dalte flyet ned gjennom det tette skylaget, og plutselig var vi innhyllet i et tykt mørke som stengte fullstendig for det intense lyset vi hadde vært vitne til bare en liten stund før.²

Det kan også danne seg svarte skyer i vårt liv, som kan sperre for Guds lys og til og med få oss til å tvile på om dette lyset finnes for oss lenger. Noen av disse skyene kommer i form av depresjon, angst og andre former for psykiske lidelser. De kan forvrengte vår oppfatning av oss selv, andre og til og med Gud. De påvirker kvinner og menn i alle aldre og i alle verdenshjørner.

Like skadelig er den desensibiliserende skyen av skepsis som kan påvirke andre som ikke har opplevd disse utfordringene. I likhet med en hvilken som helst del av kroppen, er hjernen

utsatt for sykdom, traumer og kjemisk ubalanse. Når vårt sinn lider, er det på sin plass å søke hjelp fra Gud, fra menneskene rundt oss og fra medisinsk og psykisk helsepersonell.

"Alle mennesker – menn og kvinner – er skapt i Guds bilde. Hver især er en elsket ånd, sønn eller datter av himmelske foreldre, og har ... en guddommelig natur og et guddommelig

potensial."³ I likhet med våre himmelske foreldre og vår Frelser, har vi en fysisk kropp⁴ og opplever følelser.⁵

Mine kjære søstre, det er normalt å være trist eller bekymret en gang iblant. Tristhet og angst er naturlige menneskelige følelser.⁶ Men hvis vi hele tiden er triste og hvis smertene våre blokkerer vår evne til å føle kjærligheten fra vår himmelske Fader og hans Sønn og Den hellige ånds innflytelse, er det mulig at vi lider av depresjon, angst eller en annen følelsestilstand.

Datteren min skrev en gang: "Det var en periode ... [da] jeg var ekstremt trist hele tiden. Jeg trodde alltid at tristhet var noe å skamme seg over og at det var et tegn på svakhet. Så jeg holdt tristheten for meg selv ... Jeg følte meg helt verdiløs."⁷

En venn beskrev det slik: "Siden min tidlige barndom har jeg hatt en konstant kamp mot håpløshet, mørke, ensomhet og frykt, og følelsen av at jeg er ødelagt eller mangelfull. Jeg gjorde alt for å skjule smertene mine og aldri gi inntrykk av at jeg var annet enn fremgangsrik og sterk."⁸

Mine kjære venner, det kan skje med hvem som helst av oss – særlig når vi som tror på planen for lykke, legger unødvendige byrder på oss selv fordi vi tror at vi må være fullkomne nå. Slike tanker kan være overveldende. Å oppnå fullkommenhet er en prosess som vil finne sted gjennom hele vårt jordiske liv og videre – og bare ved Jesu Kristi nåde.⁹

Til sammenligning, når vi åpner opp om våre følelsesmessige utfordringer og innrømmer at vi ikke er fullkomne, gir vi andre tillatelse til å dele sine kamper. Sammen innser vi at det er håp og at vi ikke behøver å lide alene.¹⁰

Som disipler av Jesus Kristus har vi inngått en pakt med Gud om at vi “er villige til å bære hverandres byrder” og “sørge med dem som sørger”.¹¹ Dette kan omfatte å oppdatere oss på psykiske lidelser, finne ressurser som kan hjelpe med disse kampene, og ikke minst å bringe oss selv og andre til Kristus, som er Mesterlegen.¹² Selv om vi ikke vet hvordan vi skal forholde oss til det andre går gjennom, kan det

å bekrefte at smertene deres er reelle være et viktig første skritt for å finne forståelse og helbredelse.¹³

I noen tilfeller kan årsaken til depresjon eller angst identifiseres, mens den andre ganger kan være vanskeligere å skjelve.¹⁴ Hjernens vår kan lide på grunn av stress¹⁵ eller svimlende utmattelse,¹⁶ noe som noen ganger kan forbedres ved justeringer i kosthold, søvn og trening. Andre ganger kan det også være nødvendig med terapi eller medisiner under ledelse av kvalifiserte fagfolk.

Ubehandlete psykiske lidelser kan føre til økt isolasjon, misforståelser, ødelagte forhold, selvskading og til og med selvmord. Jeg har førstehåndskunnskap om dette, ettersom min egen far begikk selvmord for mange år siden. Hans død var sjokkerende og hjerteskjærende for familien og meg. Det har tatt meg mange år å bearbeide sorgen, og det var først nylig at jeg lærte at det å snakke om selvmord på passende måter faktisk bidrar til å forebygge det istedenfor å oppmuntre til det.¹⁷ Jeg har

nå snakket åpent med mine barn om min fars død og vært vitne til den helbredelse Frelseren kan gi på begge sider av sløret.¹⁸

Dessverre distanserer mange som lider av alvorlig depresjon seg fra sine medhellige, fordi de føler at de ikke passer inn i en eller annen tenkt form. Vi kan hjelpe dem å vite og føle at de virkelig hører hjemme hos oss. Det er viktig å forstå at depresjon ikke er et resultat av svakhet, og at den heller ikke er et resultat av synd.¹⁹ Den “trives i hemmelighold, men krymper ved empati”.²⁰ Sammen kan vi bryte gjennom isolasjonens og stigmaets skyer slik at byrden av skam blir løftet og helbredelsens mirakler kan finne sted.

Under sitt jordiske virke helbredet Jesus Kristus de syke og de lidende, men hver enkelt måtte utøve tro på ham og handle for å motta hans helbredelse. Noen gikk lange avstander, andre strakte ut hånden for å røre ved klærne hans, og atter andre måtte bæres til ham for å bli helbredet.²¹ Når det gjelder helbredelse, har vi ikke alle et desperat behov for ham? “Er vi ikke alle tiggere?”²²

La oss følge Frelserens sti og øke vår medfølelse, redusere vår tendens til å dømmes og slutte å være inspektører av andres åndelighet. Å lytte med kjærlighet er en av de beste gavene vi kan gi, og vi kan hjelpe med å bære eller lette de tunge skyene som kveler våre kjære og våre venner,²³ slik at de ved vår kjærlighet igjen kan føle Den hellige ånd og oppfatte lyset som kommer fra Jesus Kristus.

Hvis du hele tiden er omgitt av en “mørk tåke”,²⁴ må du henvende deg til vår himmelske Fader. Ingenting du har opplevd, kan endre den evige sannheten at du er hans barn og at han elsker deg.²⁵ Husk at Kristus er din Frelser og Forløser, og at Gud er din Far. De

forstår. Se for deg at de er i nærheten, lytter og gir støtte.²⁶ “[De] vil trøste [deg] i [dine] plager.”²⁷ Gjør alt du kan, og stol på Herrens nåde og forsoning.

Kampene dine definerer deg ikke, men de kan *foredle* deg.²⁸ På grunn av en “torn i kjødet”²⁹ har du kanskje evne til å ha mer medfølelse med andre. La Den hellige ånd lede deg til å dele historien din for å “styrk[e] de svake, løft[e] de hengende hender, og gi kraft til de vaklende knær”.³⁰

For de av oss som for tiden sliter eller støtter noen som sliter, la oss være villige til å følge Guds bud slik at vi alltid kan ha Hans ånd med oss.³¹ La oss gjøre de “små og enkle ting”³² som vil gi oss åndelig styrke. President Russell M. Nelson har sagt: “Ingenting åpner himlene slik som kombinasjonen av større renhet, nøyaktig lydighet, oppriktig søking, daglig å nyte Kristi ord i Mormons bok, og regelmessig å sette av tid til tempelarbeid og slektshistorie.”³³

La oss alle huske at vår Frelser Jesus Kristus “[har påtatt] seg [våre] skrøpeligheter, så hans indre kan fylles med barmhjertighet i kjødet, så han ... kan

vite hvordan han skal hjelpe [oss] i forhold til [våre] skrøpeligheter”.³⁴ Han kom “[for] å forbinde dem som har et sønderbrutt hjerte ... [for] å trøste alle sørgende ... [for å gi dem] hodepryd istedenfor aske, gledes olje istedenfor sorg, lovprisnings drakt istedenfor en avmechtig ånd”.³⁵

Jeg vitner om at Herren “i storm og stille” vil bli hos oss, våre “lidelser [kan bli] oppslukt i gleden over Kristus”,³⁶ og “det er ved nåde vi blir frelst etter at vi har gjort alt vi kan”.³⁷ Jeg vitner om at Jesus Kristus vil komme tilbake til jorden “med legedom i sine vinger”.³⁸ Til slutt vil han “tørke bort hver tåre fra [våre] øyne ... [og det] skal ikke være mer ... sorg”.³⁹ For alle som vil “[komme] til Kristus og bli fullkommengjort i ham”,⁴⁰ “skal ikke [solen] mer gå ned ... for Herren skal være [vårt evige] lys, og [våre] sørgedager skal være til ende”.⁴¹ I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. “O, bli hos meg! Nå er det aftentid” *Salmer*, nr. 52.
2. Da vi var over skyene, kunne vi ikke se for oss mørket som lå bare noen meter under oss, og da vi var innhyllet i mørket der nede, var det vanskelig å se for seg solens stråler som skinte bare noen meter over oss.
3. “Familien – en erklæring til verden”, *Liahona*, mai 2017, 145.
4. “Ånden og legemet er menneskets sjel” (Lære og pakter 88:15). “Kroppen er åndens tempel. Og hvordan dere bruker kroppen, påvirker ånden” (Russell M. Nelson, “Avgjørelser for evigheten”, *Liahona*, nov. 2013, 107).
5. Se for eksempel Jesaja 65:19; Lukas 7,13; 3 Nephi 17: 6–7; Moses 7:28. Å lære å identifisere og verdsette følelsene våre kan hjelpe oss å bruke dem konstruktivt for å bli mer lik vår Frelser Jesus Kristus.
6. Se “Sadness and Depression”, kidshealth.org/en/kids/depression.html.
7. Hermana Elena Aburtos blogg, hermanaelenaaburtos.blogspot.com/2015/08. Hun skrev også:
“Denne prøvelsen ga meg anledning til virkelig å utøve min tro på frelsesplanen.

For jeg visste at min himmelske Fader elsket meg, at han hadde en plan for meg og at Kristus forsto nøyaktig hva jeg gikk gjennom.”
“Gud klandrer deg ikke når du mangler en ferdighet. Han hjelper deg gjerne å forbedre deg og omvende deg. Han forventer ikke at du klarer alt på en gang. Du trenger ikke å gjøre dette alene” (iwillhealthee.blogspot.com/2018/09).

8. Privat korrespondanse. Hun skrev også:
“Den helbredende balsam som min Frelser forsoning gir meg, har vært den mest konstante kilden til fred og tilflukt gjennom hele min reise. Når jeg føler meg alene i min kamp, blir jeg påminnet om at han allerede har opplevd nøyaktig det jeg går gjennom på mine vegne ... Det gir meg så mye håp å vite at min fremtidige fullkommengjorte, oppstandne kropp ikke vil bli plaget av denne jordiske [lidelsen].”
9. Se Russell M. Nelson, “Fullkommenhet kommer etter hvert”, *Lys over Norge*, jan. 1996, 88; Jeffrey R. Holland, “Vær da fullkomme – omsider”, *Liahona*, nov. 2017, 40–42; J. Devn Cornish, “Er jeg god nok? Kommer jeg til å klare det?” *Liahona*, nov. 2016, 32–34; Cecil O. Samuelson, “What Does It Mean to Be Perfect?” *New Era*, jan. 2006, 10–13.
10. Det er viktig å snakke om disse problemene med våre barn, familie og venner i vårt hjem, våre menigheter og lokalsamfunn.
11. Mosiah 18:8–9.
12. Se Russell M. Nelson, “Jesus Kristus – Mesterlegen”, *Liahona*, nov. 2005, 85–88; Carole M. Stephens, “Mesterlegen”, *Liahona*, nov. 2016, 9–12.
13. Det kan være nyttig å vite hvordan man gjenkjenner tegn og symptomer hos oss selv og andre. Vi kan også lære å oppdage uriktige eller usunne tankemønstre og hvordan vi kan erstatte dem med noe riktigere og sunnere.
14. Depresjon kan også komme av positive livsendringer – for eksempel en barnefødsel eller en ny jobb – og kan oppstå når ting er bra i en persons liv.
15. Se “Understanding Stress”, *Adjusting to Missionary Life* (2013), 5–10.
16. Se Jeffrey R. Holland, “Som et knust kar”, *Liahona*, nov. 2013, 40.
17. Se Dale G. Renlund, “Understanding Suicide” (video), ChurchofJesusChrist.org; “Talking about Suicide” (video), ChurchofJesusChrist.org; Kenishi Shimokawa, “Forstå selvmord – faresignaler og forebygging”, *Liahona*, okt. 2016, 18–23.
18. “For å innlede helbredelsen kreves barnlig tro på det uforanderlige faktum at vår Fader i himmelen elsker deg og har sørget for en måte å helbredes på. Hans elskede

AV LISA L. HARKNESS
Førsterådgiver i Primærs generalpresidentskap

Sønn, Jesus Kristus, la ned sitt liv for å tilveiebringe en slik helbredelse. Men det er ingen magisk løsning eller enkel balsam for helbredelse, heller ikke er det en lett vei til et fullstendig hjelpemiddel. Helbredelsen krever stor tro på Jesus Kristus og hans uendelige evne til å helbrede” (Richard G. Scott, “Hvordan helbrede de ødeleggende konsekvensene av overgrep”, *Liahona*, mai 2008, 42). Når det er et problem, har vi en tendens til å ville fikse det. Vi trenger imidlertid ikke å stå alene om å fikse oss selv eller andre. Vi trenger ikke gjøre alt selv. Ved mer enn én anledning i livet har jeg gått til psykolog for å få hjelp til å takle vanskelige tider.

19. Johannes 9:1–7.
20. Jane Clayson Johnson, *Silent Souls Weeping* (2018), 197.
21. Se Matteus 9: 2–7, 20–22; 14:35–36; Markus 1:40–42; 2:3–5; 3 Nephi 17:6–7.
22. Mosiah 4:19; se også Jeffrey R. Holland, “Er vi ikke alle tiggere?” *Liahona*, nov. 2014, 40–42.
23. Se Romerne 2:19; 13:12; se også Jeffrey R. Holland, “Come to Me” (andakt ved Brigham Young University, 2. mars 1997), speeches.byu.edu.
24. 1 Nephi 8:23; se også 1 Nephi 12:4, 17; 3 Nephi 8:22.
25. Se Salmene 82:6; Romerne 8:16–18; Lære og pakter 24:1; 76:24; Moses 1:1–39.
26. Se *Adjusting to Missionary Life*, 20; se også Mika 7:8; Matteus 4:16; Lukas 1:78–79; Johannes 8:12.
27. Jakobs bok 3:1; se også Efeserne 5:8; Kolosserne 1:10–14; Mosiah 24:13–14; Alma 38:5. Les din patriarkalske velsignelse, eller be om en prestedømsvelsignelse slik at du kan høre og huske hvor høyt vår himmelske Fader elsker deg og ønsker å velsigne deg.
28. Se 2 Korinterbrev 4:16–18; Lære og pakter 121:7–8, 33; 122:5–9.
29. 2 Korinterbrev 12:7.
30. Lære og pakter 81:5; se også Jesaja 35:3.
31. Se Moroni 4:3; Lære og pakter 20:77.
32. Alma 37:6.
33. Russell M. Nelson, “Åpenbaring for Kirken, åpenbaring for vårt liv”, *Liahona*, mai 2018, 95.
34. Alma 7:12; se også Jesaja 53:4; 2. Nephi 9:21; Mosiah 14:4.
35. Jesaja 61:1–3; se også Lukas 4:18.
36. Alma 31:38; se også Alma 32:43; 33:23.
37. 2 Nephi 25:23.
38. Malakias 4:2; 3 Nephi 25:2.
39. Johannes’ åpenbaring 21:4.
40. Moroni 10:32.
41. Jesaja 60:20.

Gjør ære på Hans navn

Med paktsidentitet og paktsilhørighet, kalles vi ved Jesu Kristi navn.

Når foreldre spent venter på et barns fødsel, har de ansvaret for å velge et navn til sin nye baby. Da du ble født, fikk du kanskje et navn som har vært brukt i din familie i generasjoner. Eller kanskje det navnet du fikk var populært det året eller i det området der du ble født.

Profeten Helaman og hans hustru ga betydningsfulle familienavn til sine nyfødte sønner Nephi og Lehi. Helaman sa senere til sønnene sine:

“Jeg har gitt dere de samme navn som våre første foreldre ... for at dere, når dere minnes deres egne navn, også kan huske dem, og når dere husker

dem, kan huske deres gjerninger, ... at det er sagt og også skrevet at de var gode.

Derfor, mine sønner, vil jeg dere skal gjøre det som er godt.”¹

Nephis og Lehis navn hjalp dem å huske sine forfedres gode gjerninger og oppmuntret dem også til å gjøre godt.

Søstre, uansett hvor vi bor, hvilket språk vi snakker eller om vi er 8 eller 108 år gamle, deler vi et spesielt navn som har disse samme formålene.

“For [vi], så mange som er døpt til Kristus, har ikledd [oss] Kristus. For [vi] er alle én i Kristus Jesus.”²

Som medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, “viser [vi først] at vi er villige til å påta oss Kristi navn ... ved dåpens ordinans”.³ Gjennom denne pakten lover vi å alltid minnes ham, holde hans bud og tjene andre. Vår villighet til å holde denne pakten fornyes hver sabbatsdag når vi tar del i nadverden og igjen gleder oss over *velsignelsen* det er å “vandre i et nytt liv.”⁴

Det navnet vi ble gitt da vi ble født, gjenspeiler vår individuelle identitet og gir oss tilhørighet i vår jordiske familie. Da vi ble “født på ny” i dåpen, ble imidlertid vår forståelse av hvem vi er, større. “På grunn av den pakt dere har inngått, skal dere kalles Kristi barn, ... for se, ... han [har] født dere åndelig, for dere sier at deres hjerter er forandret gjennom tro på hans navn. Derfor er dere født av ham.”⁵

Derfor, med paktsidentitet og paktsilhørighet, kalles vi ved Jesu Kristi navn. Og “det [skal ikke] gis noe annet navn, heller ingen annen vei eller noe annet middel hvorved frelse kan komme til menneskenes barn, enn i og gjennom Den Allmektige Herre Kristi navn”.⁶

Navnet Jesus var kjent lenge før hans fødsel. Til kong Benjamin profeterte en engel: “Og han skal kalles Jesus Kristus, Guds Sønn ... Og hans mor skal kalles Maria.”⁷ Hans “forløsende [kjærlighetsverk]”⁸ har også blitt gjort kjent til Guds barn når evangeliet har vært på jorden, fra Adam og Evas tid helt til vårt tid, slik at de kan vite “hvilken kilde de kan se hen til for å få forlatelse for sine synder”.⁹

I fjor kom president Russell M. Nelson med en profetisk oppfordring til søstrene om å “forme fremtiden ved å hjelpe til med å samle det adspredte Israel.” Han innbød oss til å lese Mormons bok og “markere hvert vers

som taler om eller henviser til Frelseren”. Han ba oss om å “[prøve] bevisst å snakke om Kristus, ha glede i Kristus og forkynne om Kristus til [vår] familie og [våre] venner.” Du har kanskje begynt å gjenkjenne fruktene av hans løfte om at “du og de vil komme nærmere Frelseren ... Og forandringer, til og med mirakler, vil begynne å finne sted.”¹⁰

Vårt løfte om å alltid minnes Frelseren, gir oss styrke til å stå for sannhet og rettferdighet – enten vi er i en stor folkemengde eller alene, der ingen kjenner til våre gjerninger utenom Gud. Når vi minnes ham og hans navn som vi bærer, er det ikke rom for selv-nedbrytende sammenligninger eller nedlatende fordømmelse. Når vi fokuserer på Frelseren, ser vi oss selv som den vi virkelig er – et dyrebart Guds barn.

Det å minnes våre pakter stilner verdslige bekymringer, vender tvil på oss selv til mot og gir håp i prøvelsens stunder.

Og når vi snubler og faller i vår fremdrift langs paktens sti, trenger vi bare å minnes hans navn og hans kjærlige godhet mot oss. “For han har all makt, all visdom og all forståelse. Han fatter alle ting, og han er et barmhjertig Vesen ... til dem som vil omvende seg og tro på hans navn”.¹¹ Intet lyder bedre enn Jesu navn for alle dem som med et sønderknust hjerte og en angrende ånd søker å “gjøre bedre og bli bedre”.¹²

President Nelson underviste: “Den tid er omme da dere kunne være tause og komfortable kristne. Deres religion handler ikke bare om å komme i kirken på søndag. Den handler om å være en

sann disippel fra søndag morgen til og med lørdag kveld ... Det er ikke mulig å være en disippel av vår Herre Jesus Kristus på deltid.¹³

Vår villighet til å påta oss Kristi navn er mer enn en formell utveksling av ord. Det er ikke et passivt løfte eller et kulturelt påfunn. Det er ikke et overgangsrituale eller et navneskilt som vi bærer. Det er ikke et ordspråk som vi ganske enkelt setter på en hylle eller henger på en vegg. Hans navn er et navn vi blir “ikledd”¹⁴, skrevet på vårt hjerte og “preget i [vårt ansikt]”.¹⁵

Vi skulle alltid minnes Frelserens sonoffer, gjennom våre tanker, gjerninger og samhandlinger med andre. Ikke bare minnes han *vårt navn*, men han minnes *oss* alltid. Frelseren erklærte:

“For glemmer vel en kvinne sitt diende barn så hun ikke forbarmer seg over sitt livs sønn? Ja, om de måtte glemme, så glemmer ikke jeg deg, O Israels hus.

Se, i begge mine hender har jeg gravert deg.”¹⁶

President George Albert Smith underviste: “Gjør ære på det navn dere bærer, for én dag vil dere få det privilegium og den plikt å rapportere ... til deres himmelske Fader ... hva dere har gjort med [disse] navnene.”¹⁷

Som de nøye utvalgte navnene til Nephi og Lehi, kan det bli sagt og skrevet om oss at vi er Jesu Kristi sanne disipler? Gjør vi ære på Jesu Kristi navn som vi villig har påtatt oss? Er vi både “tjener og vitne”¹⁸ på hans kjærlige godhet og hans forløsende kraft?

For ikke lenge siden lyttet jeg til Mormons bok. I det siste kapittelet av 2 Nephi, *hørte* jeg Nephi si noe som jeg aldri hadde *lest* på samme måte før. Gjennom hele sin opptegnelse underviser og vitner han om “Forløseren”, “Israels Hellige”, “Guds Lam” og “Messias”. Men da han avsluttet sin beretning, hørte jeg ham si disse ordene: “Jeg fryder meg over klarhet, jeg fryder meg over sannhet, jeg fryder meg i *min Jesus*, for han har forløst min sjel.”¹⁹ Da jeg hørte disse ordene, ble jeg glad og måtte lytte om og om igjen. Jeg gjenkjente og responderte på dette verset akkurat som jeg gjenkjenner og responderer på mitt eget navn.

Herren har sagt: “Ja, velsignet er dette folk som er villig til å bære mitt navn, for ved mitt navn skal de kalles, og de er mine.”²⁰

Måtte vi, som medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, “med glede [påta oss] Jesu Kristi navn”²¹

ved å gjøre ære på hans navn med kjærlighet, hengivenhet og gode gjerninger. Jeg vitner om at han er “Guds Lam, ja, han er Sønn av den evige Fader”.²² I Hans hellige barns, Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Helaman 5:6–7.
2. Galaterbrevet 3:27–28.
3. D. Todd Christofferson, “Kraften i pakter,” *Liahona*, mai 2009, 20.
4. Romerbrevet 6:4.
5. Mosiah 5:7.
6. Mosiah 3:17.
7. Mosiah 3:8.
8. Alma 26:13.
9. 2 Nephi 25:26.
10. Russell M. Nelson, “Søstrenes deltagelse i Israels innsamling,” *Liahona*, nov. 2018, 69.
11. Alma 26:35.
12. Russell M. Nelson, “Vi kan gjøre bedre og bli bedre,” *Liahona*, mai 2019, 68.
13. Russell M. Nelson, “Disciples of Jesus Christ—Defenders of Marriage” (Brigham Young University commencement, aug. 14, 2014), 3, speeches.byu.edu.
14. Galaterbrevet 3:27.
15. Alma 5:19.
16. 1 Nephi 21:15–16.
17. George Albert Smith, “Your Good Name,” *Improvement Era*, mars 1947, 139.
18. Apostlenes gjerninger 26:16.
19. 2 Nephi 33:6; uthevelse tilføyd.
20. Mosiah 26:18.
21. Alma 46:15.
22. 1 Nephi 11:21.

DET FØRSTE PRESIDENTSKAP

Dallin H. Oaks
Førsterådgiver

Russell M. Nelson
President

Henry B. Eyring
Annenrådgiver

DE TOLV APOSTLERS QUORUM

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

DE SYTTIS PRESIDENTSKAP

L. Whitney Clayton

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

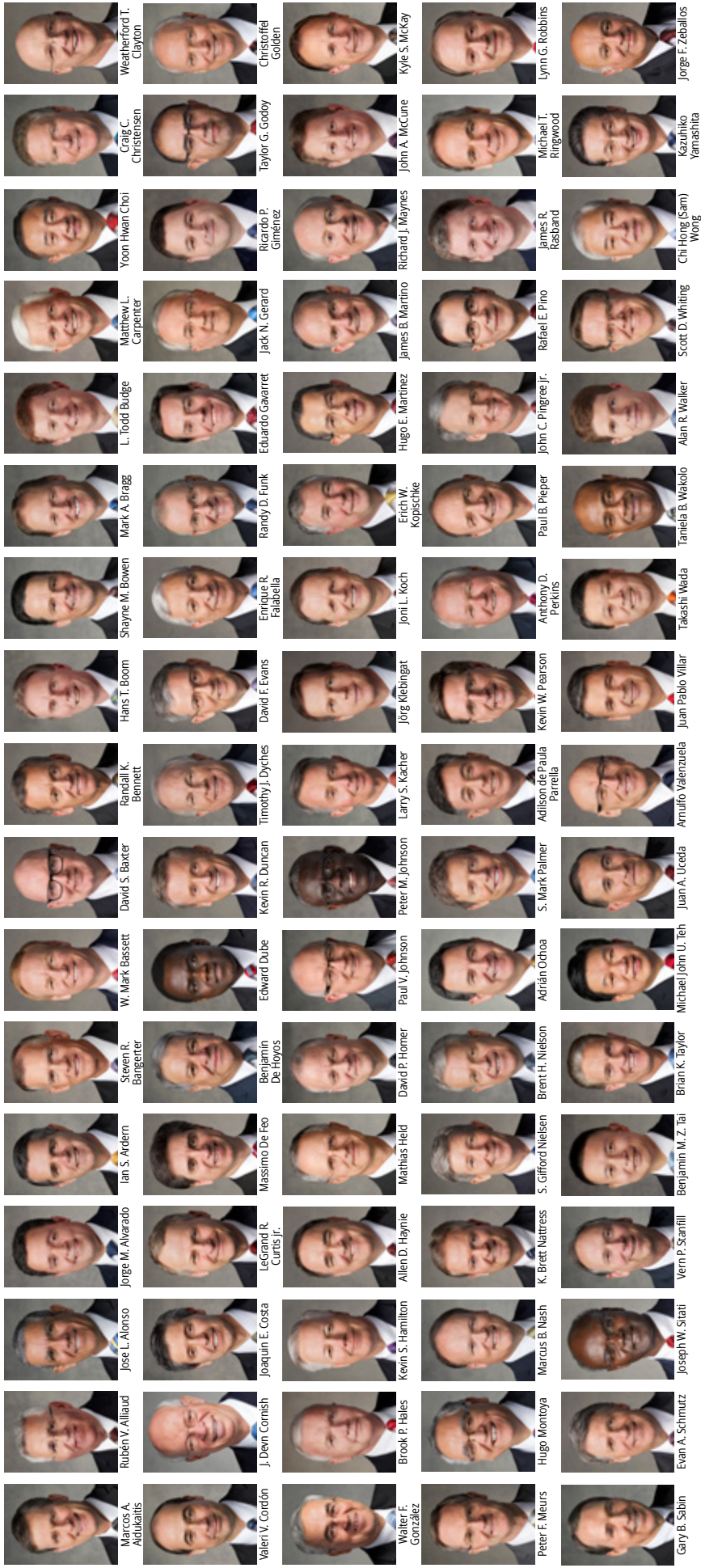

José A. Teixeira

Carlos A. Gaddy

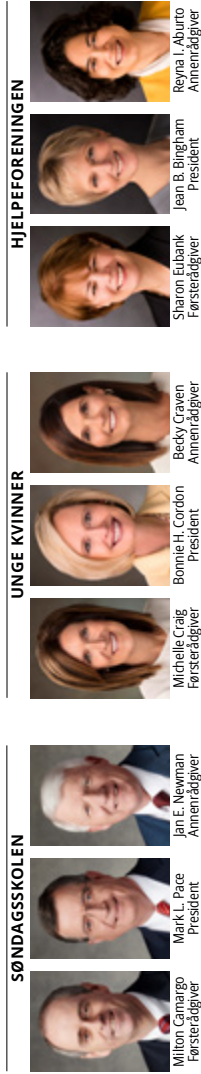
GENERALAUTORITET-SYTTIER (i alfabetisk rekkefølge)

DET PRESIDRENDE BISKOPSRÅD

LEDERE PÅ GENERALPLAN

SØNDAGSSKOLEN

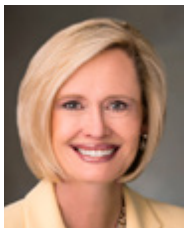
UNGE KVINNER

HJELPEFORENINGEN

PRIMÆR

UNGE MENN

AV BONNIE H. CORDON
Unge kvinners generalpresident

Elskede døtre

I sentrum av alt vi gjør i Unge kvinner er vårt ønske om å hjelpe dere å få en urokkelig tro på Herren Jesus Kristus.

Mine kjære søstre, det er en glede å være sammen med dere! Vi er vitne til en utgytelse av åpenbaring som både strekker oss til det ytterste og er spennende.

Jeg vil gjerne få presentere noen venner for dere, de er unge kvinner med unike talenter og skikker, og kommer fra unike omstendigheter som enkeltpersoner og i sin familie. Hver av dem har, som alle dere, påvirket meg dypt.

Først, møt Bella. Hun står sterkt som den eneste unge kvinnen i sin gren på Island.

Møt den hengivne Josephine fra Afrika, som igjen har forpliktet seg til å studere Mormons bok hver dag. Hun oppdager den kraft og de velsignelser som kommer fra denne enkle, trofaste handlingen.

Og til sist møt Ashtyn, en ekstraordinær ung kvinne som gikk bort etter en seks år lang kamp mot kreft. Hennes sterke vitnesbyrd om Jesu Kristi forsoning gir fortsatt gjenlyd i mitt hjerte.

Dere er *alle* enestående unge kvinner. Dere er unike, hver av dere har deres gaver og erfaringer, men er allikevel like på viktige og evige måter.

Dere er i bokstavelig forstand våre himmelske foreldres åndedøtre, og ingenting kan adskille dere fra deres

kjærlighet og vår Frelasers kjærlighet.¹ Når dere kommer nærmere ham, selv med de minste skritt, vil dere oppdage den varige fred som fyller deres sjel som trofaste Jesu Kristi, vår Frelasers disipler.

Vår kjære profet, president Russell M. Nelson har bedt meg om å dele noen inspirerte justeringer som vil hjelpe dere å “utvikle [deres] hellige, personlige potensial”² og øke deres rettfærdige innflytelse. Jeg vil ta opp justeringer på fire områder i kveld.

Unge kvinners tema

For det første: I sentrum av alt vi gjør i Unge kvinner er vårt ønske om å hjelpe dere å få en urokkelig tro på Herren Jesus Kristus³ og en sikker kunnskap om deres guddommelige identitet som Guds døtre.

I kveld vil jeg bekjentgjøre en revisjon av Unge kvinners tema. Jeg ber om at dere vil føle Den hellige ånd vitne om sannheten av disse ord når jeg sier det nye temaet:

Jeg er en elsket datter av himmelske foreldre,⁴ med en guddommelig natur og en evig fremtid.⁵

Som en Jesu Kristi disippel⁶ arbeider jeg med flid for å bli ham lik.⁷ Jeg søker og handler ifølge personlig åpenbaring⁸ og yter tjeneste til andre i hans hellige navn.⁹

Jeg vil stå som et vitne for Gud til alle tider og i alle ting og på alle steder.¹⁰

Når jeg arbeider med flid for å oppnå opphøyelse,¹¹ verdsetter jeg omvendelsens gave¹² og søker å forbedre meg hver dag.¹³ Med tro¹⁴ vil jeg styrke mitt hjem og min familie,¹⁵ inngå og holde hellige pakter¹⁶ og motta tempelets ordinanser¹⁷ og velsignelser.¹⁸

Legg merke til endringen fra “vi” til “jeg”. Disse sannhetene gjelder deg individuelt. Du *er* vår himmelske Foreldres elskede datter. Du *er* en paktdisippel til vår Frelser Jesus Kristus. Jeg innbyr deg til å studere og overveie disse ordene. Jeg vet at når du gjør det, vil du få et vitnesbyrd om deres sannhet. Å forstå disse sannhetene vil forandre måten du møter utfordringer på. Å kjenne din identitet og hensikt

Alice Blauer Bangarter

Josephine fra Afrika

Ashtyn som kjempet mot kreft

Klassenavn i Unge kvinner

For det tredje: Med denne nye klasseorganiseringen, vil alle klassene bli henviset til som “Unge kvinner.”²⁰ Vi vil ikke lenger bruke navnene “bikubepike”, “ungpike” og “laurbærpike”.

Styrkede klassepresidentskaper

Det siste området jeg vil ta opp er betydningen av klassepresidentskaper. Uansett hvordan klassene i Unge kvinner er organisert, *skulle hver klasse ha et klassepresidentskap!*²¹ Det er guddommelig forordnet at unge kvinner blir kalt til å lede i sin ungdom.

Klassepresidentskapets rolle og hensikt har blitt styrket og tydeligere definert. Frelsesarbeidet er ett av disse betydningsfulle ansvarsoppgavene, spesielt på områdene omsorgstjeneste, misjonærarbeid, aktivisering og tempelarbeid og slektshistorie.²² Ja, det er slik vi samler Israel²³ – et strålende arbeid for alle unge kvinner som medlemmer av Herrens ungdomsbataljon.

På alle nivåer i Kirken kaller Herren presidentskaper til å lede sitt folk. Unge kvinner: Å være et medlem av et klassepresidentskap kan være deres første mulighet til å delta i dette inspirerte lederskapsmønsteret. Voksne ledere: Prioriter å kalle klassepresidentskaper og led deretter side ved side med dem, led og veiled dem slik at de kan lykkes.²⁴ Uansett hvilket nivå innen lederskaps erfaring et klassepresidentskap har, begynn der de er og hjelp dem å utvikle de ferdighetene og den selv tillit som vil velsigne dem som ledere. Hold dere nært til dem, men ikke ta over. Ånden vil lede deg når du leder dem.

Chloe

vil hjelpe deg å innrette din vilje etter Frelserens.

Du vil få fred og veiledning når du følger Jesus Kristus.

Unge kvinners klasser

Det andre området det er justeringer på, påvirker klassene i Unge kvinner. Eldste Neal A. Maxwell sa: “Det mennesker ofte trenger i stor grad, er å bli skjermet fra livets stormer i tilhørighetens helligdom.”¹⁹ Våre klasser må bli helligdommer, borte fra stormene, sikre steder med kjærlighet og tilhørighet. Som en innsats for å oppnå større enhet, styrke vennskap og øke følelsen av tilhørighet i Unge kvinner, gjør vi noen justeringer i klassestrukturen.

I mer enn 100 år har unge kvinner vært delt inn i tre klasser. Fra og med i dag, innbyr vi Unge kvinners ledere og biskoper til med bønnens hjelp å vurdere hver ung kvinnes behov og organisere dem etter alder ifølge menighetens konkrete omstendigheter. Her er noen eksempler på hvordan dette kan gjøres.

- Hvis dere har få unge kvinner, kan dere ha én Unge kvinners klasse der alle møter sammen.
- Kanskje dere har en stor gruppe unge kvinner som er 12 år og en liten gruppe unge kvinner som er eldre. Dere kan bestemme dere for å ha to klasser: Unge kvinner 12 og Unge kvinner 13–18.
- Eller hvis dere har en stor menighet med 60 unge kvinner tilstede, kan dere ha seks klasser, en for hver alder, organisert etter år.

Uansett hvordan klassene deres er organisert, er dere unge kvinner avgjørende for å bygge enhet. Vær et lys for dem som er rundt deg. Vær den kilde til kjærlighet og omsorg som du håper å få fra andre. Med en bønn i ditt hjerte, fortsett å strekk deg ut og vær en kraft til det gode. Når du gjør det, vil ditt liv bli fylt med vennlighet. Du vil føle bedre for andre og vil til gjengjeld begynne å se deres godhet.

For å illustrere den viktige rollen foreldre og ledere har som veiledere, la meg fortelle dere en historie. Chloe ble kalt til å virke som klassepresident. Hennes kloke prestedømsleder oppfordret henne til å søke Herrens hjelp når hun skulle foreslå navn til sitt presidentskap. Chloe ba og fikk inspirasjon om hvem hun skulle anbefale som sine rådgivere ganske raskt. Da hun fortsatte å overveie og be om en sekretær, trakk Ånden gjentatte ganger hennes fokus til en ung kvinne som overrasket henne – en som sjelden kom til kirken eller på aktiviteter.

Chloe følte seg litt usikker på tilskyndelsen, og snakket med sin mor som forklarte at en av måtene vi kan motta åpenbaring på er gjennom tilbakevendende tanker. Med fornyet selv tillit følte Chloe at hun skulle anbefale denne unge kvinnen. Biskopen ga kallet, og den unge kvinnen tok imot det. Etter at hun var blitt beskikket, sa denne hyggelige sekretæren: “Jeg følte aldri at jeg hadde noen plass eller at det var behov for meg noe sted. Jeg følte ikke at jeg passet inn. Men med dette kallet føler jeg det som om vår himmelske Fader har et formål og en plass for meg.” Da Chloe og hennes mor dro fra møtet, vendte Chloe seg til sin mor og sa med tårer i øynene: “Åpenbaring finnes! Åpenbaring virker!”

Klassepresidentskaper: Dere har blitt kalt av Gud og er blitt betrodd å lede en gruppe av hans døtre. “Herren kjenner [dere] ... Han valgte [dere].”²⁵ Dere har blitt *beskikket* av en som har prestedømsmyndighet, dette betyr at når dere utøver pliktene i deres kall, utøver dere prestedømsmyndighet. Dere har et viktig arbeid å gjøre. Vær følsom og handle ifølge Den hellige ånds tilskyndelser. Når dere gjør dette, kan dere tjene med frimodighet, for dere tjener ikke alene!

Klassepresidenter: Vi trenger deres visdom, mening og energi i det nye menighetens ungdomsråd som eldste Quentin L. Cook bekjentgjorde i dag. Dere er en vesentlig del av løsningen for å dekke deres brødre og søstres behov.²⁶

Disse justeringene i klasseorganiseringen og lederskap kan iverksettes så snart menigheter og grener er klare men skulle være på plass innen 1. januar 2020.

Mine kjære søstre, jeg bærer vitnesbyrd om at disse justeringene som jeg har talt om i dag er inspirert rettledning

fra Herren. Når vi flittig implementerer disse justeringene, må vi aldri glemme vårt formål: Å styrke vår beslutning om å følge Jesus Kristus og hjelpe andre å komme til ham. Jeg vitner om at dette er hans kirke. Jeg er så takknemlig for at han lar oss være en viktig del av sitt hellige verk.

Jeg ber om at den samme Ånd som har ledet disse justeringene vil lede dere når dere går fremover på paktens sti. Dette vitner jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Romerbrevet 8:35–39.
2. Russell M. Nelson, “Vitner, Det aronske prestedømmes quorumer og Unge kvinners klasser”, *Liahona*, nov. 2019, 39.
3. Se Salomos ordspråk 3:5–7; Jakobs bok 7:5.
4. Se Romerbrevet 8:16–17; Lære og pakter 76:24; “Familien – en erklæring til verden”, *Liahona*, mai 2017, 145.
5. Se 2 Petersbrev 1:3–4; Alma 37:44; Lære og pakter 78:18; “Familien – en erklæring til verden.”
6. Se Johannes 13:14–15, 35.
7. Se Matteus 22:37–39; 25:40; 3 Nephi 12:48.
8. Se Johannes 16:13; 3 Nephi 14:7–8; Moroni 7:13; 10:5; Lære og pakter 8:2; 9:8; 11:13.
9. Se Matteus 20:26–28; 22:37–39; 25:34–40; 3 Nephi 26:19.
10. Se Jesaja 43:10; Mosiah 18:9; Lære og pakter 14:8.
11. Se Romerbrevet 8:17; 2 Nephi 9:18; 31:20; Lære og pakter 84:38; 132:49; Moses 1:39.
12. Se Helaman 12:23; Moroni 10:33; Lære og pakter 58:42.

AV PRESIDENT HENRY B. EYRING
Annenrådgiver i Det første presidentskap

13. Se Alma 34:33; Lære og pakter 82:18.
14. Se Hebreerbrevet 11; 2 Nephi 31:19–20; Alma 32:21.
15. Se Josva 24:15; Lære og pakter 109:8; 132:19.
16. Se 2 Mosebok 19:5; 1 Nephi 14:14; 2 Nephi 11:5; Lære og pakter 54:6; 66:2; 90:24.
17. Se Mosiah 13:30; Alma 30:3; Lære og pakter 84:20–22; Trosartiklene 1:3.
18. Se Salmene 24:3; Jesaja 2:3; Esekiel 37:26.
19. Neal A. Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience* (1979), 55.
20. Alle klasser skulle henvises til ved tittelen “Unge kvinner.” For å identifisere en konkret klasse, ta med alderen – for eksempel: “Unge kvinner 12–14”; “Unge kvinner 15–18” (se *Håndbok 2: Kirkens administrasjon*, 10.1.5, ChurchofJesusChrist.org).
21. Det skulle kalles et klassepresidentskap for hver klasse i Unge kvinner. Der det er mulig skulle et helt presidentskap kalles, med en president, to rådgivere og en sekretær. Om nødvendig, kan det kalles et delvis presidentskap (se *Håndbok 2*, 10.3.5).
22. Se *Håndbok 2*, 10.3.5.
23. Se Russell M. Nelson “Sions ungdom kom nå alle” (verdensospennende andakt for ungdom, 3. juni 2018), HopeOfIsrael .ChurchofJesusChrist.org.
24. Ytterligere instruksjoner er tilgjengelig for voksne Unge kvinners ledere i *Håndbok 2*, kapittel 10.
25. Henry B. Eyring, “Vær på høyde med ditt kall”, *Liahona*, nov. 2002, 76.
26. Hvis det bare er en klasse og ett klassepresidentskap, kan hele presidentskapet delta i menighetens ungdomsråd sammen med Det aronske prestedømmes quorumspremier slik at det er en balanse mellom unge kvinner og unge menn (se *Håndbok 2*, 18.2.9).

Paktskvinner i fellesskap med Gud

Å bli en paktskvinne i fellesskap med Gud er måten Guds gode døtre alltid har utført sin morsrolle, ledelse og omsorgstjeneste på.

Jeg er takknemlig for velsignelsen ved å få tale til dere, Guds paktsdøtre. I kveld har jeg til hensikt å oppmuntre dere i den gode tjenesten dere er kalt til. Ja, alle Guds døtre som lytter til min røst, har mottatt et kall fra Herren Jesus Kristus.

Kallet ditt begynte da du ble satt i jordelivet, på et sted og en tid som var valgt for deg av en Gud som kjenner deg fullkomment og elsker deg som sin datter. I åndeverdenen kjente han deg, underviste deg og plasserte deg der du ville få anledning, noe som er sjeldent i verdenshistorien, til å bli invitert ned

i en døpefont. Der ville du få høre disse ordene uttalt av en kalt tjener av Jesus Kristus: “Med fullmakt fra Jesus Kristus døper jeg deg i Faderens og i Sønnens og i Den Hellige Ånds navn. Amen.”¹

Da du kom opp av vannet, hadde du takket ja til et nytt kall til å tjene. Som ny paktsdatter av Gud ga du et løfte og fikk en oppgave i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, hvor du så ble bekreftet som medlem. Du inngikk en pakt med Gud om å påta deg Jesu Kristi navn, holde hans bud og tjene ham.

For hver og en som inngår disse paktene vil tjenesten Herren kaller ham eller henne til å gjøre, være fullkomment tilpasset vedkommende. Guds døtre og sønner i pakten deler imidlertid alle ett viktig og gledesfylt kall. Det er å tjene andre for ham.

En gang president Russell M. Nelson talte til søstrene, ga han et fortreffelig sammendrag av Herrens kall til deg om å bli med ham i hans arbeid. President Nelson beskrev ditt kall på denne måten: “Herren sa: ‘Dette er min gjerning og min herlighet – å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv.’ (Moses 1:39.) Hans hengivne datter-disippel kan i sannhet si: ‘Det er min gjerning og min herlighet å hjelpe mine kjære så de kan nå det himmelske mål.’

Det er en del av en kvinnes guddommelige oppgave å hjelpe et annet menneske å nå sitt celestiale potensial. Som mor, lærer eller hellig med ansvar for oppdragelse, former hun levende leire til den form som hennes håp bærer. I fellesskap med Gud er det hennes guddommelige oppgave å gi liv til ånder og oppløfte sjeler. Dette er hensikten med hennes skapelse. Det er foredlende, oppbyggende og opphøyende.”²

Du kan ikke vite når eller hvor lenge din personlige misjon vil være fokusert på tjeneste i kall som mor, leder eller omsorgssøster. Av kjærlighet lar ikke Herren oss velge tidspunktet, varigheten eller rekkefølgen på kallene våre. Likevel vet du fra Skriftene og levende profeter at alle disse kallene vil komme, enten i dette livet eller i det neste, til hver eneste Guds datter. Og alle er forberedelse på evig liv i kjærlige familier – “den største av alle Guds gaver”.³

Du vil gjøre lurt i å gjøre enhver anstrengelse for å forberede deg nå, med målet i sinne. Denne oppgaven gjøres enklere fordi hver av disse

oppgavene krever mye av den samme forberedelsen.

La oss begynne med oppgaven å være omsorgssøster. Enten du har denne oppgaven som en 10 år gammel datter i en familie der faren er død, eller som en Hjelpeforeningspresident hvis by nylig ble rammet av brann, eller når du er på sykehus og kommer deg etter en operasjon – har du en sjanse til å utføre ditt kall fra Herren om å være hans omsorgsdatter.

Dette ser ut til å være svært forskjellige omsorgsoppgaver. Likevel krever alle forberedelse i form av et kraftfullt, kjærlig hjerte, en uredde tro på at Herren ikke gir noe bud uten at han

bereder en vei, og et ønske om å gå og gjøre for ham.⁴

Fordi hun er forberedt, legger den 10 år gamle datteren armene rundt sin enemor og ber om å få vite hvordan hun kan hjelpe familien. Og hun fortsetter med det.

Hjelpeforeningspresidenten hadde forberedt seg på å tjene før den uventede brannen i området hennes. Hun hadde blitt kjent med og glad i menneskene. Troen på Jesus Kristus hadde vokst i årenes løp fordi hun hadde motatt svar på sine bønner om at Herren måtte hjelpe henne i små tjenestegjeringer for ham. På grunn av sin lange forberedelse var hun klar og ivrig etter

å organisere søstrene sine til å tjene enkeltpersoner og familier i nød.

En søster som kom seg etter en operasjon på et sykehus, var forberedt på å tjene sine medpasienter. Hele livet hadde hun utført tjeneste på Herrens vegne for enhver fremmed som om han eller hun var en nabo og en venn. Da hun på sykehuset følte kallet til å tjene i sitt hjerte, tjente hun så tappert og med så stor kjærlighet at de andre pasientene begynte å håpe at hun ikke ville komme seg for fort.

På samme måte som du forbereder deg til å tjene, kan og må du forberede deg på ditt kall til å være en leder for Herren når det kommer. Det vil kreve en tro på Jesus Kristus som er forankret i din dype kjærlighet til Skriftene, å lede andre og undervise i hans ord uten frykt. Da vil du være forberedt på å ha Den hellige ånd som din konstante ledsager. Du vil være ivrig etter å si: "Det vil jeg," når rådgiveren i ditt Unge kvinners presidentskap med panikk i stemmen sier: "Søster Alvarez er syk i dag. Hvem vil undervise klassen hennes?"

Det krever omtrent den samme forberedelsen til den strålende dagen da Herren kaller deg til oppgaven som mor. Men det vil også kreve et enda mer kjærlig hjerte enn du trengte tidligere. Det vil kreve tro på Jesus Kristus utover den som noen gang før har vært i ditt

hjerte. Og det vil kreve en evne til å be om Den hellige ånds innflytelse, veiledning og trøst utover det du kanskje trodde var mulig.

Du kan med rette spørre hvordan en mann i noen alder kan vite hva mødre trenger. Det er et godt spørsmål. Menn kan ikke vite alt, men vi kan lære endel ved åpenbaring fra Gud. Og vi kan også lære mye ved observasjon, når vi benytter anledningen til å søke Ånden for å hjelpe oss å forstå det vi observerer.

Jeg har observert Kathleen Johnson Eyring de 57 årene vi har vært gift. Hun er mor til fire gutter og to jenter. Til

dags dato har hun tatt imot kallet om å øve en mors innflytelse på mer enn hundre direkte familiemedlemmer og flere hundre andre som hun har adoptert inn i sitt morshjerte.

Du husker sikkert president Nelsons fullkomne beskrivelse av en kvinnes guddommelige misjon – herunder hennes oppgave som mor: "Som mor, lærer eller hellig med ansvar for oppdragelse, former hun levende leire til den form som hennes håp bærer. I fellesskap med Gud er det hennes guddommelige oppgave å gi liv til ånder og oppløfte sjeler. Dette er hensikten med hennes skapelse."⁵

AV PRESIDENT DALLIN H. OAKS
Førsterådgiver i Det første presidentskap

Så langt jeg kan forstå, har min hustru Kathleen fulgt denne befallingen som er gitt til vår Faders døtre. Nøkkelen ser ut til å være ordene “[hun former] levende leire til den form som hennes håp bærer ... i fellesskap med Gud”. Hun tvang ikke. Hun formet. Og hun hadde en mal for håpene sine, og ifølge denne prøvde hun å forme dem hun elsket og var mor til. Malen hennes var Jesu Kristi evangelium – som jeg kunne se ved bønnfylt observasjon i årenes løp.

Å bli en paktskvinne i fellesskap med Gud er måten Guds gode døtre alltid har utført sin morsrolle, ledelse og tjeneste på, og ved å tjene på den måten og det stedet han har forberedt for dem. Jeg lover at du vil finne glede i reisen til ditt himmelske hjem når du vender tilbake til ham som en paktslojal datter av Gud.

Jeg vitner om at Gud Faderen lever og elsker deg. Han vil besvare deres bønner. Hans elskede Sønn leder, i enhver detalj, Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. President Russell M. Nelson er hans levende profet. Og Joseph Smith så og talte med Gud Faderen og Jesus Kristus i et skogholt i Palmyra i New York. Jeg vet at dette er sant. Jeg vitner også om at Jesus Kristus er din Frelser, han elsker deg. Og gjennom hans forsoning kan du bli rensket og løftet til de høye og hellige kaller som vil komme til deg. Dette vitner jeg om i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Lære og pakter 20:73.
2. Russell M. Nelson, “Kvinne – av uendelig verdi”, *Lys over Norge*, jan. 1990, 20.
3. Lære og pakter 14:7.
4. Se 1 Nephi 3:7.
5. Russell M. Nelson, “Kvinne – av uendelig verdi”, 20.

To store bud

*Vi må prøve å holde begge de store budene.
For å gjøre dette balanserer vi på en tynn linje
mellom lov og kjærlighet.*

Mine kjære søstre i Jesu Kristi evangelium, jeg hilser dere som guddommelig utpekte voktere av den evige familie. President Russell M. Nelson har understøttet oss: “Denne Kirken ble gjenopprettet for at familier kunne bli stiftet, beseglet og opphøyet i evigheten.”¹ Denne læresetningen har viktige følger for personer som identifiserer seg som lesbisk, homofil, biseksuell eller transseksuell, vanligvis omtalt som LHBT.² President Nelson har også minnet oss på at vi ikke “alltid må være enige med hverandre for å ha kjærlighet til hverandre.”³ Disse profetiske læresetningene er viktige i familiedrøftinger for å besvare barn og unges spørsmål. Jeg har med bønnens hjelp søkt inspirasjon for å tale til denne forsamlingen fordi dere på en unik måte blir berørt av disse spørsmålene, som direkte eller indirekte berører alle familier i Kirken.

I.

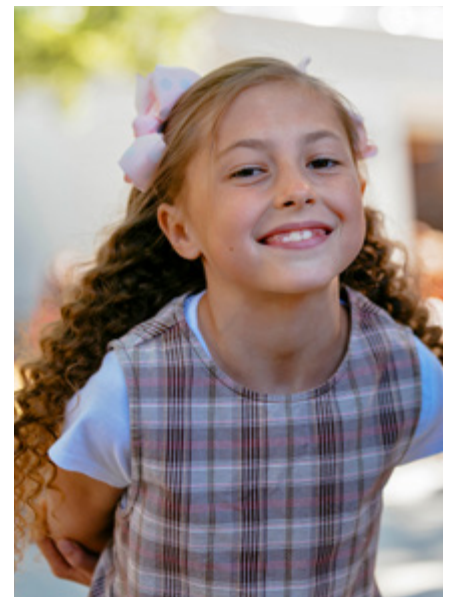
Jeg begynner med det Jesus underviste var de to store bud.

“Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand.

Dette er det største og første bud.

Men et annet er like stort: Du skal elske din neste som deg selv.”⁴

Dette betyr at vi er befalt å ha kjærlighet til alle, siden Jesu lignelse om den barmhjertige samaritan lærte oss at alle er vår neste.⁵ Men vår iver etter å holde dette andre budet må ikke få oss til å glemme det første, å elske Gud av hele vårt hjerte, sjel og forstand. Vi viser denne kjærligheten ved at vi “holder ... [hans] bud.”⁶ Gud krever at vi adlyder hans bud fordi det er bare gjennom denne lydigheten, herunder omvendelse fra synd, at vi kan vende

tilbake for å bo i hans nærhet og bli fullkommen slik som han er.

I sin tale nylig til Kirkens unge voksne, talte president Russell M. Nelson om det han kalte den "sterke forbindelsen mellom Guds kjærlighet og hans lover."⁷ De lovene som i det vesentlige gjelder saker som angår dem som identifiserer seg som LHBT er Guds lov om ekteskapet og dens ledsager, kyskhetsloven. Begge er vesentlige i vår himmelske Faders frelsesplan for sine barn. Som president Nelson underviste: "Guds lover er helt og holdent motivert av hans uendelige kjærlighet til oss og hans ønske om at vi skal bli alt det vi kan bli."⁸

President Nelson har undervist: "Mange land har ... legalisert likekjønnet ekteskap. Som medlemmer av Kirken respekter vi landets lover ... , herunder borgerlig ekteskap. Sannheten er imidlertid, at i begynnelsen ... var ekteskap forordnet av Gud! Og til denne dag er det definert av Ham som at det skal være mellom en mann

og en kvinne. Gud har ikke endret *sin* definisjon av ekteskap."

President Nelson fortsatte: "Gud har heller ikke endret sin kyskhetslov. Kravene for å komme inn i tempelet har ikke endret seg."⁹

President Nelson minnet oss alle på at "vår fullmakt som apostler er å bare undervise sannheten. Denne fullmakten gir oss *ikke* myndighet til å tilpasse guddommelig lov."¹⁰ Derfor, mine søstre, må Kirkens ledere alltid undervise om den unike betydningen av ekteskap mellom en mann og en kvinne og den beslektede kyskhetsloven.

II.

Det arbeid Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige utfører handler til syvende og sist om å forberede Guds barn til Det celestiale rike, og særlig til dets høyeste herlighet, opphøyelse eller evig liv. Det høyeste bestemmelsesstedet er bare mulig gjennom evig ekteskap.¹¹ Evig liv innbefatter skaperkraftene som finnes i kombinasjonen av mann og

kvinne¹² – det nyere tids åpenbaring beskriver som en "fortsettelse av ætten evindelighet og alltid."¹³

I sin tale til unge voksne underviste president Nelson: "Overholdelse av Guds lover vil holde deg trygg når du går fremover mot endelig opphøyelse."¹⁴ – det er å bli lik Gud, med et liv i opphøyelse og guddommelig potensial til å bli som våre himmelske foreldre. Det er dette vi ønsker for alle vi er glad i. På grunn av denne kjærlighet, kan vi ikke la vår kjærlighet gå foran budene, planen og Guds verk, som vi vet vil bringe størst lykke til dem vi er glad i.

Men det er mange vi er glad i, herunder noen som har det gjengitte evangelium, som ikke har tro på eller som velger å ikke følge Guds bud om ekteskap og kyskhetsloven. Hva med dem?

Guds lære viser at vi alle er hans barn og at han har skapt oss for at vi skal kunne ha glede.¹⁵ Nyere tids åpenbaring lærer oss at Gud har sørget

for en plan for en jordisk erfaring der vi alle kan velge lydighet for å søke hans høyeste velsignelser eller gjøre valg som leder til et av de mindre strålende rikene.¹⁶ På grunn av Guds store kjærlighet til alle sine barn, er disse mindre rikene fortsatt mer vidunderlig enn vi jordiske kan forestille oss.¹⁷ Jesu Kristi forsoning gjør alt dette mulig, når han “forherliger Faderen og *frelser alle sine henders gjerninger.*”¹⁸

III.

Jeg har talt om det første budet, men hva med det andre? Hvordan holder vi budet om å elske vår neste? Vi søker å overtale våre medlemmer til at de som følger lesbiske, homofile, biseksuelle eller transseksuelle læresetninger og handlinger skulle behandles med den kjærlighet vår Frelser befalte oss å vise alle våre neste. Da likekjønnet ekteskap ble erklært lovlig i USA erklærte Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum: “Jesu Kristi evangelium lærer oss å elske og behandle alle mennesker med vennlighet og høflighet – også når vi er uenige. Vi bekrefter at de som benytter seg av lover eller rettsavgjørelser som gir fullmakt til homofile ekteskap, ikke skal behandles respektløst.”¹⁹

Videre må vi heller aldri forfølge dem som ikke deler vår tro og forpliktelser.²⁰ Dessverre er det noen personer som står overfor disse sakene som fortsatt føler seg marginalisert og avvist av noen medlemmer og ledere i våre familier, menigheter og staver. Vi må alle arbeide med flid for å bli vennligere og høfligere.

IV.

Av grunner som vi ikke forstår, har vi forskjellige utfordringer i våre jordiske erfaringer. Men vi vet at Gud vil hjelpe enhver av oss til å overvinne

disse utfordringene hvis vi oppriktig søker hans hjelp. Etter lidelse og omvendelse for brudd på lover som vi har blitt undervist i, kan vi alle komme til et herlighetsrike. Den siste og endelige dom vil være av Herren, som alene har den nødvendige kunnskap, visdom og nåde til å dømme hver enkelt av oss.

I mellomtiden må vi prøve å holde begge de store budene. For å gjøre dette balanserer vi på en tynn linje mellom lov og kjærlighet – holde budene og gå på paktens sti, mens vi har kjærlighet til vår neste på veien. Denne veien krever at vi søker guddommelig inspirasjon angående hva vi skal støtte og hva vi skal være imot og hvordan vi kan vise kjærlighet og lytte med respekt og undervise i prosessen. Vår vei krever at vi ikke går på akkord med budene men viser et fullt mål av forståelse og kjærlighet. Vår vei må også ta hensyn til barn som er usikre på sin seksuelle orientering, men den fraråder en identifisering tidlig i livet fordi de fleste barn vokser av seg slik usikkerhet i betydelig grad over tid.²¹ Vår vei motsetter seg rekruttering bort fra paktens sti og den støtter ikke dem som leder mennesker

bort fra Herren. I alt dette husker vi at Gud lover håp og endelig glede og velsignelser til alle dem som holder hans bud.

V.

Mødre og fedre og vi alle har ansvar for å undervise begge de to store bud. President Spencer W. Kimball beskrev det ansvaret til kvinnene i Kirken i sin store profeti: “Mye av den store vekst vi ser i Kirken i de siste dager vil finne sted fordi mange gode kvinner i verden ... vil trekkes mot Kirken i store skarer. Dette vil skje i den grad Kirkens kvinner utstråler rettferdighet og er i stand til å uttrykke seg klart, og i den grad Kirkens kvinner ... blir sett på som annerledes og forskjellige fra alle andre kvinner i verden. På denne måten vil Kirkens kvinnelige eksempler være en betydelig styrke både for Kirkens vekst i antall og for Kirkens åndelige vekst i de siste dager.”²²

Da han talte om denne profetien, erklærte president Russell M. Nelson at “den dag president Kimball forutså, er i dag. Dere er kvinnene han forutså!”²³ Lite forsto vi som hørte denne profetien for 40 år siden at blant disse som denne

AV PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

kirkens kvinner kanskje kan hjelpe vil være deres egne kjære venner og familie som nå er under innflytelse av verdslige prioriteringer og djevlelske bedrag. Min bønn og velsignelse er at dere må undervise og handle for å oppfylle denne profetien. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Russell M. Nelson, "Celestialt ekteskap", *Liahona*, nov. 2008, 93.
2. Andre benevnelser er for mange til å nevne, men disse hovedgruppene er tilstrekkelig for denne talen.
3. Russell M. Nelson, bemerkninger ved den årlige samlingen av National Association for the Advancement of Colored People (NAACP), Detroit, Michigan, 21. juli 2019.
4. Matteus 22:37–39.
5. Se Lukas 10:29–37.
6. Johannes 14:15.
7. Russell M. Nelson, "The Love and Laws of God" (Andakt ved Brigham Young University, 17. sept. 2019), speeches .byu.edu.
8. Russell M. Nelson, "The Love and Laws of God".
9. Russell M. Nelson, "The Love and Laws of God".
10. Russell M. Nelson, "The Love and Laws of God."
11. Se Lære og pakter 132:7–13.
12. Se 1 Korinterbrev 11:11; Lære og pakter 131:1–4.
13. Lære og pakter 132:19.
14. Russell M. Nelson, "The Love and Laws of God."
15. Se 2 Nephi 2:25.
16. Se Lære og pakter 76:71–113.
17. Se Lære og pakter 76:89.
18. Lære og pakter 76:43; uthevelse tilføyd.
19. "Response to the Supreme Court Decision Legalizing Same-Sex Marriage in the United States", vedlegg til brev fra Det første presidentskap, 29. juni 2015.
20. Se Dallin H. Oaks, "Ha kjærlighet for andre, og lev med meningsforskjeller", *Liahona*, nov. 2014, 25–28; "Kjærlighet og lov", *Liahona*, nov. 2009, 26–29.
21. Se for eksempel, Michelle Forcier, MD, "Adolescent Sexuality," UpToDate, 3. juni 2019, uptodate.com/contents/adolescent-sexuality.
22. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Spencer W. Kimball* (2006), 226–27.
23. Russell M. Nelson, "En oppfordring til mine søstre", *Liahona*, nov. 2015, 96.

Åndelige skatter

Når dere utøver tro på Herren og hans prestedømskraft, vil deres evne til å dra nytte av denne åndelige skatten som Herren har gjort tilgjengelig, øke.

Takk for den vakre musikken. Når vi alle sto og sang åpningssalmen "Ha takk for profeten du sendte", kom det to overveldende tanker til meg. Den ene er om profeten Joseph Smith, profeten for denne evangelieutdelingen. Min kjærlighet og beundring for ham vokser for hver dag som går. Den andre tanken fikk jeg når jeg så på min hustru, mine døtre, mine (kvinnelige) barnebarn og (kvinnelige) oldebarn. Jeg følte at jeg hadde lyst til å gjøre krav på hver enkelt av dere som en del av min familie.

For noen måneder siden, på slutten av en begavelsessesjon, sa jeg til min hustru Wendy: "Jeg håper søstrene forstår de åndelige skattene de kan få i tempelet." Søstre, jeg tenker ofte på dere, også for to måneder siden da Wendy og jeg var i Harmony i Pennsylvania.

Det var vår andre tur dit. Begge ganger har vi blitt dypt beveget når vi har gått på denne hellige grunn. Det var i nærheten av Harmony at døperen Johannes viste seg for Joseph Smith og gjenga Det aronske prestedømme.

Det var der apostlene Peter, Jakob og Johannes viste seg for å gjengi Det melkisedekske prestedømme.

Det var i Harmony at Emma Hale Smith virket som sin ektemanns første skriver da profeten Joseph oversatte Mormons bok.

Det var også i Harmony at Joseph mottok en åpenbaring som stadfestet Herrens vilje til Emma. Herren instruerte Emma til å forklare Skriftene, til å formane Kirken, til å motta Den hellige ånd og til å bruke sin tid til å "lære mye." Emma ble også rådet til å "legge til side de ting som er av denne verden, og søke etter de ting som tilhører en bedre verden", og å holde fast ved sine pakter med Gud. Herren avsluttet sin instruksjon med disse mektige ordene: "Dette er min røst til alle."¹

Alt som skjedde i dette området har viktige følger for *ditt* liv. Gjengivelsen av prestedømmet, sammen med Herrens råd til Emma kan veilede og velsigne hver og en av dere. Hvor jeg skulle ønske at du kunne forstå at gjengivelsen av prestedømmet er like relevant for deg som kvinne som det er for noen mann. På grunn av at Det melkisedekske prestedømme har blitt gjengitt, har både paktens kvinner og menn tilgang til "alle kirkens åndelige velsignelser,"² eller vi kan kanskje si, til alle de åndelige skatter som Herren har til sine barn.

Hver kvinne og hver mann som inngår pakter med Gud og holder disse paktene, og som verdig deltar i prestedømsordinanser, har direkte tilgang til Guds kraft. De som er blitt begavet i Herrens hus mottar en gave av Guds prestedømskraft i kraft av sin pakt, sammen med en gave av kunnskap slik at de kan vite hvordan de skal dra nytte av denne kraften.

Himlene er akkurat like åpne for *kvinner* som er begavet med Guds

kraft som strømmer fra deres prestedømspakter som de er for menn som bærer prestedømmet. Jeg ber om at hver enkelt av dere må forstå denne sannheten med hjertet fordi jeg tror det vil forandre deres liv. Søstre, dere har rett til å rikelig bruke Frelserens kraft for å hjelpe deres familie og andre dere er glade i.

Dere vil kanskje si til dere selv: "Dette høres vidunderlig ut, men hvordan gjør jeg det? Hvordan bruker jeg Frelserens kraft i mitt liv?"

Dere vil ikke finne denne prosessen beskrevet noe sted i en håndbok. Den hellige ånd er deres personlige læremester når dere søker å forstå hva Herren vil at dere skal vite og gjøre. Denne prosessen er hverken rask eller enkel, men den *er* åndelig stimulerende. Hva kan vel være mer spennende enn å samarbeide med Ånden for å forstå Guds kraft – prestedømskraft?

Det jeg *kan* fortelle dere er at det å få tilgang til Guds kraft i sitt liv krever det samme som Herren instruerte Emma og hver av dere om å gjøre.

Så, jeg innbyr deg til med bønnens hjelp å studere kapittel 25 i Lære og

pakter og finne ut hva Den hellige ånd vil lære *deg*. Din personlige åndelige bestrebelse vil gi deg glede mens du tilegner deg, forstår og bruker den kraften du er blitt begavet med.

En del av denne bestrebelsen vil kreve at du legger til side mange av de ting som er av denne verden. Noen ganger snakker vi nesten likegyldig om å vende oss bort fra verden med dens stridigheter, vidtrekkende onde fristelser og falske filosofier. Men å *virkelig* gjøre det krever at du gransker ditt liv omhyggelig og regelmessig. Når du gjør dette, vil Den hellige ånd gi deg tilskyndelser angående hva som ikke lenger er nødvendig, det som ikke lenger er verdig din tid og energi.

Når du skifter fokus bort fra verdslige distraksjoner, vil noen ting som synes viktige for deg nå få mindre prioritet. Du vil måtte si nei til noen ting, selv om de kanskje synes harmløse. Når du inntretr og fortsetter i denne livslange prosessen med å innvie ditt liv til Herren, vil forandringen i ditt perspektiv, følelser og åndelig styrke forbløffe deg!

Så en liten advarsel. Det finnes dem som vil undergrave din evne til

å påkalle Guds kraft. Det finnes dem som vil få deg til å tvile på deg selv og minimere din ekstraordinære åndelige kapasitet som en rettferdig kvinne.

Motstanderen vil absolutt ikke at du skal forstå den pakten du inngikk i dåpen, eller den mektige begavelsen av kunnskap og kraft som du har mottatt eller vil motta i tempelet – Herrens hus. Og Satan vil absolutt ikke at du skal forstå at hver gang du verdig tjener og tilber i tempelet, drar du derfra bevæpnet med Guds kraft og med hans engler som har fått befaling om at de skal "våke over deg."³

Satan og hans tjenere vil konstant skape hindringer for å forhindre deg i å forstå den åndelige gave som du har blitt og kan bli velsignet ved. Dessverre kan noen hindringer være resultatet av en annens dårlige oppførsel. Det gjør meg vondt å tenke på at noen av dere har følt dere uønsket eller ikke har blitt trodd av en prestedømsleder, eller har blitt utsatt for overgrep eller bedratt av en ektemann, far eller en antatt venn. Jeg føler dyp sorg over at noen av dere

har følt dere satt på sidelinjen, ikke respektert eller feilbedømt. Slike handlinger har ingen plass i Guds rike.

På den annen side gleder jeg meg stort når jeg hører om prestedømsledere som ivrig søker kvinners deltakelse i menighets- og stavsråd. Jeg blir inspirert av enhver ektemann som viser at hans viktigste prestedømsansvar er å ta vare på sin hustru.⁴ Jeg roser den mann som har dyp respekt for sin hustrus evne til å motta åpenbaring og skatte henne som en likeverdig partner i deres ekteskap.

Når en mann forstår en rettferdig, søkende, begavet siste dagers hellig kvinnes majestet og kraft, er det da til å undres over at han vil føle for å reise seg når hun kommer inn i rommet?

Fra tidens begynnelse har kvinner blitt velsignet med et unikt moralsk kompass – evnen til å skille rett fra galt. Denne gaven forsterkes i dem som inngår og holder pakter. Og den svekkes i dem som med overlegg ignorerer Guds bud.

Jeg skynder meg å legge til at jeg fritar ingen menn på noen måte fra

Guds krav til *dem også* om å skille mellom rett og galt. Men mine kjære søstre, deres evne til å skjelne sannhet fra villfarelse, til å være samfunnets voktere når det gjelder moral, er avgjørende i disse siste dager. Og vi er avhengige av dere for å undervise andre til å gjøre det samme. La meg være svært tydelig angående dette: Hvis denne verden mister kvinnenes moralske rettferdighet, vil den *aldri* komme seg.

Vi siste dagers hellige er ikke av verden, vi er Israels paktsfolk. Vi er kalt til å forberede et folk til Herrens annet komme.

Jeg vil nå tydeliggjøre flere tilleggspunkter angående kvinner og prestedømmet. Når du blir beskikket til å tjene i et kall under ledelse av en som innehar prestedømsnøkler – som for eksempel din biskop eller stavspresident – blir du gitt prestedømsmyndighet til å fungere i dette kallet.

På samme måte, i det hellige tempel, blir du bemyndiget til å utføre og forrette i prestedømsordinanser *hver*

gang du deltar. Din tempelbegavelse forbereder deg til å gjøre det.

Hvis du har mottatt din begavelse men ikke er gift med en mann som bærer prestedømmet og noen sier til deg: "Jeg beklager at du ikke har prestedømmet i ditt hjem," vær vennlig å forstå at dette ikke er riktig. Du har kanskje ikke en prestedøms-bærer i ditt hjem, men du har inngått hellige pakter med Gud i hans tempel. Fra disse paktene strømmer en begavelse av hans prestedømskraft på deg. Og husk at hvis din ektemann skulle dø, vil *du* presidere i ditt hjem.

Som en rettskaffen siste dagers hellig kvinne, som har mottatt sin begavelse, taler og underviser du med kraft og myndighet fra Gud. Enten det er ved formaning eller ved samtale trenger vi din røst som underviser Kristi lære. Vi trenger din innflytelse i familien, i menighets- og stavsråd. Din deltagelse er viktig og er aldri bare til pynt.

Mine kjære søstre, deres kraft vil øke når dere tjener andre. Deres bønner, deres faste, deres tid i Skriftene og tjeneste i tempelet og med slektshistorie vil åpne himlene for dere.

Jeg ber dere om med bønnens hjelp å studere alle de sannheter dere kan finne om prestedømskraft. Dere kan begynne med Lære og pakter kapittel 84 og 107. Disse kapitlene vil lede dere til andre skriftsteder. Skriftene og læresetningene til profeter, seere og åpenbarere i vår tid er fylt av disse sannhetene. Når deres forståelse øker og når dere utøver tro på Herren og hans prestedømskraft, vil deres evne til å benytte dere av denne åndelige skatten som Herren har gjort tilgjengelig, øke. Når dere gjør det, vil dere bli mer i stand til å skape evige familier som er forenet, beseglet i Herrens tempel og fylt med kjærlighet til vår himmelske Fader og Jesus Kristus.

Alle våre anstrengelser for å yte tjeneste til hverandre, forkynne evangeliet, fullkommengjøre de hellige og forløse de døde knyttes sammen i det hellige tempel. Vi har nå 166 templer over hele verden, og det kommer flere.

Som dere vet vil Salt Lake tempel, Temple Square og de tilhørende områdene nær Kirkens kontorbygning bli fornyet i et prosjekt som vil begynne på slutten av dette året. Dette hellige tempelet må bli bevart og forberedt til å inspirere fremtidige generasjoner, akkurat som det har hatt innflytelse på oss i denne generasjon.

Ettersom Kirken vokser, vil det bli oppført flere templer slik at flere familier kan få tilgang til den største av alle velsignelser, som er evig liv.⁵ Vi anser et tempel som *det* helligste byggverket i Kirken. Når det blir bekjentgjort planer om å oppføre et nytt tempel, blir det en viktig del av vår historie. Som vi har snakket om her i kveld, er dere søstre vesentlig for tempelarbeidet, og det er i tempelet dere vil motta deres viktigste åndelige skatter.

Vær så snill og lytt oppmerksomt og ærbødig når jeg nå bekjentgjør planene om å bygge åtte nye templer. Hvis det blir bekjentgjort et tempel på et sted

som betyr mye for deg, foreslår jeg at du ganske enkelt bøyer hodet med en stille, takknemlig bønn i ditt hjerte. Det er med glede vi bekjentgjør planene om å oppføre templer på følgende steder: Freetown i Sierra Leone, Orem i Utah, Port Moresby i Papua New Guinea, Bentonville i Arkansas, Bacolod i Filippinene, McAllen i Texas, Cobán i Guatemala og Taylorsville i Utah. Takk, kjære søstre. Vi er dypt takknemlig for at dere har mottatt disse planene og for den ærbødige responsen.

Som avslutning vil jeg etterlate dere min velsignelse, at dere må forstå den prestedømskraft som dere er blitt begavet med og at dere vil supplere denne kraften med å utøve deres tro på Herren og på hans kraft.

Kjære søstre, med den dypeste respekt og takknemlighet uttrykker jeg min kjærlighet til dere. Jeg erklærer ydmykt at Gud lever! Jesus er Kristus. Dette er hans kirke. Dette vitner jeg om i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Lære og pakter 25:7–16.
2. Lære og pakter 107:18; uthevelse tilføyd.
3. Lære og pakter 109:22.
4. Se Lære og pakter 131:2–4.
5. Se Lære og pakter 14:7.

AV ELDSTE GERRIT W. GONG
i *De tolv apostlers quorum*

Paktstilhørighet

Å høre Gud til og å vandre med hverandre på hans pakts sti, er å være velsignet gjennom paktstilhørighet.

Kjære brødre og søstre, historien fortelles om et barn i Primær som lærer å be. “Takk for bokstaven A, bokstaven B, ... bokstaven G.” Barnets bønn fortsetter: “takk for bokstavene Æ, Ø, Å. Kjære himmelske Fader, takk for tallet 1, tallet 2.” Primærlæreren er litt bekymret, men venter klokkelig. Barnet sier: “Takk for tallet 5, tallet 6 – og takk for Primærlæreren min. Hun er den eneste som noen gang har latt meg be ferdig.”

Vår himmelske Fader hører hvert eneste barns bønn. Med uendelig kjærlighet kaller han på oss til å komme til troen og tilhørighet gjennom pakt.

Denne verden er full av luftspeilinger, illusjoner og lureri. Det er mye som virker flyktig og overfladisk. Når vi legger bort maskene, påtattheten, masenes “liker” og “liker ikke”, lengter vi etter mer enn skiftende fasader, kortvarige forbindelser, eller jag etter verdslig egeninteresse. Heldigvis finnes det en vei gjennom dette til svar som betyr noe.

Når vi går til Guds store bud om å elske ham og dem omkring oss gjennom pakt, gjør vi ikke dette som en fremmed eller en gjest, men som hans barn som er hjemme.¹ Dette eldgamle paradokset er fremdeles sant. Ved å gi slipp på vårt verdslige jeg gjennom paktstilhørighet, finner vi og blir vi vårt beste, evige jeg² – fri, levende, virkelig – og definerer våre viktigste relasjoner. Paktstilhørighet er å avgi høytidelige løfter til Gud og hverandre gjennom hellige ordinanser, og holde dem, noe som innbyr

guddommelighetens kraft til å bli tilkjennegitt i vårt liv.³ Når vi inngår pakt med alt vi er, kan vi bli til noe mer enn det vi er. Paktstilhørighet gir oss sted, historie og kapasitet til å bli til noe. Den frembringer tro til liv og frelse.⁴

Guddommelige pakter blir en kilde til kjærlighet til og fra Gud, og derav for og med hverandre. Gud vår himmelske Fader elsker oss mer og kjenner oss bedre enn vi elsker eller kjenner oss selv. Tro på Jesus Kristus og vår egen forandring (omvendelse) fører med seg barmhjertighet, nåde og tilgivelse. Disse lindrer smerten, ensomheten og urettferdigheten vi opplever i jordelivet. Fordi han er Gud, ønsker vår himmelske Fader at vi skal motta Guds største gaver – hans glede, hans evige liv.⁵

Vår Gud er en pakts Gud. Av natur “holder [han sin] pakt og viser barmhjertighet”.⁶ Hans pakter vedvarer “så lenge tiden eller jorden består, eller så lenge det finnes et menneske på jorden å frelse”.⁷ Det er ikke meningen at vi skal streife rundt i eksistensiell usikkerhet og tvil, men å fryde oss over høyt verdsette paktsrelasjoner “sterkere enn dødens bånd”.⁸

Guds ordinanser og pakter er universelle i sine krav og individuelle i sine muligheter. Etter Guds rettferdighet kan hvert individ på ethvert sted og i enhver alder motta frelsende ordinanser. Handlefriheten gjelder – enkeltpersoner velger om de vil motta ordinanser som tilbys. Guds ordinanser gir veivisere på hans sti med pakter. Vi kaller Guds plan for å bringe sine barn hjem for forløringsplanen, frelsesplanen, eller planen for lykke. Forlørning, frelse og celestial glede er oppnåelig fordi Jesus Kristus “utførte denne fullkomne forsoning”.⁹

Å høre Gud til og å vandre med hverandre på hans pakts sti, er å være velsignet gjennom paktstilhørighet.

For det første har paktstilhørighet Jesus Kristus som midtpunkt som “[mellommann] for en ny pakt”.¹⁰ Alle ting vil samvirke til vårt beste hvis vi er “helliggjort i Kristus, ... ifølge Faderens pakt”.¹¹ Enhver god og lovet velsignelse tilkommer dem som forblir trofaste inntil enden Hvor “lykkelige de er som holder Guds befalinger” er å være “velsignet i alle ting, både timelig og åndelig,” og å “bo med Gud i en lykkelig tilstand som aldri tar slutt”.¹²

Når vi holder våre pakter med ære, kan vi iblant føle at vi er omgitt av engler. Og det vil vi være – de vi er glad i og som velsigner oss på denne siden av sløret, og de som er glad i og velsigner oss fra den andre siden av sløret.

Nylig så søster Gong og jeg paktstilhørighet i sitt ømmeste og beste uttrykk på en sykestue. En ung far hadde desperat behov for nyretransplantasjon. Familien hans hadde grått, fastet og bedt om at han skulle få en nyre. Da nyheten kom om at en livreddende

nyre akkurat var blitt tilgjengelig, sa hans hustru stille: “Jeg håper at det går bra med den andre familien.” Paktstilhørighet er, med Paulus sine ord, “at vi sammen hos dere kunne opplever ved vår felles tro, deres og min”.¹³

På livets sti kan vi miste troen på Gud, men han mister aldri troen på oss. Det er som om utelyset alltid er tent hos ham. Han innbyr oss til å komme eller returnere til paktene som markerer hans sti. Han venter og er rede til å omfavne oss, selv når vi “ennå [er] langt borte”.¹⁴ Når vi ser med et troens øye etter mønstrene, buene, eller de stiplede linjene som utgjør vår erfaring, oppdager vi hans milde barmhjertighet og oppmuntring, spesielt i våre prøvelser, sorger og utfordringer, så vel som i våre gledesstunder. Hvor ofte vi enn snubler eller faller, hvis vi fortsetter å bevege oss mot Ham, vil Han hjelpe oss, et skritt om gangen.

For det annet er Mormons bok et håndgripelig bevis på paktstilhørighet.

Mormons bok er det lovede middel for innsamlingen av Guds barn, profetert om som en ny pakt.¹⁵ Når vi leser Mormons bok, på egenhånd eller sammen med andre, inni oss eller høyt, kan vi spørre Gud “av et oppriktig hjerte, med ærlig hensikt og har tro på Kristus”, og motta Guds forvisning ved Den hellige ånds kraft, om at Mormons bok er sann.¹⁶ Dette innbefatter forvisning om at Jesus Kristus er vår Frelser, Joseph Smith er gjenopprettelsens profet, og Herrens kirke bærer hans navn – Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.¹⁷

Mormons bok taler gjennom fordums og vår egen tids pakt til dere som er Lehis barn, “barn av profetene”.¹⁸ Deres forfedre mottok paktsløfte i Mormons bok om at dere, deres etterkommere, ville gjenkjenne en røst som om den kom fra støvet.¹⁹ Den stemmen dere føler når dere leser, vitner om at dere er “paktens barn”²⁰ og Jesus er deres Gode hyrde.

Mormons bok innbyr hver av oss, med Almas ord, til å inngå “en pakt med [Herren] om at [vi] er villige til å tjene ham og holde hans bud, så han kan utøse sin Ånd over [oss] i enda rikere grad”.²¹ Når vi ønsker å forandre oss til det bedre – som én ordla seg: “å slutte å være ulykkelig og være glad over å være glad” – åpner vi oss for rettledning, hjelp og styrke. Vi kan gjennom pakt oppnå tilhørighet til Gud og et samfunn av trofaste troende, og motta velsignelsene som er lovet i Kristi lære²² – nå.

Gjengitt prestedømsmyndighet og kraft som skal velsigne alle hans barn, er et tredje aspekt av paktstilhørighet. I denne evangelieutdelingen har døperen Johannes og apostlene Peter, Jakob og Johannes kommet som forherligede budbringere fra Gud for å gjengi hans prestedømsmyndighet.²³

Guds prestedømme og hans ordinanser gjør relasjoner på jorden mer dyrebare, og kan besegle paktrelasjoner i himmelen.²⁴

Prestedømmet kan bokstavelig talt velsigne fra krybbe til grav – fra et spedbarns navn og velsignelse til innvielse av en grav. Prestedømsvelsignelser helbreder, trøster og gir råd. En far var sint på sin sønn, helt til tilgivende kjærlighet viste seg da faren ga sin sønn en øm prestedømsvelsignelse. Som det eneste medlemmet av Kirken i sin familie, var en kjær, ung kvinne usikker på Guds kjærlighet til henne inntil hun mottok en inspirert prestedømsvelsignelse. Over hele verden forbereder edle patriarker seg åndelig til å gi patriarkalske velsignelser. Når patriarken legger sine hender på ditt hode, føler han og gir uttrykk for Guds kjærlighet til deg. Han uttaler din slektslinje i Israels hus. Han angir velsignelser fra Herren. En patriarks omtenksomme hustru fortalte hvordan hun og hennes familie innbyr Ånden, spesielt på de dagene da deres pappa gir patriarkalske velsignelser.

Til sist, velsignelsene ved paktstilhørighet kommer når vi følger Herrens profet og fryder oss over å leve ifølge pakten, også i ekteskapet. Paktsekteskap blir hellig og evig når vi daglig velger vår ektefelles og families glede fremfor vår egen. Når “jeg” blir til “vi”, vokser vi sammen. Vi blir gamle

sammen, vi blir unge sammen. Når vi velsigner hverandre gjennom et livsløp der vi glemmer oss selv, oppdager vi at våre forhåpninger og gleder blir helliggjort i tid og evighet.

Situasjoner kan variere, men når vi gjør alt som står i vår makt, vårt aller beste, og underveis oppriktig spør om og søker hans hjelp, vil Herren veilede oss, ifølge sin timeplan og på sin måte, ved Den hellige ånd.²⁵ Ekteskapspakter er bindende gjennom gjensidig beslutning av dem som inngår dem – en påminner om Guds og vår respekt for handlefrihet og den velsignelse hans hjelp er når vi forenet søker den.

Paktstilhørighetens frukter over generasjoner i familien kan føles i vårt hjem og vårt hjerte. La meg illustrere dette med personlige eksempler.

Da søster Gong og jeg ble forelsket som ledet til ekteskap, fikk jeg lære om handlefrihet og beslutninger. En periode gikk vi på skole og studerte i to forskjellige land på to forskjellige kontinenter. Det er derfor jeg med rette kan si at jeg tok en doktorgrad i internasjonale relasjoner.

Da jeg spurte: “Himmelske Fader, bør jeg gifte meg med Susan?” følte jeg fred. Men det var først da jeg lærte å be med ærlig hensikt: “Himmelske Fader, jeg elsker Susan og jeg ønsker å gifte meg med henne. Jeg lover å være den beste ektemann og far jeg kan være”

– det var da jeg handlet og tok de beste beslutningene jeg kunne at jeg mottok de sterkeste bekreftelsene.

I både Gong- og Lindsay-familien, hjelper slektstrær i FamilySearch, fortellinger og bilder oss nå til å oppdage og knytte bånd gjennom den livserfaringen paktstilhørighet over generasjoner gir.²⁶ Blant våre respekterte forfedre finnes:

Oldemor Alice Blauer Bangerter, som mottok tre frierier på én og samme dag, ba senere sin ektemann om å montere en pedal på smørkjernen hennes slik at hun kunne kjerne smør, strikke og lese samtidig.

Oldefar Loy Kuei Char bar barna sine på ryggen og de få eiendelene familien hans hadde, på et esel da de krysset lava-slettene på Hawaiis Big Island. Flere generasjoner med forpliktelse og oppofrelse i Char-familien velsigner vår familie i dag.

Farmor Mary Alice Powell Lindsay ble etterlatt med fem små barn da hennes ektemann og hennes eldste sønn brått døde med bare få dagers mellomrom. Som enke i 47 år oppdro farmor sin familie med støttende kjærlighet fra lokale ledere og medlemmer. I løpet av alle disse årene lovet farmor Herren at hvis han ville hjelpe henne, ville hun aldri klage. Herren hjalp henne. Hun klaget aldri.

Kjære brødre og søstre, Den hellige ånd vitner om at alt som er godt og evig er grunnfestet på at Gud, vår evige Fader og hans Sønn Jesus Kristus virkelig lever og at Jesu Kristi forsoning er virkelig. Vår Herre, Jesus Kristus, er Mellommann for den nye pakt. Å vitne om Jesus Kristus er en av paktshensiktene med Mormons bok.²⁷ Gjennom ed og pakt har Guds gjengitte prestedømsmyndighet til hensikt å velsigne alle Guds barn, også gjennom paktsekteskap, familiegenerasjoner og individuelle velsignelser.

Alice Blauer Bangerter

Loy Kuei Char

Mary Alice Powell Lindsay

AV CRISTINA B. FRANCO
Annenrådgiver i Primærs generalpresidentskap

Vår Frelser erklærer: “Jeg er Alfa og Omega, Kristus, Herren, ja, jeg er han, begynnelsen og enden, verdens Forløser.”²⁸

Han er med oss i begynnelsen, han er med oss, i all vår paktstilhørighet, inntil enden. Dette vitner jeg om i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Isaac Watts, “My Shepherd Will Supply My Need”, *Ensign*, Sept. 2015, 73.
2. Se Matteus 10:39.
3. Se Lære og pakter 84:20.
4. Se *Lectures on Faith* (1985), 69.
5. Se Lære og pakter 14:7.
6. Lære og pakter 109:1.
7. Apostlenes gjerninger 07:36; se også Moroni 07:32.
8. Lære og pakter 121:44.
9. Lære og pakter 76:69.
10. Hebreerbrevet 12:24; Lære og pakter 76:69; 107:19; se også Joseph Smiths oversettelse, Galaterbrevet 3:20.
11. Moroni 10:33; se også Lære og pakter 90:24; 98:3.
12. Mosiah 2:41.
13. Romerbrevet 1:12; se også Mosiah 18:8–9.
14. Lukas 15:20.
15. Se Mormons boks tittelside; Lære og pakter 84:57.
16. Moroni 10:4.
17. Se 3 Nephi 27:7–8; Lære og pakter 115:3.
18. 3 Nephi 20:25.
19. Se 2 Nephi 26:16; 33:13.
20. 3 Nephi 20:26.
21. Mosiah 18:10.
22. Se 2 Nephi 31:2, 12–13.
23. Se Lære og pakter 13; 27:12; se også innledning til Lære og pakter.
24. Se Lære og pakter 128:8; se også 2 Mosebok 19:5–6; Lære og pakter 84:40. De som verdig holder pakter blir til en dyrebar skatt, et kongerike av prester, et hellig folk. Pakter helliggjør. De som holder pakter blir helliggjort til Herren.
25. Se Lære og pakter 8:2.
26. Generasjoner kan lære av hverandre, slik hver generasjon selv lærer. På en tankevekkende måte sier den kristne forfatteren Søren Kierkegaard det: “Hva enn en generasjon måtte lære av en annen, det genuint humane lærer ingen generasjon fra den foregående” (Søren Kierkegaard og Johannes De Silentio, *Frykt og beven* [2018], 117).
27. Se tittelsiden i Mormons bok.
28. Lære og pakter 19:1.

Finn glede i å dele evangeliet med andre

Vi har en kjærlig Fader i himmelen, som venter på at vi skal vende oss til ham slik at han kan velsigne oss og dem som er rundt oss.

En av mine favorittsanger i Primær begynner med disse ordene:

Jeg er medlem av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.

Jeg vet hvem jeg er.

Jeg kjenner Guds plan.

Jeg vil følge ham i tro.

Jeg tror på vår Frelser, Jesus Krist.¹

Før en enkel og vakker erklæring av de sannheter vi tror på!

Som medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, vet vi hvem vi er. Vi vet at “Gud er våre ånders Fader. Vi er ... hans barn, og han elsker oss. Vi levde [sammen med ham i himmelen] før vi [kom til] jorden.”

Vi kjenner Guds plan. Vi var der sammen med ham da han la den frem. Vår himmelske Faders “[hele] hensikt – hans gjerning og hans herlighet – er å gjøre oss alle i stand til å nyte godt av alle hans velsignelser. Han ... sørget for en fullkommen plan for å oppnå sin hensikt. Vi forsto og aksepterte denne planen ... for lykke, ... forløsning og ... frelse” før vi kom til jorden.

“Jesus Kristus står sentralt i Guds plan. Ved sin forsoning oppfylte Jesus Kristus sin Faders hensikt og gjorde det mulig for oss alle å få udødelighet og evig liv. Satan, eller djevelen, er en fiende av Guds plan” og har vært det fra begynnelsen.

“Handlefrihet, eller evnen til å velge, er en av Guds største gaver til sine barn ... Vi må velge om vi vil følge Jesus Kristus eller Satan.”

Dette er enkle sannheter vi kan dele med andre.

La meg fortelle om en gang min mor delte slike enkle sannheter ved ganske enkelt å være åpen til å føre en samtale og gjenkjenne en anledning.

For mange år siden, dro min mor tilbake til Argentina på besøk sammen med min bror. Min mor likte aldri å fly, så hun ba en av mine sønner om å gi henne en velsignelse til trøst og beskyttelse. Han følte seg tilskyndet til å også velsigne sin bestemor med en spesiell veiledning og rettleiding fra Den hellige ånd om å styrke og berøre hjertet til mange som ønsket å lære om evangeliet.

På flyplassen i Salt Lake, møtte min mor og bror en syv år gammel pike som var på vei hjem etter en skiferie sammen med familien sin. Hennes foreldre la merke til hvor lenge hun hadde snakket med min mor og bror og bestemte seg for å slutte seg til dem. De presenterte

seg og sin datter som Eduardo og Maria Susana og Giada Pol. Det oppsto en naturlig og varm forbindelse mellom min familie og denne gode familien.

Begge familiene gledet seg til å reise sammen med det samme flyet til Buenos Aires i Argentina. Ettersom samtalen fortsatte, la min mor merke til at de frem til da aldri hadde hørt om Jesu Kristi gjenopprettede kirke.

Ett av de første spørsmålene Susana stilte var: “Kan du fortelle meg om det vakre museet med den gyldne statuen på toppen?”

Min mor forklarte at den vakre bygningen ikke var et museum, men et Herrens tempel der vi inngår pakter med Gud slik at vi kan vende tilbake for å bo hos ham en dag. Susana fortalte min mor at før deres reise til Salt Lake hadde hun bedt om noe som kunne styrke hennes ånd.

Under flyreisen bar min mor sitt enkle men sterke vitnesbyrd om evangeliet og innbød Susana til å finne misjonærene i sin hjemby. Susana spurte min mor: “Hvordan finner jeg dem?”

Min mor svarte: “De er enkle å finne. Det er enten to unge menn, kledd i hvit skjorte og slips, eller to pent kledde unge kvinner, og de har alltid på seg et navneskilt med navnet sitt på og også ‘Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.’”

Familiene utvekslet telefonnummer og sa farvel på flyplassen i Buenos Aires. Susana, som siden har blitt min gode venn, har fortalt meg mange ganger at hun var så trist over å dra fra min mor på flyplassen. Hun sa: “Din mor strålte. Jeg kan ikke forklare det, men hun hadde et lys rundt seg som jeg ikke hadde lyst til å forlate.”

Så snart Susana kom tilbake til hjembyen sin, dro hun og hennes datter, Giada, for å dele denne opplevelsen med Susanas mor, som bodde bare noen få kvartaler fra deres hjem. Mens de kjørte, fikk Susana øye på to unge menn som gikk nedover gaten, kledd slik som min mor hadde beskrevet. Hun stoppet bilen midt på gaten, gikk ut og spurte disse to unge mennene: “Dere skulle ikke tilfeldigvis være fra Jesu Kristi Kirke?”

De svarte: “Jo.”

“Misjonærer?” spurte hun.

Begge svarte: “Ja det er vi!”

Da sa hun: “Kom dere inn i bilen, dere skal være med hjem for å undervise meg.”

To måneder senere ble Maria Susana døpt. Hennes datter, Giada, ble også døpt da hun fylte ni år. Vi underviser fortsatt Eduardo, som vi er glad i uansett.

Siden den gang har Susana blitt en av de flotteste misjonærene jeg noen gang har møtt. Hun er som Mosiahs sønner, og bringer mange sjeler til Kristus.

I en av våre samtaler spurte jeg henne: “Hva er hemmeligheten din? Hvordan deler du evangeliet med andre?”

Hun fortalte meg: “Det er veldig enkelt. Hver dag, før jeg går hjemmefra, ber jeg, og spør vår Fader i himmelen om han kan lede meg til noen som trenger evangeliet i sitt liv. Noen ganger tar jeg med en Mormons bok som jeg kan gi bort eller utdelingskort fra misjonærene – og når jeg begynner å snakke med noen, spør jeg dem ganske enkelt om de har hørt om Kirken.”

Susana sa også: “Andre ganger smiler jeg bare når jeg venter på toget. En dag så en mann på meg og sa: ‘Hva er det du smiler for?’ Han overrasket meg litt.

Jeg svarte: ‘Jeg smiler fordi jeg er lykkelig!’

Da sa han: ‘Og hva er du så lykkelig for?’

Jeg svarte: ‘Jeg er medlem av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, og det gjør meg lykkelig. Har du hørt om den?’”

Da han sa nei, ga hun ham et utdelingskort og innbød ham til å komme

i kirken førstkommande søndag. Da søndagen kom, hilste hun på ham ved døren.

President Dallin H. Oaks underviste:

“Det er tre ting alle medlemmer kan gjøre for å dele evangeliet med andre ...

For det første kan vi alle be om et ønske om å hjelpe til med denne viktige delen av arbeidet med å frelse sjeler ...

For det annet kan vi holde budene selv ... Trofaste medlemmer [vil] alltid ha Frelserens Ånd hos seg, til å veilede dem når de prøver å delta i det store arbeidet med å dele Jesu Kristi gjen-gitte evangelium med andre.

For det tredje kan vi be om inspirasjon om hva *vi* kan gjøre i våre personlige omstendigheter for å dele evangeliet med andre ... [og] be med en beslutning om å følge inspirasjonen [vi] får.”³

Brødre, søstre, barn og ungdom, kan vi være som min venn Susana og dele evangeliet med andre? Kan vi innby en venn som ikke er av vår tro til å komme til kirken sammen med oss på

søndag? Eller kanskje vi kan gi bort et eksemplar av Mormons bok til en slektning eller en venn? Kan vi hjelpe noen å finne sine forfedre på FamilySearch eller dele med andre det vi har lært i løpet av uken når vi har studert *Kom, følg med meg*? Kan vi bli mer lik vår Frelser Jesus Kristus og dele med andre det som bringer oss glede i vårt liv? Svaret på alle disse spørsmålene er ja! Vi kan gjøre det!

I Skriftene leser vi at “medlemmer av Jesu Kristi Kirke sendes ut ‘for å arbeide i hans vingård med å frelse menneskenes sjeler.’ (Lære og pakter 138:56) Dette frelsesarbeidet omfatter medlem-misjonærarbeidet, arbeidet med å holde på nye medlemmer, reaktivisering av mindre aktive medlemmer, tempelarbeid og slektshistorie, og undervisning i evangeliet.”⁴

Mine kjære venner, Herren trenger oss for å samle Israel. I L&p har han sagt: “Vær heller ikke bekymret på forhånd for hva dere skal si, men

AV ELDSTE DIETER F. UCHTDORF
i *De tolv apostlers quorum*

samle til enhver tid livets ord i deres sinn, og det skal bli gitt dere i samme stund den del som skal bli tildelt enhver.”⁵

I tillegg har han lovet oss:

“Og om så skjer at dere skulle arbeide alle deres dager med å rope omvendelse til dette folk og bare bringer én sjel til meg, hvor stor skal ikke deres glede være med ham i min Faders rike!

Og nå, hvis deres glede vil bli stor med én sjel som dere har bragt til meg i min Faders rike, hvor stor skal ikke deres glede bli om dere skulle bringe mange sjeler til meg!”⁶

Primærsangen jeg begynte med avslutter med denne tydelige erklæringen:

*Jeg tror på vår Frelser, Jesus Krist.
Jeg vil ære hans navn.
Jeg vil lyde hans ord
og gå i hans spor
og vitne om ham.*⁷

Jeg bærer vitnesbyrd om at disse ord er sanne og at vi har en kjærlig Fader i himmelen som venter på at vi skal vende oss til ham slik at han kan velsigne oss og dem som er rundt oss. Måtte vi ha et ønske om å bringe våre brødre og søstre til Kristus er min bønn i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. “Jesu Kristi Kirke”, *Barnas sangbok*, 48.
2. *Forkynn mitt evangelium – En veiledning i misjonærarbeidet*, rev. utg. (2018), 48.
3. Dallin H. Oaks, “La oss dele det gjengitte evangelium med andre”, *Liahona*, nov. 2016, 58.
4. Håndbok 2: Kirkens administrasjon, 5.0, ChurchofJesusChrist.org; se også L. Whitney Clayton, “Arbeidet med å frelse sjeler før og nå,” *Liahona*, sept. 2014, 23.
5. Lære og pakter 84:85.
6. Lære og pakter 18:15–16.
7. “Jesu Kristi Kirke”, 48.

Ditt store eventyr

Frelseren innbyr oss, hver dag, til å legge bort vår komfort og vårt sikkerhetsnett og bli med ham på dippelskapets reise.

Om hobbiten

En kjær fantasiroman for barn, skrevet for mange år siden, begynner med setningen: “I et hull i bakken bodde det en hobbit.”¹

Historien om Bilbo Lommelund handler om en ganske vanlig og lite bemerkelsesverdig hobbit som blir gitt en ganske interessant mulighet – muligheten til et eventyr og løftet om en stor belønning.

Problemet er at de fleste hobbiten med respekt for seg selv ikke vil ha noe å gjøre med eventyr. Livet deres

handler om å ha det behagelig. De liker å spise seks måltider om dagen når de kan, og tilbringer sine dager i hagene sine, forteller historier til besøkende, synger, spiller på musikkinstrumenter og nyter livets enkel gleder.

Men når Bilbo blir presentert for muligheten til et stort eventyr, føler han en svulmende følelse dypt i sitt hjerte. Han forstår fra begynnelsen av at reisen vil bli utfordrende. Til og med farlig. Det er til og med en mulighet for at han ikke kommer tilbake.

Og allikevel har oppfordringen til å reise påvirket ham dypt. Og så forlater denne lite bemerkelsesverdige hobbiten sitt behagelige liv og legger i vei på et stort eventyr som vil føre ham hele veien “fram og tilbake igjen.”²

Ditt eventyr

Kanskje en av grunnene til at denne historien berører så mange av oss er fordi den er vår historie også.

For lenge, lenge siden, til og med før vi ble født, i en tid vi ikke kan huske fordi det er så lenge siden, og gjemt i vårt sinn, ble vi også invitert til å dra ut på et eventyr. Det ble foreslått av Gud, vår himmelske Fader. Å dra på denne reisen ville bety å forlate det behagelige og trygge ved å være i hans umiddelbare nærhet.

Det ville bety å komme til jorden på en reise som ville være fylt med ukjente farer og prøvelser.

Vi visste at det ikke ville bli lett.

Men vi visste også at vi ville få verdifulle skatter, herunder en fysisk kropp og oppleve jordelivets intense gleder og sorger. Vi ville lære å arbeide med flid, å søke og å streve. Vi ville lære sannheter om Gud og oss selv.

Selvfølgelig visste vi at vi ville gjøre mange feil på veien. Men vi hadde også fått et løfte: På grunn av Jesu Kristi store offer, kunne vi bli rene fra våre overtredelser, foredlet og rensset i vår ånd, og en dag oppstå og bli gjenforenet med dem vi er glade i.

Vi lærte hvor mye Gud elsket oss. Han ga oss liv og han ønsker at vi skal lykkes. Derfor forberedte han en Frelser for oss. "Ikke desto mindre," sa vår Fader i himmelen, "kan du selv velge, for det er deg gitt."³

Det må ha vært mange deler av det jordiske eventyret som bekymret og til og med skremte Guds barn, siden et stort antall av våre åndelige brødre og søstre ikke ville dra.⁴

Ved gaven og kraften i moralsk handlefrihet avgjorde vi at mulighetene for hva vi kunne lære og bli i evigheten var vel verdt risikoen.⁵

Og så, ved å stole på Gud og hans elskede Sønns løfter og kraft, tok vi imot utfordringen.

Det gjorde jeg.

Og det gjorde du også.

Vi sa oss enige i å forlate sikkerheten ved vår første bolig og dra på vårt eget store eventyr "fram og tilbake igjen."

Kalt til å dra ut på eventyr

Allikevel har jordelivet en egen måte å distrahere oss på, ikke sant? Vi har tendens til å miste av syne vår egen store søken, og foretrekker å ha det behagelig og lett fremfor vekst og fremgang.

Men fortsatt er det noe unektelig, dypt i vårt hjerte, som hungrer etter en høyere og edlere hensikt. Denne hungeren er én grunn til at mennesker trekkes mot evangeliet og Jesu Kristi Kirke. Det gjengitte evangelium er, på en måte, en fornyelse av kallet om å dra ut på eventyr som vi tok imot for så lenge siden. Frelseren innbyr deg, hver dag, til å legge bort din komfort og ditt sikkerhetsnett og bli med ham på dippelskapets reise.

Det er mange hindringer på denne veien. Det er bakker, daler og omveier. Det kan til og med være metaforiske edderkopper, troll og til og med en drage eller to. Men hvis du blir på denne veien og stoler på Gud, vil du til slutt finne veien til din strålende fremtid og tilbake til ditt himmelske hjem.

Så hvor begynner du?

Det er ganske enkelt.

Bøy ditt hjerte til Gud

Først må du velge å bøye ditt hjerte til Gud. Arbeid med flid hver dag for å finne ham. Lær å bli glad i ham. Og la deretter denne kjærligheten inspirere deg til å lære, forstå og følge hans læresetninger og lære å holde Guds bud. Jesu Kristi gjengitte evangelium er gitt oss på en enkel og lettfattelig måte som et barn kan forstå. Samtidig har Jesu Kristi evangelium svarene på livets mest komplekse spørsmål og har slik dybde og kompleksitet at selv med et livslangt studium og meditasjon, kan vi så vidt fatte kanskje den minste del.

Hvis du er nølende på dette eventyret fordi du tviler på dine evner, husk at disippelskap ikke handler om å gjøre ting fullkomment, det handler om å gjøre dem med hensikt. Det er dine valg som viser hvem du virkelig er, mye mer enn dine evner.⁶

Selv når du feiler kan du velge å ikke gi etter for press eller å gi opp, men heller oppdage ditt mot, gå fremover og ta ansvar. Dette er reisens store prøve.

Gud vet at du ikke er fullkommen, at du til tider vil feile. Gud elsker deg ikke noe mindre når du strever enn når du seirer.

Som en kjærlig far ønsker han bare at du skal fortsette å prøve med hensikt. Disippelskap er som å lære å spille piano. Kanskje alt du kan gjøre til å begynne med er å spille en knapt

gjenkjennelig gjengivelse av “Lisa gikk til skolen.” Men hvis du fortsetter å spille, vil de enkle melodiene du knapt kan klimpre ut nå en dag bane vei for vidunderlige sonater, rapsodier og konserter.

Vel, den dagen kommer kanskje ikke i dette livet, men den vil komme. Alt Gud ber om er at du bevisst fortsetter å arbeide med flid.

Vis kjærlighet til andre

Det er noe interessant, nesten paradoksalt, med denne veien som du har valgt: Den eneste måten du kan ha fremgang på i din reise i evangeliet er å hjelpe andre til også å ha fremgang.

Å hjelpe andre er disiplens sti. Tro, håp, kjærlighet, medfølelse og tjeneste foredler oss som disipler.

Gjennom din innsats for å hjelpe de fattige og trengende, å rekke ut en hånd til dem som har det vanskelig, blir din egen karakter foredlet og smidd, din ånd vil vokse, du vil gå litt mer oppreist.

Men denne kjærligheten kan ikke komme med forventning om

tilbakebetaling. Det kan ikke være den type tjeneste som forventer anerkjennelse, ros eller setter deg i særstilling fremfor andre.

Jesu Kristi sanne disipler elsker Gud og hans barn uten forventning om å få noe igjen. Vi er glade i dem som skuffer oss, som ikke liker oss. Selv dem som gjør narr av, misbruker og søker å skade oss.

Når du fyller ditt hjerte med Kristi rene kjærlighet, gir du intet rom for bitterhet, å dømme og få andre til å føle skam. Du holder Guds bud fordi du elsker ham. I denne prosessen, blir du langsomt mer Kristus-lik i dine tanker og gjerninger.⁷ Og hvilket eventyr kan være større enn dette?

Fortell din historie

Den tredje tingen vi strever for å mestre på denne reisen er å påta oss Jesu Kristi navn og ikke være skamfulle over å være medlemmer av Jesu Kristi Kirke.

Vi gjemmer ikke vår tro.
Vi begraver den ikke.

Tvert imot snakker vi om vår reise til andre på normale og naturlige måter. Det er det venner gjør – de snakker om ting som er viktige for dem. Ting som ligger deres hjerte nært og som utgjør en forskjell for dem.

Det er det du gjør. Du forteller dine historier og erfaringer som et medlem av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.

Noen ganger får historiene dine folk til å le. Noen ganger får de dem til å gråte. Noen ganger vil de hjelpe folk å fortsette i tålmodighet, standhaftighet og mot til å møte nok en time, nok en dag og komme litt nærmere Gud.

Del dine opplevelser personlig, på sosiale medier, i grupper, overalt.

Noe av det siste Jesus sa til sine disipler var at de skulle gå ut i hele verden og fortelle historien om den oppstandne Kristus.⁸ I dag tar vi med glede imot dette store oppdraget.

Hvilket strålende budskap vi har å dele: På grunn av Jesus Kristus kan hver mann, kvinne og barn vende trygt tilbake til sitt himmelske hjem og der dvele i herlighet og rettferdighet!

Det er enda flere gode nyheter å dele.

Gud har vist seg for mennesket i vår tid! Vi har en levende profet.

Jeg vil minne deg på at Gud ikke trenger at du “selger” det gjengitte evangelium eller Jesu Kristi Kirke.

Han forventer bare at du ikke skjuler det under en skjepp.

Og hvis folk avgjør at Kirken ikke er noe for dem, er det deres valg.

Det betyr ikke at du har feilet. Du fortsetter å behandle dem vennlig. Det utelukker heller ikke at du innbyr dem igjen.

Forskjellen mellom vanlig sosial kontakt og medfølende, modig disiplerskap er – innbydelse!

Vi er glade i og respekterer alle Gud barn, uansett hvilken posisjon de

har, uansett rase eller religion, uansett hvilke livsavgjørrelser de tar.

Vi for vår del vil si: “Kom og se! Finn ut selv hvordan det å gå på disiplens vei vil være tilfredsstillende og oppløftende.”

Vi innbyr folk til å “komme og hjelpe til når vi prøver å gjøre verden til et bedre sted.”

Og vi sier: “Kom og bli værende! Vi er dine brødre og søstre. Vi er ikke fullkomne. Vi stoler på Gud og søker å følge hans bud.

“Kom og bli med oss, og du vil gjøre oss bedre. Og, i prosessen, vil du også bli bedre. La oss ta dette eventyret sammen.”

Når burde jeg begynne?

Da vår venn Bilbo Lommelun følte kallet til å dra ut på eventyr våkne i seg, bestemte han seg for å få en god natts søvn, nyte en god frokost og dra av gårde tidlig neste morgen.

Da Bilbo våknet, la han merke til at huset hans var rotete, og han ble nesten distraheret fra sin edle plan.

Men så kom hans venn Gandalf og spurte “Når *har* du egentlig tenkt å komme?”⁹ For å holde tritt med vennene sine, måtte Bilbo bestemme selv hva han skulle gjøre.

Og så, befant den ganske normale og uinteressante hobbiten seg på vei ut av ytterdøren mot eventyret så raskt at han glemte hatten, staven og lommestørkleet sitt. Han ble heller ikke ferdig med frokost nummer to.

Kanskje det er en lærdom for oss her også.

Hvis du og jeg har følt ønsket om å bli med på det store eventyret med å etterleve og dele det vår Himmelske Fader forberedte for oss for lenge siden, forsikrer jeg deg om at i dag er dagen til å følge Guds Sønn og vår Frelser på hans vei av tjeneste og disippelskap.

Vi kan bruke hele livet på å vente på det øyeblikket da alt ser ut til å passe perfekt. Nå er tiden inne for å forplikte seg helt og fullt til å søke Gud, yte tjeneste til andre og dele våre opplevelser med andre.

Dra fra hatten din, staven, lommestørkleet og ditt rotete hus.¹⁰

Til de av oss som allerede går på denne veien, fatt mot, ha medlidenhet, selvtillit, og fortsett!

Til dem som har forlatt veien, vær så snill og kom tilbake, bli sammen med oss igjen, gjør oss sterkere.

Og til dem som ikke har begynt ennå, hvorfor vente? Hvis du ønsker å oppleve undrene på denne store åndelige reisen, begynn på ditt eget store eventyr! Snakk med misjonærene. Snakk med dine siste dagers hellige venner. Snakk med dem om dette underlige og forunderlige verket.¹¹

Det er på tide å begynne!

Kom og bli med oss!

Hvis du føler at ditt liv kunne vært mer meningsfylt, hatt en høyere hensikt, fått sterkere familieband og en nærmere forbindelse med Gud, vær så snill, kom og bli med oss.

Hvis du søker et samfunn med mennesker som arbeider for å bli den beste utgaven av seg selv, hjelpe dem som trenger det og gjøre verden til et bedre sted, kom og bli med oss!

Kom og se hva denne fantastiske, forunderlige og eventyrlige reisen handler om.

Langs veien vil du oppdage deg selv.

Du vil oppdage mening.

Du vil oppdage Gud.

Du vil oppdage den mest eventyrlige og strålende reisen i ditt liv.

Dette vitner jeg om i vår Herre og Frelser Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. J. R. R. Tolkien, *Hobbiten eller Fram og tilbake igjen* (Boston: Houghton Mifflin, 2001), 3.
2. Undertittel til *Hobbiten*.
3. Moses 3:17.
4. Se Job -13:4-7 (Guds sønner ropte av fryd); Jesaja 14:12-13 (“Høyt over Guds stjerner vil

AV ELDSTE WALTER F. GONZÁLEZ
i *De sytti*

Frelserens berøring

*Når vi kommer til Gud, vil han komme til vår
unnsetning, enten det er for å helbrede oss
eller for å gi oss styrke til å møte en hvilken
som helst situasjon.*

For omtrent to tusen år siden kom Frelseren ned fra fjellet etter å ha undervist saligprisningene og andre prinsipper i evangeliet. Mens han gikk, henvendte en mann som led av spedalskhet seg til ham. Mannen viste ærbødighet og respekt idet han knelte ned foran Kristus i søken etter lindring fra sin lidelse. Hans anmodning var enkel: "Herre! om du vil, så kan du gjøre meg ren."

Frelseren rakte så frem hånden sin og sa da han rørte ved ham: "Jeg vil, bli ren!"¹

Av dette lærer vi at vår Frelser alltid ønsker å velsigne oss. Noen velsignelser kan komme umiddelbart, andre kan ta lenger tid, og noen kan sågar komme etter dette livet, men velsignelser vil komme til rett tid.

I likhet med den spedalske kan vi finne styrke og trøst i dette livet

- jeg reise min trone"); Johannes åpenbaring 12:7–11 (Det var en krig i himmelen).
5. "Profeten Joseph Smith beskrev *handlefrihet* som 'tankens uavhengighet som himmelen så nådig har gitt menneskehetens familie som en av sine mest utsøkte gaver' [*Profeten Joseph Smiths læresetninger*, red. Joseph Fielding Smith (1981), 34]. Denne 'tankens uavhengighet,' eller handlefrihet, er den kraft som lar individer 'handle som de vil' (L&p 58:28). Den omfatter både utøvelse av viljen til å velge mellom godt og ondt eller forskjellige nivåer av godt eller ondt og også muligheten til å oppleve konsekvensene av dette valget. Vår himmelske Fader elsker sine barn så høyt at han ønsker at vi skal nå vårt fulle potensial – å bli likesom han er. For å ha fremgang må en person være i besittelse av den indre evnen til å gjøre sitt eget ønskede valg. Handlefrihet er så grunnleggende for hans plan for sine barn at 'selv Gud kunne ikke skapt mennesket likesom han selv er uten å skape dem frie' [David O. McKay, "Whither Shall We Go? Or Life's Supreme Decision", *Deseret News*, 8. juni 1935, 1]" (Byron R. Merrill, "Agency and Freedom in the Divine Plan", in Roy A. Prete, ed., *Window of Faith: Latter-day Saint Perspectives on World History*, [2005], 162).
 6. I sin novelle *Harry Potter og Mysteriekammeret*, lar forfatteren J. K. Rowling Galtvorts rektor Humlesnurr si noe lignende til den unge Harry Potter. Det er godt råd til oss også. Jeg har brukt det i tidligere budskap og synes det er verd å gjenta.
 7. "Mine kjære, nå er vi Guds barn, og det er ennå ikke åpenbart hva vi skal bli! Vi vet at når han åpenbares, *da skal vi bli ham like*, for vi skal se ham som han er." (1 Johannes 3:2; uthevelse tilføyd).
Selv om en slik forvandling kanskje kan være utenfor vår fatteevne, "[vitner] Ånden selv ... sammen med vår ånd at vi er Guds barn.
Men er vi barn, da er vi også arvinger. Vi er Guds arvinger og *Kristi medarbeidere*, så sant vi lider med ham, for at vi også skal herliggjøres med ham.
"For jeg er overbevist om at den nåværende tids lidelser ikke er for noe å regne mot den *herlighet som skal åpenbares på oss*." (Romerne 8:16–18; uthevelse tilføyd).
 8. Se Matteus 28:16–20.
 9. Tolkien, *Hobbiten*, 33.
 10. Se Lukas 9:59–62.
 11. Se LeGrand Richards, *Et underlig og forunderlig verk*, rev. utg. (1966).

gjennom å godta Hans vilje og vite at Han ønsker å velsigne oss. Vi kan finne styrke til å konfrontere enhver utfordring, å overvinne fristelser, og til å forstå og utholde våre vanskelige omstendigheter. I et av de mest overveldende øyeblikk i sitt liv, ble Frelserens evne til å holde ut forsterket da han sa til sin Fader: “Da skjede din vilje.”²

Den spedalske fremsatte ikke sin forespørsel på en pretensios måte eller som et krav. Ordene hans avdekker en ydmyk væremåte, med høye forventninger, men også med et oppriktig ønske om at Frelserens vilje skulle skje. Dette er et eksempel på den innstilling vi skulle ha når vi kommer til Kristus. Vi kan komme til Kristus med visshet om at hans ønske er og alltid vil være det beste for vårt jordiske og evige liv. Han har et evig perspektiv som vi ikke har. Vi må komme til Kristus med et oppriktig ønske om at vår vilje skal bli oppslukt av Faderens vilje, slik hans ble.³ Dette vil forberede oss til evig liv.

Det er svært vanskelig å forestille seg den fysiske og følelsesmessige lidelse som tynget den spedalske som kom til Frelseren. Spedalskhet rammer nervene og huden og forårsaker vansiring og handikap. I tillegg førte det til sterk sosial stigmatisering. Den som var rammet av spedalskhet, måtte forlate sine kjære og leve i isolasjon fra samfunnet. Spedalske ble ansett som urene, både fysisk og åndelig. Av denne grunn krevde Moseloven at spedalske skulle ha på seg fillete klær og rope: “Uren!” når de gikk omkring.⁴ Syke og

foraktede, endte spedalske opp med å bo i forlatte hus eller i gravhuler.⁵ Det er ikke vanskelig å forestille seg at den spedalske som henvendte seg til Frelseren var nedbrutt.

Iblant kan vi – på én eller annen måte – også være nedbrutt, enten det skyldes våre egne handlinger eller andres, som følge av omstendigheter vi råder eller ikke råder over. I slike stunder kan vi legge vår vilje i Hans hender.

For noen år siden mottok min bedre halvdel, Zulma, noen vanskelige nyheter, bare to uker før bryllupet til et av våre barn. Hun hadde en svulst i spyttkjertelen, og den var i rask vekst. Hun fikk hevelse i ansiktet og måtte straks gjennomgå en vanskelig operasjon. Mange tanker opptok henne og tynget henne. Var det en ondartet svulst? Ville kroppen klare å komme seg igjen? Ville hun bli lam i ansiktet? Hvor sterke ville smertene være? Ville ansiktet få varige arr? Ville svulsten komme tilbake igjen etter at den var fjernet? Ville hun være i stand til å komme til bryllupet til sønnen vår? Da hun lå på operasjonsstuen, følte hun seg nedbrutt.

Akkurat i det avgjørende øyeblikket hvisket Ånden til henne at hun måtte akseptere Faderens vilje. Hun bestemte seg da for å sette sin lit til Gud. Hun følte sterkt at uansett utfall så ville hans vilje være til hennes beste. Kort etter tok narkosen over.

Senere skrev hun poetisk i dagboken sin: “Ved kirurgens bord bøyde jeg kne for Deg og overga meg til Din vilje idet jeg falt i søvn. Jeg visste at jeg kunne

sette min lit til Deg, og at intet ondt kan komme fra Deg.”

Hun fant styrke og trøst gjennom å overgi sin vilje til Faderens. Den dagen velsignet Gud henne rikelig.

Uansett hvordan våre omstendigheter er kan vi utøve vår tro til å komme til Kristus og finne en Gud vi kan ha tillit til. Som et av mine barn, Gabriel, skrev en gang:

Ifølge profeten skinner Guds ansikt klarere enn solen

og håret hans er hvitere enn sne og hans røst buldrer som et elvetryk, og ved siden av Ham er mennesket intet ... Jeg blir knust når jeg innser at også jeg er intet.

Og det er kun da at jeg famler meg bort til en Gud jeg kan ha tillit til.

Og det er kun da at jeg oppdager den Gud jeg kan ha tillit til.⁶

En Gud vi kan ha tillit til oppildner vårt håp. Vi kan stole på ham fordi han elsker oss og ønsker det som er best for oss i enhver omstendighet.

Den spedalske kom frem på grunn av håpets kraft. Verden hadde ingen løsning for ham, ikke engang trøst. Derfor må Frelserens enkle berøring ha følt som om hele hans sjel ble kjærtetegnet. Vi kan bare forestille oss de dype takknemlighetsfølelsene som den spedalske må ha hatt ved Frelserens berøring, spesielt da han hørte ordene “jeg vil, bli ren”.

Historien forteller at “straks ble mannen rensset for sin spedalskhet.”⁷

Også vi kan føle Frelserens kjærlige, helbredende hånds berøring. Hvilken glede og takknemlighet, og hvilket håp vår sjel får ved kunnskapen om at han ønsker å hjelpe oss å bli rene! Når vi kommer til Gud, vil han komme til vår unnsetning, enten det er for å helbrede oss eller for å gi oss styrke til å konfrontere en hvilken som helst situasjon.

Uansett, å akseptere hans vilje – ikke vår egen – vil hjelpe oss å forstå våre omstendigheter. Intet ondt kan komme fra Gud. Han vet hva som er best for oss. Han fjerner kanskje ikke byrden med det samme. Noen ganger kan han la byrdene føles lettere, slik han gjorde det for Alma og hans folk.⁸ Til syvende og sist vil byrdene, som følge av pakter, bli løftet av,⁹ enten i dette livet, eller i den hellige oppstandelsen.

Et oppriktig ønske om at hans vilje skal skje, sammen med en forståelse om at vår Forlørsers guddommelige natur, hjelper oss å utvikle en slik tro som den spedalske viste for å bli renset. Jesus Kristus er en kjærlighetens Gud, en håpets Gud, en helbredelsens Gud, en Gud som ønsker å velsigne oss og hjelpe oss å bli rene. Det er det han ønsket før han kom til denne jorden da han meldte seg frivillig til å redde oss når vi faller i overtredelse. Det er det han ønsket i Getsemane da han sto overfor smerter som er ufattelige for mennesket under kvalene han opplevde da han betalte prisen for synd. Det er det han ønsker nå når han taler på våre vegne hos Faderen.¹⁰ Det er derfor stemmen hans gjenlyder: “Kom til meg, alle som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile!”¹¹

Han kan helbrede oss og løfte oss opp fordi han har evnen til å gjøre det. Han påtok seg all kroppslig og åndelig smerte slik at hans indre skulle bli fylt av barmhjertighet for å kunne være i stand til å hjelpe oss i alle ting og

helbrede oss og løfte oss opp.¹² Jesajas ord slik Abinadi siterte dem, uttrykker dem vakkert og rørende:

“Han har visselig båret våre sorger, og våre bekymringer har han påtatt seg ...

Han ble såret for våre overtredelser, han ble knust for våre misgjerninger, straffen lå på ham for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom.”¹³

Det samme konseptet undervises i dette diktet:

“O, Tømmermann fra Nasaret, dette hjerte er knust og ubotelig, dette liv er knust nesten til døde. O, kan du lege dem, Tømmermann?”

*Og med hans vennlige og villige hånd
Hans eget gode liv gjennomvever
våre brustne liv inntil de står
som en ny skapning – “alle ting nye”.*

*Mine tapte idealer
ønske, ambisjon, håp og tro,
gjør du dem fullkomne,
o, Tømmermann fra Nasaret!”¹⁴*

Hvis du på noen måte føler at du er uren, hvis du føler deg nedbrutt, så vit at du kan bli gjort ren, du kan bli gjort hel fordi Han elsker deg. Stol på at intet ondt kan komme fra Ham.

Siden Han “steg ned under alt”,¹⁵ gjør Han det mulig at alt som er sønderknust i livet vårt kan bli satt i stand

igjen, og derved kan vi bli forsonet med Gud. Gjennom ham blir alle ting forsonet, både ting som er på jorden og ting som er i himmelen, gjort “fred ved blodet på hans kors.”¹⁶

La oss komme til Kristus og gå alle de nødvendige stegene. Når vi gjør det måtte vår innstilling være slik at vi sier: “Herre! om du vil, så kan du gjøre meg ren.” Hvis vi gjør det, kan vi motta Mesterens helbredende berøring sammen med hans stemmes kjærlige gjenlyd: “Jeg vil, bli ren!”

Frelseren er en Gud vi kan sette vår lit til. Han er Kristus, den Salvete, Messias som jeg bærer vitnesbyrd om i hans hellige, Jesu Kristi, navn. Amen. ■

NOTER

1. Matteus 8:2–3.
2. Matteus 26:42.
3. Se Mosiah 15:7.
4. Se 3 Mosebok 13:45.
5. Se Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, (1973–73), 1:174.
6. Se Ordspråkene 3:5–6; Lære og pakter 110:2–3; Moses 1:2–10.
7. Matteus 8:3.
8. Se Mosiah 24:8–15.
9. Se Mosiah 24:13–16.
10. Se Lære og pakter 45:3–5.
11. Matteus 11:28.
12. Se Alma 7:12.
13. Mosiah 14:4–5.
14. George Blair, “The Carpenter of Nazareth” i Obert C. Tanner, *Christ’s Ideals for Living* (Sunday School manual, 1955), 22; i Jeffrey R. Holland, “Det ødelagte kan repareres” *Liahona*, mai 2006, 71.
15. Lære og pakter 88:6.
16. Kolosserne 1:20; se også 2 Korinterbrev 5:18–20.

AV ELDSTE GARY E. STEVENSON
i *De tolv apostlers quorum*

Bedra meg ikke

Når vi adlyder Guds bud, vil vi alltid bli ledet på rett vei, og vil ikke bli bedratt.

I dag gir jeg råd til alle, men *spesielt* til dere i den oppvoksende generasjon – Primær-barn, unge menn og unge kvinner. Dere er dypt elsket av Herrens profet i vår tid, president Russell M. Nelson – så høyt at han talte til mange av dere på en spesiell

verdensomspennende andakt for ungdom med tittelen “Sions ungdom, kom nå alle”.¹ Vi hører ofte at president Nelson kaller dere akkurat det – “Israels håp”, den oppvoksende generasjon og fremtiden til Jesu Kristi gjenopprettede kirke.

Mine unge venner, jeg vil begynne med å fortelle to familiehistorier.

Den 102. dalmatineren

For mange år siden kom jeg hjem fra jobben og ble overrasket over å se hvit maling sølt overalt – på bakken, garasjedøren og vårt røde teglstenshus. Jeg inspiserte åstedet nøyere, og oppdaget at malingen fremdeles var våt. Et malingsspor førte til bakgården, så jeg fulgte det. Der fant jeg min fem år gamle sønn med en malerkost i hånden, løpende etter hunden vår. Vår vakre, svarte labrador var halvveis hvitmalt!

“Hva gjør du?” spurte jeg med oppkavet stemme.

Sønnen min stoppet, så på meg, så på hunden, så på kosten med dryppende hvitmaling og sa: “Jeg vil bare at han skal se ut som de svartflekete hundene i filmen – du vet, den med 101 dalmatinere.”

Jeg elsket hunden vår. Jeg syntes han var perfekt, men den dagen var sønnen min av en annen oppfatning.

Den stripete pusekatten

Min andre historie handler om grandonkel Grover, som bodde i et hus ute på landet, langt fra byen. Onkel Grover begynte å bli veldig gammel. Vi syntes sønnene våre skulle få møte ham før han døde. En ettermiddag tok vi en lang kjøretur til det beskjedne huset hans. Vi satte oss for å snakke sammen og presentere ham for sønnene våre. Ikke langt inn i samtalen ønsket de to unge guttene våre, kanskje fem og seks år gamle, å gå ut og leke.

Onkel Grover, som hørte anmodningen deres, bøyde seg frem så han hadde ansiktet rett foran deres. Ansiktet hans var så forvitret og ukjent at guttene ble litt redde for ham. Med sin grove stemme sa han: “Vær forsiktige – det er mange stinkdyr der ute.” Da vi hørte dette, ble Lesa og jeg mer enn forskrekket. Vi ble bekymret for at de kunne bli sprayet av et stinkdyr! Guttene gikk snart ut for å leke mens vi fortsatte samtalen.

Senere, da vi satte oss i bilen for å dra hjem, spurte jeg guttene: “Så dere et stinkdyr?” En av dem svarte: “Nei, vi så ingen stinkdyr, men vi så en svart pusekatt med en hvit stripe på ryggen!”

Den store bedrageren

Disse historiene om uskyldige barn som oppdager noe om livet og virkeligheten, får oss kanskje til å smile, men de illustrerer også et mer dyptgripende prinsipp.

I den første historien hadde vår unge sønn en vakker hund som kjæledyr. Til tross for dette tok han et malingspann, og med kost i hånd bestemte han seg for å skape sin egen forestilte virkelighet.

I den andre beretningen var guttene salig uvitende om den ubehagelige

trusselen de sto overfor fra et stinkdyr. Ute av stand til å finne ut hva de egentlig hadde støtt på, sto de i fare for å bli utsatt for noen uheldige konsekvenser. Dette er historier om feilidentifisering – å anta at den virkelige tingen er noe annet. I begge tilfeller var konsekvensene små.

Mange i dag strever imidlertid med de samme problemene i mye større skala. De er enten ikke i stand til å se ting slik de virkelig er, eller er ikke fornøyd med sannheten. Dessuten er det i dag krefter i spill som har til hensikt å lede oss bort fra absolutte sannheter. Disse bedragene og løgnene går langt utover uskyldig feilidentifisering og får ofte alvorlige, ikke uvesentlige, konsekvenser.

Satan, løgnenes far og den store bedrageren, vil få oss til å stille spørsmål ved ting som de virkelig er, og enten ignorere evige sannheter eller erstatte dem med noe som virker mer behagelig. “[Han fører] krig mot Guds hellige”, og har brukt årtusener på å beregne og praktisere evnen til å

overtale Guds barn til å tro at det gode er ondt og det onde er godt.

Han har skapt seg et renommé for å overbevise mennesker om at stinkdyr bare er kattunger, eller at du, med litt maling, kan gjøre en labrador til en dalmatiner!

La oss nå gå til et eksempel på dette prinsippet som finnes i Skriftene, da Herrens profet Moses kom ansikt til ansikt med det samme problemet. “Moses ble ført opp på et meget høyt fjell, og han så Gud ansikt til ansikt, og han talte med ham.”³ Gud underviste Moses om hans evige identitet. Selv om Moses var jordisk og ufullkommen, sa Gud at han var “i min Enbarnes lignelse, og min Enbårne ... skal være Frelseren”.⁴

I dette merkværdige synet så Moses Gud, og han lærte også noe viktig om seg selv: Han var virkelig en *Guds sønn*.

Hør godt etter hva som skjedde da dette vidunderlige synet var over. “Og det skjedde at ... Satan [kom] og fristet ham og sa: ‘Moses, menneskesønn, tilbe meg.’”⁵ Moses svarte tappert: “Hvem er *du*? For se, jeg er en *Guds sønn* i hans Enbarnes lignelse, og

hvor er *din* herlighet så jeg skulle tilbe *deg*?”⁶

Med andre ord sa Moses: “Du kan ikke bedra meg, for jeg vet hvem jeg er. Jeg er skapt i Guds bilde. Du har ikke hans lys og herlighet. Så hvorfor skulle jeg tilbe deg eller falle for ditt bedrag?”

Følg så med på hvordan Moses svarer videre. Han erklærer: “Vik bort, Satan, *bedra meg ikke*.”⁷

Det er mye vi kan lære av Moses’ mektige reaksjon på djevelens fristelser. Jeg oppfordrer dere til å reagere på samme måte når dere føler dere påvirket av fristelse. Befal deres sjels fiende ved å si: “Vik bort! Du har ingen herlighet. Ikke frist eller lyv for meg! Jeg vet at jeg er et Guds barn. Og jeg vil alltid påkalle min Gud for å få hans hjelp.”

Djevelen gir imidlertid ikke lett avkall på sine destruktive motiver om å bedra og fornedre oss. Det gjorde han absolutt ikke med Moses, for han ønsket i stedet å få ham til å glemme hvem han var i evigheten.

Som om han fikk et barnslig raserianfall, “ropte Satan med høy røst, raste

mot jorden, befalte og sa: Jeg er den Enbårne, tilbe meg.”⁸

La oss se på dette igjen. Hørte dere hva han nettopp sa? “Jeg er den Enbårne. Tilbe meg!”

Den store bedrageren sa i bunn og grunn: “Ta det helt med ro, jeg skal ikke skade deg – jeg er ikke noe stinkdyr. Jeg er bare en uskyldig svart- og hvitstripet pusekatt.”

Moses påkalte så Gud og mottok av hans guddommelige styrke. Selv om motstanderen da skalv og jorden rystet, *ga ikke Moses etter*. Stemmen hans var sikker og klar. “Vik fra meg, Satan,” erklærte han, “for bare denne ene Gud, som er herlighets Gud, vil jeg tilbe.”⁹

Til slutt vek han “bort ... fra Mose nærvær”.¹⁰

Da Herren viste seg og velsignet Moses for hans lydighet, sa Herren: “Velsignet er du, Moses, for ... du skal gjøres sterkere enn mange vann ...

Og se, jeg er med deg, ja, inntil dine dagers ende.”¹¹

Moses’ motstand mot djevelen er et levende og opplysende eksempel for hver av oss, uansett fase i livet. Det er et kraftfullt budskap til deg personlig – for å vite hva du skal gjøre når han prøver å bedra deg. For i likhet med Moses har du blitt velsignet med himmelens hjelp.

Bud og velsignelser

Hvordan kan dere finne denne himmelske hjelpen, slik Moses gjorde, og ikke bli bedratt eller gi etter for fristelse? En klar kanal for guddommelig hjelp ble bekreftet i denne evangelieutdelingen av Herren selv, da han erklærte: “Derfor kalte jeg, Herren, som kjenner til den ulykke som skal komme over jordens innbyggere, på min tjener, Joseph Smith jr., og talte til ham fra himmelen og ga ham bud.”¹² Med enklere ord kan vi si at Herren,

som kjenner “enden fra begynnelsen”,¹³ kjenner de unike vanskelighetene i vår tid. Derfor har han gjort det mulig for oss å motstå utfordringer og fristelser, hvorav mange kommer som et direkte resultat av djevelens bedragerske innflytelse og angrep.

Veien er enkel. Gjennom sine tjenere taler Gud til oss, sine barn, og gir oss bud. Vi kan omformulere verset jeg nettopp siterte, slik: “Derfor kalte jeg, Herren ... på min tjener, [president Russell M. Nelson], og talte til ham fra himmelen og ga ham bud.” Er ikke dette en strålende sannhet?

Jeg bærer høytidelig vitnesbyrd om at Herren i all sannhet talte til Joseph Smith fra himmelen, fra og med det store første syn. Han taler også til president Nelson i vår tid. Jeg vitner om at Gud kommuniserte med profeter i tidligere tider og ga dem bud som hadde til hensikt å lede hans barn til lykke i dette liv og herlighet i det neste.

Gud fortsetter å gi bud til vår levende profet i dag. Eksempelene flourer – en mer hjemmesentrert, Kirke-støttet balanse i undervisningen i evangeliet, erstatning av hjemmelærere og besøkende lærerinner med omsorgstjeneste, justeringer i tempelets

prosedyrer og ordinanser, og det nye programmet for barn og ungdom. Jeg undrer meg over godheten og medfølelsen fra en kjærlig himmelsk Fader og hans Sønn Jesus Kristus, som gjenopprettet Frelserens kirke på jorden igjen og har kalt en profet i vår tid. Gjengivelsen av Jesu Kristi evangelium er en motvekt mot *vanskelige* tider i tidenes *fylde*.

Ugudelighet har aldri vært lykke

Lydighet mot budene som gis til vår profet, er en nøkkel ikke bare for å unngå bedragerens innflytelse, men også for å oppleve varig glede og lykke. Denne guddommelige formelen er ganske enkel: rettferdighet, eller lydighet mot budene, gir velsignelser, og velsignelser gir lykke, eller glede, i vårt liv.

Men på samme måte som djevelen prøvde å bedra Moses, ønsker han å lure dere. Han har alltid hevdet å være noe han ikke er. Han prøver alltid å skjule hvem han egentlig er. Han hevder at lydighet vil gjøre livet ditt miserabelt, og at det vil redusere din lykke.

Kan dere komme på noen av hans knep for å bedra? Han kamuflerer for eksempel de ødeleggende konsekvensene av narkotika eller alkohol, og antyder i stedet at det vil gi dere glede. Han fordyper oss i de forskjellige negative elementene som kan finnes på sosiale medier, herunder ødeleggende sammenligninger og idealisert virkelighet. I tillegg kamuflerer han annet mørkt og skadelig innhold som finnes på nettet, for eksempel pornografi, grove angrep på andre ved nettmobbing, og å så feilinformasjon for å forårsake tvil og frykt i vårt hjerte og sinn. Han hvisker utspekulert: “Bare følg meg, så vil du helt klart bli lykkelig.”

Ordene som ble skrevet for så mange hundre år siden av en profet i Mormons bok, er spesielt relevante for

AV PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

vår tid: "Ugudelighet har *aldri* vært lykke."¹⁴ Måtte vi gjenkjenne Satans bedrag for det de er. Måtte vi stå imot og se gjennom løgnene og innflytelsen fra den som ønsker å ødelegge vår sjel og frarøve oss vår nåværende glede og fremtidige herlighet.

Mine kjære brødre og søstre, vi må fortsette å være trofaste og årvåkne, for det er den eneste måten å skjelne sannhet og høre Herrens røst gjennom hans tjenere. "For Ånden taler sannheten og lyver ikke ... Disse ting [blir] tydelig åpenbart for oss til våre sjelers frelse ... For Gud talte dem også til profetene i fordums tid."¹⁵ Vi er den allmektige Guds hellige, Israels håp! Vil vi vakle? "Skal vi bli av kampen trett? Nei! ... Tro mot den pakt våre fedre har elsket, tro mot den pakt våre martyrer verget!"¹⁶

Jeg bærer vitnesbyrd om *Israels Hellige* – Jesus Kristus. Jeg vitner om hans vedvarende kjærlighet, sannhet og glede som er mulig på grunn av hans altomfattende og evige offer. Når vi adlyder hans bud, vil vi alltid bli ledet på rett vei, og vil ikke bli bedratt. I vår Frelser Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Russell M. Nelson, "Sions ungdom, kom nå alle" (verdensomspennende andakt for ungdom, 3. juni 2018), Hopeofisrael.lds.org.
2. Lære og pakter 76:29.
3. Moses 1:1–2.
4. Moses 1:6.
5. Moses 1:12; uthevelse tilføyd.
6. Moses 1:13; uthevelse tilføyd.
7. Moses 1:16; uthevelse tilføyd.
8. Moses 1:19.
9. Moses 1:20.
10. Moses 1:22.
11. Moses 1:25–26.
12. Lære og pakter 1:17.
13. Abraham 2:8.
14. Alma 41:10; uthevelse tilføyd.
15. Jakobs bok 4:13.
16. "Skal det unge Sion glemme?" *Salmer*, nr. 183.

Det andre store budet

Vår største glede kommer når vi hjelper våre brødre og søstre.

Mine kjære brødre og søstre, takk for alt dere gjør for å hjelpe til med å samle Israel på begge sider av sløret, for å styrke deres familie og for å velsigne de trengende. Takk for at dere lever som Jesu Kristi sanne etterfølgere.¹ Dere kjenner og elsker å adlyde de to store budene hans, å elske Gud og å elske deres neste.²

De siste seks månedene har søster Nelson og jeg møtt tusenvis av hellige når vi har reist til Sentral- og Syd-Amerika, Stillehavsoyene og forskjellige byer i USA. Når vi reiser, håper vi å bygge opp *deres* tro. Men når vi kommer tilbake, har vi alltid fått *vår* tro styrket av de medlemmer og venner vi

møter. La meg fortelle om tre meningsfylte øyeblikk fra våre erfaringer nylig.

I mai reiste søster Nelson og jeg sammen med eldste Gerrit W. og søster Susan Gong til det sydlige Stillehavet. I Auckland på New Zealand hadde vi æren av å møte imamer fra to moskeer i Christchurch, hvor uskyldige troende bare to måneder tidligere hadde blitt skutt ned i en grufull voldshandling.

Vi viste vår medfølelse med disse brødrene av en annen tro og bekreftet vårt gjensidige engasjement for religionsfrihet.

Vi tilbød også frivillig arbeid og beskjeden økonomisk hjelp til å gjenoppbygge moskeene deres. Vårt møte

Mens de var i Auckland på New Zealand møtte president og søster Nelson imamer fra to moskeer i Christchurch på New Zealand.

med disse muslimske lederne var fylt med dyptfulte uttrykk for brorskap.

I august var søster Nelson og jeg sammen med eldste Quentin L. og søster Mary Cook da vi møtte personer i Buenos Aires i Argentina – de fleste av dem tilhørte ikke vår tro – hvis liv har blitt endret på grunn av rullestoler de har fått gjennom Kirkens veldedighets-tjeneste. Vi ble inspirert da de uttrykte gledesfylt takknemlighet for sin nye bevegelsesfrihet.

Et tredje dyrebart øyeblikk fant sted her i Salt Lake City for bare noen uker siden. Det kom av et unikt brev jeg fikk på fødselsdagen min fra en ung kvinne jeg vil kalle Mary, som er 14 år gammel.

Mary skrev om ting hun og jeg hadde til felles: “Du har 10 barn. Vi er 10 barn. Du snakker mandarin. Syv av barna i min familie, heriblant jeg, ble adoptert fra Kina, så mandarin er vårt morsmål. Du er hjertekirurg. Min søster har hatt to åpne hjerteoperasjoner. Du liker to-timers kirke. Vi liker to-timers kirke. Du har absolutt gehør. Det har broren min også. Han er blind som jeg.”

Marys ord rørte meg dypt og viser ikke bare hennes flotte innstilling, men også hennes mor og fars trofasthet.

Siste dagers hellige, i likhet med andre Jesu Kristi tilhengere, er alltid på utkikk etter måter å hjelpe, oppbygge og vise andre kjærlighet på. De som er villige til å bli kalt Herrens folk, er “villige til å bære hverandres byrder ... sørge med dem som sørger ... og trøste dem som trenger trøst.”³

De prøver virkelig å etterleve det første og andre store bud. Når vi elsker Gud av hele vårt hjerte, vender han vårt hjerte til andres velbefinnende i en vakker, rettskaffen syklus.

Det ville være umulig å beregne hvor mye tjeneste siste dagers hellige yter over hele verden hver dag, hvert år, men det er mulig å beregne det gode

Kirken som organisasjon gjør for å velsigne menn og kvinner – gutter og jenter – som trenger en hjelpende hånd.

Kirkens humanitære arbeid ble lansert i 1984. Deretter ble det holdt faste over hele Kirken for å skaffe midler for å hjelpe dem som var rammet av en katastrofal tørke i Øst-Afrika. Kirkens medlemmer donerte 6,4 millioner dollar bare denne ene fastedagen.

Så ble eldste M. Russell Ballard og bror Glenn L. Pace sendt til Etiopia for å vurdere hvordan de hellige midlene best kunne brukes. Denne innsatsen viste seg å være begynnelsen på det som senere skulle bli kjent som Latter-day Saint Charities [Kirkens veldedighetstjeneste].

Siden den gang har Kirkens veldedighetstjeneste bidratt med mer enn 2 milliarder dollar for å hjelpe de

tregende over hele verden. Denne assistansen tilbys mottagerne uavhengig av deres kirketilhørighet, nasjonalitet, rase, seksuelle legning, kjønn eller politiske overbevisning.

Men dette er ikke alt. For å hjelpe medlemmer av Herrens kirke som er i nød, elsker og etterlever vi den gamle fasteloven.⁴ Vi går sultne for å hjelpe andre som er sultne. En dag hver måned går vi uten mat og donerer det denne maten ville ha kostet (og mer) for å hjelpe de trengende.

Jeg kommer aldri til å glemme mitt første besøk til Vest-Afrika i 1986. De hellige kom til våre møter i store antall. Selv om de hadde smått med materielle eiendeler, kom de fleste kledd i plettfrie hvite klær.

Jeg spurte stavs-presidenten hvordan han tok seg av medlemmer som

hadde så lite. Han svarte at biskopene deres kjente medlemmene godt. Hvis medlemmene hadde råd til to måltider om dagen, var det ikke behov for hjelp. Men hvis de bare hadde råd til ett måltid eller mindre – selv med hjelp fra familien – skaffet biskopene mat, finansiert med fasteoffermidler. Så tilføyde han denne bemerkelsesverdige kjensgjerningen: Fasteofferbidragene deres *overgikk* som regel utgiftene. Overskytende fasteoffermidler ble så sendt til folk *andre steder* med større behov enn deres. De trofaste afrikanske hellige ga meg en viktig lærdom om kraften i *loven* og fastens *ånd*.

Som medlemmer av Kirken føler vi slektskap med dem som lider på noe vis.⁵ Som Guds sønner og døtre er vi alle brødre og søstre. Vi gir akt på en

formaning i Det gamle testamente: “Du skal lukke opp din hånd for din bror, for de trengende og fattige.”⁶

Vi gjør vårt beste for å etterleve vår Herre Jesu Kristi læresetninger slik de er nedtegnet i Matteus 25:

“For jeg var sulten, og dere gav meg mat. Jeg var tørst, og dere gav meg å drikke. Jeg var fremmed, og dere tok imot meg.

Jeg var naken, og dere kledde meg. Jeg var syk, og dere så til meg ...

Alt dere gjorde mot én av disse mine minste brødre, det gjorde dere mot meg.”⁷

La meg gi noen få eksempler på hvordan Kirken følger disse læresetningene fra Frelseren.

For å bidra til å lindre sult driver Kirken 124 biskopenes lagerhus over hele verden. Gjennom dem gis cirka

400 000 matbestillinger hvert år til enkeltpersoner i nød. På steder hvor det ikke finnes et lagerhus, kan biskoper og grenspresidenter bruke fasteoffermidler til å kjøpe mat og forsyninger til sine trengende medlemmer.

Utfordringen med sult strekker seg imidlertid langt utenfor Kirkens grenser. Den øker over hele verden. En FN-rapport nylig viste at antall underernærte mennesker i verden nå overstiger 820 millioner – eller nesten én av ni av jordens innbyggere.⁸

For en tankevekkende statistikk! Vi er så takknemlige for deres bidrag. Takket være deres oppriktige gavmildhet vil millioner over hele verden motta sårt tiltrengt mat, klær, midlertidig husly, rullestoler, medisiner, rent vann og mer.

Mye sykdom over hele verden skyldes urent vann. Så langt har Kirkens humanitære innsats bidratt til å sørge for rent vann i hundrevis av lokalsamfunn i 76 land.

Et prosjekt i Luputa i Den demokratiske republikken Kongo er et godt eksempel. Med en befolkning på over 100 000 hadde ikke byen *noe rennende vann*. Innbyggerne måtte gå lange avstander for å finne kilder med trygt vann. Det ble funnet en fjellkilde 29 km unna, men innbyggerne kunne ikke få regelmessig tilgang til dette vannet.

Da våre humanitærmisjonærer fikk vite om denne utfordringen, samarbeidet de med lederne i Luputa ved å sørge for materialer og opplæring for å legge vannet i rørledning til byen. Innbyggerne i Luputa brukte *tre år* på å grave en meterdyp grøft gjennom stein og jungel. Ved samarbeid kom endelig den frydefulle dagen da friskt, rent vann var tilgjengelig for alle i denne landsbyen.

Kirken hjelper også flyktninger, enten det skyldes borgerkrig, naturens herjinger eller religionsforfølgelse.

Mer enn 70 millioner mennesker er nå fordrevet fra hjemmene sine.⁹

I 2018 alene sørget Kirken for nødforsyninger til flyktninger i 56 land. I tillegg bidrar mange medlemmer av Kirken med sin tid for å hjelpe flyktningene å integrere seg i nye samfunn. Vi takker hver eneste en av dere som hjelper dem som prøver å skape seg et nytt hjem.

Gjennom generøse bidrag til Deseret Industries-utsalg i USA, blir millioner av kilo med klær innsamlet og sortert hvert år. Selv om lokale biskoper bruker denne store lagerbeholdningen til å hjelpe medlemmer i nød, blir den største delen gitt til andre hjelpeorganisasjoner som distribuerer varene over hele verden.

Og bare i fjor ga Kirken øyeblikkelig behandling til mer enn 300 000 personer i 35 land, nyfødtsomsorg til tusenvis av mødre og spedbarn i 39 land og rullestoler til mer enn 50 000 personer i flere titalls land.

Kirken er velkjent for å være blant de første på pletten når tragedier rammer. Selv *før* en orkan rammer, er Kirkens ledere og ansatte på de berørte stedene for å planlegge hvordan de skal levere hjelpeforsyninger og frivillig hjelp til dem som vil bli rammet.

Bare i fjor gjennomførte Kirken mer enn 100 nødhjelpsprosjekter over hele verden for å hjelpe ofre etter orkaner, branner, flom, jordskjelv og andre katastrofer. Når det er mulig, mobiliserer våre medlemmer i gule Hjelpende hender-veste i store antall for å hjelpe dem som er rammet av katastrofer. Denne typen tjeneste, som ytes av så mange av dere, er selve kjernen i omsorgstjeneste.

Mine kjære brødre og søstre, aktivitetene jeg har beskrevet, er bare en liten del av den voksende velferds- og humanitærinnsatsen Jesu Kristi Kirke

av Siste Dagers Hellige står for.¹⁰ Og det er *dere* som gjør alt dette mulig. På grunn av deres eksemplariske liv, deres gavmilde hjerter og deres hjelpende hender er det ikke til å undres over at mange lokalsamfunn og statsledere berømmer deres innsats.¹¹

Siden jeg ble Kirkens president, har jeg vært forundret over hvor mange presidenter, statsministere og ambassadører som oppriktig har takket meg for vår humanitærhjelp til deres folk. Og de har uttrykt takknemlighet for den

styrke som våre trofaste medlemmer bringer til deres land som lojale og bidragsytende borgere.

Jeg har også undret meg over at verdensledere har besøkt Det første presidentskap og uttrykt *sitt håp* om at Kirken skal bli organisert i deres land. Hvorfor? Fordi de vet at siste dagers hellige vil bidra til å bygge opp sterke familier og lokalsamfunn og gjøre livet bedre for andre *uansett hvor* de bor.

Uansett hvor vi bor, er Kirkens medlemmer lidenskapelig opptatt

AV PRESIDENT HENRY B. EYRING
 Annenrådgiver i Det første presidentskap

av Guds farskap og menneskenes brorskap. Derfor kommer vår største glede når vi hjelper våre brødre og søstre, uansett hvor vi bor i denne vidunderlige verden.

Å hjelpe andre – å gjøre en samvittighetsfull innsats for å sørge for andre like mye eller mer enn vi sørger for oss selv – er vår glede. Jeg vil spesielt tilføye, når det ikke er beleilig og når det fører oss ut av vår trivselssone. Etterlevelse av det andre store budet er nøkkelen til å bli en sann Jesu Kristi disippel.

Mine kjære brødre og søstre, dere er levende eksempler på fruktene som kommer av å følge Jesu Kristi læresetninger. Jeg takker dere! Jeg er glad i dere!

Jeg vet at Gud lever. Jesus er Kristus. Hans kirke er gjenopprettet i disse siste dager for å oppfylle dens guddommelige hensikter. Dette vitner jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Moroni 7:48.
2. Se Matteus 22:37–39; Lukas 10:27.
3. Mosiah 18:8–9.
4. Se Jesaja 58:3–12.
5. I Kirkens tidlige historie var tapre pionerer også sultne, hjemløse og trakasserte.
6. 5 Mosebok 15:11.
7. Matteus 25:35–36, 40.
8. Se Food and Agriculture Organization of the United Nations and others, *The stand of Food Security and Nutrition in the World 2019*, 6, fao.org/3/ca5162en/ca5162en.pdf.
9. Se “Worldwide Displacement Tops 70 Million, UN Refugee Chief Urges Greater Solidarity in Response”, nettsted for FNs høykommissær for flyktninger, 19. juni 2019, unhcr.org/en-us.
10. For ytterligere informasjon om Kirkens vedledige innsats, se ChurchofJesusChrist.org/topics/welfare; LatterDaySaintCharities.org; facebook.com/LatterDaySaintCharities; JustServe.org.
11. “Det mest virksomme redskap vi vil ha, er det gode vår egen livsførsel står for” (Gordon B. Hinckley, “Finn lammene, fø fårene”, *Liahona*, juli 1999, 121).

Hellighet og lykkens store plan

Større lykke kommer gjennom større personlig hellighet.

Mine kjære brødre og søstre, jeg har bedt om kraften til å hjelpe dere i deres personlige søken etter lykke. Noen føler kanskje at de er tilstrekkelig lykkelige allerede, men det er sikkert at ingen ville motsette seg et tilbud om mer lykke. Hvem som helst ville ivrig takke ja til et garantert tilbud om varig lykke.

Det er det vår himmelske Fader, hans elskede Sønn Jesus Kristus og Den hellige ånd har tilbudt hvert av vår himmelske Faders åndebarn som lever nå, vil komme til å leve, eller noen gang har levet på jorden. Det tilbudet kalles noen ganger frelsesplanen. Den ble kalt det av profeten Alma da han underviste sin sønn som var nedsunket i syndens elendighet. Alma visste at ulydighet aldri kunne føre til lykke for sin sønn – eller for noe barn av vår himmelske Fader.¹

Han underviste sin sønn at vekst i hellighet var eneste vei til lykke. Han gjorde det klart at større hellighet er gjort mulig gjennom at Jesu Kristi forsoning renses og fullkommengjør oss.² Kun ved tro på Jesus Kristus, vedvarende omvendelse og å holde pakter, kan vi gjøre krav på den varige lykken som vi higer etter å få oppleve og beholde.

Min bønn i dag er at jeg må kunne hjelpe deg til å forstå at større lykke kommer gjennom større personlig hellighet slik at du vil handle ifølge troen på det. Jeg vil deretter dele det jeg selv vet om hva vi kan gjøre for å gjøre oss kvalifisert til den gaven det er å stadig bli mer hellig.

Skriftene lærer oss blant annet at vi kan bli helliggjort eller bli mer hellige, når vi utøver tro på Kristus,³ viser vår lydighet,⁴ omvender oss,⁵ ofrer for Ham,⁶ mottar hellige ordinanser og

holder våre pakter med Ham.⁷ Å gjøre seg kvalifisert til hellighetens gave fordrer ydmykhet,⁸ saktmodighet,⁹ og tålmodighet.¹⁰

En opplevelse av å ønske mer hellighet fikk jeg i Salt Lake tempel. Jeg gikk inn i tempelet for første gang og var blitt fortalt lite om hva som ventet meg. Jeg hadde sett ordene på veggen: “Helliget Herren” og “Herrens hus”. Jeg var svært forventningsfull. Jeg lurte likevel på om jeg var forberedt til å gå inn.

Min mor og far gikk foran meg da vi gikk inn i tempelet. Vi ble bedt om å vise våre anbefalinger som bevis på vår verdighet.

Foreldrene mine kjente mannen ved anbefalingsskranken. Så de ble stående å snakke litt med ham. Jeg gikk alene videre inn i et stort rom der alt var skinnende hvitt. Jeg kikket opp mot taket som var så høyt oppe at det så ut som en åpen himmel. I det øyeblikket fikk jeg en sterk følelse av at jeg hadde vært der før.

Men så hørte jeg en svært mild stemme – det var ikke min egen. Ordene som ble lavmælt uttalt, var

disse: “Du har aldri vært her før. Du husker et øyeblikk fra før du ble født. Du var på et helligt sted som dette. Du følte at Frelseren var nær ved å komme til stedet der du sto. Og du var lykkelig fordi du ivret etter å se ham.”

Den opplevelsen i Salt Lake tempel varte bare en kort stund. Allikevel bringer minnet om opplevelsen fremdeles fred, glede og stille lykke.

Jeg lærte mange lekser den dagen. En er at Den hellige ånd taler med en mild, lav røst. Jeg kan høre ham når det er åndelig fred i mitt hjerte. Han har med seg en lykkefølelse og forvisning om at jeg er i ferd med å bli mer hellig. Og det gir alltid lykken jeg følte den første stunden i et Guds tempel.

I ditt eget liv og i andres liv har du sett mirakelet at lykke kommer som følge av hellighet som er i vekst, å bli mer lik Frelseren. I de siste ukene har jeg vært ved sengekanten hos mennesker som kunne gå døden i møte med fullstendig tro på Frelseren og med glade ansikter.

Den ene var en mann som var omgitt av sin familie. Han og hans hustru

pratet lavmælt sammen da min sønn og jeg kom inn. Jeg hadde kjent dem i mange år. Jeg hadde sett Jesu Kristi forsoning i virksomhet i deres liv og i deres familiemedlemmers liv.

Sammen hadde de bestemt seg for å avslutte medisinske inngrep for å forlenge livet hans. Det var en stille følelse da han snakket til oss. Han smilte mens han uttrykte takknemlighet for evangeliet og dets rensende virkning på ham og familien som han elsket. Han talte om sine lykkelige år med tjeneste i tempelet. På denne mannens forespørsel, salvet sønnen min hans hode med innviet olje. Jeg beseglet salvelsen. Mens jeg gjorde det, fikk jeg en tydelig følelse av at han snart ville få se sin Frelser, ansikt til ansikt.

Jeg lovet ham at han ville føle lykke, kjærlighet og Frelserens godkjennelse. Han smilte kjærlig da vi gikk. Hans siste ord til meg, var: “Si til Kathy at jeg er glad i henne.” Min hustru, Kathleen, hadde i mange år oppmuntret flere generasjoner i hans familie til å ta imot Frelserens innbydelse til å komme til Ham, inngå og holde hellige pakter,

og på den måten kvalifisere seg til den lykke som følger av denne større helligheten.

Han døde noen timer senere. Noen få uker etter hans bortgang hadde hans enke med en gave til min hustru og meg. Hun smilte mens vi snakket. Elskverdig sa hun: "Jeg regnet med å føle meg trist og ensom. Jeg føler meg så lykkelig. Tror dere at det er greit?"

Med kjennskap til hvor høyt hun elsket sin ektemann og hvordan de begge hadde kommet til kunnskap om, utviklet kjærlighet til og tjent Herren, fortalte jeg henne at hennes følelser var en lovet gave fordi hun, gjennom sin trofaste tjeneste, var blitt gjort mer hellig. Hennes hellighet hadde gjort henne kvalifisert til den lykken.

Noen av dem som lytter i dag tenker kanskje: "Hvorfor føler ikke jeg den fred og lykke som er lovet dem som har vært trofaste? Jeg har vært trofast gjennom forferdelig motgang, men jeg føler ikke lykke."

Selv profeten Joseph Smith opplevde denne prøvelsen. Han ba om lindring da han ble sendt i fengsel i Liberty i Missouri. Han hadde vært trofast mot Herren. Han hadde vokst i hellighet. Allikevel følte han at han var blitt nektet lykke.

Herren underviste ham leksjonen om tålmodighet som vi alle får behov for, kanskje over lengre tid, i vår jordiske prøvelse. Her er Herrens budskap til sin trofaste og lidende profet:

"Og om du skulle bli kastet i fangehullet eller falle i morderes hender og det felles dødsdom over deg, om du kastes i dypet, om frådende bølger slår imot deg, om heftige stormer blir din fiende, om himlene formørkes og alle elementer går sammen om å sperre veien, ja, fremfor alt om helvetes kjever åpner seg på vidt gap for å sluke deg, så vit da, min sønn, at alle disse ting skal gi deg erfaring og være til ditt gode.

Menneskesønnen har gjennomgått mer enn alt dette. Er du større enn ham?

Derfor, hold stø kurs, og prestedømmet skal forbli hos deg, for deres grenser er trukket opp, dem kan de ikke krysse. Dine dager er talte, og dine år skal ikke bli avkortet, derfor, frykt ikke for hva mennesket kan gjøre, for Gud skal være med deg evindeligg og alltid."¹¹

Det var den samme instruktive leksjonen som Herren ga Job, som betalte en høy pris for å la Forsoningen gjøre ham mer hellig. Vi vet at Job var hellig utfra introduksjonen som vi har om ham: "I landet Us var det en mann som hette Job. Han var en uklanderlig og rettskaffen mann, som fryktet Gud og holdt seg fra det onde."¹²

Så mistet Job sin velstand, sin familie og til og med helsen. Du husker kanskje at Job tvilte på at hans høyere hellighet, som han hadde opparbeidet seg gjennom større motgang, hadde gjort ham kvalifisert til større lykke. Det virket for Job som om hellighet hadde avstedkommet elendighet.

Men Herren ga den samme irettesettende leksjonen som han ga Joseph Smith. Han lot Job få se sin hjerteskjærende tilstand med åndelige øyne. Han sa:

"Nåvel, bind opp om deg som en mann! Så vil jeg spørre deg, og du skal svare meg.

Hvor var du da jeg grunnfestet jorden? Har du innsikt, så fortell meg det!

Hvem fastsatte dens mål? Vet du det? Eller hvem spente målesnor ut over den?

Hvor ble dens støtter rammet ned, eller hvem la dens hjørnestein, mens alle morgenstjerner jublet, og alle Guds sønner ropte av fryd?"¹³

Så, etter at Job hadde omvendt seg fra å si at Gud var urettferdig, fikk Job se sine prøvelser på en høyere og helligere måte. Han hadde omvendt seg.

"Da svarte Job Herren og sa:

Jeg vet at du kan alt, og at ingen plan er umulig å gjennomføre for deg.

Hvem er den som vil formørke ditt råd i uforstand? Derfor må jeg nå si: Jeg har talt om det jeg ikke forstod, om det som var for underlig for meg, og som jeg ikke skjønnte.

Men hør nå, så vil jeg tale! Jeg vil spørre deg, og du skal lære meg.

Bare det ryktet meldte, hadde jeg hørt om deg, men nå har mitt øye sett deg.

Derfor kaller jeg alt tilbake og angerrer i støv og aske."¹⁴

Etter at Job hadde omvendt seg og derved blitt mer hellig, velsignet Herren ham med mer enn det han hadde mistet. Men den største velsignelsen for Job var kanskje å ha gått frem i hellighet gjennom motgang og omvendelse. Han var kvalifisert til større lykke i dagene han hadde igjen å leve.

Mer hellighet kommer ikke ved at man bare ber om det. Det vil komme gjennom at man gjør det som trengs for at Gud kan forandre oss.

President Russell M. Nelson har gitt det som for meg virker som det beste rådet om hvordan man kan gå på pak-tens sti mot mer hellighet. Han viste vei da han oppfordret:

“Opplev den styrkende kraften i daglig omvendelse – av å gjøre litt bedre og bli litt bedre for hver dag.

Når vi velger å omvende oss, velger vi å forandre oss! Vi lar Frelseren omforme oss til den beste versjonen av oss selv. Vi velger å vokse åndelig og motta glede – gleden av forløsning i Ham. Når vi velger å omvende oss, velger vi å bli mer lik Jesus Kristus!”

President Nelson fortsatte med å gi oss denne oppmuntringen til vår innsats for å bli mer hellig: “Herren forventer ikke at vi skal være fullkomne på dette tidspunktet ... Men han forventer at vi skal bli stadig renere. Daglig omvendelse er veien til renhet.”¹⁵

President Dallin H. Oaks hjalp meg i en tidligere konferansetale til å se tydeligere hvordan vi kan vokse i hellighet og hvordan vi kan vite at vi beveger oss mot det. Han sa: “Hvordan kan vi oppnå åndelighet? Hvordan kan vi nå den grad av hellighet da vi

alltid kan ha Den hellige ånd som vår ledsager? Hvordan kommer vi til det punkt der vi kan se på og vurdere det som hører denne verden til i evighetens perspektiv?”¹⁶

President Oaks’ svar begynner med større tro på Jesus Kristus som vår kjærlige Frelser. Det leder oss til å søke tilgivelse hver dag og å minnes ham gjennom å holde hans bud. Slik styrket tro på Jesus Kristus kommer når vi daglig nyter hans ord.

Salmen “Mer hellighet gi meg” viser en måte man kan be om hjelp til å bli mer hellig. Viselig antyder forfatteren at den hellighet vi søker etter, er en gave fra en kjærlig Gud som gis over tid etter at vi har gjort alt vi kan. Du husker siste vers:

*Mer renhet du gi meg,
mer styrke i savn,
Mer fri fra alt jordisk,
mer tro på ditt navn,
Mer verdig for riket,
Mer offer av meg,
mer renset og hellig,
mer, Frelser, lik deg.*¹⁷

Uavhengig av våre omstendigheter, hvor enn vi måtte befinne oss på pak-tens sti hjemover, måtte våre bønner om

større hellighet bli besvart. Jeg vet at når vår bønn blir besvart, vil vår lykke øke. Den kan komme langsomt, men den vil komme. Jeg har den forvisningen fra en kjærlig himmelsk Fader og hans elskede Sønn, Jesus Kristus.

Jeg vitner om at Joseph Smith var en Guds profet, at President Russell M. Nelson er vår levende profet i dag. Gud Faderen lever og elsker oss. Han ønsker at vi som familier skal komme hjem til ham. Vår kjærlige Frelser innbyr oss til å følge ham på reisen dit. De har beredt veien. I Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Alma 41:10.
2. Se Alma 42:4–16.
3. Se Apostlenes gjerninger 26:18; Ether 4:7.
4. Se Lære og pakter 88:34.
5. Se 3 Nephi 27:19–20.
6. Se Lære og pakter 132:50.
7. Se Lære og pakter 97:8.
8. Se Helaman 3:35.
9. Se Lære og pakter 101:1–5.
10. Se 1 Johannes 3:2–3; Lære og pakter 112:13.
11. Lære og pakter 122:7–9.
12. Job 1:1.
13. Job 38:3–7.
14. Job 42:1–6.
15. Russell M. Nelson, “Vi kan gjøre bedre og bli bedre”, *Liahona*, mai 2019, 67, 68.
16. Dallin H. Oaks, “Åndelighet,” *Lys over Norge*, nummer 2 1986 s.47.
17. “Mer hellighet gi meg”, *Salmer*, nr. 79.

VED ELDSTE HANS T. BOOM
i De sytti

Vite, elske og vokse

Måtte vi alle lære å forstå vår rolle i dette store omsorgsarbeidet, slik at vi kan bli mer lik Ham.

Tabernakelkoret på Temple Square besøkte i 2016 Nederland og Belgia. Fordi jeg var engasjert i denne spennende begivenheten, fikk jeg mulighet til å glede meg over deres forestilling til å gleder meg over deres forestilling to ganger.

Under fremførelsen tenkte jeg over hvilken enorm oppgave det var å flytte et slikt stort kor. Jeg ble fascinert av den store gongongen, som sikkert var både vanskelig og dyr å frakte, sammenlignet med en fiolin, trompet eller andre instrumenter som man lett kan ta under armen. Med tanke på gongongens medvirkning, var den bare med på noen få slag, mens de andre mindre instrumentene medvirket gjennom mesteparten av konserten. Jeg tenkte over at uten gongongens lyd, ville fremførelsen ikke være den samme, så arbeidet med å flytte den store gongongen over havet var helt nødvendig.

Kanskje føler vi noen ganger at vi, slik som gongongen, bare er gode nok til å spille en liten rolle i forestillingen. Men la meg fortelle deg at din lyd gjør all verdens forskjell.

Vi behøver alle typer instrumenter. Noen av oss lærer raskt og gjør det bra på skolen, mens andre har kunstneriske talenter. Noen tegner og bygger ting, eller pleier, beskytter eller underviser andre. Vi behøves alle sammen for å bringe farge og mening til denne verden.

Til dere som føler at dere ikke har noe å bidra med eller tror at dere er av liten betydning eller verdi for noen, til andre som kanskje føler at de er i sitt ess, og til alle midt imellom, vil jeg gi dette budskapet.

Uansett hvor dere er på livets vei, vil noen av dere føle dere så overveldet at dere ikke engang anser dere selv som "på veien". Jeg vil be deg om å gå ut av mørket og inn i lyset. Evangeliets lys vil tilby varme og helbredelse og vil hjelpe deg å forstå hvem du virkelig er og hva hensikten med ditt liv er.

Noen av oss har vandret på forbudte stier for å prøve å finne lykken der.

Vi er oppfordret av en kjærlig himmelsk Fader til å gå på disiplens vei og vende tilbake til ham. Han elsker oss med fullkommen kjærlighet.¹

Hva er veien? Veien er å hjelpe hverandre til å forstå hvem vi er gjennom å yte omsorgstjeneste til hverandre.

For meg er omsorgstjeneste å utøve guddommelig kjærlighet.² På den måten skaper vi et miljø der både giver og mottager får et ønske om å omvende seg. Med andre ord, vi endrer kurs og kommer nærmere og blir mer lik vår Frelser, Jesus Kristus.

For eksempel er det nødvendig å hele tiden fortelle vår ektefelle eller våre barn hvordan de kan forbedre seg. De vet allerede dette. Det er å skape en atmosfære av kjærlighet, som vil gi dem styrke til å gjøre de nødvendige endringer i sitt liv og bli bedre mennesker.

På denne måten blir omvendelse en daglig raffineringssprosess, som kan innebære å be om unnskyldning for dårlig oppførsel. Jeg husker, og

opplever stadig, situasjoner der jeg har vært for snar til å dømmе og for sen til å lytte. Og ved dagens slutt under min personlige aftenbønn, følte jeg kjærlige råd fra himmelen om å omvende og forbedre meg. Den kjærlige atmosfæren, først etablert av mine foreldre og søsken, og senere av min hustru, mine barn og venner, har hjulpet meg til å bli et bedre menneske.

Vi vet alle hvordan vi kan forbedre oss. Det er unødvendig å gjentatte ganger påminne hverandre, men det er behov for kjærlighet og å hjelpe hverandre og, på denne måten, skape en atmosfære av villighet til forandring.

I denne samme atmosfæren lærer vi hvem vi virkelig er og hvilken rolle vi kan spille i siste kapittel av verdens historie før Frelserens annet komme.

Hvis du lurer på din rolle, innbyr jeg deg til å finne et sted hvor du kan være alene og spørre din Himmelske Fader om å få vite hvilken rolle du skal spille. Svaret vil mest sannsynlig komme gradvis og bli klarere etterhvert som vi plasserer føttene fastere på paktens og tjenestens sti.

Vi erfarer noen av de samme utfordringene som Joseph Smith ble konfrontert med mens han sto midt i "ordstrid og meningsbrytning". Som vi leser fra hans egen beretning, sa han ofte til seg selv: "Hva skal jeg gjøre? Hvilket av alle disse trossamfunn er det rette, eller er de alle på villspor? Hvis et av dem er det rette, hvilket er det, og hvordan kan jeg få vite det?"³

Med kunnskapen han fant i Jakobs brev, som erklærer at "om noen av dere mangler visdom, da må han be til Gud – for Gud gir alle, villig og uten bebreidelse – og så skal han få den,"⁴ bestemte Joseph seg omsider for å "be til Gud".⁵

Vi kan videre lese at "det var første gang i [hans] liv at [han] forsøkte noe

slikt, for til tross for all [hans] engstelse, hadde [han] aldri før forsøkt å be høyt."⁶

Slik kan det også være for oss, den første gangen vi henvender oss til vår Skaper på en måte vi aldri før har gjort.

På grunn av Josephs forsøk, viste vår himmelske Fader og hans Sønn seg for ham, kalte ham ved navn, og med det resultat at vi har en mye klarere forståelse av hvem vi er og at vi virkelig er betydningsfulle.

Vi kan videre lese at Joseph, i sine følsomme ungdomsår, "ble forfulgt av dem som burde ha vært [hans] venner og skulle ha behandlet [ham] vennlig."⁷ Og slik kan vi også forvente noe motstand når vi lever et liv som disippel.

Hvis du på det nåværende tidspunkt føler at du ikke er i stand til å være med i orkesteret og at omvendelsens vei synes vanskelig, skal du vite at om du bare fortsetter, så vil byrden bli løftet fra dine skuldre og det vil se lysere ut igjen. Vår himmelske Fader vil aldri forlate oss når vi vender oss til ham. Vi kan falle og reise oss opp igjen og Han vil hjelpe oss med å børste støvet fra knærne.

Noen av oss er såret, men Herrens førstehjelpsskrin har store nok bandasjer til å dekke alle våre sår.

Slik er kjærligheten, den fullkomne kjærligheten som vi også kaller neste-kjærlighet eller "Kristi rene kjærlighet",⁸ som er nødvendig i våre hjem hvor foreldre yter omsorg for sine barn og barna for sine foreldre. Gjennom denne kjærligheten vil hjerter bli forandret og ønsket om å gjøre Hans vilje vil bli fostret.

AV PRESIDENT M. RUSSELL BALLARD
Fungerende president for De tolv apostlers quorum

Det er denne kjærligheten som er nødvendig i vår omgang med hverandre, som barn av en himmelsk Fader og som medlemmer av hans Kirke, som vil gjøre oss i stand til å innlemme alle instrumenter i orkesteret, slik at vi kan opptre i herlighet sammen med himmelens englekor når Frelseren kommer igjen.

Det er denne kjærligheten, dette lyset som må skinne og som lyser opp våre omgivelser i vårt daglige liv. Folk vil legge merke til lyset og vil bli tiltrukket av det. Dette er den slags misjonærarbeid som vil tiltrekke andre til å *“komme og se, komme og bidra og komme og bli værende.”*⁹ Vær så snill – når du har mottatt ditt vitne om dette store verket og vår rolle i det, la oss glede oss sammen med vår kjære profet Joseph Smith, som sa, “For jeg hadde sett et syn, det visste jeg, og jeg visste at Gud visste det, og jeg kunne ikke fornekte det.”¹⁰

Jeg vitner for dere om at jeg vet hvem jeg er og jeg vet hvem dere er. Vi er alle barn av en himmelsk Fader som elsker oss. Han sendte oss ikke hit for å feile, men for å vende tilbake til ham i herlighet. At vi alle kan lære å forstå vår rolle i dette store omsorgsarbeidet, slik at vi kan bli mer lik Ham når han kommer igjen, er min bønn i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se D. Todd Christofferson, “Da blir dere i min kjærlighet”, *Liahona*, nov. 2016, 48.
2. Russell M. Nelson, “Guddommelig kjærlighet”, *Liahona*, feb. 2003, 12.
3. Joseph Smith – Historie 1:10.
4. Jakobs brev 1:5; se også Joseph Smith – Historie 1:11–13..
5. Joseph Smith – Historie 1:13.
6. Joseph Smith – Historie 1:14.
7. Joseph Smith – Historie 1:28.
8. Moroni 7:47.
9. Dieter F. Uchtdorf, “Misjonærarbeid: Del det du har i ditt hjerte”, *Liahona*, mai 2019, 17.
10. Joseph Smith – Historie 1:25.

Gi ånden kontroll over kroppen

Noe av det viktigste vi kan lære i dette liv, er hvordan vi kan legge vekt på vår evige åndelige natur og kontrollere våre onde ønsker.

Mine kjære brødre og søstre, da generalkonferansen nærmet seg i oktober i fjor, forberedte jeg min konferansetale for å markere 100-årsjubileet for synet om ånde verdenen som ble gitt president Joseph F. Smith 3. oktober 1918.

Noen dager etter at jeg hadde sendt talen til oversettelse, avsluttet min elskede evige ledsager, Barbara, sin jordiske prøvestand og gikk over i ånde verdenen.

Etter hvert som dagene har blitt til uker, så måneder og nå et år siden Barbaras bortgang, setter jeg stadig mer pris på dette skriftstedet: “Dere skal leve sammen i kjærlighet så dere gråter over tapet av dem som dør.”¹ Barbara og jeg ble velsignet med å få “leve sammen i kjærlighet” i 67 år. Men jeg har lært på en svært personlig måte hva det vil si å “[gråte] over tapet” av dem vi er glad i. Å, som jeg elsker og savner henne!

Jeg antar at de fleste av oss ikke fullt ut forstår hva andre gjør for oss før de er borte. Jeg visste at Barbara alltid hadde det travelt, men jeg forsto ikke helt de konstante kravene som familien, Kirken og lokalsamfunnet stilte til tiden hennes. Det var daglig innviet innsats som ble gjentatt tusenvis av ganger i årenes løp, som gjorde at familien vår kunne fungere. Og hele tiden var det ingen i familien som noensinne hørte henne heve stemmen eller si et uvennlig ord.

Minnene har strømmet på det siste året. Jeg har tenkt på det fysisk krevende valget hun gjorde om å bli mor til syv barn. Å være husmor var den eneste karrieren hun noensinne ønsket seg, og hun var på alle måter ekspert på sitt fag.

Jeg har ofte lurt på hvordan hun holdt orden på barna våre og meg. Tilberedelse av måltider alene var en virkelig overveldende oppgave, for ikke å nevne aktiviteter som å ta seg av fjellene av klesvask som familien vår genererte hver uke, og å holde barna med sko og klær i passende størrelser. Vi henvendte oss alle til henne med et utall andre problemer som var viktige for oss. Og fordi de var viktige for oss, var de også viktige for henne. Hun var kort sagt fantastisk – som hustru, som mor, som venn, som nabo og som en Guds datter.

Nå som hun har gått videre, er jeg glad for at jeg valgte å sitte ved siden av henne når jeg kom hjem fra kontoret de siste månedene av hennes liv, for å holde henne i hånden mens vi så på slutten av noen av hennes favorittmusikaler – om og om igjen fordi alzheimeren ikke ville la henne huske at hun hadde sett dem ettermiddagen før. Minnene om disse spesielle stundene hvor vi holdt hverandre i hånden, er nå svært dyrebare for meg.

Brødre og søstre, vær så snill å ikke gå glipp av en anledning til å se deres familiemedlemmer i øynene med kjærlighet. Barn og foreldre, strekk dere ut til hverandre og uttrykk deres kjærlighet og takknemlighet. I likhet med meg, vil noen av dere kanskje våkne opp en dag og oppdage at tiden for den slags viktig kommunikasjon er forbi. Lev hver dag sammen med hjertet fylt med takknemlighet, gode minner, tjeneste og mye kjærlighet.

I løpet av det siste året har jeg grunnet mer intenst enn noensinne på vår himmelske Faders plan. Da han underviste sin sønn Corianton, kalte Alma den for “lykkens store plan”.²

Ordet som stadig dukker opp i tankene mine når jeg overveier planen, er “gjenforening”. Det er en plan som er utarbeidet av vår kjærlige Fader i himmelen, og helt sentralt i den står den store og strålende muligheten for familiegjenforening – for evig gjenforenede

ektemenn og hustruer, foreldre og barn, generasjon på generasjon i Guds hus.

Denne tanken gir meg trøst og visshet om at jeg vil få være sammen med Barbara igjen. Selv om hun led fysisk på slutten av livet, var hennes ånd sterk, edel og ren. Hun hadde forberedt seg i alle ting, slik at hun når den dagen kommer, kan stå foran “Guds behagelige domstol”³ med frimodighet og fredelig visshet. Men her er jeg, 91 år gammel om to dager, og jeg spør meg selv fortsatt: “Er jeg klar? Gjør jeg alt jeg trenger å gjøre for å kunne holde henne i hånden igjen?”

Den enkleste, mest grunnleggende vissheten i livet er at vi alle kommer til å dø. Enten vi dør gamle eller unge, enkelt eller vanskelig, velstående eller fattig, elsket eller ensom, unnslipper ingen døden.

For noen år siden sa president Gordon B. Hinckley noe som er spesielt meningsfylt angående dette: “Vidunderlig er den visshet, og betryggende er den fred, som kommer ved kunnskap om at hvis vi gifter oss riktig

og lever riktig, vil vårt forhold fortsette, til tross for vissheten om døden og tidens gang.”⁴

Jeg giftet meg absolutt riktig. Det kan det ikke finnes noen tvil om. Men det er ikke nok, ifølge president Hinckley. Jeg må også leve riktig.⁵

I dag kan det å “leve riktig” være et ganske forvirrende konsept, særlig hvis du tilbringer mye tid på sosiale medier, hvor enhver røst kan erklære virkelige sannheter eller falske forestillinger om Gud og hans plan for sine barn. Heldigvis har Kirkens medlemmer evig sanne prinsipper i evangeliet for å vite hvordan vi skal leve slik at vi kan være bedre forberedt når vi dør.

Bare noen måneder før jeg ble født, holdt min bestefar som var apostel, eldste Melvin J. Ballard, en tale som for mange uttrykte kjernen i hva det vil si å leve riktig. Med tittelen “Kampen om sjelen” fokuserte talen hans på den kontinuerlige kampen mellom vår fysiske kropp og vår evige ånd.

Han sa: “Den største konflikten som noen mann eller kvinne vil oppleve ...

er kampen med seg selv.” Han forklarte at Satan, “våre sjelers fiende”, angriper oss gjennom “kjødets lyster, begjær og ambisjoner”.⁶ Så den viktigste kampen står mellom vår guddommelige og åndelige natur og det kjødelige og naturlige menneske. Brødre og søstre, husk at vi kan motta åndelig hjelp ved Den hellige ånds innflytelse, som kan “lære dere alle ting”.⁷ Hjelp kan også komme ved prestedømmets kraft og velsignelser.

Nå spør jeg: Hvordan går det med hver og en av dere og denne kampen?

President David O. McKay sa: “Menneskenes jordeliv er bare en prøve for å se om de vil konsentrere sin innsats, sitt sinn, sin sjel om det som bidrar til å styrke og tilfredsstillere deres fysiske natur, eller om de vil gjøre ervervelse av åndelige egenskaper til livets oppgave.”⁸

Denne kampen mellom vår kjødelige og åndelige natur er ikke noe nytt. I sin siste preken til sitt folk sa kong Benjamin at “det naturlige menneske er en fiende av Gud og har vært det fra Adams fall og vil evindeligg og alltid

være det, med mindre det føyer seg etter Den Hellige Ånds tilskyndelser og avlegger det naturlige menneske og blir en hellig gjennom den Herre Kristi forsoning”.⁹

Apostelen Paulus sa at “de som er etter kjødet, attrår det som hører kjødet til. Men de som er etter Ånden, attrår det som hører Ånden til.

For kjødets attrå er død, men Åndens attrå er liv og fred.”¹⁰

Det synes klart for meg at noe av det viktigste vi kan lære i dette liv, er hvordan vi kan legge vekt på vår evige åndelige natur og kontrollere våre onde ønsker. Dette skulle ikke være så vanskelig. Tross alt har vår ånd, som har eksistert mye lenger enn vår fysiske kropp, allerede lyktes med å velge rettferdighet fremfor ondskap i den førjordiske tilværelse. Før denne jorden ble dannet, levde vi i ånde verdenen som sønner og døtre av himmelske Foreldre, som elsket oss og fortsetter å elske oss nå.

Og ja, vi måtte ta livsendrende avgjørelser og valg i den førjordiske sfæren. Alle som noensinne har levd eller noensinne vil leve på denne planeten, tok et viktig valg om å godta vår himmelske Faders plan for vår frelse. Så vi kom alle til jorden med en solid bakgrunn, en fremgangsrik åndelig natur og en evig fremtid.

Tenk over dette et øyeblikk. Dette er den dere egentlig er og den dere alltid har vært – en Guds sønn eller datter, med åndelige røtter i evigheten og en fremtid som bugner av uendelige muligheter. Dere er – først og fremst og alltid – en åndelig person. Så når vi velger å sette vår kjødelige natur foran vår åndelige natur, velger vi noe som er i strid med vårt egentlige, sanne, autentiske og åndelige jeg.

Likevel er det ingen tvil om at kjødet og jordiske impulser gjør det mer komplisert å ta avgjørelser. Med et slør av

glemsel trukket mellom den førjordiske ånde verdenen og denne jordiske verden, kan vi miste vårt forhold til Gud og vår åndelige tilstand av syne, og vår kjødelige natur kan prioritere *det vi ønsker akkurat nå*. Å lære å velge det som hører Ånden til fremfor det som hører kjødet til, er en av de viktigste grunnene til at denne jordiske erfaringen er en del av vår himmelske Faders plan. Det er også grunnen til at planen er bygget på den solide og sikre grunnvoll som vår Herre og Frelser Jesu Kristi forsoning er, slik at våre synder, herunder de feil vi gjør når vi gir etter for kjødet, kan overvinnes ved konstant omvendelse, og vi kan leve med et åndelig fokus. Nå er tiden for å styre våre kroppslige lyster for å rette oss etter Kristi åndelige lære. Det er derfor vi ikke må utsette vår omvendelsesdag.¹¹

Omvendelse blir derfor et uunnværlig våpen i vår kamp mot oss selv. På forrige generalkonferanse nevnte president Russell M. Nelson denne kampen og minnet oss om at “når vi velger å omvende oss,

velger vi å forandre oss! Vi lar Frelseren omforme oss til den beste versjonen av oss selv. Vi velger å vokse åndelig og motta glede – gleden av forløsning i Ham. Når vi velger å omvende oss, velger vi å bli mer lik Jesus Kristus!”¹²

Hver kveld, når jeg gjennomgår dagen min i bønn til min himmelske Fader, ber jeg om tilgivelse hvis jeg har gjort noe galt, og lover å prøve å bli bedre i morgen. Jeg tror denne regelmessige, daglige omvendelsen hjelper ånden min å minne kroppen om hvem som bestemmer over meg.

En annen ressurs er den ukentlige muligheten vi alle har til å fornye oss åndelig ved å ta del i nadverden, til minne om forsoningen og den fullkomne kjærligheten vår Herre og Frelser Jesus Kristus har til oss.

Brødre og søstre, jeg oppfordrer dere til å roe litt ned og tenke over hvor dere nå står med hensyn til å kue deres kjødelige natur og styrke deres guddommelige og åndelige natur, slik at dere kan gå inn i ånde verdenen til en gledelig gjenforsoning med deres nærmeste – og dette vitner jeg ydmykt om og ber om i Herren Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Lære og pakter 42:45.
2. Alma 42:8.
3. Jakobs bok 6:13.
4. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Gordon B. Hinckley* (2016), 157.
5. Herren har åpenbart at vi må leve i samsvar med våre pakter for å motta de lovede velsignelsene (se Lære og pakter 82:10; 132:5–7, 19).
6. Melvin J. Ballard, “Struggle for The Soul” (tale holdt i Salt Lake tabernakel, 5. mai 1928).
7. Johannes 14:26.
8. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – David O. McKay* (2003), 14.
9. Mosiah 3:19.
10. Romerne 8:5–6.
11. Se Alma 34:33.
12. Russell M. Nelson, “Vi kan gjøre bedre og bli bedre”, *Liahona*, mai 2019, 67.

AV ELDSTE PETER M. JOHNSON
i De sytti

Kraft til å overvinne djevelen

Hvordan kan vi finne fred, huske hvem vi er og overvinne djevelens metoder?

Brødre og søstre, takk for alt dere gjør for å bli, og for å hjelpe andre å bli, sanne etterfølgere av Jesus Kristus og nyte velsignelsene ved det hellige tempel. Takk for deres godhet. Dere er fantastiske. Dere er vakre.

Det er min bønn at vi må gjenkjenne Den hellige ånds *bekreftende* innflytelse idet vi lærer fullt ut å forstå at vi er Guds barn. I “Familien – en erklæring til verden” står det: “Alle mennesker – menn og kvinner – er skapt i Guds bilde. Hver især er en elsket ånd, sønn eller datter av himmelske foreldre, og har som sådan en guddommelig natur og et guddommelig potensial.”¹ Vi er “utvalgte ånder som var blitt holdt tilbake for å komme frem i tidenes fylde for å være med og legge grunnvollen til dette store siste-dagers-verk”.² President Russell M. Nelson erklærte: “Dere ble undervist i åndeverdenen for å forberede dere til alt dere ville oppleve i løpet av denne siste del av disse siste dager. (se L&P 138:56). Denne undervisningen vedvarer i dere.”³

Dere er Guds utvalgte sønner og døtre. Dere har styrke til å overvinne djevelen. Djevelen vet imidlertid hvem dere er. Han kjenner til deres guddommelige arv og prøver å begrense deres

jordiske og himmelske potensial med tre metoder:

- Bedrag
- Avledning
- Motløshet

Bedrag

Djevelen benyttet seg av bedrag på Mose tid. Herren erklærte til Moses:

“Se, du er min sønn ...

Jeg har et verk for deg ... og du er i min Enbarnes lignelse.”⁴

Kort tid etter dette strålende synet forsøkte Satan å bedra Moses. Ordene han brukte, er interessante: “Moses, menneskesønn, tilbe meg.”⁵ Bedraget lå ikke bare i oppfordringen om å tilbe Satan, men bedraget lå også i hvordan han beskrev Moses som en menneskesønn. Husk at Herren nettopp hadde fortalt Moses at han var en sønn av Gud, skapt i Den enbarnes lignelse.

Djevelen var nådeløs i sitt forsøk på å lure Moses, men Moses motsatte seg og sa: “Vik fra meg, Satan, for bare denne ene Gud, som er herlighets Gud, vil jeg tilbe.”⁶ Moses husket hvem han var – en Guds sønn.

Herrens ord til Moses gjelder dere og meg. Vi er skapt i Guds eget bilde,

og han har et verk for oss å utføre. Djevelen prøver å bedra ved å få oss til å glemme hvem vi egentlig er. Hvis vi ikke forstår hvem vi er, er det vanskelig å forstå hvem vi kan bli.

Avledning

Motstanderen prøver også å avlede oss fra Kristus og hans pakts sti. Eldste Ronald A. Rasband har sagt: “Satans plan er å ta oppmerksomheten bort fra åndelige vitnesbyrd, mens Herrens ønske er å opplyse og engasjere oss i hans verk.”⁷

I vår tid er det mange avledninger, herunder Twitter, Facebook, Instagram, virtual reality-spill og mye mer. Disse teknologiske fremskrittene er fantastiske, men hvis vi ikke er forsiktige, kan de avlede oss fra å oppfylle vårt guddommelige potensial. Å bruke dem på riktig måte kan frembringe himmelens kraft og la oss være vitne til mirakler idet vi prøver å samle det adspredte Israel på begge sider av sløret.

La oss være forsiktige og ikke lett-sindige når det gjelder bruk av teknologi.⁸ Søk kontinuerlig etter måter som teknologien kan bringe oss nærmere Frelseren på og lar oss utføre hans arbeid, mens vi forbereder oss på hans annet komme.

Motløshet

Sist, men ikke minst, ønsker djvelen at vi skal bli motløse. Vi kan bli motløse når vi sammenligner oss med andre eller føler at vi ikke lever opp til forventningene, inkludert våre egne.

Da jeg begynte på doktorgradstudiene mine, følte jeg meg motløs. Studiet hadde bare plass til fire studenter det året, og de andre studentene var fremragende. De hadde bedre testresultater og mer arbeids erfaring i ledende stillinger, og de utstrålte trygghet på egne evner. Etter de to første ukene av studiet begynte motløsheten og tvilen å feste grepet, nesten så det overvældet meg.

Jeg bestemte meg for at hvis jeg skulle fullføre dette fireårige studiet, skulle jeg lese hele Mormons bok hvert semester. Hver dag mens jeg leste, gjenkjente jeg Frelserens erklæring om at Den hellige ånd ville lære meg alle ting og ville bringe alle ting til min erindring.⁹ Det bekreftet hvem jeg er som en Guds sønn, minnet meg om ikke å sammenligne meg med de andre, og ga meg trygghet i min guddommelige rolle til å kunne lykkes.¹⁰

Mine kjære venner, dere må aldri la noen stjele deres lykke. Ikke sammenlign dere med andre. Husk Frelserens kjærlige ord: “Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere. Ikke som verden gir, gir jeg dere. La ikke deres hjerte forferdes, frykt ikke.”¹¹

Hvordan klarer vi det? Hvordan kan vi finne denne freden, huske hvem vi er og overvinne djevelens tre metoder?

Husk først at det største og første bud er å elske Gud av hele vårt hjerte, av all makt, sinn og styrke.¹² Alt vi gjør, skulle være motivert av vår kjærlighet til ham og hans Sønn. Når vi utvikler vår kjærlighet til dem ved å holde deres bud, vil vår evne til å elske oss selv og elske andre vokse. Vi vil begynne å tjene familie, venner og naboer fordi vi vil se dem slik Frelseren ser dem – som Guds sønner og døtre.¹³

For det annet: Be til Faderen i Jesu Kristi navn hver dag, hver dag, hver dag.¹⁴ Det er gjennom bønn at vi kan føle Guds kjærlighet og vise vår kjærlighet til ham. Gjennom bønn uttrykker

vi takknemlighet og ber om styrke og mot til å overlate vår vilje til Gud og bli veiledet og ledet i alle ting.

Jeg oppfordrer dere til å “be til Faderen med all hjertets iver om å bli fylt med denne kjærlighet ... så dere kan bli Guds sønner [og døtre], så vi, når han viser seg, skal være lik ham”.¹⁵

For det tredje: Les og studer Mormons bok hver dag, hver dag, hver dag.¹⁶ Mitt studium av Mormons bok pleier å gå bedre når jeg leser med et spørsmål i tankene. Når vi leser med et spørsmål, kan vi motta åpenbaring og forstå at profeten Joseph Smith snakket sant da han

som begrenser vårt guddommelige potensial, og til å motstå den *motløshet* som reduserer vår evne til å føle kjærligheten fra vår himmelske Fader og hans Sønn. Vi vil *fullt ut* forstå hvem vi er som sønner og døtre av Gud.

Brødre og søstre, jeg gir dere min kjærlighet og vitner om at jeg vet at vår himmelske Fader lever og at Jesus er Kristus. Jeg elsker dem. Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er Guds rike på jorden. Vi har en *guddommelig befaling* om å samle Israel og forberede verden til Messias' annet komme. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

erklærte: “Mormons bok [er] den mest korrekte av alle jordens bøker ... og ... et menneske [vil] komme nærmere Gud ved å følge dens forskrifter enn ved å følge noen annen bok.”¹⁷ Mormons bok inneholder Kristi ord og hjelper oss å huske hvem vi er.

Til slutt: Ta nadverden med en bønn i hjertet hver uke, hver uke, hver uke. Det er ved pakter og prestedømsordinanser, herunder nadverden, at guddommeligheitskraft blir tilkjennegitt i vårt liv.¹⁸ Eldste David A. Bednar har sagt: “Nadverdets ordinans er en hellig og gjentatt oppfordring om å omvende seg oppriktig og bli åndelig fornyet. Det å ta del i nadverden i seg selv, ettergir ikke synder. Men når vi forbereder oss samvittighetsfullt og deltar i denne hellige ordinans med et sønderknust hjerte og en angrende ånd, er løftet at Herrens ånd *alltid* kan være hos oss.”¹⁹

Når vi ydmykt tar del i nadverden, husker vi Jesu lidelse i den hellige hagen kalt Getsemane og hans offer på korset. Vi uttrykker takknemlighet til Faderen for å ha sendt sin enbårne Sønn, vår Forløser, og viser vår villighet til å holde hans bud og alltid minnes

ham.²⁰ Det er åndelig opplysning knyttet til nadverden – den er personlig, den er kraftfull og den er nødvendig.

Mine venner, jeg lover at når vi gjør vårt beste for å elske Gud av hele vårt hjerte, be i Jesu Kristi navn, studere Mormons bok og ta del i nadverden med en bønn i hjertet, vil vi ha evnen, med Herrens styrke, til å overvinne djevelens *bedrag*, til å minimere *avledninger*

NOTER

1. “Familien – en erklæring til verden”, *Liahona*, mai 2017, 145.
2. Lære og pakter 138:53; se også Lære og pakter 138:54–56.
3. Russell M. Nelson, “Vær tusenårsgenerasjonen verdig”, *Liahona*, okt. 2016, 48.
4. Moses 1:4, 6.
5. Moses 1:12.
6. Moses 1:20; se også Moses 1:16–19, 21.
7. Ronald A. Rasband, “Så du ikke glemmer”, *Liahona*, nov. 2016, 115.
8. Se Becky Craven, “Omhyggelig eller likegyldig”, *Liahona*, mai 2019, 9–11.
9. Se Johannes 14:26.
10. Vår guddommelige rolle for å lykkes er å oppnå evig liv uavhengig av om vi oppnår det verden regner som suksess i jordiske bestrebelsler. Den hellige ånd minner oss om vår guddommelige rolle og om hvem vi kan bli når vi holder oss på paktens sti og overvinne djevelens fristelser med Herrens styrke.
11. Johannes 14:27; uthevelse tilføyd.
12. Se Matteus 22:37–38.
13. Se Johannes 3:16; 1 Johannes 4:19; Mosiah 2:17.
14. Se 3 Nephi 18:18–21.
15. Moroni 7:48; uthevelse tilføyd.
16. Se Kevin W. Pearson, “Bli ved treet”, *Liahona*, mai 2015, 114–16.
17. Innledningen til Mormons bok.
18. Se Lære og pakter 84:20–21.
19. David A. Bednar, “Alltid bevare en forlatelse for deres synder”, *Liahona*, mai 2016, 61–62.
20. Se Moroni 4:2–3; 5:1–2; Lære og pakter 20:76–79. Vennligst vær oppmerksom på at vi lever i en tid hvor vi desperat trenger at Hans Ånd alltid er hos oss.

AV ELDSTE ULISSES SOARES
i De tolv apostlers quorum

Ta vårt kors opp

Å ta opp deres kors og følge Frelseren innebærer å fortsette med tro på Herrens sti og ikke hengi dere til verdslige vaner.

Kjære brødre og søstre, vi har fått fantastisk undervisning fra våre ledere de siste to dagene. Jeg vitner for dere at hvis vi gjør vårt beste for å anvende disse inspirerte og tidsriktige læresetningene i vårt eget liv, vil Herren ved sin nåde hjelpe hver enkelt av oss å bære vårt kors og gjøre våre byrder lette.¹

Mens han var i nærheten av Cæsarea Filippi, fortalte Frelseren disiplene sine hva han ville komme til å lide under eldstenes, yppersteprestenes og de skriftlærdes hender i Jerusalem. Han underviste dem uttrykkelig om sin død og strålende oppstandelse.² På dette tidspunkt forsto ikke disiplene helt hans guddommelige oppgave på jorden. Da Peter selv hørte hva Frelseren hadde sagt, tok han ham til side og irettesatte ham og sa: "Gud fri deg, Herre! Dette må aldri skje deg!"³

For å hjelpe disiplene å forstå at hengivenhet til hans verk omfatter underkastelse og lidelse, erklærte Frelseren ettertrykkelig:

"Om noen vil komme etter meg, da må han fornekte seg selv, ta sitt kors opp og følge meg.

For den som vil berge sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det.

For hva gagnar det et menneske om han vinner hele verden, men tar skade på sin sjel? Eller hva kan et menneske gi til vederlag for sin sjel?"⁴

Ved denne erklæringen understreket Frelseren at alle som er villige til å følge ham, må fornekte seg selv og styre sine ønsker, lyster og lidenskaper, ofre alt, til og med livet om nødvendig, og være fullstendig underdanige Faderens vilje – akkurat slik han var.⁵ Dette er faktisk

prisen som må betales for å frelse en sjel. Jesus brukte målrettet og billedlig korsets symbol for å hjelpe disiplene å forstå hva offer og hengivenhet til Herrens sak virkelig ville bety. Korset var godt kjent blant disiplene og innbyggerne i Romerriket, fordi romerne tvang ofrene for korsfestelse til offentlig å bære sitt eget kors eller sin kryssbjelke til stedet der henrettelsen skulle finne sted.⁶

Det var først etter Frelserens oppstandelse at disiplenes sinn ble åpnet slik at de kunne forstå alt som var skrevet om ham⁷, og hva som ville bli krevet av dem fra da av.⁸

På samme måte må vi alle, brødre og søstre, åpne vårt sinn og vårt hjerte for tydeligere å forstå relevansen i å ta opp vårt kors og følge ham. Vi lærer i Skriftene at de som ønsker å ta sitt kors opp, elsker Jesus Kristus på en slik måte at de fornekte seg all ugudelighet og alle verdslige lyster og holder hans bud.⁹

Vår beslutning om å kaste av oss alt som er i strid med Guds vilje og ofre

alt vi blir bedt om å gi og prøve følge hans lære, vil hjelpe oss å holde ut på Jesu Kristi evangeliums sti – selv i møte med trengsel, vår sjels svakhet eller det sosiale presset og de verdslige filosofiene som motsetter seg hans lære.

Dere som for eksempel ennå ikke har funnet en evig ledsager og kanskje føler dere ensomme og fortvilet, eller dere som er skilt og føler dere forlatt og glemt, jeg forsikrer dere om at det å ta imot Frelserens oppfordring om å ta deres kors opp og følge ham betyr å fortsette i tro på Herrens sti, opprettholde et mønster av verdighet og ikke hengi dere til verdslige vaner som til slutt vil fjerne vårt håp om Guds kjærlighet og barmhjertighet.

De samme prinsippene gjelder de av dere som opplever tiltrekning til samme kjønn og føler dere motløse og hjelpe-løse. Og kanskje av denne grunn føler noen av dere at Jesu Kristi evangelium ikke er noe for dere lenger. Hvis det er tilfelle, vil jeg forsikre dere om at det alltid finnes håp i Gud Faderen og

i hans plan for lykke, i Jesus Kristus og hans sonoffer, og i å etterleve deres kjærlige bud. I sin fullkomne visdom, kraft, rettferdighet og barmhjertighet kan Herren besegle oss som sine, slik at vi kan bli ført inn til hans nærhet og motta evig frelse, hvis vi er standhaftige og urokkelige med hensyn til å holde budene¹⁰ og alltid er rike på gode gjerninger.¹¹

For dem som har begått alvorlige synder, betyr det å ta imot denne oppfordringen blant annet å ydmyke dere for Gud, å snakke med aktuelle ledere i Kirken, omvende dere og forsake deres synder. Denne prosessen vil også velsigne alle som kjemper med tærende avhengighet, for eksempel av opioider, narkotika, alkohol og pornografi. Hvis dere gjør dette, kommer dere nærmere Frelseren, som til slutt kan frigjøre dere fra skyldfølelse, sorg og åndelig og fysisk slaveri. I tillegg kan det også være ønskelig å søke støtte fra familie, venner og kompetent medisinsk og psykisk helsepersonell.

Vær så snill å aldri gi opp etter påfølgende nederlag og anse dere selv som ute av stand til å forsake synder og overvinne avhengighet. Dere har ikke råd til å slutte å prøve og deretter fortsette i svakhet og synd! Forsøk alltid å gjøre deres beste, og vis ved deres gjerninger deres ønske om å rense karet innvendig, slik Frelseren forkynte.¹² Noen ganger kommer løsninger på visse utfordringer etter måneder og år med kontinuerlig innsats. Løftet som finnes i Mormons bok om at “det er ved nåde vi blir frelst etter at vi har gjort alt vi kan”,¹³ gjelder i disse omstendighetene. Husk at Frelserens nådegave “ikke nødvendigvis er begrenset i tid til ‘etter’ at vi har gjort alt vi kan. Vi kan motta hans nåde før, mens og etter at vi har gjort vår egen innsats.”¹⁴

Jeg vitner om at når vi kontinuerlig anstrenger oss for å overvinne våre utfordringer, vil Gud velsigne oss med tro til å bli helbredet og til å utføre mirakler.¹⁵ Han vil gjøre for oss det vi ikke er i stand til å gjøre selv.

I tillegg, for dem som føler seg bitre, sinte, krenket eller lenket til sorg for noe dere føler er ufortjent, innebærer det å ta sitt kors opp og følge Frelseren å prøve å legge disse følelsene til side og henvende seg til Herren slik at han kan frigjøre oss fra denne sinnstilstanden og hjelpe oss å finne fred. Dessverre er det slik at hvis vi holder fast ved disse negative følelsene, kan vi oppdage at vi lever uten Herrens ånds innflytelse i vårt liv. Vi kan ikke omvende oss *for* andre mennesker, men vi kan tilgi dem – ved å nekte å bli holdt som gisler av dem som har skadet oss.¹⁶

Skriftene lærer oss at det finnes en vei ut av disse situasjonene – ved å invitere vår Frelser til å hjelpe oss å erstatte vårt steinhjerte med et nytt hjerte.¹⁷ For at dette skal skje, må vi komme frem for Herren med våre svakheter¹⁸ og be om hans hjelp og tilgivelse,¹⁹ særlig i det hellige øyeblikket når vi tar del i nadverden hver søndag. Måtte vi velge å søke hans hjelp og ta et viktig og vanskelig skritt ved å tilgi dem som har såret oss, slik at våre sår kan begynne å bli leget. Jeg lover dere at når dere gjør det, vil nettene deres være fulle av den lindring som kommer av et sinn som har fred med Herren.

Mens han var i Liberty fengsel i 1839, skrev profeten Joseph Smith et brev til Kirkens medlemmer som inneholdt profetier som er svært anvendelige i alle disse omstendighetene og situasjonene. Han skrev: “Alle troner og herredømmer, fyrstedømmer og makter skal åpenbares og overdras til alle som har holdt tappert ut i Jesu Kristi evangelium.”²⁰ Derfor, mine kjære brødre og søstre, vil de som tar på seg Frelserens navn, som stoler på hans løfter og holder ut til enden, bli frelst²¹ og få bo hos Gud i en lykkelig tilstand som aldri tar slutt.²²

Vi opplever alle uheldige omstendigheter som får oss til å føle oss triste, hjelpeløse, fortvilet og noen ganger til og med svekket. Noen av disse følelsene kan føre til at vi spør Herren: “Hvorfor opplever jeg disse situasjonene?” eller “Hvorfor blir ikke forventningene mine oppfylt? Jeg gjør da alt i min makt for å bære mitt kors og følge Frelseren!”

Mine kjære venner, vi må huske at det å ta vårt kors opp omfatter å være ydmyke og ha tillit til Gud og på hans uendelige visdom. Vi må erkjenne at han er oppmerksom på hver enkelt av oss og våre behov. Det er også nødvendig å godta den kjensgjerning at Herren har en annen tidsplan enn vår. Noen ganger ønsker vi en velsignelse og gir Herren en tidsfrist for å oppfylle ønsket. Vi kan ikke sette betingelser på vår trofasthet mot ham ved å pålegge ham en frist for svarene på våre ønsker. Når vi gjør dette, ligner vi de skeptiske nephittene fra gammel tid som hånet sine brødre og søstre ved å si at tiden for oppfyllelsen av ordene som ble uttalt av lamanitten Samuel, var forbi, noe som skapte forvirring blant dem som trodde.²³

Søster Franca Calamassi med sine fire barn ved tempelet.

Vi må stole nok på Herren til å være stille og kjenne at han er Gud, at han vet alle ting og at han er oppmerksom på hver enkelt av oss.²⁴

Jeg fikk nylig anledning til å betjene en enke som heter Franca Calamassi, som lider av en svekkende sykdom. Søster Calamassi var det første medlemmet av familien sin som ble medlem av Jesu Kristi gjenopprettede kirke. Selv om mannen hennes aldri ble døpt, gikk han med på å møte misjonærene og deltok ofte på Kirkens møter. Til tross for disse omstendighetene holdt søster Calamassi seg trofast og oppdro sine fire barn i Jesu Kristi evangelium. Et år etter at hennes mann døde, tok søster Calamassi sine barn med til tempelet, og de deltok i hellige ordinanser og ble beseglet som familie. Løftene knyttet til disse ordinansene ga henne mye håp, glede og lykke som hjalp henne å komme videre i livet.

Da de første symptomene på sykdommen begynte å dukke opp, ga biskopen henne en velsignelse. Hun sa til biskopen at hun var beredt til å godta Herrens vilje, og uttrykte sin tro til å bli helbredet så vel som sin tro til å utholde sykdommen til enden.

Under mitt besøk, mens jeg holdt søster Calamassi i hånden og så henne i øynene, så jeg en engleaktig glød i ansiktet hennes som gjenspeilte hennes tillit til Guds plan og hennes fullkomment klare håp om Faderens kjærlighet og plan for henne.²⁵ Jeg følte hennes faste beslutning om å holde ut i sin tro helt til enden ved å ta sitt kors opp, til tross for utfordringene hun sto overfor. Denne søsterens liv er et vitnesbyrd om Kristus og en erklæring om hennes tro og hengivenhet til ham.

Brødre og søstre, jeg vitner for dere at det å ta opp vårt kors og følge Frelseren krever at vi følger hans eksempel og anstrenger oss for å bli

AV ELDSTE NEIL L. ANDERSEN
i *De tolv apostlers quorum*

som ham,²⁶ tålmodig møter livets omstendigheter, forneker og forakter det naturlige menneskes lyster og venter på Herren. Salmisten skrev:

“Vent på Herren! Vær ved godt mot, ditt hjerte være sterkt! Ja, vent på Herren!”²⁷

“Han er vår hjelp og vårt skjold.”²⁸

Jeg vitner for dere at å følge i vår Mesters fotspor og vente på ham som er den som i siste instans vil helbrede oss, vil gi hvile for vår sjel og gjøre våre byrder enkle og lette.²⁹ Dette vitner jeg om i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Matteus 11:29–30; Jakobs brev 2:24 og 2 Nephi 25:23.
2. Se Matteus 16:21.
3. Matteus 16:22.
4. Matteus 16:24–26.
5. Se Johannes 6:38.
6. Se Johannes 19:16–17.
7. Se Markus 16:17–20; Lukas 24:36–53.
8. Se Matteus 28:19–20.
9. Se Joseph Smiths oversettelse, Matteus 16:25–29 (i Bible appendix [i Kirkens engelske Bibel]); se også Veiledning til Skriftene “Begjær”; “Naturlige menneske”; “Sanselig, sanselighet”; “Ugudelig(e); scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
10. Se Alma 1:25.
11. Se Mosiah 5:15.
12. Se Alma 60:23.
13. 2 Nephi 25:23.
14. Se Bruce C. Hafen, *The Broken Heart: Applying the Atonement to Life's Experiences* (1989), 155–56.
15. Se Lære og pakter 46:19, 21.
16. Se Neal A. Maxwell, “Omvendelse”, *Lys over Norge*, jan. 1992, 35.
17. Se Esekiel 18:31; 36:26.
18. Se Ether 12:27.
19. Se 1 Nephi 7:21.
20. Lære og pakter 121:29.
21. Se 3 Nephi 27:6.
22. Se Mosiah 2:41.
23. Se 3 Nephi 1:4–7.
24. Se Lære og pakter 101:16.
25. Se 2 Nephi 31:20.
26. Se Matteus 5:48; 3 Nephi 12:48; 27:27.
27. Salmene 27:14.
28. Salmene 33:20.
29. Se Matteus 11:30; Mosiah 24:14.

Frukt

Hold blikket og hjertet fokusert på Frelseren Jesus Kristus og den evige glede som bare kommer gjennom ham.

Jeg vet hva dere tenker! Bare én taler til, så får vi høre fra president Nelson. I håp om å holde dere våkne i noen minutter mens vi venter på vår kjære profet, har jeg valgt et svært tiltalende emne. Emnet mitt er frukt.

Med fargen, konsistensen og sødmen av bær, bananer, vannmelon og mango, eller mer eksotisk frukt som kiwano eller granateple, har frukt lenge vært en verdsatt delikatesse.

Under sitt jordiske virke sammenlignet Frelseren god frukt med det som er

av evig verdi. Han sa: “På fruktene skal dere kjenne dem.”¹ “Slik bærer hvert godt tre god frukt.”² Han oppfordret oss til å sanke “grøde til evig liv”.³

I en livaktig drøm som vi alle kjenner godt i Mormons bok, befinner profeten Lehi seg i “en mørk og dyster villmark”. Det er skittent vann, en mørk tåke, fremmede veier og forbudte stier, så vel som en jernstang⁴ langs en snever og smal sti som fører til et vakkert tre med “frukt [som gjør] en lykkelig”. Lehi forteller om drømmen: “Jeg

Under sitt jordiske virke sammenlignet Frelseren god frukt med det som er av evig verdi.

gikk ... og spiste av frukten ... den var meget søt, søtere enn alt jeg før hadde smakt ... [Og den fylte] min sjel med overmåte stor glede.” Denne frukten var “mer ønskelig enn all annen frukt”.⁵

Betydningen av treet og frukten

Hva symboliserer dette treet med dets mest dyrebare frukt? Den symboliserer “Guds kjærlighet”⁶ og forkynner vår himmelske Faders strålende forløsningsplan. “For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv.”⁷

Denne dyrebare frukten symboliserer de vidunderlige velsignelsene ved Frelserens uforlignelige forsoning. Ikke bare vil vi leve igjen etter jordelivet, men ved vår tro på Jesus Kristus, vår omvendelse og overholdelse av budene, kan vi få tilgivelse for våre synder og en dag stå rene og plettfriske for vår Fader og hans Sønn.

Å spise av trets frukt symboliserer også at vi tar imot det gjengitte evangeliums ordinanser og pakter – blir døpt, mottar Den hellige ånds gave og kommer til Herrens hus for å bli begavet med kraft fra det høye. Ved Jesu Kristi nåde og ved å overholde våre pakter, mottar vi det uvurderlige løfte om å få leve sammen med vår rettferdige familie i all evighet.⁸

Ikke rart at engelen beskrev frukten som “det som gir sjelen størst glede”.⁹ Det er det virkelige!

Utfordringen med å forbli trofast

Vi har alle lært at selv etter å ha smakt det gjengitte evangeliums dyrebare frukt, er det fortsatt ikke lett å holde seg trofast mot vår Herre Jesus Kristus. Som det er blitt sagt mange ganger på denne konferansen, vi fortsetter å møte distraksjoner og bedrag, forvirring og uro, forlokkelser og fristelser

som forsøker å trekke vårt hjerte bort fra Frelseren og de gleder og skjønnheter vi har opplevd ved å følge ham.

På grunn av denne motgangen inneholder Lehis drøm også en advarsel! På den andre siden av elven er det en rommelig bygning med mennesker i alle aldre som peker, spotter og gjør narr av Jesu Kristi rettferdige tilhengere.

Menneskene i bygningen latterliggjør og ler av dem som holder budene, i håp om å trekke i tvil og håne deres tro på Jesus Kristus og hans evangelium. Og på grunn av de verbale angrepene i form av tvil og forakt som blir rettet mot de troende, begynner noen av dem som har smakt av frukten, å skamme seg over det evangelium de en gang tok imot. Verdens falske forlokkelser forfører dem. De vender seg bort fra treet og frukten, og med skriftens ord, “[faller de] fra, [går] inn på forbudte stier og [blir] borte”.¹⁰

I dagens samfunn arbeider djevelens bygningsmannskaper overtid, idet de skynder seg å utvide den store og rommelige bygningen. Utvidelsen har spredt seg over elven, i håp om å

innhulle våre hjem, mens pekerne og spotterne roper dag og natt på sine Internett-megafoner.¹¹

President Nelson forklarte: “Motstanderen mangedobler sin innsats for å ødelegge vitnesbyrd og forhindre Herrens verk.”¹² La oss huske Lehis ord: “Vi brydde oss ikke om dem.”¹³

Selv om vi ikke behøver å frykte, må vi være på vakt. Noen ganger kan små ting forstyrre vår åndelige balanse. Vær så snill å ikke la deres spørsmål, andres fornærmelser, troløse venner eller uheldige feil og skuffelser vende dere bort fra de skjønne, rene og givende velsignelsene som kommer fra trets dyrebare frukt. Hold blikket og hjertet rettet mot Frelseren Jesus Kristus og den evige glede som bare kommer gjennom ham.

Jason Halls tro

I juni var min hustru Kathy og jeg tilstede ved Jason Halls begravelse. Da han døde var han 48 år gammel og virket som eldstenes quorumspresident.

Her er Jasons ord om en hendelse som forandret livet hans:

Vi har alle lært at selv etter å ha smakt det gjengitte evangeliums dyrebare frukt, er det fortsatt ikke lett å forbli trofast mot vår Herre Jesus Kristus.

“[Da jeg var 15 år gammel, hadde] jeg en stupeulykke ... Jeg [brakk] nakken og ble lam fra brystet og ned. Jeg mistet fullstendig kontrollen over bena og delvis kontrollen over armene. Jeg kunne ikke lenger gå, stå ... eller spise selv. Jeg kunne så vidt puste eller snakke.”¹⁴

“Kjære [himmelske] Fader, tryglet jeg, ‘om jeg bare kan få hendene mine, så vet jeg at jeg kan klare meg. Vær så snill, Fader, vær så snill ...

Behold bena mine, Fader. Jeg [ber bare om] å kunne bruke hendene.”¹⁵

Jason fikk aldri førligheten i hendene igjen. Kan dere høre stemmene fra den rommelige bygningen? “Jason Hall, Gud hører ikke bønnene dine! Hvis Gud er en kjærlig Gud, hvordan kan han la deg være slik? Hvorfor ha tro på Kristus?” Jason Hall hørte stemmene deres, men han brydde seg ikke om dem. I stedet frydet han seg over treets frukt. Hans tro på Jesus Kristus ble urokkelig. Han ble uteksaminert fra universitetet, giftet seg i tempelet med Kolette Coleman og beskrev henne som sitt livs kjærlighet.¹⁶ Etter 16 års ekteskap inntraff et annet mirakel, deres dyrebare sønn Coleman ble født.

Hvordan utviklet de sin tro? Kolette forklarte: “Vi stolte på Guds plan. Og det ga oss håp. Vi visste at Jason [en gang i fremtiden] ville bli funksjonsfrisk ... Vi visste at Gud ga oss en Frelser, hvis sønner gjør det mulig

for oss å fortsette å se fremover når vi ønsker å gi opp.”¹⁷

Da 10 år gamle Coleman talte i Jasons begravelse, sa han at hans far lærte ham at “vår himmelske Fader [har] en plan for oss, at jordelivet ville være fantastisk, og at vi kunne leve i familier ... Men ... vi måtte gjennomgå vanskelige ting, og vi ville gjøre feil.”

Coleman fortsatte: “Vår himmelske Fader sendte sin Sønn Jesus Kristus til jorden. Hans oppgave var å være fullkommen. Å helbrede folk. Å elske dem. Og så å lide for alle våre smerter, sorger og synder. Så døde han for oss.”

Så tilføyde Coleman: “Fordi han gjorde dette, vet Jesus hva jeg føler akkurat nå.

Tre dager etter at Jesus døde, ble ... han levende igjen, med et fullkomment legeme. Dette er viktig for meg, for jeg vet at ... min [fars] legeme vil være fullkomment, og vi vil være sammen som familie.”

Coleman avsluttet: “Hver kveld siden jeg var barn, sa pappa til meg: ‘Pappa er glad i deg, vår himmelske Fader er glad i deg, og du er en god gutt.’”¹⁸

Glede kommer på grunn av Jesus Kristus

President Russell M. Nelson beskrev hvorfor familien Hall føler glede og håp. Han sa:

“Gleden vi føler, har lite å gjøre med omstendighetene i vårt liv, og alt å gjøre med hva vi fokuserer på.

Når vårt livs fokus er på Guds frelsesplan ... og [på] Jesus Kristus og hans evangelium, kan vi føle glede uavhengig av hva som skjer – eller ikke

Jason, Coleman og Kolette Hall

skjer – i vårt liv. Glede kommer fra og på grunn av ham. Han er kilden til all glede ...

Hvis vi ser hen til verden ... vil vi aldri oppleve glede ... [Glede] er en gave som kommer ved bevisst å prøve å leve et rettskaffent liv, ifølge Jesu Kristi undervisning.”¹⁹

Et løfte på din vei tilbake

Hvis dere har vært uten treets frukt en stund, skal dere vite at Frelserens armer alltid er utstrakt mot dere. Han kaller kjærlig: “[Omvend dere] og [kom] til meg.”²⁰ Hans frukt finnes i overflod, og den er alltid i sin årstid. Den kan ikke kjøpes for penger, og ingen som oppriktig ønsker den, blir nektet den.²¹

Hvis dere ønsker å vende tilbake til treet og smake på frukten igjen, begynn med å be til deres himmelske Fader. Tro på Jesus Kristus og kraften i hans sonoffer. Jeg lover at når dere ser hen til Frelseren “i enhver tanke”,²² vil treets frukt igjen bli deres, velsmakende og gledelig for sjelen, “den største av alle Guds gaver”.²³

For tre uker siden i dag så jeg til fulle gleden over Frelserens frukt, da Kathy og jeg deltok ved innvielsen av Lisboa Portugal tempel. Sannhetene i det gjengitte evangelium ble åpnet for Portugal i 1975, da landet fikk religionsfrihet. Mange edle hellige som første gang smakte frukten da det ikke fantes noen forsamlinger, kirkebygninger eller et tempel som var mindre enn 1600 km unna, frydet seg sammen med oss over at treets dyrebare frukt nå finnes i Herrens hus i Lisboa i Portugal. Jeg beundrer og hedrer disse siste dagers hellige som har holdt sitt hjerte festet til Frelseren.

Frelseren sa: “Den som blir i meg, og jeg i ham, han bærer mye frukt. For uten meg kan dere intet gjøre.”²⁴

Da han talte til Kirkens medlemmer over hele verden tidligere i dag, sa president Nelson: “Mine kjære brødre og søstre, dere er levende eksempler på fruktene som kommer av å følge Jesu Kristi læresetninger.” Deretter la han til: “Jeg takker dere! Jeg er glad i dere!”²⁵

Vi er glad i deg, president Nelson.

Jeg er et øyenvitne til åpenbaringskraft som hviler på vår kjære president. Han er Guds profet. I likhet med Lehi i fordums tid, ber president Russell M. Nelson oss og hele Guds familie om å komme og spise av treets frukt. Måtte vi ha ydmykhet og styrke til å følge hans råd.

Jeg vitner ydmykt om at Jesus Kristus er Guds Sønn. Hans kjærlighet, hans kraft og hans nåde gir oss alt som

er av varig verdi. Dette vitner jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Matteus 7:16.
2. Matteus 7:17.
3. Johannes 4:36.
4. Tidlig i januar 2007, som et medlem av De syttis presidentskap, forebredte jeg en tale til en andakt på Brigham Young University som skulle holdes 4. mars 2007. Jeg spurte eldste David A. Bednar om hva han forberedte til samme publikum den 4. februar 2007. Jeg ble forbløffet da han svarte at hans tale handlet om å holde fast i jernstangen. Det var nøyaktig den tittelen jeg hadde valgt for min tale. Etter å ha delt vår tekst med hverandre, innså vi at tilnærmingen var forskjellig. Hans tale, med tittelen “Et reservoar av levende vann,” la vekt på jernstangen eller Guds ord som omfatter Skriftene. I talen, spurte han, “Leser, studerer og gransker vi Skriftene daglig på en slik måte at det gjør oss i stand til å holde fast i jernstangen ... ?” (speeches .byu.edu)

AV PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

Avslutningsord

Individuell verdighet krever fullstendig omvendelse av sinn og hjerte for å bli mer lik Herren.

Så, bare en uke etter min samtale med eldste Bednar, holdt president Boyd K. Packer en tale ved en andakt på BYU med tittelen “Lehi’s Dream and You [Lehis drøm og deg].” President Packer la vekt på jernstangen som personlig åpenbaring og inspirasjon som kommer til oss ved Den hellige ånd. Han sa: “Hvis du holder fast i jernstangen, kan du *føle* din vei fremover med Den hellige ånds gave ... Grip fatt i jernstangen, og slipp ikke taket. Ved Den hellige ånds kraft kan du *føle* din vei gjennom livet.” (Jan. 16, 2007, speeches.byu.edu).

Mitt emne, “Hold Fast to the Words of the Prophets [Hold fast ved profetenes ord],” i mars 2007 handlet om jernstangen som et bilde på de levende profeters ord (4. mars 2007, speeches.byu.edu).

Sammenhengen mellom disse tre talene var ingen tilfeldighet. Herrens hånd var virksom idet tre taler, forberedt for samme publikum, identifiserte tre aspekter ved jernstangen eller Guds ord: (1) Skriftene, eller oldtidens profeters ord; (2) de levende profeters ord; og (3) Den hellige ånds kraft. Det var en viktig læringserfaring for meg.

5. Se 1 Nephi 8:4–12.
6. 1 Nephi 11:25.
7. Johannes 3:16.
8. Se David A. Bednar, “Lehis drøm: Hold fast i jernstangen”, *Liahona*, okt. 2011, 32–37.
9. 1 Nephi 11:23.
10. 1 Nephi 8:28.
11. Se Boyd K. Packer, “Lehi’s Dream and You” (andakt ved Brigham Young University, 16. jan. 2007), speeches.byu.edu.
12. Russell M. Nelson, “Vi kan gjøre bedre og bli bedre”, *Liahona*, mai 2019, 68.
13. 1 Nephi 8:33.
14. Stephen Jason Hall, “The Gift of Home”, *New Era*, des. 1994, 12.
15. Stephen Jason Hall, “Helping Hands”, *New Era*, okt. 1995, 46, 47.
16. Personlig korrespondanse til eldste Andersen fra Kolette Hall.
17. Personlig korrespondanse til eldste Andersen fra Kolette Hall.
18. Begravelsestale av Coleman Hall, delt med eldste Andersen av Kolette Hall.
19. Russell M. Nelson, “Glede og åndelig overlevelse”, *Liahona*, nov. 2016, 82, 84.
20. 3 Nephi 21:6.
21. Se 2 Nephi 26:25, 33.
22. Lære og pakter 6:36.
23. 1 Nephi 15:36.
24. Johannes 15:5.
25. Russell M. Nelson, “Det andre store budet”, *Liahona*, nov. 2019, 100.

Mine kjære brødre og søstre, nå som vi nærmer oss slutten av denne historiske konferansen, takker vi Herren for hans inspirerende budskap og musikken som har oppbygget oss. Vi har virkelig fått nytte en åndelig høytid.

Vi vet at Jesu Kristi gjengitte evangelium vil bringe håp og glede til dem som vil høre og gi akt på hans lære. Vi vet også at hvert hjem kan bli et sant troens tilfluktssted, hvor fred, kjærlighet og Herrens ånd kan dvele.

Gjenopprettelsens kronjuvel er naturligvis det hellige tempel. Dets hellige ordinanser og pakter er avgjørende for å forberede et folk som er rede til å ta imot Frelseren ved hans annet komme. For tiden har vi 166 innviede templer, og flere kommer.

Et åpent hus vil bli holdt i forkant av innvielsen av hvert nytt og renovert tempel. Mange venner som ikke tilhører vår tro, vil få omvisning i disse templene, og vil lære noe om tempelets velsignelser. Og noen av disse besøkende vil bli tilskyndet til å ønske å få vite mer. Noen vil oppriktig spørre hvordan de kan kvalifisere seg til tempelets velsignelser.

Som medlemmer av Kirken må vi være forberedt på å svare på spørsmålene deres. Vi kan forklare at tempelets velsignelser er tilgjengelige for alle og enhver som vil forberede seg. Men før

de kan komme inn i et innviet tempel, må de kvalifisere seg. Herren ønsker at alle hans barn skal ta del i de evige velsignelsene som er tilgjengelige i hans tempel. Han har sagt hva alle må gjøre for å kvalifisere seg til å komme inn i hans hellige hus.

Et godt sted å innlede en slik undervisningsanledning er å rette oppmerksomheten mot ordene som er gravert inn i tempelets yttervegg: "Helliget Herren – Herrens hus." President Eyrings budskap i dag og mange andre har inspirert oss til å bli mer hellige. Hvert tempel er et hellig sted. Alle som besøker tempelet, anstrenger seg for å bli mer hellig.

Alle krav for å komme inn i tempelet knytter seg til personlig hellighet. For å vurdere hvorvidt vedkommende er beredt, trenger enhver som ønsker å motta tempelets velsignelser, to intervjuer: først med en biskop, rådgiver i biskopsrådet eller grenspresident, og der nest med en stavs- eller misjonspresident eller en av hans rådgivere. I disse intervjuene vil det bli stilt en rekke spørsmål.

Noen av disse spørsmålene har nylig blitt redigert for klarhet. Jeg vil gjennomgå dem for dere nå:

1. Tror du på, og har du et vitnesbyrd om, Gud den evige Fader, hans Sønn Jesus Kristus og Den hellige ånd?
2. Har du et vitnesbyrd om Jesu Kristi forsoning og om hans rolle som din Frelser og Forløser?
3. Har du et vitnesbyrd om gjengivelsen av Jesu Kristi evangelium?
4. Oppholder du presidenten for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige som profeten, seeren og åpenbareren, og som den eneste person på jorden som er bemyndiget til å utøve alle prestedømmets nøkler?
Oppholder du medlemmene av Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum som profeter, seere og åpenbarere?
Oppholder du Kirkens øvrige generalautoriteter og lokale ledere?
5. Herren har sagt at alle ting må "gjøres i renhet" for Ham (Lære og pakter 42:41).

Arbeider du med flid for å være moralsk ren i dine tanker og i din adferd?

- Adlyder du kyskhetsloven?
4. Etterlever du Jesu Kristi Kirkes læresetninger i din oppførsel privat og offentlig med dine familiemedlemmer og andre?
 7. Støtter eller fremmer du noen læresetninger, praksiser eller doktriner som er i strid med dem som finnes i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige?
 8. Arbeider du med flid for å holde sabbatsdagen hellig, både hjemme og i kirken, være tilstede på møtene, forberede deg til og verdig ta del i nadverden og leve i harmoni med evangeliets lover og bud?
 9. Arbeider du med flid for å være ærlig i alt du gjør?
 10. Betaler du full tiende?
 11. Forstår og adlyder du Visdomsordet?
 12. Har du noen økonomiske eller andre forpliktelser overfor en tidligere ektefelle eller overfor barn?
Hvis ja, er du à jour med disse forpliktelsene?
 13. Holder du de pakter du har inngått i tempelet, herunder å bruke tempelkledningen slik du ble instruert i begavelsen?
 14. Er det alvorlige synder i ditt liv som må gjøres opp med autoriteter i prestedømmet som en del av din omvendelse?

15. Betrakter du deg som verdig til å komme inn i Herrens hus og delta i tempelordinanser?

I morgen vil disse reviderte tempel-anbefalings-spørsmålene bli distribuert til Kirkens ledere over hele verden.

I tillegg til å besvare disse spørsmålene ærlig, er det gitt at alle voksne tempelbesøkende vil bruke prestedømmets hellige kledning under sine vanlige klær. Dette er et symbol på en indre beslutning om å anstrenge seg hver dag for å bli mer lik Herren. Det minner oss også om hver dag å forbli trofaste mot de pakter vi har inngått, og om hver dag å gå på paktens sti på en høyere og helligere måte.

Jeg vil bare kort henvende meg til ungdommene våre. Vi oppfordrer dere til å kvalifisere dere til en tempelbefaling for begrenset bruk. Dere vil bare bli stilt de spørsmålene som er relevante for dere i deres forberedelse til ordinansene dåp og bekreftelse. Vi er svært takknemlige for deres verdighet og villighet til å delta i dette hellige tempelarbeidet. Vi takker dere!

Individuell verdighet til å komme inn i Herrens hus krever mye individuell åndelig forberedelse. Men med Herrens hjelp er ingenting umulig. På noen måter er det lettere å bygge et tempel enn det er å bygge et folk som er forberedt til et tempel. Individuell verdighet krever fullstendig omvendelse

av sinn og hjerte for å bli mer lik Herren, at man er en ærlig borger, at man er et bedre eksempel og at man er et helligere menneske.

Jeg vitner om at den slags forberedende arbeid gir utallige velsignelser i dette liv og ufattelige velsignelser for det kommende liv, herunder videreførelsen av deres familieenhet gjennom hele evigheten i “en lykkelig tilstand som aldri tar slutt”.¹

Så over til et annet tema – planer for det kommende året. Våren 2020 vil det være nøyaktig 200 år siden Joseph Smith opplevde tilkjennegevlsen vi kjenner som Det første syn. Gud Faderen og hans elskede Sønn Jesus Kristus viste seg for Joseph, en 14 år gammel ungdom. Denne hendelsen markerte starten på gjengivelsen av Jesu Kristi evangelium i dets fylde, nøyaktig slik det er forutsagt i Bibelen.²

Så kom en rekke besøk av himmelske sendebud, herunder Moroni, døperen Johannes og de tidlige apostlene Peter, Jakob og Johannes. Andre fulgte, herunder Moses, Elias og Elijah. Alle kom med guddommelig myndighet for å velsigne Guds barn på jorden igjen.

På mirakuløst vis har vi også mottatt Mormons bok – et annet testamente om Jesus Kristus, en bok med hellig skrift som ledsager Bibelen. Åpenbaringene som er utgitt i Lære og pakter og Den kostelige perle, har også virkelig beriket vår forståelse av Guds bud og evige sannheter.

Prestedømmets nøkler og embeder har blitt gjengitt, herunder embedene apostel, sytti, patriark, høyprest, eldste, biskop, prest, lærer og diakon. Og kvinner som elsker Herren, tjener tappert i Hjelpeforeningen, Primær, Unge kvinner, Søndagsskolen og andre kall i Kirken – alle sammen viktige ledd i gjengivelsen av Jesu Kristi evangelium i dets fylde.

Derfor vil 2020 bli utpekt som et tohundreårsjubileum. Generalkonferansen i april vil bli annerledes enn alle tidligere konferanser. I løpet av de neste seks månedene håper jeg at hvert medlem og hver familie vil forberede seg til en unik konferanse som vil markere selve grunnvollen for det gjengitte evangelium.

Dere kan gjerne begynne deres forberedelse med på nytt å lese Joseph Smiths beretning om Det første syn som er nedtegnet i Den kostelige perle. Vårt studiekurs i *Kom, følg med meg* neste år er Mormons bok. Dere kan gjerne grunne på viktige spørsmål som: “Hvordan ville livet mitt ha vært annerledes hvis min kunnskap fra Mormons bok plutselig ble tatt fra meg?” Eller “Hvordan har hendelsene som fulgte Det første syn, påvirket meg og mine nærmeste?” Nå som videoene fra Mormons bok begynner å bli tilgjengelige, kan det også være nyttig å innlemme dem i deres personlige og familiens studium.

Velg deres egne spørsmål. Utarbeid deres egen plan. Fordyp dere i

gjenoppbyggelsens strålende lys. Hvis dere gjør det, vil generalkonferansen i april ikke bare bli minneverdig, men uforglemmelig.

Avslutningsvis vil jeg gi dere min kjærlighet og min velsignelse, at dere alle kan bli lykkeligere og helligere for hver dag som går. I mellomtiden kan dere være trygge på at åpenbaring fortsetter i Kirken og vil fortsette under Herrens ledelse til “Guds hensikter er fullført og den store Jehova sier at arbeidet er gjort”.³

Jeg velsigner dere til å gjøre dette og bekrefter min kjærlighet til dere med mitt vitnesbyrd om at Gud lever! Jesus er Kristus! Han er vår Gud, og vi er hans folk. I Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Mosiah 2:41.
2. Se Jesaja 2:2; 29; Esekiel 37:15–20, 26–28; Daniel 2:44; Amos 3:7; Apostlenes gjerninger 3:21; Efeserne 1:10; Johannes' åpenbaring 14:6.
3. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 142.

Anbefalingsspørsmål oppdatert og annet nytt om tempelet

Oppdatering av intervju spørsmål til tempelanbefaling ble fremlagt av president Russell M. Nelson under generalkonferansen i oktober 2019 (se side 121). Tempelets normer forblir de samme, men noen av spørsmålene er blitt omskrevet for å gi større klarhet. De ledere i Kirken dette angår skal ha mottatt et brev fra Det første presidentskap som inneholder de oppdaterte spørsmålene, datert 6. oktober 2019.

President Nelson bekjentgjorde også planer for åtte nye templer (se side 79). De nye templene vil bli i Freetown i Sierra Leone, Port Moresby i Papua Ny-Guinea, Bentonville i Arkansas i USA, Bacolod på Filippinene, McAllen i Texas i USA, Cobán i Guatemala, og Orem og Taylorsville i Utah i USA.

Siden generalkonferansen i april 2019 har templer blitt innviet i Kinshasa i Den demokratiske republikken Kongo, Lisboa i Portugal,

Port-au-Prince på Haiti og Fortaleza i Brasil, og gjeninnviet i Oakland i California i USA, Memphis i Tennessee i USA, Frankfurt i Tyskland, Oklahoma City i Oklahoma i USA og Raleigh i Nord-Carolina i USA.

Det første spadestikk ble tatt for tempel i Yigo i Guam, Praia på Kapp Verde, San Juan i Puerto Rico, Lima i Peru (Los Olivos) og Belém i Brasil, og tomter ble valgt for tempel i Auckland på New Zealand og Layton og Saratoga Springs i Utah i USA.

Planer ble offentliggjort for renoveringen av Salt Lake tempel, som vil stenge i desember og gjenåpne i 2024, og St. George Utah tempel, som vil stenge i november 2019 og gjenåpne i 2022. ■

For mer informasjon om templer, gå til [temples.ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChurchofJesusChrist.org).

Kirken endrer retningslinjer angående å være vitne ved ordinanser

På et lederskapsmøte under generalkonferansen der generalautoriteter og Kirkens ledere på generalplan får instruksjon fra Det første presidentskap, bekjentgjorde president Russell M. Nelson prosedyremessige endringer i Kirkens retningslinjer angående hvem som kan være vitner ved dåp og beseglinger.

Et brev fra Det første presidentskap datert onsdag 2. oktober 2019 forklarer endringene:

“På invitasjon fra den presiderende autoritet:

1. Ethvert medlem som innehar en gyldig tempelanbefaling, herunder en tempelanbefaling for begrenset bruk, kan tjene som et vitne ved en stedfortredende dåp.
2. Ethvert medlem som har mottatt sin begavelse og som innehar en gyldig tempelanbefaling, kan tjene som et vitne ved beseglingsordinanser; for levende og ved stedfortredende beseglinger.
3. Ethvert døpt medlem av Kirken, inkludert barn og ungdom, kan tjene som et vitne ved en levende persons dåp.” ■

Fra venstre: Fortaleza Brasil tempel, Lisboa Portugal tempel, Kinshasa Den demokratiske republikken Kongo tempel og Port-au-Prince Haiti tempel

Ledere introduserer den nye innsatsen Barn og ungdom

Barn og ungdom vil bli implementert i januar 2020 for å hjelpe de unge å følge Frelseren mens de vokser åndelig, sosialt, fysisk og intellektuelt. For taler i dette bladet som omhandler Barn og ungdom, se side 40 og 53.

“Tiden er inne for en ny tilnærming, laget for å hjelpe dagens barn og ungdom over hele verden,” sa president Russell M. Nelson i en spesiell kringkasting den 29. september 2019.

“Istedenfor å gi deg mange konkrete oppdrag,” sa han til barna og de unge, “innbyr vi deg til å søke råd hos Herren om hvordan du kan vokse på en balansert måte. Det vil være tilfredsstillende og morsomt, men det vil også kreve noe innsats fra din side. Du vil trenge å søke personlig åpenbaring. Du vil trenge å velge selv hvordan du skal handle ifølge åpenbaringen. Noen ganger kan Ånden tilskynde deg til å gjøre ting som er vanskelig. Jeg tror du kan klare utfordringen. Du kan gjøre vanskelige ting.”

President Nelson sa også at foreldrene spiller en viktig rolle. “Vær så snill å utvikle et sterkt forhold til deres barn og unge,” sa han. “Ledere i kirken kan være til hjelp, men dette er deres barn. Ingen kan ha større innflytelse på om de skal lykkes enn dere. Gi dem kjærlighet, oppmuntring og råd, men motstå fristelsen til å ta over for dem. De vil gjøre det best når de utøver sin egen handlefrihet.

Dette rådet gjelder også våre vindinger og lærere for barn og ungdom,” fortsatte president Nelson. “Vi må la de unge lede, spesielt dem som er kalt og beskikket til å tjene i quorums- og klassepresidentskaper.

Prestedømsmyndighet skal ha blitt delegert til dem. De vil lære hvordan de skal motta inspirasjon i ledelsen av sine klasser eller quorum.”

I den samme presentasjonen introduserte president M. Russell Ballard, fungerende president for De tolv apostlers quorum, Barn og ungdoms visjon: “Å styrke den oppvoksende generasjons tro på Jesus Kristus og hjelpe barn, ungdom og deres familie til å ha fremgang på paktens sti i møte med livets utfordringer.” Han sa at å “hjelpe barn og ungdom å få et vitnesbyrd om Jesus

Kristus vil velsigne dem og alle oss hele vårt liv”.

Etter at ungdommene i sendingen deltok i en aktivitet for å demonstrere bruken av *Introduksjonsveiledning til Barn og ungdom*, sa president Ballard: “Dette er bare begynnelsen. I dag fikk vi bare begynt på denne aktiviteten. Dette er noe som vil foregå i familien deres når dere arbeider sammen. Vi oppfordrer dere til å fortsette denne aktiviteten ... Foreldre, vær så snill å fortsette dette hjemme.” Han understreket at “dette er et hjemme-sentrert, Kirke-støttet

program” og at “familier er sammen om dette programmet. Det er det som kommer til å gjøre dette så fantastisk.”

I mange områder i verden har foreldre og ledere også mottatt sin egen introduksjonsveiledning. Andre områder vil få Barn og ungdom oversatt til sitt språk senere i 2020.

Læring i evangeliet, tjeneste og aktiviteter og personlig utvikling (inkludert å sette og oppfylle mål) vil være nøkkелеlementer i Barn og ungdom, og ungdom skulle lede planleggingen. Barn og ungdom søker personlig åpenbaring når de går fremover på paktens sti, med støtte fra familie, ledere og andre. President Ballard sa at Barn og ungdom

er en verdensomspennende innsats og derfor kan tilpasses til “der du bor og din families omstendigheter”.

Ytterligere detaljer og ressurser vil bli gitt i en ansikt til ansikt-kringkasting for barn og ungdom den 17. november 2019, med eldste Gerit W. Gong i De tolv apostlers quorum. Barn og ungdom som fyller fra 8 til 18 år i 2020, deres foreldre og Unge kvinners ledere, Unge menns veiledere og Primærledere, er invitert til å delta. Send inn dine spørsmål om programmet Barn og ungdom til eldste Gong på **facetoface.ChurchofJesusChrist.org**. Etter direkteendingen som vil bli kringkastet på 18 språk, vil en video bli arkivert slik at den kan strømmes eller lastes ned når som helst. ■

Se **ChildrenandYouth.ChurchofJesusChrist.org** så vel som **ChildrenandYouthLeaders.ChurchofJesusChrist.org** for ytterligere informasjon, herunder informasjon om ansikt til ansikt-arrangementet.

NOTER

1. *Barn og ungdom i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige: En introduksjonsveiledning for foreldre og ledere* (2019), 1.

FSY-konferanser som skal støtte programmet Barn og ungdom

Som en del av Kirkens innsats for å forene dens programmer for barn og ungdom over hele verden, vil staver i USA og Canada fra og med 2020 støtte Til styrke for ungdom (FSY)-konferanser annethvert år.

FSY-konferanser har vært holdt utenfor USA og Canada i mer enn ti år og vil fortsette som før.

Ytterligere informasjon vil bli gitt under ansikt til ansikt-arrangementet den 17. november 2019. ■

Organisasjonsmessige endringer fokuserer på å styrke ungdom

Som en del av innsatsen for å hjelpe Kirkens ungdom å nå sitt guddommelige potensial, ble endringer i organisasjonene Unge menn og Unge kvinner bekjentgjort på generalkonferansen i oktober 2019 av president Russell M. Nelson (se side 38) og forklart av eldste Quentin L. Cook i De tolv apostlers quorum (se side 40) og søster Bonnie H. Cordon, Unge kvinners generalpresident (se side 67).

Disse endringene understreker at biskopens “fremste og viktigste ansvarsoppgave er å vise omsorg for menighetens unge menn og unge kvinner,” sa president Nelson. Endringene innbefatter å avvikle Unge menns presidentskaper på menighetsplan. Biskopsrådet, som Det aronske prestedømmes presidentskap, vil bli bistått av quorumsveiledere og i noen tilfeller spesialister. Unge kvinners president på menighetsplan vil rapportere direkte til biskopen.

Quorums- og klassepresidentskaper vil fokusere på frelsesarbeidet som omfatter medlem-misjonærarbeidet, arbeidet med å holde på nye medlemmer, aktivisering, tempelarbeid og slektshistorie, og undervisning i evangeliet. Ungdommenes quorums- og klassepresidenter planlegger og gjennomfører møter på søndag, tjenesteprojekter og andre aktiviteter.

Aktivitetene for ungdom kalles ikke lenger “GUF” men kan kalles “Unge kvinners aktiviteter”, “Det aronske prestedømmes quorumsaktiviteter”, eller “ungdomsaktiviteter”. Budsjettildeling for ungdomsaktiviteter skulle

deles likt etter antall ungdommer i hver organisasjon.

Unge kvinners tema har blitt revidert, og antall klasser i Unge kvinner skulle organiseres etter antall unge kvinner og deres behov. Klassene skal kalles “Unge kvinner”, etterfulgt av alderen til klassens medlemmer, som for eksempel: “Unge kvinner 12–14”, eller ganske enkelt “Unge kvinner” hvis alle møter sammen. Navnene “bikubepike”, “ungpike” og “laurbærpике” vil ikke lenger bli brukt.

Et medlem av stavens høyråd vil virke som Unge menns president på stavspan og Unge menns presidentskap på stavspan vil virke i stavens komité for Det aronske prestedømme og Unge kvinner sammen med Unge kvinners presidentskap på stavspan, høyrådsmedlemmet med ansvar for Unge kvinner og høyrådsmedlemmet med ansvar for Primær.

Andre endringer er at Hjelpeforeningen, Unge kvinner, Unge menn, Primær og Søndagsskolen vil bli referert til som “organisasjoner” istedenfor “hjelpereorganisasjoner” og ledere vil bli referert til som “ledere på generalplan” for Kirken som helhet og som “ledere på stavspan” og “ledere på menighetsplan” på lokalt nivå. ■

Fire måter å gjøre seg klar på til april 2020

Året 2020 vil markere 200-årsjubileet for Det første syn, som fant sted våren 1820. I tråd med dette bekjentgjorde president Russell M. Nelson at kommende konferanse i april “vil minnes selve grunnlaget for det gjengitte evangelium” (se side 122).

Han oppfordret hvert medlem og familie til å forberede seg til denne “unike konferansen” og foreslo mulige måter å gjøre dette på:

1. Lese om igjen Joseph Smiths beretning om Det første syn.
2. Når du studerer *Kom, følg med meg* i 2020, grunn på kunnskap du har fått og velsignelser du har mottatt på grunn av Mormons bok.
3. Vurder å bruke de nye Mormons bok-videoene i ditt personlige og familiens studium.
4. Velg dine egne spørsmål og lag din egen plan for å “fordype deg i gjenopprettelsens strålende lys”.

“Hvis dere gjør det,” sa president Nelson, “vil generalkonferansen i april ikke bare bli minneverdig, men uforglemmelig.” ■

Aktivitetsforslag

Det er mange måter man kan hjelpe medlemmene å lære fra budskap som er gitt på generalkonferansen. Her er noen eksempler: (Du kan ha andre forslag som vil passe bedre i ditt quorum eller i Hjelpeforeningen.)

- **Drøft i grupper.**
Del medlemmene inn i små grupper, og la hver gruppe få hver sin del av konferansetalen som de kan lese og drøfte. Be så hver gruppe dele en sannhet de har lært. Eller så kan du danne grupper der medlemmene har studert forskjellige deler av talen, og la dem fortelle hverandre om det de lærte.
- **Besvar spørsmål.**
Oppfordre klassemedlemmene til å besvare spørsmål som de følgende om talen: Hvilke av evangeliets sannheter finner vi i denne talen? Hvordan kan vi anvende disse sannhetene? Hvilke oppfordringer og lovede velsignelser ble gitt? Hva lærer denne talen oss om det arbeidet Gud ønsker at vi skal utføre?
- **Del sitater.**
Be medlemmene dele sitater fra konferansetalen som inspirerer dem til å utføre sine ansvarsoppgaver i arbeidet med å frelse sjeler. Oppmuntre dem til å overveie hvordan de kan dele disse sitatene til andres velsignelse, blant dem deres kjære og mennesker de yter omsorgstjeneste overfor.
- **Bruk konkretisering.**
Be på forhånd noen medlemmer om å ta med seg gjenstander hjemmefra som de kan bruke til å undervise fra konferansetalen med. Be medlemmene under møtet om å forklare hvordan disse gjenstandene relaterer til talen.
- **Forbered en leksjon som kan undervises i hjemmet.**
Be medlemmene samarbeide to og to om å planlegge en leksjon til en hjemmeaften basert på konferansetalen. Hvordan kan vi gjøre talen relevant for familien? Hvordan kan vi dele denne talen med dem vi yter omsorgstjeneste overfor?
- **Fortell om egne erfaringer.**
Les flere sitater fra konferansetalen sammen. Be medlemmene om å dele eksempler fra Skriftene og fra sitt liv som illustrerer eller underbygger læren som undervises i disse uttalelsene.
- **Lær om et skriftsted.**
Be medlemmene lese en skriftstedhenvisning i konferansetalen. Be dem drøfte hvordan læresetningene i talen hjelper dem til å forstå skriftstedet bedre.
- **Finn et svar.**
Forbered før undervisningen noen spørsmål som kan besvares ved hjelp av konferansetalen. La fokus være på spørsmål som tilskynder til grundig overveielse eller anvendelse av evangeliets prinsipper (se *Undervisning på Frelserens måte*, 31–32). La så medlemmene velge et spørsmål og så finne svar i talen. Be dem drøfte sine svar i mindre grupper.
- **Finn et utsagn.**
Be medlemmene granske konferansetalen og se etter utsagn som er av stor betydning for dem. Be dem dele utsagnene og hva de lærer av dem. Hvordan hjelper disse læresetningene oss å utføre Herrens arbeid?
- **Lag noe.**
Be medlemmene lage en plakat eller et bokmerke som innbefatter en kort, inspirerende uttalelse fra konferansetalen. Gi dem mulighet til å presentere det de har laget. ■

Christ on the Road to Jerusalem
[Kristus på veien til Jerusalem],
av Michael Coleman

*“Gjenopprettelsens kronjuvel er ... det hellige tempel. Dets hellige ordinanser og pakter er avgjørende for å forberede et folk som er rede til å ta imot Frelseren ved hans annet komme...
Hvert tempel er et hellig sted. Alle som besøker tempelet, anstrenger seg for å bli mer hellig.”*

President Russell M. Nelson, “Avslutningsord”, 120, 121.

“2020 [vil] bli utpekt som et tohundreårsjubileum. Generalkonferansen i april vil bli annerledes enn alle tidligere konferanser,” sa president Russell M. Nelson under det siste møtet på Kirkens 189. halvårlege generalkonferanse. “I løpet av de neste seks månedene håper jeg at hvert medlem og hver familie vil forberede seg til en unik konferanse som vil markere selve grunnvollen for det gjengitte evangelium

... Hvis dere gjør det, vil generalkonferansen i april ikke bare bli minneverdig, men uforglemmelig.”

Forslag til hvordan man forbereder seg til generalkonferansen i april 2020 finnes på side 122 og 126.